சிவமயம்

மட்டக்களப்புச்

சைவக்கோவில்கள்

மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயம்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
இல: 1-57 ஆம் தொகை
கொழும்பு 11

ஆசிரியர்,

வித்துவான் பண்டிதர்

வி. சி. கந்தையா, பீ. ஓ. எல்.

வெளியீடு :

இந்துசமயத் திணைக்களம், பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு,
கொழும்பு 4. இலங்கை.

பங்குனித்திங்கள்—1983

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஓவமபம்

மட்டக்களப்புச் சைவக் கோவில்கள்—1

வெகுமுகம் சிறீ விபயமான

BATTICALOA HINDU TEMPLES

3051.

"நன்னிருவில் நட்டம் பயின்றாரிக் நாதன்
நிலைவுள் கூத்தன்"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிரதேச அபிவிருத்தி, நிர்மாண, நிர்வாக விவகார தமிழ் அலுவல்கள் அமைச்சினால் வெளியீடு செய்யப் பெற்ற நிறுவன அமைப்பு, நிலையத்தின் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

உ

சிவமயம்

மட்டக்களப்புச் சைவக் கோவில்கள் 1

விரிவுரையாளர் வைத்தியர்
வி. சீ. கந்தையா—பி. ஓ. எல்.
முன்னாள் அதிபர்
மட்டுப்பாண் மகாவித்தியாலயம்
[illegible]
மட்டக்களப்பு.

"கடல்"
15. [illegible] தெரு,
மட்டக்களப்பு.
1963

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மட்டக்களப்புச் சைவக் கோவில்கள்—1

உள்ளுறை

பக்கம்

நான்முகம்

[illegible]

அணிந்துரை:—

1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]
4. [illegible]

பொருளடக்கம்:—

1 ஆவது இயல்: நாற் பொது

[illegible] 1

2 ஆவது இயல்: [illegible]

(1) [illegible] 10

(2) [illegible] 20

3 ஆவது இயல்: மலைக்கோவில் ஏன்று

(1) [illegible] 31

(2) [illegible] 38

(3) [illegible] 42

பக்கம்

4 ஆவது இயல்: திருப்பமைக் கோவில்கள்

(1) [illegible] 49

(2) [illegible] .. 65

(3) [illegible] 75

(4) [illegible] .. 85

(5) [illegible] 91

5 ஆவது இயல்: பிள்ளையார் கோவில்கள்

(1) [illegible] .. 95

(2) [illegible] .. 102

(3) [illegible] 106

(4) [illegible] 113

(5) [illegible] 116

(6) [illegible] 120

(7) [illegible] 128

6 ஆவது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

(1) [illegible] 131

(2) [illegible] 144

(3) [illegible] .. 148

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பக்கம்

(1) ... 151

(5) ... 157

(6) வெல்லிலைவள முருகாபிஷேக (சுவாமி அபிஷேக) கோவில் 163

(7) ... 165

(8) ... 173

(9) ... 177

2 ஆவது இயல் போது

(1) ... 184

(2) ... 192

(3) ... 196

(4) ... 201

3 ஆவது இயல் மட்டக்களப்பு சைவக் கோவில்கள்— போய் வரலாறும் தானமானவும்— 209

நான்காம்

மட்டக்களப்புச் சைவக்கோவில்கள்

(...)

...

...

...

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கை மட்டக்களப்பு

கல்லடி உப்போடைவிநாயகர்

இரண்டாந்தடவை மடாதிபதியாகவிருந்து பொதுப்பணிகளிலும்

மதிப்புற்ற கலாநிதி நிலையாளருமாகிய சுவாமிகள் அவர்கட்கு

.

பொன்னிழை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சினால் வேர்ந்த,
இந்துசமய, இந்துகலாசார இலங்கைத்தூய
பணிப்பாளர் அவர்கள் அவர்கட்கு

அறிமுகவுரை

ஆ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவரும்,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து "இலக்கிய கலாநிதி"
என்ற பட்டத்தைத் தமிழகத்தில் பெற்றவருமான
முன்னாள் மீ. உலகநிலையினர் அவர்கள் அளித்த

அணிந்துரை

"மலரிற் றுயிலுறையன் மாதிலாள
மணிநீர் புகுய் புனைய
வளரு மறுபகழ்ப்பு சீறடிகளுல்
வளர்நிலத் தோடு தோய்வோர்
மலரின் மலரடிகள் மறவாதோர்
நிலமகிய மகிழ் சேருமை
யிலரும் இவ்வுலகினும் பெய்துவாழ்வர்
வினை வாழ்வும் கயவர் சொல்லே"

[illegible] முன்னுரை [illegible] அறிஞர் [illegible] பெருமையினைக் [illegible] தெளிவாக [illegible] முன்னுரை, [illegible] பாடல் [illegible] பாடலை [illegible] பாடல் [illegible] பாடல் [illegible] பாடல்

புலவர்கள் நிலையை அடியேன் நன்கறிவேன்.

புலிக் நல் எனிய நிலையாளர்.

முதியோர் என்றும் நீண்ட அனுபவம் உள்ளவர்கள் என்று பொதுவாக மதிக்கப்படுவது முன் பெரும்பாலும் எனது நிலைமத்தில் எனக்கு நிறைந்த அறிவும் பெரிய நிலையும் இருப்பதாக அடியேன் கருதவில்லை.

மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியே ஆயுளையும் கூட்டுகிறது.

நான் பிறந்தது 1918 ஆகஸ்ட் மாதம் என்று என்னுடைய பெற்றோர் சொல்ல நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

என் தகப்பனார் அரசாங்கத்தில் பெரிய உயர் பதவியில் இருந்தவர். எங்களுக்கு ஒரே ஒரு தம்பி மட்டுமே. மிகுந்த செல்வாக்கோடு வாழ்ந்த குடும்பம் எங்களுடையது. ஆனால் அதிர்ஷ்டம் எங்களுக்கு அதிகமாக இல்லை. நான் பிறந்து ஒரு வயதாவதற்குள் என் தகப்பனாரை இழந்தோம். அதன் பிறகு எங்கள் குடும்பம் வறுமையில் வாடியது. அதனால் என் தாயாரின் பிறந்த வீட்டிலேயே நான் வளர்ந்தேன். அவர்களும் பிரபுக்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அதனால் என் தாயாரின் பிறந்த வீட்டிலும் நிறைய வசதிகள் இருந்தன. ஆனால் அவர்களுக்கும் பிறகு பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டு, பல சொத்துக்களை இழக்க நேர்ந்தது. அதனால் மேலும் வறுமையில் வாடினோம். நிறைய பிரச்சினைகளை சந்தித்தோம். நிலையில்லாத வாழ்க்கை வாழ்ந்தோம்.

என் தாயார் என்னை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வளர்த்தார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒரே மகன். அதனால் என் மீது அதிக பாசம் வைத்திருந்தார்கள். என் தாயாரின் அன்பு மட்டுமே எனக்கு கிடைத்தது. அதனால் என் தாயாரை நான் மிகவும் நேசித்தேன்.

என் தாயார் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தில் ஆசிரியராக பணிபுரிந்தார்கள். அதனால் பிள்ளைகளை நான் மிகவும் நேசிப்பேன். இந்த நிகழ்ச்சி என்னுடைய மனதில் மிகவும் பெருமையை ஏற்படுத்தியது என்பதை நான் இங்கு சொல்கிறேன்.

தாயார் ஆசிரியராக இருந்ததால் எனக்கு ஆரம்ப கல்வி மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. நான் ஒரு நல்ல மாணவனாக இருந்தேன். எனக்கு ஆசிரியர்களிடம் நல்ல மதிப்பு இருந்தது. அதனால் நான் நன்றாக படித்தேன்.

நான் எப்பொழுதும் வகுப்பில் முதல் மாணவனாக இருந்தேன். ஆனால் ஒரு முறை மட்டும் இரண்டாவது மாணவனாக இருந்தேன். அதற்கு காரணம் என் தாயார் என்னை சரியாக கவனிக்கவில்லை என்று நினைத்தேன். அதனால் என் தாயாரிடம் கோபித்துக் கொண்டேன். அதனால் என் தாயார் என்னை சமாதானப்படுத்தினார்கள். அதன் பிறகு நான் முதல் மாணவனாக வந்தேன்.

என் தாயார் என்னை மிகவும் கண்டிப்புடன் வளர்த்தார்கள். அதனால் நான் ஒழுக்கமாக இருந்தேன். என் தாயார் என்னை அடித்ததே இல்லை. ஆனால் அவர்களுடைய கண்டிப்பு என்னை ஒழுக்கமாக இருக்க வைத்தது.

"எவையும் தம்மையும் பிறரையும் வருத்தாமல்
பயனுள்ளதாகவும் நிலைத்தன பின்பற்றுதல்"

என்ற பகுதியை நான் நினைத்து பார்க்கிறேன். அதனால் மற்றவர்களை நான் மதிக்கிறேன். அதனால் என்னை எல்லோரும் மதிக்கிறார்கள்.

மற்றவர்களை மதிப்பது முக்கியம் என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டேன். அதனால் என் தாயாரை நான் மிகவும் நேசிக்கிறேன். என் தாயாரை நான் மிகவும் மதிக்கிறேன். என் தாயார் என்னை மிகவும் நேசிக்கிறார்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கலாநிதி சோமசுந்தரம் அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவார் என்பதில் எமக்கு நம்பிக்கை உண்டு.

இவரது முகமாக இயங்கும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் பேரவைக்கு நிலையான ஒரு நடைமுறையை ஏற்படுத்தி வைத்தமைக்காகவும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

"சுடர்" சஞ்சிகை சோமசுந்தரம் அவர்களின் ஆசிரியத்துவத்தில் வெளிவந்த காலத்தில் அதன் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்து பணியாற்றிய திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை, திரு. சு. முரளிதரன், திரு. இ. முருகையன் ஆகியோரும் இன்று இலக்கியப் பேரவையின் செயற்குழுவில் இடம் பெறுகின்றனர். இவர்களுடன் இணைந்து செயற்படுவதற்கு இலக்கியப் பேரவை ஆவலாக உள்ளது.

அடுத்தபடியாக, இலக்கியப் பேரவையின் தலைவர் திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் பேரவையின் செயற்குழு கூடி, பின்வரும் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்வதென்று தீர்மானித்தது.

"இலக்கிய வெளியீடு சார்ந்த நிகழ்ச்சி"

"சிறுகதைகளில்....." எனும் தொடரில் தேவகாந்தன் அவர்களின் உரை.

ச. கணபதிப்பிள்ளை.

திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.
10-12-81.

பிரதேச அபிவிருத்தி தபிரிவழி அரசாங்கள்
இராஜாங்க இந்துகலாசார அமைச்சர்
கௌரவ வெள்ளவத்தை இராசதுரை அவர்கள் அவர்களுக்கு

வாழ்த்துரை

பாடசாலைப் பருவ காலத்திலிருந்தே சைவம் வேலணையூர் பாடசாலை, பாலாலை வி. க. சுந்தரலிங்கம், வி. இ. சுந்தரலிங்கம் வாத்தியார் ஆகியோரது வழிகாட்டலில் வளர்ந்து வருகின்றது.

"கோவிலின்றிக் குடியேறலாகாது" என்ற நியதிக்கு இணங்கவே இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டது. நாட்டில் ஏற்பட்ட பல்வேறு இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் இவ்வாலயம் இன்று ஒரு சிறந்த ஆலயமாக விளங்குவதற்கு அயராது உழைத்த அனைவரையும் நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றோம். இவ்வாலயத்தின் திருப்பணிகளை முன்னின்று நடாத்தி வைத்த திரு. க. சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் சேவை மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. இவ்வாலயத்தின் கட்டுமானத்திற்கு தேவையான நிலத்தையும் வளவுக் கல்லையும் தந்துதவிய திரு. இ. சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் சேவையும் மறக்கமுடியாதது. இவ்வாலயத்தின் கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு மலர் வெளியிடுவதற்கு முன்வந்த ஆசிரியர் திரு. சி. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

பாடசாலைகளில் மேலும் இலக்கியம், சமயம் முதலியவற்றை வளர்த்தெடுப்பதில் பேரவை முனைந்து நின்று பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. அவற்றுள் ஒன்றாக பாடசாலை மாணவர்களிடையே சிறுகதை, கவிதை முதலிய இலக்கிய வடிவங்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு ஆண்டுதோறும் போட்டிகளை நடாத்தி பரிசில்கள் வழங்கி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாண்டு இப்போட்டிகளில் பங்குபற்றி வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்கி வைத்தமை பாராட்டுக்குரிய

மட்டக்களப்புச் சைவக்கோவில்கள்—1

1-வது இயல்: நூற்பொது

முகவுரை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(2) வது இயல்: உச்சரம் இரண்டு

1. மாமாங்கேச்சரம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மட்டக்களப்பிலுள்ள பொதுக் கோவில்களில், பல ஊர்களிலு மிருந்து எாளமானோர், ஒருமித்துக்கூடும் மிகப்பெரிய தலமாக மாமாங்கப்பிள்ளையார் கோவில் பிரசித்தி பெற்றிருந்த போதிலும், மட்டக்களப்பின் எனைய பழங்கோவிலாகப் பிரகடனம் செய்தி ருக்கப் பெறவில்லை. மட்டக்களப்பினை ஆண்ட பழந்தமிழ்ச் சிற்றரசர்கள் யாவரும், பண்டைய மட்டக்களப்புத் தேசமாக, மண்முனைக்குப் தெல்பால், பாணமை வரைக்குமிருந்த பகுதி யையே பெரும்பாலும் ஆண்டிருக்கிறார்கள். சிலகாலங்களில் தோப்பாவை (பொலநறுவையின் ஒருபகுதி) வரை அவர்கள் ஆட்சி செலுத்தியிருப்பினும், மக்கட்குடியேற்றமற்று நிலவளச் சிறப்பு மில்லாது காடு மண்டியதாய் ஒருபுறமாய்க் கிடந்த இப்பகுதியும், சிறிய கோவிலும் மட்டக்களப்புப் பொது மக்களின் தொடர்புக்கு உட்படாது ஒதுங்கியிருந்திருக்க வேண்டும். இதனால் மட்டக்களப் பிலுள்ள திருப்படைக் கோவில்களுக்கு இருப்பது போன்று, மாமாங்கேச்சுரர் கோவிலுக்கும் உரிய வரலாறு, முதலியவற்றைப், பற்றித் திட்டமான குறிப்புகளைப் பெறத்தக்க கல்வெட்டுக்களோ பட்டயங்களோ அன்றி வேறு சாசனங்களோ இடைக்கக்கூடியதாயில்லை. மூலத்தானத்தில் உள்ள இலிங்கம் மட்டும், நீலிபெயர்க்க முடியாத தாய்க் "கைபுனைந்தியற்றுக்கவின்பெறு" சயம்பு லிங்கமே என்பதை, அண்மையில் நடந்த மூலத்தானத் திருத்தம், கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகள் என்பவற்றின் போதும் நிரூபித்து விளங்குகின்றது. சிவலிங்கத்துக்கான வழிபாட்டுமுறைகள், பிள்ளையாருக்குரியமுறையில் என்று மாற்றம் பெற்றன. அம் மாற்றத்துக்கான புறக்காரணம் யாது என்பனவும் தெளிவாகப் புலப்படவில்லை. மட்டக்களப்புத் துறைமுகத்துக்கு அண்மையிலிருந்தும், இந் நாட்டுப் புகுந்த போர்த்துக்கீசரோ, ஒல்லாந்தரோ, அன்றி ஆங்கிலேயரோ இக் கோவிலைக் கொள்ளையடிக்கும் நோக்கினோடு எட்டித்தானும் பார்த்த தாகத் தெரியவில்லை. மாமாங்கேச்சுரரது திருவருட் சிறப்பினால், அழிவு நோக்குடன் வந்த அன்னியரது கண்ணுக்கும், காதுக்கும் எட்டாத பெருமான் மாமாங்கேச்சுரர் என்று பக்தியோடு இச்சிறப்பை அன்பர் கூறுவர்.

மட்டக்களப்பின் சிவசமயப் பொதுமைச் சிறப்பை அறிமுகவுரையுட் கண்டோம். அதன்படி பிள்ளையாரும், சிவபெருமானும் இருவேறு தெய்வங்களல்லர் என்பதையும், "ஓம்" எனப்படும் பிரணவமே மூல ஒலி என்றும், விநாயகப் பெருமான் அப் பிரணவமே வடிவானவர் என்றும் கூறுவர். எனவே, அனைத்துக்கும் மூலமான பரம்பொருளாகிய சிவமும், பிரணவமும்வேறுவருனவையல்ல என்றதத்துவத்தைப்போதிப்பதே

விநாய அங்கியுடன் முள்ளாலிங்கர் அளிக்கும் ஒளிவடிவின் உட்பொருள் என்று ஆன்றோர் கூறுவர். திருவிழாக்களின்போது சிவனும், உமையம்மனும், விநாயகப் பெருமானும் ஒருமித்து வருவதையும், அதே கோலத்துடன், இட்ப வாகனத்தில் ஊர்ந்த படியே தீர்த்தமாட எடுத்துச் செல்லப்பெறுவர், என்பதையும் இங்கு நாம் நோக்குதல் வேண்டும்.

ஆடி அமாவாசைக்குப் பத்து நாட்களுக்கு முன்னர்க் கொடியேற்றமும் பின் ஒன்பது நாட் திருவிழாவும் நடந்து அமாவாசைத் தீர்த்தத்துடன் நிறைவுறுதல் ஆண்டுதோறும் இத் தலத்தில் தற்காலம் நடைபெறும் முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். அடுத்த பெருவிழா, விநாயக சஷ்டிவிரதமும் கயமுகாசுரன் போர் நிகழ்ச்சியுமாகும். கந்தர் சஷ்டிவிரதம், அதற்கான கந்தப்புராணப் படிப்பு, என்பனவும் இக்கோவிலில் தவருது நடைபெறுவன. சித்திரை வருடப்பூசை, தைப்பொங்கல்விழா, தைப்பூசவிழா என்பனவும் சிறப்பாக நடைபெறும் விழாக்களாம். எனினும், தைப்பூசத்தன்று நவக்கிரகக் கோவிலில் நவக்கிரகங்களுக்குத் தனித்தனி அபிஷேகமும் செய்து விசேட பூசையொன்றும் நடப்பது, மற்றைய கோவில்களில் நடைபெறுதலொரு தனி நிகழ்ச்சியாகும். கோவிற் பூசனைகளை பிராமணக் குருக்களே வேதாகம முறைப்படி தினம் மூன்று வேளையும் ஆற்றிவருகின்றனர்.

எமக்குக்கிடைத்துள்ள குறிப்புகளின்படி 1880 ம் ஆண்டில்தான், தற்போதுள்ள அமைப்பினை மாமாங்கக்கோவில் பெற்று, முதலாவது கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றிருக்கின்றது. அக்கால முதல், கொடியேற்றத்தினை அடுத்து ஐந்து திருவிழாக்களும், தீர்த்தமும் நடைபெறும் ஒழுங்கு இருந்துள்ளது. அப்போது நடைபெற்ற கோவில் கட்டிட வேலைகளுக்கு வேண்டிய செங்கற்களையும், சிரமதான வேலையினையும் அவ்வாறு வேலை செய்வோர்க்கான உணவு வசதிகள் முதலியவற்றையும், கொத்தியா வலை, கன்னங்குடா, ஊறணி, செங்கலடி முதலான கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் மனமுவந்தளித்துள்ளனர், என்றும் கூறப்படு கின்றது. திருவிழாக்களை மேலும் நடத்துதற்குச் சேர்ந்தோரின் தொகை முதலானவற்றை ஒட்டித் திருவிழாக்கள் பத்து ஆக அதிகரிக்கப்பெற்றுள்ளன. எனினும், இந்த மாற்றம் எப்போ திருந்து இடம்பெற்றதென்பது முதலியனபற்றித் தெளிவாகத் தெரிய வில்லை. அண்மையில் 1963 ம் ஆண்டு கோவிலிற் சில புனருத் தாரண வேலைகளும், தொடர்ந்து மகா கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றுள்ளமையை அனைவரும் அறிவோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அண்மைக்காலத்தில், இத்தலத்தின் பெருஞ்சிறப்பு நோக்கி, மட்டக்களப்புப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. இராஜன் செல்வநாயகம் அவர்கள், அரசாங்கத்தைக் கொண்டு பெரும் பணச்செலவில், தூர்ந்துபோய்க்கொண்டேயிருந்த இத்திருக் குளத்தைமேலும் அகழ்ந்து, குளத்தைச் சுற்றிப் படிக்கட்டுகளும் அமைத்து மின்சார விளக்குகளால் அழகுபடுத்தி, திருவீதிகளையும் அகலமாக்கித் திருக்குளப் புனிதத்தையும் மேலும் வளம்படுத்தி யுள்ளார். மட்டக்களப்பு இந்துக்களின் புனித தலமாக அரசாங்கம் இதனைப் பிரகடனப்படுத்தல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் பொது மக்களிடை வலுப்பெறத்தக்கதாகத் திருவருள் சொரிகின்றது மாமாங்கேச்சரத்திருத்தலம். திருத்தலத்தின் அழகும், பொலிவும் தினமும் கூடும் அடியார் கூட்டத்தால் மேலும் சார்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. தற்காலத்தில் அடியார் தினமும் வந்து போகத்தக்க, பிரயாண வசதிகளும் இத்திருத்தலத்தை நோக்கி நிறைந்துள்ளன. கோவிலுக்கு வருவோர்தங்கிச் செல்லத்தக்க மடங்களும், அன்ன சத்திரங்களும், தண்ணீர்ப் பந்தல் என்ற புண்ணிய கைங்கரியத்தைப் புரியும் ஆறுதல் மண்டபங்களும் அங்கங்கே அமைக்கப்பெற்றுள்ளமையால், மாமாங்கேச்சரருக்கும், திருக்குளத்துக்கும் அடியாருக்கு அருள்முழுக்காட்டும் வேலையிலிருந்து ஓய்வேயிருப்பதில்லையெனலாம். புதிய திருத்தவேலைகளால் திருக்குளத்தைச் சுற்றிவர அமைக்கப் பெற்றுள்ள பெரிய மின்விளக்குகள், இத்தலத்தில் இரவையும் பகலாகச் செய்து வைக்கின்றன.

இவ்வாறு வளர்ந்துகொண்டேவரும், மாமாங்கேச்சரத்தின்மீது முன்பிருந்தே புலவர் பலர், பல பாடல்களை அருளியுள்ளனர். வித்துவான் சரவணமுத்தன் அவர்களால் மாமாங்கேச்சரர் கீர்த்தனை என்ற நூலும், மாமாங்கர் பதிகம் என்ற நூலும் பாடப்பெற்றுள்ளன. இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்றிலும் வல்லவரான சரவணமுத்தனாரது இசைவளம் இழையோடிய பாடல்களானமைந்த இந்நூற்பாடல்கள், படிப்போரது கல் மனத்தையும் பக்தியிற் கரைத்துவிடவல்லன. மாமாங்கர் வளஞ்சல், மாமாங்கர் காவடிச்சிந்து என்ற வேறு இரு நூல்களும் இத்தலத்தின்மீது எழுந்துள்ளன. மாமாங்கேச்சரர்மீது பித்துக்கொண்டவர்போன்ற பெரும் பக்தரான காலஞ்சென்ற, பண்டிதர் செ. பூபாலபிள்ளை அவர்கள், மாமாங்கேசுவரர் பதிகம் என்று, பக்திநலம் சொட்டும் விருத்தப் பாக்களானமைந்த ஒரு நூலைப் பாடியுள்ளார். புலவர்மணி, பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் அளித்துள்ள மாமாங்கேச்சரர் பதிகமும், மண்டூர் பூ. சின்னையா ஆசிரியர் அவர்கள் யாத்துள்ள மாமாங்கப் பிள்ளையார் விருத்தம் என்ற பக்திப் பதிக நூலும், மாமாங்கேச்சரப் பெருமானது

திருவருட் பெருக்கினை, நன்கு விளக்குவன. இந்நூல்களில் எதுவும் அச்சேற்றப் பொது மக்கள் கையில் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின், பக்திப்படைப்புகளான இவையனைத்தையும் வெளிக்கொணர்தல், இந்நாட்டின் திருத்தல வளத்துக்குமட்டுமன்றித், தமிழ்மொழியினதும், தமிழ் இலக்கியப் புலமையினதும் வளத்துக்கும் சான்றுபெரும்பயன் தருவதாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(2) வது இயல்: ஈச்சரம் இரண்டு

2 கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீச்சரம்

மட்டுநகரிலிருந்து தெற்கே மண்முனைத்துறையினூடாக ஒன்பது மைல் தொலைவில் கொக்கட்டிச்சோலை என்னும் கிராமம் அமைந்துள்ளது. பண்டைக்காலத்தில் கொக்கட்டி அல்லது கொக்குநெட்டி என்னும் மரங்கள் நிறைந்தமையால் இக்கிராமத்திற்கு கொக்கட்டிச்சோலை எனும் இப்பெயர் எற்படலாயிற்று. இயற்கை எழில் மிக்க இக் கிராமத்தில் நிழல் மரங்கள் நிறைந்த திருவீதியிலே தான், தான்தோன்றீஸ்வரர், கோயில் கொண்டுள்ளார்.

பண்டைக்கால அரசர்களது மதிப்பும் மானிய சீர்வரிசைகளும் பெற்றவையாக உள்ள சோயில்கள் சில மட்டக்களப்பில் உள்ளன. இவை திருப்படைக் கோயில்கள் அல்லது தேசத்துக் கோயில்கள் எனப்படும். அவ்வாறு வழங்கப் பெற்றுள்ளனவற்றுள், தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயிலும் ஒன்றாகும். மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திலே உள்ள ஒரேயொரு சிவன் கோயில் என்ற தனிப் பெருமை இக்கோயிலுக்குண்டு. இக்கோயிலில் இறைவன் சயம்பு இலிங்கமாக தானே தோன்றி ஈற்றிருந்து அருள் தருகிறார் எனக் கருதப்படுகின்றது.

கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயிலேயற்றி மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் நூலில் கூறப்படுகிறபடி ஓரளவு அறிதல் இங்கு நல்லது. குணசிங்கன் என்னும் அரசன் மட்டக்களப்பை ஆளும்போது கலிங்க ஓரிசா தேசத்தை அரசுபுரியும் குகசேனனுடைய புத்திரியாகிய உலகநாச்சி என்பவள் கௌதம புத்தரின் தசனத்தை எடுத்துத் தனது நெடுங்கூந்தலில் மறைத்து வைத்து, கைலயங் கிரியிலிருந்து குருவம்சத்தார் மூலம் எடுத்துக் கொண்டுவந்து மணி புரத்தில் இறங்கி விசய துவீபத்தில் வந்து மேகவர்ணனைக் கண்டு கோத்திரம் எல்லாம் கூறி விளங்கப்படுத்தி புத்தருடைய தசனத்தைக் கொடுத்தாள். அவனும் அளவில்லாத மகிழ்ச்சி கொண்டு அவளுக்கு வேண்டிய சன்மானமெல்லாம் கொடுத்து, மேலும் வேண்டுவது என்னவென்று கேட்டான். அவள் குடிவாழ்வில்லாத ஊர் ஒன்று தனக்கு வேண்டுமென்று கேட்டாள். அதைக் கேட்ட மேகவர்ணன் மட்டக்களப்பை அரசுபுரியும் குணசிங்கன் தனது நண்பனுகையால்

ஒரு திருமுகமும் வரைந்து அவனுகுக் கொடுத்து அனுப்பினன். மிதியை மட்டக்களப்பு மான்மிய ஏட்டிலுள்ளபடி நீங்களே கண்டு கொள்ளுவது நன்றென்றே நினைக்கின்றேன்.

"குணசிங்கனும் திருமுகத்தை வாசித்து சந்ததியுறிமை கொண்டாடி மட்டக்களப்புக்கு வடபாகமாய் உள்ள அம்பிளாந் துறைக்கப்பால் மண்ணேறுமுனை வளர்ந்து காடு செறிந்து குடிவாழ்வற்ற பகுதியை நிரந்தரமாயீந்து ஒரு இடத்தில் குடிகளை அனுப்பி வெட்டித்தூர்த்து மனிசரை உண்டாக்கி உலகநாச்சிக்குக் கையளித்தான். உலகநாச்சியும் குடிவாழ்ந்து சில காலம் சென்ற பின் தனதுதம்பி உலகநாதனைத் தந்தையிடத்திலனுப்பிக் குகன்குடும்பம் நூறும், சிறைக்குடும்பம் முப்பதும் எடுப்பித்துக், குகக்குடும்பங்களைத் தன் அருகாயிருத்தி அந்த இடத்தில் ஆலயமியற்றிச் சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து வணங்கிவந்தனர் பின்பு இன்னும் ஓரிசா நகரமிருந்து அநேக குடும்பங்களை அழைத்து காப்புமுனைக் காட்டை அழித்துச் செப்பனிட்டு அப்பகுதிக்கு அரசியாகி மண்முனை என நாமஞ்சூட்டி வாழுங்காலம் களப்பு முனைக்குத் தென்பாகமாயுள்ள காட்டை அழிப்பிக்கும் போது திடீனென்பவன் கொக்குநெட்டி மரத்தை வெட்ட உதிரம் பாய்ந்தது. அதைக்கண்ட திடீன் தனது உடைத் துணியால் மரத்து வெட்டு வாயைக் கட்டி வைத்துப் போட்டு உலகநாச்சியிடத்தில் இந்தச் செய்திகளை அறிவித்தான். உலகநாச்சியும் அந்த இடத்தில் போய்ப் பார்க்கும் போது அந்த கொக்குநெட்டி மரத்தடியில் ஒருலிங்கம் இருந்தது. மறுபோர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படாத படியால் உலகநாச்சியும் சிவலிங்கமெனத் திட்டம் பண்ணி அவ்வனத்தை அழிப்பித்து துரசுநீக்கி ஆலயமியற்றி வடநாட்டுக் கொல்லரிடத்திலிருந்து பட்டர் மூவரை அழைத்து பூசை புரியும்படி திட்டம் செய்து, அதிக கழனிகள் திருத்தி குணசிங்கனுடன் பிறந்தவனுகிய இரசரசன் என்பவனை மணந்து ஒரு புத்திரனையும், ஒரு புத்திரியையும் பெற்று வாழ்ந்து வருங்காலம் தந்த புரத்திலிருந்து ஆரம் தொடுக்கும் குடிகள் பதின்மரை அழைத்து தனது குடிக்கருகாயிருத்திப் பத்தனென்பவனை அவர் களுக்குத் தலைவனுய் வைத்து இரண்டு ஆலயத்துக்கும் ஆரங்கட்டும் குடிகளாக வகுத்தனள். பின்பு கலிபிறந்து மூவாயிரத்து ஐந்நூற்று முப்பதாம் வருஷம் குணசிங்கனின் புத்திரன் அதிசுதன் என்பவ னுக்கு மண்முனையையும் இருதினங்களில் பட்டங்கட்டினுள். அதிசுதன் மனைவியின் நாமம் நாமவல்லி, கனகசேனனுடைய மனைவி அருந்தாள், இவர்கள் இலங்கையிலுள்ளவர்கள். இவர்களின் சந்ததிகள் மட்டக்களப்பு, மண்முனை இருபகுதிகளையும் இருநூறு வருஷங்களாக ஆண்டுவந்தனர். பின்பு கலிங்ககுலத்து வங்கலாடன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்பவன் அரசுக்கு வந்தான்." என்பது மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுவது.

இங்குவரும் மேகவர்ணன் என்பவன் மகாவம்சத்தில் கூறப்படும் அரசனுவன். அவன் ஆட்சிக்காலம் கி. பி. (301—382) முந்நூற்றி யொன்று தொடக்கம் முந்நூற்றி எண்பத்திரண்டு என்பர். குணசிங்கனுடைய இறுதிக்காலம் கலிபிறந்து மூவாயிரத்து எழுநூற்று முப்பத்தைந்தாம் வருடம். இது கி. பி. (370) முந்நூற்றி எழுபதுக்கு சரியாகும். எனவே இந்த வரலாறு சரியாக இருக்கலாம் என்று தெரிகின்றது.

இழக்கிலங்கையிலே சைவமும் தமிழும் நீண்ட காலமாக நிலைத்து வாழ்ந்து வருகின்றன. இதனுல் காலத்தால் தொன்மை வாய்ந்த கோயில்கள் பல இப் பகுதியில் காணப்படுகின்றன. இக் கோயில் களில் ஒரு பகுதி "திருப்படைக் கோயில்கள்" அல்லது "தேசத்துக் கோயில்கள்" என்று வழங்கப்பட்டும் வருகின்றன. "திருப்படை" என்பது பல்வேறு சாதி மக்களினதும் உரிமை உடையது என்று பொருள் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது. தேசம் என்பது மட்டக் களப்பு என்னும் தேசமாகும். இது இன்றைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும், அம்பாரை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும். எனவே திருப்படைக் கோயில்கள் அல்லது தேசத்துக் கோயில்கள் என்று அழைக்கப்பட்டு வருபவை மட்டக் களப்புத் தேசம் முழுவதிலுமுள்ள பல்வேறு சாதி மக்களுக்கும் உரிமையுள்ள கோயில்கள் எனப் பொருள்படும். இத்தோடு குளக் கோட்டு வேந்தனது திவ்விய திருப்பணியைப் பெற்ற பெருமையும் இக் கோயில்களுக்கு உரியதாகும்.

இக் கோயிலின் வழிபாட்டு ஆரம்பம் பற்றிச் செவிவழிக் கதையொன்று நிலவி வருகிறது. இக்கதை வேடர்களே முதன் முதலில் இங்கு வழிபாட்டை ஆரம்பித்தனர் என்று கூறுகிறது. தேன் தேடிச் சென்ற வேடர் சிலர் அங்கிருந்த கொக்கட்டி மரமொன்றில் தேனிருக்கக்கண்டு மேலும் அவதானித்த போது அம் மரத்தின் அடியில் ஒரு இலிங்கம் இருக்கக்கண்டனர். அன்று முதல் கொத்துப் பந்தலிட்டுத் தமது வழிபாட்டு முறைப்படி பூசை செய்து வரலாயினர் எனறு கூறப்படுவது ஒன்று. மேலும், கதிர்காம யாத்திரைக்கு வந்த கொக்கட்டியார் என்னும் இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்த தபோதனர் இங்கு சமாதி இருத்தப்பெற்றதாயும் சிலர் கூறுவர். இந்த இலிங்கத்தை முதன்முதலில் கண்ட

வேடர்குலத் தலைவன் திகன என்றும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகிறது. இக்கதைகளைக் கொண்டு இக்கோயிலின் வழிபாடு எப்பொழுது ஆரம்பித்தது என்று கூறமுடியாது. எனினும் இப் பகுதிகளில் வேடர் வாழ்ந்த காலத்தில் இவ் விலிங்க வழிபாடு ஆரம்பமாயிற்று. இது எவ்வாறு இருப்பினும் இங்கு நீலியான கோயில் கட்டப்படுவதற்கு நீண்ட ஒரு காலப்பகுதிக்கு முன்பே வழிபாடு ஆரம்பித்தது எனக் கொள்வதும் இலிங்கம் கண்டுபிடிக் கப்பட்டதென்பதும் பொருத்தமாகும்.

கோயில் அமைப்புப் பற்றிச் சிந்திக்கின் இக் கோயிலுக்கு இரு சுற்று மதில்கள் உள்ளன. வெளிப்புற மதிலோடு தொடர் புள்ளவைவாக நான்கு சிறு மண்டபங்கள் நாற் புறங்களிலும் உள்ளன. உட்புறத்தில் சிவன் கோயிலின் பக்கங்களில் பார்வதியம்மன், விநாயகர், முருகன், வள்ளி தெய்வானை, விஷ்ணு, நவக்கிரகங்கள், நாகதம்பிரான், வைரவர் என்னும் தெய்வங்களுக்குரிய கோயில்கள் காணபடுகின்றன. இச்சிறிய கோயில்கள் காலத்துக்குக் காலம் தனிப்பட்டவர்களால் கட்டி அர்பணிக்கப்பட்டவையாகும். சிவன் கோயில் சிகரத்தையுடையது. கர்ப்பக்கிரகத்தையும், நான்கு மண்டபங்களையும், கோபுரம் இல்லாத முகப்பு என்னும் முன்பகுதி யினையும் கொண்டது. இக்கோயிலின் தம்ப மண்டபம் மிக அண்மையிலே கட்டப்பட்டுள்ளது. சுமார் அறுபதடி உயரமுடைய கொடித்தம்பத்தை இங்கு காணலாம். இக் கொடித் தம்பத்திலும் கர்ப்பக்கிரகச்சுகரம் பதிவாகவே அமைந்துள்ளது. இக் கோயிலின் தம்ப மண்டபம் தவிர்ந்த வேனய பகுதிகள் காலத்தால் முற்பட்டவை. கட்டிடங்களாவும் தற்போது திருத்தி அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இங்குள்ள முன்றுவது மண்டபத்தில் பார்வதி அம்மன் கோயிலுக்கு முன்புறமாக இடதுபக்கத்தில் கற்சிலை ஒன்றுள்ளது.

ஒருபோது கோயிலைக் கொள்ளையிட வந்த போத்துக்கீசதளபதிக்கு முன்னுல் மாடுவடிவமான அக்கற்சிலை உயிர் பெற்று எழுந்து நின்று அவனையும் கூட்டத்தாரையும் மிரண்டோடச் செய்ததென்பர். கர்ப்பக்கிரகம் சுயம்புலிங்கத்தைக் கொண்டே கட்டப்பெற்றது. ஆயினும், இந்த இலிங்கம் வெளியில் நின்று பார்க்கும்போது கண்ணுக்குத் தோன்றுதல் குறைவு.

கட்டிட அமைப்பை நோக்கினுல், இப்பகுதிகளில் கலிங்கனி செல்வாக்கு அதிகரித்திருந்த பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டிலேயே தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது எனலாம். திருக்கோயிலின் கட்டிட அமைப்பைக் கொண்டு அது திட்டமாக பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டைச்சேர்ந்தது என்று சொல்லிற் றவறில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இக் கோயில் சுண்ணத்தாலும் சாந்தாலும் கட்டப்பட்டது. இதனுல் கட்டிடத்தில் காலத்துக்குக் காலம் சில மாற்றங்கள் செய்யப் பெற்றன. எனினும் திருக்கோயிலினதும், தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயிலினதும் கட்டிட அமைப்பும், சிற்ப வேலைப்பாடுகளும், கோயில் அமைப்பு விதிகளும் ஒரே பாணியில் இருப்பதைத் தெளிவாக உணரலாம். எனவே இக் கோயிலை யார் கட்டினர் என்பதற்குத் திடமான பதில் கூறமுடியாவிட்டாலும் பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டளவில் கட்டப்பட்டுள்ளது என்று திடமாகக் கூறலாம்.

வேடரால் கொத்துப்பந்தலிட்டு நீண்டகாலமாக வழிபட்டு வந்த அதே இடத்தில் நிலையான கோயில் கட்டியது முதலில் யார் என்பது அறியமுடியாததாய் உள்ளது. இது பற்றி மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் மூன்று வேறுவேறான கருத்துக்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

1. மன்மூனையைத் தலைநகராகக் கொண்டு சிற்றரசியாக இருந்த உலக நாச்சி என்னும் கலிங்க அரசியால் கட்டப்பட்டது.

2. இந்தியாவிலிருந்து கதிர்காம யாத்திரை வந்த செட்டி ஒருவரால் கட்டப்பட்டது.

3. பொலநறுவையில் அரசனுக இருந்த சேனன் என்பவனுல் பாண்டிய நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட படையின் தளபதியும் மட்டக்களப்பின் நீதியரசனுமாகிய தருமசிங்கன் என்பவனுல் கட்டப்பட்டது.

இதில் கூறப்பட்டுள்ளபடி செட்டி குலத்தார் என்பார்க்குத் தேர், திருவிழாவிலே முதல் திருவிழா கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இத் திருவிழாவைச் சுமார் கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வரையில் செட்டி குலத்தார் நடாத்தி வந்துள்ளனர். இவற்றுல் இத் திருவிழா இன்றும் "செட்டித் திருவிழா" என்று அழைக்கப்பட்டே வருகிறது.

இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக, குளக்கோட்டு மன்னனுல் இக் கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது என்பது இக்கோயிலுடன் தொடர்புடைய அனைவரதும் அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

இக்கருத்து கோணேசர் கல்வெட்டு இப்பகுதிகளிற் பெற்ற செல்வாக்கால் ஏற்பட்டது எனலாம். குளக்கோட்டனது திருப்பணியைப் பெற்று ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கோயில்கள் பற்றி இங்கு நிலவும் ஒரு கல்வெட்டுப் பாடல் கூறுவது :—

"சீர் மேவு இலங்கைப் பதி வழ்வுதரு
செல்வமும் சிவனேச இருசமயமும்
செப்புதற்கரிதான மாணிக்க கங்கையும்
செக மேவு கதிர மலையும்
எர் பெறும் தெங்கயிலை வாழ் கோணலிங்கம்
மேன்மை தான் தோன்றுலிங்கம்
வெற்றி பூணை மயூர சித்திர சங்காரவேல்
வெள்ளை நாவற் பதிய தாம்
சீர் பெறும் தென் திருக்கோயில்
சிவாலயம் சிவபூசை தேவாரமும்
செய்முறைகள் என்றென்றும் நீடூழி காலமும்
தேசம் தளம்பாமலும்
எர் பெருகு பரிதி குலராசன்
குளக்கோட்டர் எவ்வுலகமுய்வதாக
ஏழு கோபுரம் கோயில் தொழுவார் தினம்
தேட எங்கெங்கு மியற்றினரே"

இப்பாடலிற் குளக்கோட்டனது சேவையைப் பெற்ற ஏழு கோயில்களின் பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை கதிர்காமம் (மாணிக்க கங்கை), கதிரமலை, கோணேஸ்வரம் கொக்கட்டிச்சோலைத் தான் தோன்றீஸ்வரர், கோயில், போரைதீவுச் சித்திரவேலாயுதர் கோயில், வெருகல், திருக்கோயில் என்பனவாகும். திருப்படைக் கோயில்கள் அல்லது தேசத்துக் கோயில்கள் என்னும் தொகுப்புக்குள் இக் கோயில்களே கூறப்பட்டு வருகின்றன. மண்டூர்த் திருத்தலத்துக்குக் குளக்கோட்டன் பணி கிடைத்திலது. இன்று நிலவும் மரபு வழியான தகவல்களில் இருந்து குளக்கோட்டன் இக் கோயிலைப் புதிதாக அமைத்துள்ளான் என்றே ஊகிப்பித்தான் என்றே கொள்ள இடமுண்டாகிறது. நிருவாகத்தைப் புதிய முறையில் அமைத்தும், தொண்டுழியங்களையும் அவற்றிற்குரியோரையும் வகுத்துப் பூசை விழாக்களைத் திட்டம் செய்தும் மானியங்களை வழங்கியும் இம்மன்னன் இக்கோயில்களுக்குத் திருப்பணி புரிந்தானென்று மேலும் இவற்றுல் அறியமுடிகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குளக்கோட்டனது மறுபெயர் சோழகங்கன் என்றும் கூறப் படுகின்றது. இம்மன்னன் பத்தாம் நூற்றாண்டின் பின்னரே வாழ்ந்திருக்க முடியும் என்பது பொதுவாக எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. திருமலைக் கோட்டையிலுள்ள வடமொழிக் கல்வெட்டிற் கூறப்படுகின்ற கி. பி. 1223 இல் ஈழத்துக்கு வந்த சோழகங்கன் என்பவனே கோணேசர் கல்வெட்டுக் கூறும் குளக் கோட்டன் என்று சி. பத்மநாதன் ஐயுறுவர். கா. இந்திரபாலா குளம்கட்டிவளம் பெருக்கிய மகாசேன மன்னன் அல்லது கோணேஸ்வர ஆலயத்தைத் திருத்திக் கட்டிச் சிற்றரசனாக ஆட்சி புரிந்த கலிங்கத்துச் சோழகங்கன், குளக்கோட்டன் ஆதல் கூடும், எனக் கருதுவர். தான்தோன்றீச்சுரர் கோயிலில் வழங்கிவரும் மரபு வழியான செய்திகளும், பாடல்களும் குளக்கோட்டன் பற்றிப் பொது வான சில முடிபுகளுக்கு வர உதவுகின்றன. "இவர் கலிங்கர் இலங்கையில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர், ஓர் இந்தியர். அதிலும் கலிங்கர் அல்லது கலிங்கத்தோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவர். சோழ நாட்டிலும் இவருக்குத் தொடர்பிருந்தது. வீர சைவத்தில் ஈடுபாடு உடையவர். கிழக் கிலங்கையில் போதுமான அரசியல் அதிகாரம் இவரிடம் இருந் திருக்கிறது" என்று இவ்வாறுகக் குளக்கோட்டனைப் பற்றி நாம் ஊகம் கொள்ளக்கூடியவாறுள்ளது.

இக் கோயிலிற் பூசை செய்யும் குருக்கள் பரம்பரையினர் சைவத்தைச் சேர்ந்த சங்கமர் ஆவர். "சங்கமர்" என்பது "முழுமை பெற்ற" அல்லது "இலட்சியத்தை அடைந்து விட்ட ஆன்மா" எனப்பொருள்படுவது. சிவன் முத்தர் நிலையிலுள் ளவர்களே சங்கமர். இச் சங்கமக் குருமார் இலங்கத்தை அணிந் திருப்பர். பிராமணர்களுக்கும் சங்கமர்களுக்குமிடையே சில ஒழுக்க முரண்பாடுகளைக் காணலாம். சங்கமம் பற்றிக் கூறும் நூல் "வீரागம்" எனப்படும். இவர்களை "நாகார்ச்சனபுரம்" என்னும் இடத்தில் இருந்து குளக்கோட்டன் கொண்டு வந்து தன் திருப்பணி களைப் பெற்ற கோயில்களிற் பூசை செய்ய அமர்த்தியதாகக் கூறப் படுகிறது. சங்கமர் இப் பிரதேசத்தில் குடியேற்றப்பட்ட இடம் தம்பட்டை என்னும் கிராமமாகும். பண்டைக் கிழக்கிலங்கைக் கோயில்களுக்கெல்லாம் சங்கமர்களே பூசகர்களாக அமர்த்தப்பட்டி ருந்தனர் என அறிய முடிகிறது. ஆனால் இன்று தான்தோன்றீஸ் வரர் கோயிலிலும் இன்னும் ஒருசில கோயில்களிலும் மட்டுமே அம்மரபினர் பூசை செய்கின்றனர். தற்பொழுது தூய்மைவாய்ந்த இப் பரம்பரையும் அவர்களது உயரிய வாழ்க்கை முறைகளும் அருகி வருகின்றன எனலாம்.

இங்கு பதினொன் சிறைகள் செய்ய வேண்டிய "தொண்டூழியம்" பற்றி மட்டக்களப்பு மான்மியம் முதலியன கூறுகின்றன. இச் சிறைகளுக்குத் தலைமை பூண்டொழுகி வேள சிறைகளின் சேவை யையும் பெற்றுக் கொடுப்பதோடு பொறுப்பும் தூய்மையுமுள்ள தொண்டூழியங்களையும் வேளாளர்களே செய்ய வேண்டுமென்பது நியதி. வேளாளரிலே பொன்னச்சிக்குடி, வைத்திகுடி, அத்தியாகுடி என்ற மூன்று குடிகளும் இக் கோயிலுடன் தொடர்புடையோராக உள்ளனர். இக்குடிப் பிரிவினர்கள் தாங்கள் குளக்கோட்டனால் ஆலய சேவைக்கெனக் கொண்டுவரப்பட்ட பரம்பரையினர்.

இக் கோயிலிற் செய்யப்பட்ட தொண்டூழியங்களுக்கு நெல் வயல் கள் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தமையும் நெல் படியளக்கக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தமையும் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். உதாரண மாக இன்றும் ஒரு திருவிழாச் சேவைக்கு எழுபது மரைக்கால் நெல் படியாகக் கொடுக்கப்படுவதைக் குறிப்பிடலாம். இந் நெல்லளவு சேவைக்குத் தக்கபடி ஐந்து மரக்கால் முதல் ஒரு கொத்து வரை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

இக் கோயிலின் பரிபாலனம் பழமை வாய்ந்ததாக மூன்று வண்ணக்குமாரைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. கோயிற் பரிபாலகரை "வண்ணக்கர்" அல்லது "வண்ணக்கு" என்று அழைப் பது மட்டக்களப்பின் பரவலான வழக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. "வண்ணக்கர்" என்பது ஒரு தமிழ்ச் சொல். இது கணக்கரிலும் தலைவன் எனப் பொருள்படும். இவ்வாறு கோயிற் பரிபாலகர்களை வண்ணக்கர் என்று கூறும் வழக்கினை மட்டக்களப்புத் தவிர்ந்த வேறு எந்த இடத்திலும் காணமுடியவில்லை. கண்டிராச்சியத்தில் பௌத்த ஆலயப் பரிபாலகர்களை "வண்ணக்கு நிலமை" என்று கூறுகின்ற வழக்கம் இருந்தது என அறிகின்றோம். இதனால் கண்டிராச்சியத்தின் கீழ் மட்டக்களப்பு பிரதேசம் இருந்த காலத்தில் வண்ணக்கர் முறை மட்டக்களப்பிலிருந்து கண்டிக்கோ, அல்லது கண்டி யிலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கோ, பரவியிருத்தல் வேண்டும். இம்முறை இந்தியாவில் எங்காவது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயில் மூன்று வண்ணக்குமாரும் தனித் தனியாகவும் கூட்டாகவும் பொறுப்புகளுக்குப் பாத்திரமானவர்க ளெனக்காணப்படுகின்றனர். மூக்குகருள்ளே காலிங்காகுடி என்றும் உலகிப்போடிகுடி, படையாண்டகுடி என்றும் சொல்லப்படும் மூன்று குடியினருக்குமே இக் கோயிலின் பரிபாலனம் சொந்தமாகும். இம் மூன்று குடிப்பிரிவுகளிலும் இருந்து பதவி பெறும் இவ் வண்ணக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இக் கோயிலின் தேர்த்திருவிழாவைப் போல தீர்த்தோற்சவம் அவ்வளவு முக்கியம் பெறுவதில்லை. தீர்த்தக்குளம் ஒன்று இல்லாமையே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். இங்கு கிணற்றிலேயே இன்னமும் தீர்த்தம் ஆடப்பட்டு வருகிறது. முன்னோரால் இதற்காக ஆலய வீதியில் ஒரு கிணறு கோயிலின் முன்புறமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

இக் கோயிலுக்கு குளக்கோட்டன், கலிங்கமாகன், விமலதர் மகூரியன், விக்கிரமசிங்கன் என்னும் மன்னர்கள் மானியங்களை வழங்கினர் என்ற செய்திகள் மரபு வழியாகக் கூறப்பட்டு, வருகிறது. இத்தோடு இம் மானியங்களை அடையாளம் கண்டு கொள்ளவும் முடியவில்லை. இங்கு குருக்கள் பரம்பரையினரின் மானியமாக இருந்த தேவலாமுனை பள்ளி, கொண்டான்வெளியும், வேளாளருக்கு மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்ட அத்தியா முன்மாரியும் இக் கோயிலுக்கு அரசர்களால் கொடுக்கப்பட்ட மானியங்களே என்று கூறுவார்கள். இம் மானியங்களும் தற்போது இக் கோயிலின் உடமை இல்லை. இப்பொழுது கோயிலுக்கு உடமையாகவுள்ள நூற்றி ஐம்பது ஏக்கர் அளவிலான காணித்துண்டுகள் காலத்துக்குக் காலம் இக் கோயிலில் ஈடுபாடுள்ள போடிமாரால் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவெனலாம்.

தான்தோன்றீஸ்வரர் மேலே பாடப்பெற்ற பழமை வாய்ந்த பக்திப் பாடல்கள் எதுவும் இதுவரை கிடைக்கப் பெறவில்லை. நாட்டுக் கூத்துக்களிலும் மற்றும் சில இராம இலக்கியங்களிலும் இவ் வீசன் மேலே பாடப்பெற்ற காப்புச் செய்யுள்கள் பல கிடைத்துள்ளன. இப் பாடல்களை விட வெற்றிலைக்காரப் புலவர் என்று கூறப்படும் சின்னவப் புலவரும், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் தான் தோன்றீஸ்வரர் மேல் இரண்டு பதிகங்கள் பாடி உள்ளனர்கள்

---

(3) வது இயல்: மலைக்கோவில் மூன்று

1 உகந்தைமலை முருகன் கோவில்

"சீர்மேவு பழனியங் கிரிதனில் வள்ளியம்மை தன்னுடனே
செய்யமாய் ஓடமதில் எறியே வெலைவன் சிலிலங்காபுரிக்கு
நேராகப் பாய்விரித் தோடியே ஒரு கப்பல் திமிடத்தில் ஓடிவந்து
நீண்ட மாமேருவை ஒத்ததொரு மலையினில் நேசமாய் வந்திறங்கி
பார்மீது உமை பெற்ற பாலகன் பரிவாய் உகந்தமலையர்
பட்சமுடன் கங்கைபதினெட்டும் உண்டாக்கினர்
தார்குலவு முருகவேள் திருநாமம் அபிஷேகம் ஆடியருளே
அப்பனே உகந்தமலை அண்ணனே கதிரமலை ஆடியருளே

என்ற ஒரு பாடலை, உகந்தமலையில் வைத்து திரு. தம்பிமுத்து குமரப்பெருமாள் என்பவர் மனமுருகப் பாடிநின்றார். இவர் காலம் சென்றவரும் தம்பிஐவில் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவருமான பண்டிதர்—குஞ்சித்தம்பி அவர்களின் மூத்த சகோதரர் என்னும் முதியவர் என்று தெரிந்தது. இந்தப் பழம்பதி உகந்தைமலைத் திருப்பதியாகும்.

இத்தலம் மிகப் பழங்காலத்தில் உண்டானது என்பது ஐதிகம். இங்கு கோவில் கட்டுமுன் மலையிலுள்ள நீர்ச்சுனைகளும், வடிவேல் குன்றமும் பக்தரை உளம் கனியச் செய்தன என்பர். நீண்டகாலம் அவ்வாறு நடந்து வந்த பின்னர் கோவில் என்ற பெயரால் ஓலைகளால் பந்தலிட்டு பன்னெடுங்காலமாகப் பிரார்த்தனை செய்து வந்தனர். குன்றம் எறிந்த குமரவேள், தனது அடல் பெருக்கி வாழ்வு உயர்த்தி நின்ற அவுண குல மன்னனை உரங்குலைத்த பின்னர், எறிந்த வேலானது பல் பொறிகளாகியதென்றும், மீண்டு வந்த அத்தகைய வேற்படைக் கதிர்களுள் முதன்மையானது இங்கே தங்கிற்றென்றும் ஐதிகமாகக் கூறுகிறார்கள். அன்றியும் முருகனை நனது படை வீடுகளில் ஒன்றாக உகந்தைமலையைக் கொண்டானென்றும், போர் முடிந்த பின்னர் மீண்டுவந்து களைப்பாறிச் சில காலம் இங்கேயே இருந்தானென்றும் அப்படிப் போருக்கு முன்னரும், பின்னரும் முருகன் உவந்து இருந்தபடியால் இந்த இடமே உகந்தை மலையாயிற்றென்றும் அந்த ஐதிகத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சொல்லப்படுகிறது. நீண்டகாலம் இப்படி இருந்து வந்த பின்னர் மட்டக்களப்பில் குடிவந்திருந்த யாழ்ப்பாணத்தவரான மார்க்கண்டு முதலாளி என்பவரால் கோயில் ஒன்று 1885இல் இங்கே கட்டப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காடுகளுக்குள்ளே யானை, புலி, கரடி முதலான கொடிய விலங்குகளுக்கு மத்தியில் இவ்வாறு ஆலயம் எழுப்பப்பட்டமை அக்காலம் மிகவும் விசித்திரமாகவும் கருதப்பட்டது. அவர் தான் கட்டிய கோவிலுக்கு முதன்முதற் பூசகராக கோளாவிலைச் சேர்ந்த காளியப்பன் என்பவரைக் கொணர்ந்து நியமித்தார். கோவிலின் வண்ணக்கராக ஜெயசேகர ஸ்ரீ வர்ணதிசநாயக்கா என்றும் முதியன்சே பண்டார மகாதமியா என்றும் அழைக்கப்பெறும் ஒருவரை நியமனம் செய்வித்தார். இன்னார் தமிழ்ப் பாடல்களும் நன்கு தெரிந்த பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த முதலாவது வண்ணக்கராவார்.

இவருக்குப் பின்பு வந்த வண்ணக்கர் அவருடைய மருமகன் சிரிபண்டா சந்தகாமி என்னும் இவ பக்திமான். அவருக்குப் பின்னர் இன்று வரை வண்ணக்கராகக் கடமையாற்றிவருபவர் இவருடைய மகன்முறையினராகிய தந்தகாமி புஞ்சிமாத்தையா என்பவராவார். இவர்களனைவரும் சிங்களப் பெயர்களுடையவர்களாயிதும், தமிழே தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள். தமிழருள் திருமணமும் செய்தவர்கள். தற்போதைய வண்ணக்கரை நேரில் கண்டால் அவருடைய தமிழ்ப்பற்றும் இனிது விளங்கும். இவர்களனைவரும் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குடும்பத்துக்குரியவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பூசகராக இப்போது இருப்பவர் மாணிக்கப்போடி சூழந்தைவேல். இவருக்கு முன்னர் இருந்தவர் நல்லதம்பிக் குருக்கள் அவர்கள். அதற்கு முன்னர் முறையே மாரிமுத்துக் குருக்களும், கணபதிப்பிள்ளைக் குருக்களும் பதவி வகித்துள்ளார்கள். இவர்கள் "தினப் பூசகர்" என்ற முறையில் நியமனம் பெற்றவராவர். தற்போதுள்ள கொடியேற்றக்குருக்கள் தம்பிலுவில்லைச் சேர்ந்த கே. லோகநாதசர்மா என்பவராவார். இவர் பனங்காட்டுச் சிவன் கோவில் பூசகராகவும் உள்ளார். கோவிலின் இவ்வாறான ஒழுங்கு முறைகளால் நிருவாகம் நன்கு நடைபெற்று வருகின்றது எனலாம். 1885 இல் ஓலைக் கட்டடம் நிரந்தரமாக்கப்பட்ட பின்னர் இன்னமும் கட்டட வேலைகள் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. புதிய மடங்களும் கோவில் முன்மண்டப வேலைகளும் விரைந்து முடியும் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

கோவிலில் திருவிழா வருடந்தோறும் நியதி தவறாமல் நிகழ்வது கதிர்காமத் தீர்த்தத்துடன். ஆடிப் பூரணை அன்று அல்லது அதனை அண்மிய திருவோண நட்சத்திரத்தன்று தீர்த்தம் நடைபெறுவது வழக்கம். முதல் மூன்று திருவிழாக்களின் போதும்

சுவாமியைத் தாம்பாளத்தில் வைத்துப் பட்டுச்சீலையால் மூடி வீதிவலம் வருகிறார்கள். அப்போது கொண்டுவரப்படுவது வேல் ஒன்றேயாகும். 4—15 ம் திருவிழாக்களின் போது திறந்த தேரில் மயூரம், வேல் என்பவற்றுடன் முருகன் வலம் வருவார். வள்ளி அம்மனோ, தெய்வானை அம்மனோ இவ்வீதிவலத்தின் போது பங்கு கொள்ளும் வழக்கமில்லை. கொடியேற்றம் மற்றைய கோயில்களிற் போல் பிராமணரின் விதிகளின் படியன்றி சாதாரணமான செயல் போலவே இங்கு நடைபெறுகின்றது. கொடியேற்றத்தின் பின்னர் கொடியையும் சேர்த்துப் பக்தர்கள் கடலை காசு முடிப்புக்களைக் கட்டுவது சாதாரணமாக இங்கு நடைபெறும் வழக்கமாகும். கொடிமரத்துக்கும் தினம் மந்திர விதிப்படியான அபிஷேக பூசனை எதுவும் செய்யப்படுவதில்லை. சாதாரணமாக பூசனை வேளைகளைப் போலவே அம் மரத்துக்கும் குருக்கள் பூசை செய்வது வழக்கமாகும்.

சுவாமி தீர்த்தமாடும் முன்னரே அன்று கொடி இறக்கப்படும். அதனையும் சுவாமியுடன் (வேல்) தீர்த்தமாடக் கடலுக்கு எடுத்துச் செல்வர். கடற்கரையிலே கோவில் இருப்பதென்றாலும் அதற்கு நேராக உள்ள வாசலில் தீர்த்தம் ஆடாமல் சிறிது வடபுறமாக விலகியே தீர்த்தமாடும் இடம் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. தீர்த்தத்துக்குச் சுவாமியைக் கொண்டு போகும் போது சுவாமியைப்பட்டுச் சீலையால் அலங்கரித்துச் சிறப்புடன் கொண்டு போவது வழக்கம். அதனாற் போலும் தீர்த்தமாடக் கொண்டு செல்லப்படும் சுவாமியை "பட்டுச் சாமி" என்றே யாவரும் கூறுவர். கோலாகலமாகக் குருக்களும் அடியார்களும் சேர்ந்து தீர்த்தமாடும் போது பட்டுச்சாமியின் பெயரைச் சொல்லி எழும் அரோகராச் சத்தம் எவரையும் மெய் சிலிர்க்க வைக்கும். தீர்த்தமாடி முடிந்த பின்னர் சுவாமி கோயிலுக்குச் செல்லும் வழக்கத்தை இங்கு காணமுடியாது. பக்கத்து மலைமீதிருக்கும் வள்ளி நாச்சியாரின் கோயிலுக்குப் பட்டுச் சுவாமியைக் கொண்டு அடியார்கள் மலையில் ஏறுவர். மலையில் பொங்கல் செய்து பூசைக்கு அவ்வேளை ஆயத்தமாக இருக்கும். அன்று காலை வேற்றவர் யாரும் பொங்கல் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவதில்லை பொங்கலைப் படைத்து; சுவாமிக்கும் அம்மனுக்குமாக நடைபெறும் பூசனை மிகவும் சிறப்பானதென்று கருதப்படுகின்றது.

உகந்தைமலையின் அடிவாரத்தில் மலையுடன் சேர்த்து பிள்ளையார் கோவிலொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கோவில் வாசலில் மலையடி வாரத்தில் தான் இப்பகுதிக்குரிய தல விருட்சம் என்று சொல்லப்படும் (வெள்ளை) நாவல் மரம் நிற்கின்றது. பருத்து உயர்ந்து பரந்த கொம்பர்களை எங்கும் வீசி நிற்கும் பெரிய மரம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இது. திருவிழாக் காலங்களில் பிள்ளையாருக்கு அடியார்கள் நிலமும் வேலே நியதியின்றி பூசையாக பொங்கிப் படைத்தபடியே இருப்பர். பிள்ளையார் கோவிலுக்கும் மரத்துக்குமிடையே அதிக இடமில்லே. ஆயினும் பக்தர்கள் தாமதமின்றி கோவிலின் முன்பு சென்று வணங்குவதைக் காண்கிறோம். உகந்தை மலே இரண்டு பிரிவாக உள்ளது. அவற்றுள் இரண்டாம் மலே அடிவாரமே தலவிருட்சம் உடையதாயிருத்தல் ஈண்டுக்குறிப்பிடத் தக்கது.

உகந்தை மலேயின் மீது நாம் ஏறி நின்று பார்த்தால் எங்கும் பரவசமான காட்சி தென்படும். வள்ளிமலே எனப்படும் முதலாவது மலேயின் மீது கோவில்கள் அமைந்துள்ளன எனலாம். எப்படி இருந்த போதிலும் உகந்தை மலேயிலோ அடிவாரத்தில் தானுமோ தெய்வானே அம்மனுக்குக் கோவிலே இல்லே. முதலாவது பகுதி மலேயின் மீது வள்ளியம்மன் கோவிலும் தனியாக வேல் மட்டும் உள்ள 3' உயரமான ஒரு சிறிய கோவிலும் உண்டு. இப்பகுதியில் சுமார் 7 நீர்ச் சுனைகள் இருக்கின்றன. வள்ளியம்மன் கோவிலுக்கு முன்னுள்ள பெரிய தீர்த்தத்தை அல்லது சுனையைச் சரவணப் பொய்கை என்று சொல்லுவர். கடலில் நீராடி விட்டு வரும் அடியவர்கள் அச் சுனைகளில் எல்லாம் நீராடுவதை, சிறப்பாகச் சரவணப் பொய்கையில் நீராடுவதைப் பெரிய புண்ணியமாகக் கருதுவர். வள்ளி அம்மன் கோவிலில் வள்ளி நாச்சியாரின் இலா விக்கிரகம் ஒரு புறமும் பிள்ளேயர் சிலே ஒன்றும், மறுபுறம் வேலாயுதம் ஒன்றும் உள்ளன. மலேயடிவாரத்தில் கட்டப்பகமாக உள்ள கோவிலில் சன்னியாசிகள் உறைகின்றார்கள் என்றும் இறுதியாக 1975 இல் ஒருவர் இருந்து இறந்தார் என்றும் அறிகிறோம்.

கதிர்காமத்துக்கு நடந்து செல்லும் யாத்திரீகர் யாவரும் இவ் வழியே வந்து உகந்தைத் திருவிழாவைப் பார்த்து தங்கி, சுனைகளில் நீராடி., பிள்ளேயாருக்குப் பொங்கிப் படைத்து அமுது கொடுத்துச் செல்வது வழக்கம். முருகன் கோவிலின் மூலஸ்தானத்தில் பிள்ளேயார் சிலேயும் பக்கத்தில் ஒரு தங்க வேலாயுதமும் உண்டு. முருகன் கோவில்களில் நந்திக்குப் பதிலாக மயில் இருப்பது வழக்கம். ஆயினும் இந்தக் கோவிலில் மயிலுக்குப் பதிலாக மூஷிக்மே இருக்கின்றதை நோக்குதல் வேண்டும். உகந்தைமலேக் கோவிலின் பக்கத்தில் வடபுறமாகவும், பிள்ளேயர் கோவிலுக்குச் சற்று தெற்கேயும் ஒரு பெரிய ஆலமரம் நிற்கின்றது. இந்த ஆலமரத்தின் கீழ் ஒரு தனிவேலாயுதம் நிலத்தில் வைத்து மேடை அமைத்துக் கட்டப் பட்டுள்ளது. இந்த அமைப்புக்கு மேற்கூரை இல்லே. ஆதிகாலத்து வேல் இந்த இடத்தில்தான் இருந்த தென்கிறார்கள். திருவிழாவின்

போதெல்லாம் சுவாமியை இந்த இடத்தில் இறக்கி வைத்துப் பூசை செய்வது வழக்கம். ஒரு பெரியாரின் சமாதியும் இம் மேடையின் பக்கத்திலுண்டு. இங்கு இவ்வாறான பெரியார்கள் பலர் காலத்துக்குக் காலம் வந்து முன்பிருந்தே சமாதியடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

கோவில் வீதி எங்கும் பெரிய தேத்தா மரங்களும், பெரிய ஆலமரங்களும் நீழல்தரும் மரங்கள் பலவும் உள்ளன. இவை இங்கு வரும் அடியார்க்கு நல்ல உறைவிடமாகப் பயன்பட்டு திற்பன வாகும். கோவிலின் பின் புறமாக ஒரு பெரிய நீர்க்கேணி உள்ளது. இந் நீர்க்கேணி கோவிலுக்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கின் றதெனலாம். பாணமையிலிருந்து கூமுனே செல்லும் காட்டுப்பாதை ஏறமாகக்கடற்கரைப் பக்கத்தில் உள்ளது இக் கோவில். இக் கோவிலில் இருந்து கதிர்காமம் செல்வோர் தெற்கே காட்டு இலாகாச் சந்தியிலிருந்து நடந்து செல்லுது வழக்கம். கோவிலுக்காக மார்க் கண்டு முதலாவியார் காலத்தில் 100 எக்கர் வரை நிலம் கொடுக் கப்பட்டதென உறுதிகளும், சாசனங்களும் கூறினாலும் தற்போது உள்ள நிலம் 30 எக்கர்தான் என்பது தெரிகிறது. மேற்கே மேலே கூறிய பாதையும் கிழக்கே கடலும், வடக்கே காடும், தெற்கே காட்டு இலாக சந்திப்பும் என்பவற்றிற்கு இடைப்பட்ட பூமிதான இப்போது கோவிலுக்குக் கிடைத்துள்ளதென்று தெரிய வருகின்றது.

இக் கோயிலுக்குத் தென் மேற்கே சுமார் 10 மைல் தூரம் காட்டுள், கூமுனேயிலிருந்து வடமேற்கே 12 மைல் தூரத்தில் கபிலித்த அம்மன் கோயில் என்று ஒரு அம்மன் கோவில் உண்டு. உகந் தைக் கோயிலுக்கு ஒரு காவல் தெய்வம் போன்றது இது என்று சொல்லப்படுகிறது. இக் கோவிலில் ஒன்றுகூடும் சிங்கள மக்களும் கூமுனே, பாணமை முதலான இடங்களிலிருந்து செல்லும் தமிழ்ப் பக்தர்களும் இன்னமும் தம்முள் வேற்றுமை பாடின்றிக் கலந்து வழிபா டாற்றுவதை நாம் காணலாம்.

1908 இல் ஒரு மகா கும்பாபிஷேகம் கோவில் கட்டப்பட்ட பின்னர் நடைபெற்றது. அதுவே முதலாவது கும்பாபிஷேகம் என்று சொல்கிறார்கள். அதன் பின்னர் இன்றுவரை கும்பாபி ஷேகம் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லே. இப்போது ஒரு கும்பாபிஷே கத்துக்கான மனநிலே மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ளமை உணரப் படுகிறது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இத்தகைய உகந்தமலைச் சோலியைப் பற்றி மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் பழைய வரலாற்று எடொன்று செப்புவதை நாம் இங்கு நோக்குவோம். இராவணன் என்னும் அரசன் இங்கே ஆண்ட காலத்தில் அவனுக்கு ஆற்றலைச் செல்ற இயமதர்மன் "நீ பெரும் பாவி" என்று தோற்று ஓடி தன் இருப்பிடம் செல்ல இராவணனும் தன் பாவம் தீர்க்கும் பொருட்டாய் தட்சணகிரி, (திருக்கோணமலை) உகந்தகிரி (உகந்தமலை) எனும் இரு மலைகளிலும் ஆலயம் பற்றிய பூசாரம்பம் செய்து வாழ்ந்தான். அப்பால் ஆட்சிக்கு வந்த விபூடணன் முதலியோரான இராவணனுடைய சந்ததியினர் சீதையின் சாபத்தால் வேரற்றுப் போனபடியால் ஒரு யுகம் வரையும் பாழடைந்திருந்தது. அதன்பின் சிங்ககுமாரனது தந்தை தட்சணகிரி ஆலயத்தை செப்பமிட்டு திருக்குளமும் கட்டுவித்து ஆறுகால பூசையும் நடக்கச் செய்து சிவபதமடைந்தார். அதேபோல "உலகந்தகிரியில் ஆலயமேற்றி உமது எண்ணம்போல் வாழக்கடவை" என்று மந்திரிமார் அரசனுக்குக் கூறினர்.

"அதையுணர்ந்து சிங்ககுமாரன் பிரதானிகளோடு உகந்தமலையில் ஏறிப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சி கொண்டு வடநாட்டு சிற்பிகளை அழைத்து மலையுச்சியிலே சிவாலயம், விஷ்ணு ஆலயம், பிரம்மாவாலயம் மூன்றும் இயற்றுவித்து மலையடிவாரத்து எட்டுத் திக்கிலும் இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானியன் என்னும் எண்மருக்கும் ஆலயம் எட்டுத் திக்கிலும் இயற்றுவித்து செப்புக் கொடித்தம்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் நிறுத்தி மலையுச்சியிலே மூன்று ஆலயத்திற்கும் நடுவிலே ஒரு தங்கக் கொடித்தம்பம் நிறுத்தி அந்தணர் புத்தியின் படி அபிசேகமும் செய்து ஆயிரம் அவணெல் கழனிகள் திருத்தி குமுகளை வெட்டு வாய்க்காலில் இருந்து நீரெடுத்து மூன்று எரியில் நிறுத்தி செந்நெல் செழித்தோங்கும்படி செய்து உகந்தைத் திருப்பணிக்கு 500 அவணத்தறையையும் ஈந்து அந்தணர் முதலான ஆலய ஊழியர்களுக்கு இருநூறு அவணத் தறையையும் சந்து, பூவனத் திருப்பணி அதிகாரியே எக்காலமும் மடைக்காரனென நிட்டம் செய்து மட்டக்களப்பை அரசு புரியும் பிரசேதுவிடம் முகமன் கொண்டாடி ஆடித் திங்கள் அமாவாசை இரண்டு தினமும் இராவணேஸ்வரன் பேரில் உகந்தைத் திருப்பணியில். பெரிய தீபம் ஒன்று ஏற்றும்படி திட்டம் செய்து அரசு புரிந்து வந்தான்ங் அக்காலம் தனது மனைவி தாராகச்சோதி வயிற்றிலிருந்துதித்த சிறீசிங்கன் பருவகாலமான போது மட்டக்களப்பை அரசு புரியும் பிரசேதுவின் புத்திரி அரசிளஞ்சி என்பாளை பாணிக்கிரகணம் செய்து வைத்து உன்னரசு கிரியையும் பட்டம் கட்டி சில காலத்தின் பின் தேகவியோகம் ஆயினன்". என்று கூறுவது மட்டக்களப்பு மான்மிய வரலாற்றுச்

செய்தி. இதன்படி சிங்ககுமாரன் ஆட்சிக்கு வந்தது கலி பிறந்து 337 ஆகும். அது சுமார் கி. மு. 268 க்குச் சரியாகும். எனவே உகந்தமலை வரலாறு இற்றைக்கு முன் இரண்டாயிரம் வருடம் பழமை வாய்ந்த தென்று கூறப்படுவது உண்மையேயாகும்.

19-10-1975 தொடக்கம் ஒரு மகா சபையின் கீழ் கோயில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அதன் போஷகராக மார்க்கண்டு முதலாளியின் மகன் கே. வி. எம். சுப்பிரமணியம் இருந்தார். இவர் காலமான பின்பு அவரது வம்சத்திலிருந்து அதற்கொருவர் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். தலைவராகப் பொத்துவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ம. கனகரெத்தினம் அவர்களும் உபதலைவராக திரு. க. த. சு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் பதவி வகிக்கின்றனர். செயலாளர் பொத்துவிலைச் சேர்ந்த திரு. செ. முத்தையா அவர்களாவர். உப செயலாளர் பொத்துவில் திரு. அ. கந்தசாமி அவர்கள். வண்ணைக்கர் பாணமையைச் சேர்ந்த திரு. கந்தசாமி புஞ்சிமகாத்மியா அவர்களாவர். நிருவாக சபை, உறுப்பினர்கள், மண்டூர், தம்பலவத்தை, காரைதீவு, தம்பிலுவில், திருக்கோவில், பாண்டிருப்பு, பொத்துவில், பாணமை, வண்ணர், அம்பட்டர், தட்டார், இப் பகுதியிலுள்ள வர்த்தகர்கள் முதலிய பிரதிநிதிகள் என்பர். அண்மைக் காலத்தில் சிறுசிறு இனக்கலவரங்களுக்கு அடிமையானவை தோன்றினாலும் காலகெதியில் இவையெல்லாம் மறைந்து தமிழரும் சிங்களவரும் ஆகிய இரு இனமும் ஒன்றுபட்டு வாழ்வார்களென உகந்தைமலையான் திருவருளால் நம்புகிறோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(3) வது இயல்: மலைக்கோவில் மூன்று

2 தாந்தாமலை முருகன் கோவில்

தாந்தாமலை என்னும் கோவில் மட்டக்களப்புப் பிரிவில் கொக் கட்டிச்சோலைக் கிராமத்திலிருந்து மேற்கே சுமார் 10 மைல் எல் லையில் உள்ளது. இனச்சூழ்நிலை காரணமாக, கதிர்காமத்துக்குச் செல்லும் அடியார்கள் அதை ஒளித்து இங்கு செல்லும் வழக்கத்தை இடைக்காலத்தில் மேற்கொண்டனர். இக் கோவிலுக்குச் செல்லும் வழி அருமையும், கோவிலின் காட்சி முதலானவையும் கோவில் அடிவாரத்தில் தோன்றியுள்ள நீர்க் சேணியும் முதலானவை யாவும் கதிர்காமத்தை நினைவூட்டுவனவாய் உள்ளன.

கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரரின் ஆலய வைப்புத் திரவியம் உள்ள இடமாதலால் இது பொக்கிஷ மலை என்று பெயர் பெறலாயிற்று. தான்தோன்றீஸ்வரர் தாண்டவமாடிய இடமா தலால் இதற்குத் தாண்டவமலை என்ற சொல் சிதைந்து வந்தமையினால் தாந்தாமலை என்று வழங்கலாயிற்று. எது எவ்வாறாயினும் மலையின் கோவில் அமைப்புக்களும் உள்ள நிலை நோக்கி, தாந்தாமலை என்ற பெயர் பொருந்தி வாய்க்கப் பெற்ற தென்று இதனைக்காணும் அடியார்கள் புளகாங்கிதம் கொள்வர்.

வடக்குத் தெற்காக நீண்டு பரந்த பல குன்றுகளின் தொடர்ச்சி யாக உளளது தாந்தாமலை. பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு மலையிலும் ஒவ்வொரு சோவிலாக கோவில்கள் பல இங்குண்டு என்பர். எனினும் அடியார்களின் வழிபாட்டுக்குரிய இடமாய் உள்ள பிள்ளையார் மலையின் உச்சியில் பிள்ளையார் கோவிலும், அடுத்து மேலே கிருஷ்ணன் கோவில், வள்ளி அம்மன் கோவில், முத்துலிங்க சுவாமியார் கோவில் என்பனவே முதன்மையாகக் கருதப்படுகின்றன.

முற்காலத்தில் மழையற்றவிடத்துத் தான்தோன்றீசுரர் ஆலயத் திலிருந்து விழாவெடுத்துச் சென்று இத் தாந்தாமலையின் மேலுள்ள விநாயகப் பெருமானுக்குப் பொங்கல் விழா எடுக்கப் பெருமழை பொழிந்ததென்பர். இப்பொழுதும் மழையற்ற காலத்தில் இவ் வாறு செய்து மழைவளம் கொழிக்கப் பெறல் கண்கூடு. இதை இந்திரவிழா என்று இப்பகுதியில் கூறுகிறார்கள்.

குளக்கோட்டு மன்னன் இலங்கையின் கிழக்குப் பக்கத்தில் ஏழு சிவ, முருகன் ஆலயங்களை நிர்மாணித்தான் எனப் பேசப்படுகிறது.

அவை மாணிக்ககங்கை, கதிரமலை, வெள்ளை நாவல்பதி, சித்திர மயூரர், சங்காரவேல் பதி, கோணேயம் பதி, தான்தோன்றீசுரர் என் பவைகளாகும். அப்பொழுது உன்னரசுனியைத் தலைநகராகக் கொண்டு இப்பிரதேசத்தை ஆட்சி புரிந்தாள் என்று கூறப்படுகிறது. அவளுக்கும் மகாசேனன் எனப்படும் குளக்கோட்டு மகாராசாவுக்கும் திருமணம் நடந்ததென்பது ஐதீகம். அரசனும், அரசியும் தான்தோன்றீஸ்வரர் மலைப்பாகத்தே சிறு அரண்மனை இயற்றி இங்கிருந்து கொண்டே குளக்கோட்டன் என்பவன் கொக் கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தை நிர்மாணித்தான் என்பர். இது 5 ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் என்றும் நம்பப்படுகிறது. அரசனும் அரசியும் வாழ்ந்தனர் என்பதற்குச் சான்றாக இப்பொழுது இங்கு சிலமாகிக் கிடக்கும் பொருட்களை காணலாம். சந்திரவட்டக்கல், கொடிச்சீலைகள், தட்டி படிக்கட்டுகள், கற்றூண்கள் ஆகியன அவற்றின் சின்னமாக இன்னமும் அங்கு காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு தாந்தாமலையையும் ஆட்சி புரிந்த மன்னன் கொக் கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்திலிருந்து 678 களஞ்சி பொன்னை வைப்புத் திரவியமாக இக் கோவிலுக்கு அளித்துள்ளான். இக்குறிப்பு கோணேசர் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மன்னனின் காலமும் பெயரும் இதில் காணப்படாமையால் நிலைமை தெளிவாகத் தெரியவில்லை. குளக்கோட்டனுக்குப் பிந்திய வரலாறுகளும் இது இருக்கலாம் என்று தெரிகின்றது. இது ஒரு இராசதானியாக இருந்ததென்பதற்குச் சான்றாக மலைத் தொடர் எங்கணும் மிக ஆழமான இரை போன்ற இடங்களை நாம் இப்போது பார்க்கலாம். இவைகள் யாவும் திரவியம் எடுக் கப்பட்ட இடங்கள் எனவும் கூறப்படுகின்றன. இற்றைவரை கற்க ளினால் ஆக்கப்பட்ட பல அலங்கார வடிவங்களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

விநாயகர் வழிபாட்டிலிருந்து முருக வழிபாட்டிற்கு முதலிடம் கொடுத்து வந்து இறுதியில் முருகன் ஆலய வழிபாட்டுத் தலமாக இது மாற்றம் பெற்றுள்ளது. ஆயினும் இப்பகுதியில் மழைவளம் இன்றிய போது பழைய முறைப்படி விழாவெடுத்து விநாயகருக்குப் பூசை செய்து மக்கள் மழையைப் பெறத் தவறுவதில்லை. வருடம் தோறும் முருகன் கோவிலில் ஆடிப்பிறையினை அடுத்துக் கொடி யேறி நிறைமதி நாள் அன்று தீர்த்தம் நடைபெறுகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முதலாவது கொடியேற்றம் கோவில் பொறுப்பில் நடைபெறும்

2 ஆம்	திருவிழா	கொக்கட்டிச்சோலை.
3 ஆம்	”	40 வட்டை ஊர்மக்கள் நடத்துவார்கள்.
4 ஆம்	”	பனிச்சையடி முன்மாரி ஊர்மக்கள் நடத்துவார்கள்.
5 ஆம்	”	எருவில் ஊர்மக்கள் நடத்துவார்கள்.
6 ஆம்	”	முனையடித்தீவு, பண்டாரியாவெளி, தாளங்குடா ஊர்மக்கள் நடத்துவர்.
7 ஆம்	”	அரசடித்தீவு, கடுக்காமுனை, அம்பிளாந்துறை ஊர்மக்கள் நடத்துவர்.
8 ஆம்	”	முதலைக்குடா ஊர்மக்கள் நடத்துவர்.
9 ஆம்	”	கண்ணங்குடா, மண்டபத்தடி, குருஞ்சாமுனை ஊர்மக்கள் நடத்துவர்.
10 ஆம்	”	கொக்கட்டிச்சோலை ஊர்மக்கள் நடத்துவர்.
11 ஆம்	”	முனைக்காடு ஊர்மக்கள் நடத்துவர்.
12 ஆம்	”	நாள்காலை சுவாமி தீர்த்தமாடுதல்.

திருவிழா எல்லா நாளிலும் முருகன், பிள்ளையார், சிவன் ஆகிய சுவாமிமார் மூவரும் வீதிவலம் வருவர். முதலில் சுவாமி (முருகன்) கோயிலை சுற்றிய பின் மலைக்கு ஏறி பிள்ளையார் கோயிலில் பொங்கல் படைத்து, பூசனை செய்து சுவாமி மீண்டுவருதல் வழக்கம்.

இவைகளை விட கார்த்திகைத் திருவிழா நாளில் ஒருவிசேட திருவிழா நடாத்துதல் கதிர்காமத்தை நினைவூட்டுகின்றது. புதுவருடம், எதப்பொங்கல் புதிர்ப்பொங்கல் நாட்கள் எண்பனவற்றின் போதெல்லாம் முருகன் கோவிலிலும், பிள்ளையார் கோவிலிலும் விசேட பூசனைகள் நடைபெறுவது வழக்கம்.

தினசரி பூசனை ஒருவரால் நடைபெறுகிறது. அதனை அங்கு போய்த் தங்கும் சிவனடியார்கள் செய்து ,வந்தனர். தற்போது அங்கு பூசகர் தங்கியிருந்து இத்தினப் பூசையைச் செய்து வருகின்றார். இக் குருக்கள்மார் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் கோவில் குருக்கள் பரம்பரையினுள்ளவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இங்குசைவக் குருக்கள் மாரன்றி பிராமணர் பூசனை செய்வதில்லை. களுவாஞ்சிகுடி திரு. கந்தையாக்குருக்கள், களுவாஞ்சிகுடி திரு. சி. கு. ஞானபரணக்குருக்கள், வந்தாறுமூலை திரு. சோதிக்குருக்கள் என்னும் இவர்களே தான்தோன்றீஸ்வரர் கோவிலுக்கும் அதனுல் தர்ந்த மலைக் கோயிலுக்கும் அர்ச்சகர்களாக இருந்தனர் என்பர்.

மலையுச்சியில் பிள்ளையார் கோவிலும் அடிவாரக்குன்றின் மீது முருகன் கோவிலும் இருப்பதாக முன்பு கண்டோம். முருகன் கோவிலுக்கு எதிர்ப்புறமாக வள்ளியம்மன் கோவிலும் இருக்கின்றது. வள்ளியம்மன் கோவிலையடுத்து ஒருபக்கம் கிருஷ்ணன் கோவிலும் மறுபக்கம் முத்துலிங்க சுவாமி கோவிலும் உள்ளன. முருகன் கோவிலுக்கு இடது புறத்தே தெய்வானை அம்மன் கோவிலொன்று தற்போதுதான் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இக் கோவில் மலைகளின் மிக அடிவாரத்தே ஒரு தீர்த்தக்குளம் இருக்கின்றது. பெரும்பாலும் ஆடிமாதப் பூரணை நாட்களில் தண்ணீர் மிகக் குறைந்து காணப்படும் இத் தீர்த்தக்குளம். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பவற்றுள் தலமும் மூர்த்தியும் சிறந்தோங்கும் அளவுக்கு இங்கு தீர்த்த வசதி இல்லை என்றே குறிப்பிடலாம்.

இக் கோவில் வண்ணக்குமார்களின் ஆட்சியில் நிலவுகிறது. இவ் வண்ணக்குமார் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வர கோவிலுக்கு உரியவர்களேயாவர். திரு. பா. வ. வி. கதிர்காமப் போடி (காலிங்காகுடி), திரு. நல்லதம்பி (உகலநாச்சிகுடி), திரு. த. வி. கதிர்காமப்போடி (படையாண்டகுடி) என்னும் மூவரும் தற்போது பிரதம வண்ணக்கர்களாய் இருக்கின்றார்கள்.

ஆடி மாதம் தீர்த்தோற்சவ காலமாக இருப்பினும் நிறைந்த வெயில் தங்கும் காலமாகவே உள்ளது. அதனுல் தொண்டர் படையினர் முதலானோர் அங்கு குடிசையமைத்து அடியார்களுக்கு நீர், பால் என்பனவும் அமுதும் கொடுத்து ஆறுதல் அளிக்கிறார்கள். இப்பொழுது இப்பிரதேசத்தில் குறைவுபட்ட தமிழும், சிங்களமும் பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் தங்களை ஆதிக்குடிகள் என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள். இவர்களுடைய பெயர்கள் தமிழிலே காணப்பட்டாலும் இந்த மொழியை எழுதவோ, வாசிக்கவோ மாட்டாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இப்பதியின் மீது திரு. வ. வி. சம்பாப் போடி ஆசிரியரால் இயற்றப்பட்ட தாண்டவமலை சக்திவேலவர் பெயரில் பதிகம் என்னும் பாடல் நூலொன்று வெளியாகியுள்ளது. வ. தியாகராசா ஆசிரியர் என்பவரின் வேண்டுகோளின்படி 1960 ஆம் ஆண்டு இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(3) வது இயல்: மலைக்கோவில் மூன்று

3 சங்குபண கண்டி மலை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திரு. கே. வீ. மார்க்கண்டன் அவர்களை சல்லித் தெவிலிருந்த காட்டை அழித்து பெருந் தென்னந் தோட்டத்தை உண்டாக்கினவர். மங்களாரியம்மன் தோட்டம் என்ற பெயரால் இன்றும் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது இத் தென்னந்தோட்டம். இதில் ஒரு மாரியம்மன் கோவிலைக் கட்டி ஒழுங்கான முறையில் நடாத்தி வந்தார். இன்றும், அது மங்க மாரியம்மன் கோவில் என்னும் பெயரால் வழங்குகிறது. உகந்தமலை முருகன் கோவிலிலும், திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவிலிலும் இவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்ததால் அடிக்கடி அங்கேயும் பூசைக்குச் சென்று வேண்டிய வற்றை உதவுவார். தோட்ட முதலாளியான இவர். வருஷமொரு முறை சங்கமன் கண்டிப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு, குருத்து முதல் பூசைக்கு வேண்டிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் யானை பூட்டிய வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டுவார். கோவில் சுற்றுப்புறமெல்லாம் அழகுற அலங்கரித்து, பெருமானுக்குப் பொங்கல், அபிஷேகம் பூசைகளாற்றி இவர் செல்வது வழக்கம்.

ஆடிமாதப் பூரணையில் உகந்தை, குமுக்கன், நாவலடிமடு, யாழ, கட்டகாமம் ஆகிய இடங்களில் தமது ஆட்களையும் பொருள் களையும் அனுப்பி அன்னதானம் கொடுக்கும் வழக்கத்தை உடையவர். நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமாராற் கட்டப்பெற்ற ஒரு மடத்தை மட்டும் கொண்டதாயிருந்த கதிர்காமத்தில் 1915 ல் மற்றுமொரு மடத்தைக் கட்டியவர் இப்பெருமகனாரேயாவார். இதுவே கதிர்காமத்தில் எழும் பிய இரண்டாவது மடமாகும். இரு நிதிக் கிழவர்களை திரு. கே. வீ. மார்க்கண்டன் முதலாளியாரிடத்து, சங்குமண் கண்டிப்பிள் ளையாருக்குக் கோவில் ஒன்றை நிலையாக எழுப்ப வேண்டுமென்ற ஆசை மீதூர்ந்தும் இறைவனின் அநுமதி கிடைக்காததால், அவரால் கோவில் கட்டமுடியவில்லை. எனினும் திருவருட் குறிப்பிற்கமைய மலையில் பெய்யும் மழை நீர் தங்கி நிற்கும் படி ஒரு அணைகட்டி வைத்துள்ளார். இது மலையிலிருந்து வரும் மழை நீர்தேங்கி நிற்க உதவுகிறது. இவரது அரும்பணிகளைப் பாராட்டிய அரசாங் கத்தினர் இவருக்கு "முதலியார்" பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித் தனர். தன்னை இவ்வாறு கௌரவப் படுத்திய பெருமை, மங்க மாரியம்மனையும், சங்கமண் கண்டிப் பிள்ளையாரையுமே சாரும் எனப் போற்றிப் புகழும் பண்பு படைத்தவர் முதலியார் கே. வீ. மார்க்கண்டன் அவர்கள்.

சில காலத்தின் பின், ஓடலியாகவிருந்த திரு. வேலுப்பிள்ளை என்பவருக்குக் கோவில் கட்டுவதற்கு அனுமதி கிடைத்தது. இப் பெரியாரும் 1950 ம் ஆண்டு மலேயில் ஒரு சிறு கோவிலை எழுப்பினர். பக்கத்துக் காடுகளை அழித்து மா, பலா, வாழைத் தோட்டத்தையும்

உண்டாக்கினர். இவருடைய கடைசிக் காலத்தில் கோவில் நிர்வாகத்தை ஒரு நிர்வாக சபையிடம் ஒப்புக் கொடுத்தார். பின்னர் கருங்கல்லால் பெரிய அமைப்பில் கோவில் கட்டப் பெற்று, 1960 ஆம் ஆண்டில் கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது. வேலுப்பிள்ளை அவர் களால் ஆக்கப்பெற்ற மா, பலாத் தோட்டம் இன்னமும் குத்தகைக்குக் கொடுக்கப் பெற்றுக் கோவிலுக்கு ஒரு வருவாயாக உள்ளது. 1979 ல் ஒரு பஞ்சாயம் சேர்ந்த ஓளவை முறையான கோவிலைக, கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், யாளி மண்டபம், ஆகியவைற்றை அமைத்து 19.10.1979 ல் கும்பாபிஷேகம் நடாத் துவித்து தினப்பூசையும் நடக்க ஒழுங்குகள் செய்துள்ளது. தெருவோரத்திலுள்ள பிள்ளையார் கோவிலையும் திருத்தியமைத்த தோடு பக்கத்தில் ஒரு முருகன் கோவிலும் கட்டித் தினப்பூசை நடைபெறவும் ஒழுங்கு பண்ணப்பட்டுள்ளது. மலைக் கோவில் வீதியும் ஒப்பம் செய்யப் பெற்றுள்ளது. இருபத்தைந்து அடி ஆழத்திற்கு மலையைக் குடைந்து ஒரு தீர்த்தக் கிணறு கட்டப் பெற்றுள்ளது. பிரதான பாதையான தெருவோரத்திலிருந்து மலைக் கோவிலடி வரையும் தெருவொன்று போடப்பட்டுள்ளதால் போக்கு வரவு இலகுவாகியிருக்கிறது. பக்கமெல்லாம் இப்பொழுது சனங்கள் அங்கங்கு குடியேறியுள்ளார்கள். எங்கும் பயிர்த் தோட்டங் கள் காணப்படுகின்றன.

சங்குமண் கண்டி மலையில் முருகன் கோவில் இருந்ததென்ற நிலருடைய கூற்றுக்குத்தகுந்த ஆதாரங்கள் கிடைத்திலவாயினும், தெருவோரத்தில் முருகன் கோவிலுமொன்று கட்டுவதற்கு வழி வகுத்த திருவருட் குறிப்பினால் இம் மலையிலும், குன்றுதொறுடிய முருகனுக்கும் வழிபாடுகள் இருந்திருக்கலாமோவென ஆராய வேண் டியது அறிஞர் கடனுகும்.

இவ்விடத்திலிருந்து சுமார் ஒரு மைலுக்குள் அரண்மனையொன் றிருந்து அழிந்து போன அடையாளங்கள் தென்படுகின்றன. இது விஜயபாகு மன்னனுடைய அரண்மனையாயிருக்கலாமெனக் கூறுப வருடைய கூற்றும் ஆராய்வுக்குரியதாகும்.

இங்கு வருடாந்த உற்சவம் ஆடி மாதப் பிரதமை முதல் பூரணை ஈறுக நிகழும்: ஆடி அமாவாசை, திருக்கார்த்திகை, தைப் பொங்கல், சிவராத்திரி, சித்திரை வருடப் பிறப்பு, முதலிய விசேட தினங்களில் பூசைகள் சிறப்பாக நிகழுகின்றன. வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பொங்கல் பூசைக்காக வருபவர்களுடைய தொகை பெருகிக் கொண்டே போகிறது. அழகான வீதியும் மடமொன்று கட்டி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இருக்கலும் போற்றுதற்குரியவை. கோவில் திருப்பணி வேலைகளுக்கென நியமிக்கப் பெற்றுள்ள ஒரு நிர்வாக சபையினர் வேண்டிய திருப்பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்ய ஊக்கத்துடன் உழைக்கின்றனர். இக்கோயில் பரிபாலன சபையினரின் அயராத உழைப்பினால் சிறந்த நிர்வாகம் நடைபெற்று வருவதும், கோவில் முன்னேற்றத்திற்குரிய வழிவகைகள் செய்யப் பெற்று வருவதும் பாராட்டற்குரியவைகளாம்.

"அன்னைதனை வலம் வந்த அரசே வாவா
ஆனைமுகமுடையோனே அருகே வாவா
என்னவினை செய்தாலு மென்முன் வாவா
என் சித்தத் தென்று மிருபோனே வாவா
கன்மவினை சூழாமற் காக்க வாவா
காயாம்பூ மேனியனின் மருகா வாவா
சொன்னவினை தீர்சங்கமக் கண்டி வாழும்
சோதியே இதுசமயம் வருகுவாயே"

"ஔவைக்குக் கனிகொடுத்தாருளது தம்பி
அரிய தமிழ் வரைந்த துன தருளினாலே
செவ்வையுறக் கோவில் கட்டி அமரச் செய்தேன்
தேடுமடியார் வினையை யகற்ற வேணும்
பையரவு பக்கத்திற் காவலுண்டு
பரிந்துபதற்குக் கதிர்காமத் தோற்றமுண்டு
வையம் புகழ் சங்கமக் கண்டி வாழும்
வாரணமே இதுசமயம் வருகுவாயே

அகர முதல் அஃகேனம் வரையுள்ள பதிமூனறு எழுத்துக்களையும் முதலாகக் கொண்டு 13 பாடல்களைச் சங்குமண்கண்டிப்பின்யார்பேரில் பாடி வைத்தவர் இக்கோவிலுக்குப் பூசை செய்தவரும், தம்பட்டையைச் சேர்ந்தவருமான உயர் திரு. க. நல்லதம்பிக் குருக்களாவர். அவற்றில் இரு பாடல்களே மேலே தரப்பெற்றுள்ளவையாகும். இப்பாடல்கள் முற்றும் ஒரு நூலாக வெளிவரத் தக்கவை, காலத்தாற் பிந்தியவை எனினும், இத்தகைய பாடல்கள் வெளிக் கொணர்ந்து பேணப்படுதல் வேண்டும்.

(4)வது இயல்: திருப்படைக் கோவில்

1 திருக் கோவில்

மட்டக்களப்பிலே பழமையும் பிரசித்தமும் உடையனவான முருகன் கோவில்களைத் திருப்படைக் கோவில்கள் என்று கூறுவர். பண்டைய அரசின் மதிப்பும், மானியமும், சீர்வரிசைகளும் பெற்ற கோவில்களே திருப்படைக் கோவில்களாம். திருக் கோவில் என்னும் ஊரில் உள்ள, சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவிலே மட்டக்களப்பில் உள்ள முதலாவது திருப்படைக் கோவிலாகும். இதனைத் "தேசத்துக் கோவில்" என்று பொதுவாகக் கூறுவர். மட்டக்களப்பாகிய தேசம் முழுவதற்கும் சொந்தமானது மட்டுமன்றி, "கோவில்" என்ற பெயராற் இங்கு அழைக்கப்படும் ஒரே ஒரு கோவிலாயுள்ளதும் இதுவே யாதலால் இச்சிறப்புப் பெயர் இக்கோவிலுக்கு உரியதாயிற்று. மற்றைய திருப்படைக் கோவில்களாக முறையே எழுந்தவை: கொக்கட்டிச் சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் கோவில், பெரிய போரைதீவுச் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவில்; மண்டூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் என்பவையாகும். உகந்த மலையிலுள்ள கந்தசுவாமி கோவிலும் பழமையான ஒன்றாயத் திருக் கோவிலை அடுத்து திருப்படைக் கோவிலென்ற பெருமை பெற்றிருந்ததென்று கூறப்படுவதெனினும், அதுபற்றிய தெளிவான குறிப்புக்கள் இன்று இலகுவில் கிடைப்பதாயில்லை. அடுத்ததாகத் திருப்படைக் கோவிலென்று கொள்ளத்தக்க சிறப்புடைய இன்னொரு கோவில் சிற்றண்டிக் கந்தசுவாமி கோவில் ஆகும்.

திருப்படைக் கோவில்களின் நிருவாகம், பராமரிப்பு, மற்றும் தொண்டுகள் என்பவற்றைச் செய்யும் சாதியார்களை வகுத்து நியமித்து, அக் கோவில்களில் நடக்க வேண்டிய விழாக்கள் முதலியவற்றையும் ஒழுங்குற அமைத்து, மட்டக்களப்புச் சிற்றரசரும், கண்டிச் சிங்கள மன்னரும் அவற்றுக்கான மானியங்களையும் அவ்வப்போது வழங்கியுள்ளனர். பெரும்பாலான திருப்படைக் கோவில்களின் நிருவாகத் தலைமைக்கு எனக் "கலிங்க வெள்ளாளர்" என்னும் சாதியார் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இலக்கையைத் தென்னிலங்களத் தீவாக்கித் தீவின் முப்பகுதியையும் முறையே ஆண்டவர்கள், (தெற்கும் மேற்கும்), சிங்கர் (வடக்கு), கலிங்கர் (கிழக்கு), என்பாருள், கலிங்கராலே தம்நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப் பெற்று அங்கங்கே பிரதானிகளாக வைக்கப்பட்டிருந்தோர் "கலிங்கவேளாளர்" ஆவர். அதனற் "பூபால கோத்திரம்" என்றும் இவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். பூமியை ஆள்பவரது குலம் என்பது இத் தொடர்க்குப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொருளாகும். கொக்கட்டிச் சோலையிற் "குடுக்கை கூறும்" விபரம் கூறுகின்ற பட்டயத்திலே "பூபால கோத்திர மென்பது கலிங்க வெள்ளாளர்" என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. முற்காலத்தில், சேரன், சோழன், பாண்டியன் இவர்களே முறையே நாயர் குலம் என்றும், பிள்ளைக் குலம் என்றும், காராளர் வமிசம் என்றும் விருது கொடுத்து வந்தனர், என்று "திருப்படைக் களஞ்சியம்" என்ற திருக் கோவில் பட்டயமும் இவரைப்பற்றிக் கூறக் காணலாம். இவர்கள் திருக் கோவிற்பணிக்கென்றே முதலில் கொண்டுவரப் பெற்று அப்பகுதியிற் குடியேற்றப்பட்டனர். அவர்கள் குடியேற்றப் பட்டிருந்த இடம் கோரைக் களப்பாகும் என்றும் கூறுவர். இலங்கைக்கு மாகோன் வந்தபோது, இவர்களது பணிமுறையும் மற்றும் ஒழுங்குகளும் சீர்கெட்டு மாறியிருந்தமையைக் கண்டனன். கோவசியர் (பூபால கோத்திரத்தார்) என்று அழைக்கப்பட்ட இவரை எழுகுடிகளாக மீண்டும் அம்மன்னன் வகுத்து நிறுத்தி அவரவர் பணிகளைத் திட்டமிட்டானென்று "குளிக்கல் வெட்டு முறைப் பட்டயம்" குறிப்பிடுகின்றது.

"கண்டகெனுடு, சருகுபில்லி, கட்டப் பத்தன்,
கருதாரிய கவுத்தனு, மத்தியாயன்,

மண்டலத்தில் பொன்னுச்சி, வயித்தி யென்று
கோவசியர் மக்களிலே வருணமாக்கி

பண்டுமுறை நவறுமல் எழுகுடியாய்ப்
பகுத்தீசர் பணிபுரியப் பரவணியாய்

அண்டர் தமைச் சாட்சி வைத்துத் தத்தம் செய்தான்
அணிதிகழும் மாகோனும் அரசன்தானே"

என்ற அப்பாடற் பகுதியால் கண்டன் குடி, கருகுபில்லி குடி, கட்டப்பத்தன் குடி, கவுத்தன் குடி, அத்தியாயன் குடி, பென்னுச்சி குடி, வயித்தி குடி என்று எழு குடிப் பிரிவினையுடையர் பூபால கோத்திரத்தார் என்று அறிகின்றோம். இக்குடிகள் இன்று முறையே கண்டங் குடி, சருவிலிகுடி, கட்டப்பத்தாங்குடி அல்லது சங்கரப்பத்தாங் குடி, கவுத்தங்குடி, அத்தியா குடி, பொன்னுச்சி குடி, வச்சினு குடி என்று வழங்கப் பெறுவ. இக்குடிக ளொவ் வொன்றினும் உள்ள உட்பிரிவுகளையே வகுத்துவார என்றழைப்பர். வகுத்துவார் என்பது குறிப்பிட்ட ஒருவரது வயிற்றில் பிறந்த வழிமரபினர் என்பதாகும். இவற்றுள் முதல் குடிகளான கண்டங் குடி, சருவிலி குடி, கட்டப்பத்தாங்குடி, ஆகிய மூன்று குடிகளாருமே இன்று கோயில் நிருவாகத்துக்காக அங்குத் தங்கி இருப்போராவர்.

மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் நூலில் திருக் கோவில் பற்றி யான் கூறியுள்ளவற்றை இங்கே குறிப்பிடல் பயன் தரும் என்று கருதுகின்றேன். அப்பகுதி முழுவதும் திருக் கோவில் பற்றி அறிதற்கு ஓரளவு கருவி செய்வதாகும். மட்டக் களப்புத் தமிழரது சிற்பக்கலை ஆர்வத்துக்குத் திருக் கோவிலில் அமைந்த மிகப் பழங்காலத்து இந்தியச் சிற்பவேலைப்பாடுகள் ஒரு காட்டாக இருந்திருக்கின்றன. சோழர்களால் ஆதியில் இரு முறை களும் பின்னர்ப் பாண்டியரால் ஒரு முறையும் அக் கோவில் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கி. பி. 1315 க்குப் பிறகு பாண்டிய நாட்டினர்க்கும் மட்டக்களப்புத் திருக்கோயிலுக்கும் கலையுறவு பற்றிய நேரடித் தொடர்புகள் எற்பட்டமைக்குச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. திருக்கோவிலை அடுத்துத் தம்பிலுவிலில் உள்ள கண்ணகி அம்மன் கோவிலுடனும் அதிக தொடர்பினைப் பாண்டியர் கொண்டிருந்தமை சாத்தியமான ஒன்றேயாகும். திருக்கோவில் ஆலய அமைப்புப் பற்றிய வரலாற்று வருணனைகளை மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் நூலிலும் விரிவாகக் காணலாம்.

மட்டக்களப்பிலுள்ள முருகன் ஆலயங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளிற் காணப்படும் செய்தி ஒன்றை முதலில் அறிதல் இங்குப் பயன் தருவது. சுப்பிரமணியருடைய ஆணைப்படி சூரனைக் கொன்று வெற்றியுடன் மீண்ட வேலானது உக்கிரத்தோடு வரும் வழியில் எதிர்ப்பட்ட வாசூர மலையை இரு கூறுகளாய்ப் பிளந்தெறிந்து கடலில் மூழ்கிய பின் மூன்று கதிர்களைச் சிந்திச் சென்றதென்றும் வேலுருக் கொண்ட அக்கதிர்கள் மூன்றும் முறையே உகந்த மலை உச்சியிலும், திருக்கோவிலில் ஒரு வெள்ளை நாவல் மரத்தின் மீதும், மண்டூரில் ஒரு தில்லை மரத்தின் மீதும் தங்கி இருந்தன என்றும் அவ்வவ் விடங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் யாவரும் வேடரே என்பதும் பழைய கதை.

வியப்புடன் நோக்கிக் கொத்துப் பந்தர்களால் ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டனர் என்னும் கூறப்படுகின்றது. உகந்தமலை உச்சியில் அந்த இடத்தை அடுத்து உண்டான தீர்த்தக் கிணறும் கோயிலும் பக்திக்குரிய பழம் பெருஞ் சின்னங்களாக இன்றும் அப்பகுதி மக்களாற் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. மண்டூர்க் கந்தசாமி கோவிலும் அத்தகையதே. இவ்விரண்டிடத்துக் கோவில்களையும் பார்க்க; வரலாற் றோடு தொடர்புடைய செய்திகளை அதிகம் கொண்டிருப்பது திருக் கோவிலாகும். திருக்கோவிலில் வேடர்களால் இலை, குழைகளைக் கொண்டு முருகனுக்கு அமைக்கப்பட்டிருந்த கோவிலைத் தமிழரின் இரண்டாம் படை எழுச்சியின் போது வந்த சோழ நாட்டு மன்னர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எழுவர் கல்லுறை கட்டி முடித்தனரென்றும், வேடாது பந்தருக்குள் வடக்கு முகமாக வீற்றிருந்தவேலானது புதிய கற்கோயிலிலும் இழக்கு முகமாகத் திரும்பி விட்ட காரணத்தினால் "திருத்தகோவில்" (திரும்பிய கோவில்) என்ற பெயரிட்டாரென்னவும் திருக்கோவிலைப் பற்றிய பதிகம் ஒன்று கூறும். இக்குத் தமிழரின் இரண்டாம் படை எழுச்சி என்றது வாலதம்பாகு காலத்தே (கி. மு. 103 இல்) தமிழர் எழுவர் இலங்கைக்குப் படை எடுத்து வந்த செய்தியைக் குறிப்பிடுவதாகலாம்.

மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின்படி திருக்கோவிலின் பழைய பெயர் நாகர்முனை என்றும், கோவில் அமைக்கப்பட்ட பின்னர் அக்கோவிற் சிறப்பால் இப் பெயரும் திருக்கோவில் என மாறிற்று என்றும் அறிந்தோம். மட்டக்களப்பினைப் பிரசன்னசித்து என்பான் ஆண்ட காலத்தில் கலிங்க குமரனை புவனேயபாகு தன்மனைவியுடன் மக்கட்பேறில்லாக் கவலையால் வாடித்தலயாத்திரை மேற்கொண்டு இராமேச்சுவரம், திருக்கேதிச்சரம், திருக்கோணேச்சரம், என்னும் புண்ணியப்பழம் பதிகளைத் தரிசித்துக் கொண்டு நாகர்முனையிலுள்ள வேற்பெருமானின் சிறப்பினைக் கேள்வியுற்று மட்டக்களப்புக்கு வந்தான். அவனது மனைவியாகிய தம்பதி நல்லாள் ஒரு சோழ அரசன் மகளாவாள். நாகர் முனைச் சுப்பிரமணியர் ஆலயத்தை நல்ல முறையில் அமைத்தற்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் வரவாற் பெற்ற மட்டக்களப்பு மன்னனும் புவனேயகபாகுவுக்குத் தன் கருத்தைத் தெரிவித்து அவன் துணையை வேண்டினன். அதற்கிணங்கித் தம்பதி நல்லாளின் தந்தையான திருச் சோழனுக்குப் புவனேயகபாகு நல்ல சிற்பியர் முதலானோரை அனுப்பி வைக்குமாறு விட்ட ஓலையின்படி கைதேர்ந்த சிற்ப நூல் வல்லார் பலர் நாகர்முனைத் துறை முகத்தில் வந்திறங்கினர். சிற்பக் கலையின் சிறப்பை எடுத்து விளக்குவதான திருக்கோவிலின் திருப்பணியும் நன்முறையில் விரைவிலே நிறைவேறலாயிற்று. மட்டக்களப்பிற் சிறப்புற எழுந்த முதலாவது பெருங்கோவிலாதலால் திருக்கோவில் என மன்னன் அதற்குப் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தான். இத் திருப்பணியைச் செய்வித்துக் கொடுத்த புவனேயகபாகுவுக்குக் கைமாறு செய்ய விரும்பிய மட்டக்களப்பு மன்னன் தனது நாட்டின் தென் பகுதியைத் தன் அரசாக்கி அவனுக்கு அளித்தனன். தெற்கு "மாணிக்க கங்கையும்" வடக்கு முக்கனல் வெட்டு வாய்க்காலும், மேற்குக் கடவத்தையும், கிழக்குச் சமுத்திரமுமாய்க் கொண்ட ஒரு நிலப்பகுதியை வகுத்தமைத்துக் கவடா மலையில் மாளிகையும் கோட்டையும் கட்டிக் கொடுத்துப் புவனேயகபாகுவை அங்கிருந்து அரசாள வைத்தான். புதுவதாய் அமைக்கப்பெற்ற நகருக்குப்

"புன்னரசி" எனறு பெயரும் இடலாயினன். இது நடந்தது கலிபிறந்து 3130 ஆம் ஆண்டில் (கி. பி. 28 இல்) என்றும் இந்நிகழ்ச்சிகள் யாவும் கல்வெட்டில் அம்மன்னனுற் பொறிக்கப் பெற்றன வென்றும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறும். புன்னரசி என்ற பெயர் பின்னர் உன்னரசுகிரி என்றுயிற்று. மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் இக்கூற்றுப்படி கிறிஸ்து பிறந்த காலத்திலேயே திருக்கோவில் நன்முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கோவிற் பதிகம் ஒன்றிற் கண்டதாக நாம் முற்கூறிய செய்தியின் படி கிறிஸ்து பிறந்ததற்கு முந்திய முதல் நூற்றாண்டிற் கோவில் எழுந்திருத்தல் வேண்டும். இரண்டிற்கும் இடையிலுள்ள காலவேறுபாடு எறக்குறைய நூறு ஆண்டுகளாயினும் இரு கூற்றுக்களின் படியும் இந்தியச் சிற்பியரால் அமைக்கப் பெற்ற திருக் கோவிலின் ஈராயிரம் ஆண்டுப் பழமை உறுதி பெறுகின்றது.

புவனேய கயபாகுவுக்குத் திருக்கோவிற் சித்திரவேலாயுத சுவாமியின் அருளால் பிறந்த மகனுன் மேக வருணன், தந்தைக்குப்பின் கலி 3150 இல் (கி. பி. 48 இல்) மனுநேயகயவாகு என்னும் பெயரோடு உன்னரசுகிரி இராசியத்தின் பட்டத்திற்கு வந்தான். தந்தை செய்த திருக்கோவிற் பணியை மேலுஞ் சிறப்பித்துச் செப்பனிட எண்ணங் கொண்டான். செப்பனிடக் கருதிச் சோழ நாட்டுச் சிற்பிகளை அழைத்து எழுதட்டுத் தூபியும், மதில், மண்டபங்கள், யாகசாலை, வாகனவீடு, கோபுர வாசல், தங்கத் தகடு பூப்பிய கொடித்தம்பம் என்பவற்றை அமைத்து தூபியின் மேலே எழு தங்கக் குடமும் நிரைத்து ஆறு வீதியும் அலங்கரித்து அந்தணர்களால் அபிடேகங்கள் செய்வித்து, வங்கம், கலிங்கம், சிங்கம், சோழபாண்டி நாட்டு மன்னர்களுக்கெல்லாந் தான் செய்ததிருப்பணிச் சிறப்பினையும் அறிவித்தான். அவர்களும் மகிழ்ந்து விலை உயர்ந்த பல பொருள்களை எழு இராசாக்களிடம் (இது எழு பிரதானிகளாக இருக்கலாம்) கொடுத்து நாற்பது திறைக் குடிகளையும் உடன் அனுப்பினர். யாவரும் இந்தியாவிலிருந்து கப்பலேறித் திருக்கோவிலுக்கருகே உள்ள களப்பில் (இக் களப்பு இன்றும் உள்ளது) இறங்கினர். கோவில் விழாவினைச் செவ்வனே நடத்தி வருதல் வேண்டுமெனத் தம்மை எதிர் கொண்டு வாழ்த்திய அந்தணர்களைத் "தம், பட்டர்" என எழு அரசரும் போற்றினர். "தம்பட்டர்" என்பது அக்காலத்தே சோழ மன்னர்களாற் கொடுக்கப்படும் உயர்ந்த ஒரு கௌரவப்பட்டமாக இருந்திருக்கலாம். திருக்கோவில்லினையைச் செய்த மனுநேய கயவாகு காலத்திலிருந்த மட்டக்களப்பு மன்னன் நாம் முன்பு கண்ட பிரசன்ன சித்துவின் மகனை தாசகன் ஆவான். மட்டக்களப்பு மன்னனுடைய ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியிலேயே திருக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கோவில் இருந்த படியால் அத்தாசகனுடைய அனுமதியும் ஒத்து ழைப்புங் கொண்டே மனுநேய கடவாகு திருக்கோவிலைப் புதுபபித் திருக்கின்றான். மனுநேய கயவாகுவும் இந்தியாவிலிருந்து வந்த வர்களை ஆசீர்வதித்து அறுசுவையுடன் அமுதளிப்பித்து, அபிஷேகம் செய்து ஆறுகாலம் பூசை நடக்கும் படி எழு இராசாக்களையும் படையாட்சி குலத்தில் மூன்று வண்ணிமர்களையும் வகுத்து, இரு பாகை முதன்மையாக கலிங்க குலத்துப் பிரசன்ன சித்துவினுடைய சந்ததிகளே வரவேண்டுமென்றும், ஐந்து பண்டாரங்களும், அந்தணர் முதன்மை இராசர் இவர்களுடைய ஊழியர் என்றும் மனுநேய கடவாகுவும் தாசகனும் கற்பித்தனர் என்று திருக் கோவில் நிருவாகத் திட்டம் அம்மன்னரிருவராலும் வகுத்தமைக் கப்பட்டவாற்றையும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறும். மேலும் கோவிலின் திருப்பணி வளர்ச்சிக்காகப் பல ஏக்கர் வயல்களைக் கொடுத்ததோடு நீர்ப்பாய்ச்சுதற்காக ஒரு பெரிய குளத்தையும்கட்டி., சங்கு மண் கண்டி (சங்கமான்கண்டி) மலைக்குக் கீழ்பால் அவர் களைக்குடி இருத்திய இடத்திற்குத்தை "தம்பட்டார்" ஊர் (இன்றுள்ள தம்பட்டை ஊர்) என்று பெயரும் சூட்டினர். மனு நேய கயவாகு திருக்கோயிலுக்குப் பக்கத்தில்மேலும் ஒரு காவியினைத் தன தாயாகிய தம்பதி நல்லாள் நினைவாய் அமைத்து அதற்குத் "தம்பதிவில்" என்று பெயரிட்டனன். "வில்" என்னுஞ் சொல் மட்டக்களப்பிலே குளத்தைக் குறிக்க வழங்குவதாகும். இக்குளத்தைச் சார்ந்த பகுதியில் அமைந்த ஊரும் தம்பதிவில் என இருந்து இன்று தம்பிலுவில் என்று மருவி வழங்கப்பெறுகின்றது.

அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடு முதலியவற்றுற் சிறந்து மட்டக் களப்பில் மட்டுமன்றி இலங்கை முழுவதிலும் புகழ் பரந்து விளங்கிய திருக்கோவில் போர்த்துக்கேயரால் அழிக்கப்படலாயிற்று. இலங்கையில் போர்த்துக்கேயர் அழிவு செய்த பலநூற்றுக் கணக்கான கோவில்களைப்பற்றி குலரோஸ் அடிகள் **(Conguesta or The Historic Tragedy of the Island of Ceilaa — By Rev. Fr. Quoroz)** கண்ணீர் கலந்து குறிப்பிடுகின்றார். தன் மத ஆர்வத்தாலும் பிறமதக் குரோத உணர்ச்சியினாலும் போர்த்துக்கேய தேசாதிபதியாகிய அசவீடோ தகர்த்தெறிந்த சைவக் கோவில்களுள் திருக்கோவிலும் ஒன்று. குவரோல் அடிகள் திருக்கோவிலைப்பற்றித்தரும் குறிப்புகளிலிருந்து அங்கு மூன்று கோபுரங்கள் **(Pagodes)** இருந்தன என்றும் அவை மூன்றும் அசவீடோவினால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன என்றும் அறியலாகும். கடற்கரைகளில் இருந்த கோவில்களே புற மதத்தினரால் இவ்வாறு அழிக்கப்பட்டன என்றும் மட்டக்களப்பின் உட்பகுதியில் விளங்கிய கோவில்களை அன்னர் எக்காரணத் தாலோ அழிக்க முடிந்திலர்

என்றும் தெரிவிக்கின்றது. கொகுகட்டிச்சோலைத் தாண்தோன்றீச் சுவரர் கோவிலைத் தகர்த்தெறியும் நோக்கத்தோடு சென்ற போர்த்துக் கேயர், அங்கிருந்த கருங்கல்லாலான நந்தி, கோயிற் பூசகரின் எவற்படி புல் தின்றதைக் கண்டு வியந்தவராய்த் தாங்கள் கருதியபடி அழிவு செய்யத் துணிவு பெறாது மீண்டனர் என்று ஒரு கதை வழங்கு கின்றது. அவ்வாறே மண்டூர்க் கந்தசுவாமி கோவிலை நோக்கிச் சென்றவர் கோவில் வீதியை அடைந்ததும் கருங்குளவிகளாற் கொட்டப் பெற்றுப் பதைபதைத்து உயிருக்கஞ்சி ஓடினரென்பர். ஓடும் அவசரத்திலே போர்த்துக்கேய வீரர்கள் விட்டுச் சென்றனவாகக் கூறப்படும் துப்பாக்கி, வாள், ஈட்டி, என்னும் ஆயுதங்கள் சில இன்னும் மண்டூர்க் கந்தசுவாமி கோவிலுள் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக் கின்றன.

இத்தகைய திருக்கோவிலில் மூன்று கல் வெட்டுக் களும் இன்னும் பல கல்வெட்டுக்களை ஒத்த சிதைவுகளும் காணப் படுகின்றன, முதலாவது கல்வெட்டு தம்பிலுவில் அம்மன் கோவிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றது. இக்கல்வெட்டிலே "சிவஞான சங்கரர் கோவில்" என குறிப்பிடப்படுவதால் இது திருக்கோவிலுக்கு உரியது என்பது தெளிவு.

"அறிசங்கபோதி பரமரான திரிபூவன சக்கிரவர்த்திகள்
சிறி விசயவாகு தேவர்க்கு ஆண்டு பத்தாவதில் தை மாதம்
20ந் திகதி சிவஞான சங்கரகோவிலுக்கு கொடுத்த
வோவில. இதை தன்மத்துக்கு அபித்தம் செய்தாலுகில்
கெங்கைக் கரையில் காராம்பசுவைக் கொன்ற பாவத்தைக்
கொள்ளக் கடவராகவும்".

இது எறக்குறைய ஐந்து அடி உயரமுள்ள தூண் ஒன்றில் இரு பக்கங்களிலுமாக 38 வரிகளில் பொறிக்கப் பெற்றுள்ளது. மற்றைய இரு பக்கங்களிலும் ஒரு சூலாயுதமும் ஒரு மயிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டுத் தொடக்கத்திலே சூரியனும் சந்திரனும், பொறிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். கல்வெட்டுக்காலம் 15ம் அல்லது 16ம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம். இக்கோயிலுக்கு ஒருவர் செய்த மான்யம் ஒன்றைத் குறிப்பிடுவது இக்கல்வெட்டின் பொருள்.

மற்றைய கல்வெட்டு திருக்கோவிலின் தெற்கே உள்ள மதில் ஓரமாக சாத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு அடி நீளமும் இரண்டு அடி அகலமுமான ஒரு கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

1. .....சங்கபொதி (வர்மரான)
2. திறிபுவன சக்கரவர்த்திகள்.
3. (ரன) சிவஞான சங்கர (ரசார).
4. ஸ்ரீ விசயவாகு தெவகு(க்கு)யா.
5. ண்டு.....வதில் தைமா(தத்)தி.....
6. திருக்கோயில் சித்(திர)வே.
7. லாயுத சுவாமி கொயி.....
8. இளக்கு.....

இதன தமிழும 16 ம நூற்றுண்டைச் சேர்ந்ததாகிறது என்பது தெளிவு. முன்பின் வாசிக்க முடியாமையால் இக்கல்வெட்டின் நோக்கம் விளங்கவில்லை.

அடுத்த கல்வெட்டு நாலு அடி உயரமும் எட்டரை அங்குல அகலமுமுடையதாக உள்ளதொருகல்லில் ஆறுவரிகளில் எழுதப் பட்டுள்ளது. இக்கல் கோயில் வாசலில் கற்பூரம் வைத்து கொழுத் தப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் காலம் 18 ம் நூற்றுண்டு ஆரம்பமாகலாம் எனத் தெரிகின்றது.

"சகார்த்தம், 16, 74 ஆனைக்கு நெல்லு. க்கு அரவா, சி எல்லே". இது "எல்லே" கூறும் விடயமாக எழுதப்பட்டுள்ளது என்பது தெரிகிறது. இப்படிச் சிதறுண்ட பலவற்றைத் திருக் கோவில் வீதிகளிலே காணலாம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் தென்திசையில் 46 கல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது திருக்கோவில் என்னும் இத் திருப்பதி. தற்போது ஈழத்து திருச்செந்தூர் என்று அடியார்களால் போற்றப்படுவது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வெள்ளை நாவற்தருவும், சுவை தரும் நீர்ச்சுனைகளும் அமைந்து இயற்கை வளத்தோடு இலங்கி யதால் வெள்ளை நாவற பதியென்று விளங்கியதென்பர். வீரமகேந்திர புரியை ஆட்சி புரிந்த சூரபன்மன் கொடுமைகளுக்கு ஆற்றுத தேவர்கள் பரம்பதியை வேண்ட அதற்கிரங்கிய முக்கண் மூர்த்தி தந்த கந்தப் பெருமான் அமர் புரிந்த வேளையிலே அருட்சக்தி நிலவிய அநேக பாணங்கள் அவுணசேனைகளையும் தேவர்களையும் அதம் செய்தனர் அவைகளிலே ஒரு சித்திரவேலாயுதம் அசுரன் நெஞ்சைத்துளைத்து வாகூர மலையை இருகூருக்கி மூன்று குளங்க ளையும் அகழ்ந்த பின்பு வேகந்தணிந்து மேற்குறித்த வெள்ளை

நாவல் மரத்திலே வந்து தங்கியது. காடுசுற்றி வந்த வேடுவர்கள் தாம் செய்த தவப்பயனால் வெள்ளை நாவல் மரத்திலேயே ஒளிவீசும் தங்கவேலொன்று பிரகாசிப்பதைக் கண்டு, கொத்துப்பந்தரிட்டுக் கும்பிட்டு வணங்கினர்.

காலம் பல கடந்த பின்பு குளக்கோட்டன், பரராசசிங்கன் என்னும் அரசர்களுக்கு அறிவிக்க, செய்தி அறிந்த மன்னர்கள் விரைந்து வந்து தரிசித்து நாவற்சோலையின் ஊடுருவிப் பிரகாசித்திருக்கின்ற சித்திர வேலைப் பார்த்து, சித்திர வேலாயுதன் எனவே எண்ணிப் போற்றிப் பணிந்து அந்த இடத்தில் தென்னிந்திய சிற்ப சாத்திர முறைப்படி ஆலயமொன்றை அமைத்து ஆலய பணிக்கென மக்களையும் குடியேற்றி மானியங்களும் வழங்கினர்கள்.

இவ்வேல் வந்து தங்கிய செய்தியின் உண்மையை :—

"ஆதி நாளிற் கதிர்காமத்தலந்தனில் ஜயன்சீலை குளித்தெய்த தோர் அத்திரச் சோதி பறந்து கயமுகன் நெஞ்சைத் தளைத்து உதிரம் குடித்து ஆதிபட்டதோர் வாகூரக் கல்லைப்பிளந்து இருபதி செய்து முக்குளம் கல்வி ஒதுக்கடலொலி தீர்த்து வெண்ணுவலில் உற்றபதியென்றுல் கறியாதோ"

என்னும் பழம்பாடல் உணர்த்தி நிற்கின்றது. வேல்வந்து தங்கிய காரணத்தால் வேலூர் என்றும் இப்பகுதியைக் குறிப்பிடுவர்.

"தெங்கு திரள் சோலைகளும் செந்தமிழின் சாலைகளும்
எங்கும் மலரோடைகளும் இசைந்த தென்றல் மேடைகளும்
கங்குள் பகல் எல்லையெல்லாம் கந்தநம என்னும் ஒலி
பொங்கி வரும் கந்தநகர் என்றறிவாய் பைங்கிளியே" என்ற

இசைமணி வி. க. பிள்ளை அவர்களின் பாடலுக்கமைய நல்ல சிராம எழிலையும், திருவருட் பொலிவு தரும் கந்தன் ஆலயத்தையும் கொண்டு விளங்கும் கந்தநகர் எனவும் வழங்கப் பெறும் கந்தர் பாணத்துறை தான் திருக்கோவில்.

நாகர்கோவில் எனப் பண்டையநாளில் வழங்கப் பெற்ற இது திருக் கோவில் என்றமைந்ததற்குக் காரணமான கர்ண பரம்பரைக் கதையொன்றும் கூறப்படுகிறது. இங்குச் சித்திர வேலாயுதருக்கு வழமையாகப் பூசை புரியும் பூசகர் ஒருநாள் அதிகாலையில் திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பூசையை முடித்து விட்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எதிரேயுள்ள கடற்கரைப் பக்கமாகச் செல்லலானார். சூரியன் உதயமாகும் அவ்வேளையில் கதிரவனின் செங்கிரணம் கைகொனைக் கலந்தொளிரும் கண்கொள்ளாக் காட்சியினைக் கண்டு களிகொண்டு கந்தன் பொற்கோவில் வாயிலுக்கு மீண்டு வந்தார். எம்குமரா இப்பதிக்கு ஈடெதுவுமாகாதே, கதிரவன் உதயங் கண்டு உந்தன் திருஷ்டி நினைவு கொண்டேன். வடக்கு வாயிலாக அமைந்திருக்கும் நின்னாலயம் இழக்கு வாயிலாக அமைந்திருந்தால் திலமும்தின கரன் தன் செங்கதிர்க் கரங்களால் நின்சேவடி பற்றி அடிவருடி வணங்குவானே, இவ்வெழிற் காட்சியை அடியேன் காணக் கருணை புரியமாட்டாயா, என்று இரந்து நின்று வேண்டினார். அன்று முழுவதும் ஆறெழுத்தை உச்சரித்த படியே இருந்தார். அன்று இரா சித்திர வேலனின் திருவருளே வேண்டி இதே சிந்தனையிற் துயின்றார். பொழுதும் விடிந்தது. காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு விடியற்காலப் பூசைக்குச் சென்றார். கோவிற் கதவைத் திறந்ததும் அங்குத் திருமுகம் கொடுக்கும் சித்திரவேலைக் காணவில்லை. பதைபதைத்தார், பயந்தார், மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தார், எழுந்தார், உற்றுப் பார்த்தார். இல்லாமலில்லை, இழக்குத் திசையாகத் திரும்பியிருந்தது சித்திரவேல். சந்நிதிவாயிலும் இழக்குத் திசையாகவே திரும்பி இருந்தது. உதய சூரியனின் இரண ஒளி உள்ளே நுழைவதையுங் கண்டார். அர்ச்சகர் ஆனந்த மேலீட்டால் ஆடினார், பாடினார், பரவினார், நாயினும் கடையேனுகிய அடியேனுடைய வேண்டுதலுக்குச் செவி சாய்த்த கந்தப் பெருமானுடைய அருட்திறத்தை எண்ணி ஆராமையோடும், பூசை செய்து தனது வாழ்நாளை எல்லாம் எம்பிரான் திருப்பணிக்கே அர்ப்பணித்தார். இவ்வாறு இழக்குத் திசையை நோக்கிச் சித்திரவேலும் சந்நிதிவாயிலும் திரும்பிய காரணத்தால் அன்று தொட்டுத் திருக்கோவில் என்னும் பெயரோடு வழங்கி வருகிறது என்று கர்ணபரம்பரையாகக் கூறுகிறார்கள்.

மேலும் இக்கோவில் திருப்பணிகளுக்காகச் சோழநாட்டிலிருந்து குடிகள் வரவழைக்கப்பட்டனர். அவரவர்க்குரிய திருப்பணிகளை ஒவ்வொரு குடியினரும் தவறாது செய்து வந்தனர். அதில் குறித்ததொரு குடிசையைச் சார்ந்தவள் குழந்தை தங்கம்மை. சிறுவயதிலிருந்தே சுவாமிக்கு ஆலாத்தி எடுக்கும் பணி இவருக்குக் கொடுக்கப் பெற்றது. கள்ளமில்லாப் பிள்ளை உள்ளம் பெற்ற இச்சிறுமி, தனக்குக் கிடைத்த அப்பணி பெறுதற்கரியதெனப் பக்தியுடனும், பணிவுடனும், செய்து வந்தாள். எனைய சிறுமிகளைப் போலன்றி நாள் முழுவதும் அறுமுகன் நினைவும், அயராத பக்தியும் உடையவளாஞள். முருகனது சிந்தனையும் பக்தியும்

வளர்ந்ததேயன்றி, உலகப் போக்கில்யாதும் உணர்ந்திலள். பருவமும் அடைந்தாள். வயதுக்கமைய பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தைப் பருவங்களெல்லாம் கழிந்து கொண்டே சென்றனவாயினும் அவ்வப்பருவகால உணர்ச்சிகள், தூண்டுதல்களுக்கு அவள அடிமைப் பட்டாளில்லை. பருவங்கள் மாறின வெனினும் தான் செய்துவரும் அறுமுகனுக்கு ஆலாத்தி எடுக்கும் பணியைக் கைவிட்டாளில்லை. காதல் வளர்ந்தது முருகன் மீது. வயது முதிர்ந்தது எண்பதுக்கு. உடல் நலத்தைப் பேணுது உயிர் நலத்தைத் தானே பேணி வளர்த்தவள் தங்கம்மை. குழந்தை முதலே குமரன் பணியை ஆலோடும் ஆரம்பித்த தங்கம்மை பாட்டியானுள். தளர்ச்சியுற்ற உடலைச் சுமந்து முன்போல் உற்சாகமாகத் தனது பணியை நேரத்திற்குச் செய்ய முடியாமலிருப்பதை உணர்ந்தாள். ஆயினும் தனது உடல் வீழும் வரை திருப்பணியில் வழுவலாகாதென்ற உறுதியும் பூண்டாள். எனினும் ஒருநாள் சாமப் பூசையின் போது குறித்த பணியை செய்யத் தவறினுள். இதனால் கோபமடைந்த ஆலய வண்ணக்கர், அதட்டிப் பேசிய தோடமையாது, அப்பணியையும் கொடுக்க மறுத்து விட்டார். மற்றுமொரு இளம் பெண் ஆலாத்திக்கான ஆயத்தங்களுடன் நிற்பதையும் பார்த்த தங்கம்மைப் பாட்டி முருகா, முருகா வென ஓலமிட்டாள். ஓடினுள், கோயிலுள் விழுந்தாள், மூர்ச்சையானுள், ஆனால் நடந்ததென்ன?

"முருகா என உனை ஓதும் தவத்தினர் முதுலகில்.....
வியாதி அடைந்து நையார்" — என்பதனை எல்லோரும் அறிந்து உய்யும் வண்ணம் எண்பது வயதுத் தங்கம்மைப்பாட்டி, எழு வயதுச் சிறுமியாக சாமப்பூசையில் அறுமுகனுக்கு ஆலாத்தி எடுக்க ஆயத்தமாய் நின்றுள். பார்த்தவர்களெல்லாரும் பரவசப்பட்டு மெய் மயிர் சிலிர்த்தனர், உள்ளம் உருகினர், கந்தன் கருணையை எண்ணி எண்ணிக் கண்ணீர் உகுத்தனர், இப்போது அங்கு வதியும் முதியோரும், பெரியோரும் கூட இதனை உண்மை என்று மிகுந்த ஆராமையோடும் கூறுகின்றனர்.

தங்கம்மைப்பாட்டி இவ்வயவளாக உருவெடுக்க அருளிய, திருக்கோவில் சித்திர வேலாயுதர் திருக்கருணை நாடெங்கும் பரவலாயிற்று.

"கேளடி பெண்ணே கிழவி இருமலும் கிண்கிண்னென வயது என்பதுமானவள்
ஆதிநாள் வேலவர் கோயிலில் அன்றவள்ஆளாத்தி பிந்திடவே
சூழுந் தலத்தோர் முனிந்திடக் கண்டவள் சொன்ன பலபிடம் முன்னே
ஏழுவயது இளம்பிள்ளையாய் வர ஈன்ற திருக்கோவிலென்றறியாயோ"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்னும் பழம் பாடல் மேற கூறிய செய்தியை வலியுறுத்துவதாய்த் திருக்கோவிற் திருவருட் நிறத்தையும் விளக்குகின்றது.

ஆதிகாலந்தொட்டே தமிழ் நாடு முதல் யாழப்பாணம் முதலிய இடங்களில் இருந்தும் மெய்யடியார்கள் பாதயாத்திரையாகவே பல மாதங்கள் நடந்து திருக்கோவில் முருகன் சந்நிதி தேடிவந்து தரிசித்துப் பின் திருக்கதிரைமலைக்குச் செல்லுவார்கள்

உலகிலே திருக்கோவில் என்று சிறப்பாகக் கூறும் திருநாமம் திருச்சிற்றம்பலம் என்னும் சிதம்பரத்தையே குறிக்கும். அடுத்த தாக இலங்கை மணித்திருநாட்டின் தெற்குத்திசையின் பாகமாக அமைந்திருக்கும் திருமுருகன் திருக்கோட்டையாகிய இந்தத் திருக் கோவிலையே குறிக்கும். திருக்கோவிலென்று பெயர், ஊருக்கும் கோவிலுக்கும் ஒரே பெயராக அமைந்திருக்கும் தனிப்பெருஞ் சிறப்பு தமிழ் நாட்டிலே கூடவேறெங்கும் இல்லை.

இந்தத் திருப்பதியிலே ஆடிமாதத்து அமாவாசைத் தினத் திலே சமுத்திர தீர்த்த உற்சவம் நடைபெறும் பொழுது ஈழமணித் திருநாட்டின் ஒன்பது மாகாணங்களிலுமிருந்து பக்த கோடிகள் வந்து முருகன் அருளைப் பெறுவது பண்டைய வழக்கம். இனம், மதம், குலம் என்ற பேதமின்றி எல்லா மக்களும் ஆறுமுகன் அன்பென்னும் பிணைப்பிலுல் "அரகர" என்று கூவும் ஒலி கீழ்த் திசைக்கடலொலி போன்று முழங்கும். குறிப்பாக மட்டுநகரின் பல பாகங்களிலுமிருந்து மெய்யடியார்கள் கூட்டங்கூட்டமாக வந்து காவடியை தோளில் வைத்தும், கற்பூர விளக்கு எடுத்தல், மாவி ளக்கு எடுத்தல் போன்ற திருத்தொண்டுகள் புரிந்தும் முருகன் திருவருளைப் பெற்றுச் செல்வார்கள். முருகவேளின் புகழ்பாடும் புராணிகர்கள் காலம்தோறும் கந்தபுராணம் பாடிப்பயன் கூறிச் சிந்தையில் நினைத்தெல்லாம் பெற்றுச் சீருடன் வாழ்கின்ற திருத் தலம் இது. ஆருத்திரா தரிசன நாளிலே மாணிக்கவாசகப் பெருந் தகையாரின் வரலாற்றுப்புராணம் பாடுவார்கள் மெய்யன்பர்கள்.

கூழுனை முதல் திருமலை வரை திருக்கோயில் ஆவணங்கள், செப்பேடுகள் ஆதியன ஊதாதலால், கூழுனைப்பற்று, பாணமைப் பற்று, அக்கரைப்பற்று, கரவாகுப் பற்று, எருவில் பற்று, போரதீ வுப்பற்று, மண்முனைப்பற்று, கோறளைப்பற்று, என்னும் பகுதி மக்க ளுக்கும் வருடாவருடம் முருகனுக்கு மானியமும் பூசையும், திருவி ழாவும், வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. மெய்யடியார்களுக்கு முருகன்

இன்னும் பலபல ஆற்புதத் திருவிளையாடல்களைப் புரிந்த வண்ணமே இருக்கின்றனன். நாகர்முனை, வேலூர், கந்தபாணத்துறை, திருக் கோவில், ஈழத்துத்திருச்செந்தூர் என்னும் திருப்பெயர்களால் வழங்கி வரும் இப்பதி,

"மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், முறையே வணங்கினார்க்கு,

வார்த்தை சொல்லச் சற்குருதான் வாய்க்கும் பாரமே,

எனும் அருள் மாழிப்படி, மூர்த்தி–ஸ்ரீசித்திரவேலன், தலமும் கோவிலும்–திருக்கோவில், தீர்த்தம்–கிழக்குத் திருக்கடல் துறையும் பெற்று வளம் பெற்றுள்ளது. கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலையும், மாவின்கனி தூங்கும் பொழில் மாதோட்டம் சூழ்ந்த திருக்கேதீச்சரமும், திருக்கதிரைமலை விளங்கும் கதிர்காமமும், மாணிக்க மாநதியும் திகழ்ந்திலங்கும் திருநாடாகிய ஈழமணித்தாயின் திருமுகம் போல் கருணைநிறை திருக் கோவில் பதியின் திருப்புகழைப் பாடிப்பாடித் திருவருள் பெற்றுய்தல் நம்கடன்.

கோவிலின் ஆதிநாளைய அமைப்பின்படி சிதம்பரத்துக் கனகசபை அமைப்புப்போல் இருபக்கமுமே சந்நிதிக்குள் புக வழி இருந்தது. வேடமுகப்பும் சாமிமுகப்பும் என அவ்விரண்டு முகப்பும் பெயர் பெற்றன, பண்டு சுவாமி வலம் வருவதற்கு மூன்று வீதிகளும் இருந்தன. இம்மூன்று வீதிக்குரிய அடையாளமாக மதிலின் அடிப்பாகங்கள் மட்டுமே இன்று தெரிகிறது.

நித்திய பூசைகளாக காலை, உச்சி, மாலையென முக்காலமும் நடை பெறும் ஒழுங்குண்டு. விசேட பூசைகள், ஆடி மாவாசையில் முதல் எட்டுத் திரு விழாவும் அமாவாசையன்று தீர்த்தமும் நடைபெறும். இத்தீர்த்தத்திலன்று, கடல்நீரெடுத்து மாமாங்கத் தீர்த்தத்திலே கலக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நியதியும் இருந்துள்ளது. ஐப்பசி மாதத்தில் கந்தர்சஷ்டியும், சூரப்த்மனுடன் சூரன் போரும் நடப்பன. கார்த் திகை விளக்கீடு, விநாயகர் காப்புவிரதம், திருவெம்பாவை, மார்கழித் திருவாதிரை, சிவராத்திரி, சித்திரைப்புத்தாண்டு விழா என்பனவும் நடக்கும்.

பஞ்சாயத்தார் குழு, தலைவர், செயலாளர், வண்ணக்கர், உபதலைவர், தனாதிகாரி, வட்டாரப்பிரதிநிதிகள் என தம்பிலுவில், திருக்கோவில் மட்டக்களப்பு எட்டுப்பகுதியிலும் இருந்து தெரிவு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெறுவர். இது "பண்டு பாவணி" யென்ற போர்வையிலேயே இயங்குகிறது. திருக்கோவில், தம்பிலுவில் இவற்றுள் ஓர் ஊரைச் சேர்ந்த ஒருவரே வண்ணக்கராவார்.

அக்கி காரப்பிள்ளையார், வெட்டுக் குழந்தைப்பிள்ளையார், மாணிக்கப்பிள்ளையார் என்பார் உள்வீதியிலும், சித்தி விநாயகர், பைரவர், நாகலிங்கேஸ்வரர் மூவரும் மூன்று வீதிகளிலுமாக இடம் பெற்றுள்ளனர்.

ஆதியில் "வேல் வந்த வரலாறு" என்னும் பாடல் நூலொன்று இருந்ததாகவும் செப்பேடு, திருமுகம் உள்ள பரம்பரையினரிடமிருந்து அதைப்பெற்று வெளியிட முனைந்தும் அவை மறைத்து ஒழிக்கப்பட்டதெனவும் கூறப்படுகிறது. பின்பு தம்பிலுவிலைச் சேர்ந்த பண்டிதர் திரு. த. குஞ்சித்தம்பி அவர்களால் சித்திரவேல் முருகன் வருக்கமாலை ஒன்று பாடப்பெற்றுள்ளது. மொட்டை வேலாப் போடியாரால் திருக்கோவில் ஊஞ்சல் நூல் ஒன்றும் பாடப் பெற்றுள்ளது. மேலும் தற்போது பாடப்பெற்று அச்சேறுமல் பல நூல்கள் இடக்கின்றன.

பண்டிதர் குஞ்சித்தம்பியினால் திருக்கோவில் சிவசுப்பிரமணியக் கடவுள் மீது வருக்கமாலை பாடப்பட்டுள்ள 13 கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்களாலமைந்து ஒவ்வொரு பாடலின் ஈற்றடியிலும் முருகனது வேல் அடியவர்களுக்கு நிரந்தரமான இன்பம் அளிப்பதற்கே அமைந்தது என்னும் உயர்ந்த கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. உதாரணத்துக்கு வருக்கமாலையில் இருந்து ஒரு பாடலை மட்டும் நோக்குவோம்.

"கேளிருற வினர்கள்பகை கொண்டார் மற்றுக்
குணமிகுந்த வினியமனத் தின்றுள் மாண்டாள்
கோளில்வலி யன் பகைத்துக் கொண்டானந்தக்
குறுகுதுயர் தமையிசைக்கக் காலம் போதா
மீளில்துயர் எனினு முந்தன் முகைப்பூம் பாதம்
முன்னிடுவோர் தமக்களிக்கும் மூர்த்தி வாவா
ஊழிசுக மெனக்களிக்க ஒகை யோடே
இலங்கிலைவேல் பிடித்து லீலையாடும் கோவே"

அடுத்து நாம் நோக்குவதற்குரியது மொட்டைப் வேலாப் போடியார் பாடிய "திருக்கோவில் ஊஞ்சல்" என்பதாகும். இப்பாடல்களில் தேச மக்களின் பேச்சு மொழியைக் கையாண்டு எளிய

சந்தமும், தாளக்கட்டும், இனிய சொற்கோப்பும் என்ற முறையினைக் கொண்டு விளங்குவது. வேலாப் போடியாரின் தனிக் கவிதைப் பண்பு இது. உதாரணத்திற்கு ஒரு கண்ணியைக் குறிப்பிடலாம்.

தந்தன்ன தந்தன்ன, தந்தன்ன தந்தன்ன.
தந்தன்னத் தானனா—தன.

1. செம்பவ ளப் பொருள் தங்கள் முகத்துதி
தேன்மொழி யாளுடைய—நல்ல
கும்பமுலைக்கிணை வெங்கட கக்கிக்
கோடென ஒதிடலாம்.

2. மின்னற் கொடி யிடை கன்னித்திருவரு
மெல்லி நல் லாளுடைய—அந்த
வண்ணத் தொடைக் கிணைகன்னிச் சினையின்
வராலென ஒப்பிடலாம்

வேறு

3. பாலைப் பழித்த சொல்லாளைச் சிறந்த
பதியில் மணம் முடித்து
வேலப்பர்தன் திருக் கோவிலிற் பூசை
விரும்பி நடத்தினராம்.

என்ற இப்பாடல்கள் ஒரு பெண்ணின் அங்க நலன்களைச் சொல்லி அவளது காதல் வரலாறு கூறும் "திருக்கோவில் ஊஞ்சல்" என்னும் தொகுதியுள் இடம் பெற்றுள்ளன. உடல் நல வர்ணனைக்கு மொட்டை வேலாப் போடியார் கையாளும் உவமைகளும், அவைகளில் எடுத்தாண்ட செஞ்சொற்களும், பொருளுக்கேற்ற பாடற் சந்தமும் இப்பகுதி மக்களின் வழக்கிடை மலிந்து உவகை தருவனவாகும்.

புலவர் மணி வ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் இழக்கு மாகாணத்திலுள்ள பல சிவதலங்களுக்கு பதிகம்பாடி சிறப்பினைப் பெற்றவர். ஆனைப்பந்தி, மண்டூர், சிற்றண்டி, கொக்கட்டிச் சோலைத் தான்தோன்றீசுவரர் ஆகியவற்றிக்கு பதிகம் பாடியது போலவே திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுத சுவாமிக்கும், பதிகம் பாடியுள்ளார், என்றும் அது வெளிவரவில்லை என்றும் தெரிகின்றது. திருவாளர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வ. இராசையா என்பவர் திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுத சுவாமி பெயரில் "தமிழ்மொழி அனுதாபம்" பத்து பாடியுள்ளார். இது 1956 ஆம் ஆண்டில் வெளி வந்திருக்கின்றது. மேலும் இசை ஆசிரியர் திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளையால் இயற்றப்பட்டவைகளாக பின்வரும் நூல்களை அறிகின்றோம்.

1. திருக்கோவில் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்
2. திருக்கோவில் கலம்பகம்
3. திருக்கோவில் முருகன் தோத்திரம்
4. திருக்கோவில் முருகன் பஞ்சகம்
5. திருக்கோவில் முருகன் திருப்பள்ளியெழுச்சி
6. திருக்கோவில் முருகன் கலிவெண்பா
7. திருக்கோவில் முருகன் மும்மணிக்கோவை
8. திருக்கோவில் முருகன் ஞானமணி மாலை
9. திருக்கோவில் முருகன் தமிழிசை மலர்கள்

இவைகளை நூலாசிரியர் வாழும் போதே அச்சிற் பதிப்பித்தல் அறிஞர் கடனுகும்.

இவ்வாறு பல கதைகளையும் பின்னணிகளையும் கொண்டதான திருக்கோவில் இடைப்பட்ட காலங்கள் பலவற்றில் அழிந்து கிடந்துள்ளது. பின்னர் சோழரால் இருமுறைகளிலும் பாண்டியரால் ஒரு முறையும் திருப்பணிகள் புதுக்கி அமைக்கப்பட்டதற்குச் சரித்திரம் சான்று பகர்கின்றதெனக் கண்டோம். சோழரது காலப்புதுநியமப் படி சிற்ப வேலைப்பாடுகள் ஒரு வகையானது; பாண்டியர் காலப்புது வேலைப்பாடுகள் இன்னொரு வகையின. இவைகளொவ்வொன்றும் எழுநட்டுத்தூபிகளும் எழுகுக்குக் கோபுரங்களும், எழு அடுக்கு வீதி களுமாக இருந்தன என்று விபரமாக அறிகின்றோம். ஆயினும் இவை ஒன்றும் இன்று இல்லை. அவையாவும் போர்த்துக்கீசரால் அழிக்கப்பட்டுப் போயிருக்க வேண்டும் என்று குவரோஸ் அடிகளார் கண்ணீர் கலந்து எழுதியுள்ளாரன்றே!

இற்றைக்கு, சுமார் முப்பது வருடமாக இடைப்புகுந்து இருந்து வரும் "பண்டு பரவணி" யென்னும் பழைய வழக்கத்தை ஒட்டிய திருவாக ஆட்சியில் மாற்றம் வேண்டும் என்பதும், ஆலயம், மடம், தேர், திருப்பணியாவும் திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதும் இப்பகுதி யைச் சேர்ந்த பல்லோரதும் விருப்பமாகும்.

(4) வது இயல்: திருப்படைக் கோயில்கள்

2 தில்லை மண்டூர் முருகன் திருத்தலம்

"பண்டுரு முகிற் குலங்கள் எமதிறைவர்
மருகர் திருப்பதியீதென்ன
விண்டோ மழைபொழியுஞ் சிறப்பதனுல் வளம்
மலிந்து மிகுந்து தோன்றும்
மண்டூரில் உறைமுருகன் மலரடிக்கோர்
திருப்பதிகம் மரபிற் சொற்றுன்
கண்டுமெலிய மொழிப் பெரியதம்பிப்பிள்ளை
எனும் கலைவல்லோனே"

மண்டூர்ப் பதியின் வளம் அனைத்தையும் தொகுத்தவிக்கும் இக் கவிதை விபுலாநந்த அடிகளாராற் பாடப்பெற்றது. மண்டூர்க் கவிஞர் பெருமானுகிய புலவர்மணிப் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 1922 ம் ஆண்டில் வெளியீடு செய்த மண்டூர்ப் பதிகம் என்னும் கவிதை நூலுக்கு அடிகளார் அளித்த சிறப்புப் பாயிரமாக இக் கவிதை அமைந்து நூலை அணி செய்வது. "இந்திரன்" மேகவா கனன்; மண்டூர் இந்திரனுடைய மருமகனுகிய முருகன் உறையும் திருப்பதி, என்று மதிப்புக்கொடுத்த மேகக்கூட்டங்கள் அளவறிந்து மழையினைப் பொழியும் சிறப்பினுலே நல்ல நீர்வளமும் அதனுல் நிறைந்த பயன்நல்கும் நிலவளமும் கொண்டது மண்டூர்ப்பதி. அந்த மண்டூரில் உறையும் அருள் வள்ளலான முருகன் மீது கவிதை செய்தார், கற்கண்டுபோல இன்தமிழ்க் கவி படைக்கவல்ல அருட்கவியான பெரியதம்பிப்பிள்ளை என்று அடிகளார் கூறுவதை மட்டும் கொண்டே, மண்டூர்ப்பதியின் அருள் வளமும் நீர்வள நிலவளங்களும் அங்குத்தோன்றும், கவிஞர் பெருமக்களின் சிறப்பு முதலாக மக்களது கவிவளம், கலைவளம், மனவளம் முதலிய யாவற்றையும் நாம் ஒருவாறு உணருதல் கூடும்.

மட்டக்களப்பு வாவியின் தென்கோடியைச் சார்ந்து படுவான் கரை யோரமாக மட்டுநகரிலிருந்து சுமார் 20 மைல் தூரத்தே அமைந் துள்ளது, மண்டூர் என்னும் பழம்பதி. பண்டை நாளிலிருந்தே தில்லை மரங்கள் அடர்ந்த காடு, கோயிற்புறமாக இருந்தமையாலும் இன்றும் மண்டூர் முருகன் கோவிலின் மூலத்தானத்திலிருந்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அருள் ஒளிவீசும் வேலாயுதமானது தில்லைமர மொன்றிற் தங்கி யிருந்தபடியே அமைந்திருத்தலினாலும் பக்தர்களும், கவிஞர்களும் இப்பதியினைத் தில்லை மண்டூர் என்றே வழங்குகிறார்கள்.

சூரபன்மனைத் தொலைத்த வேலாயுதத்தில் இருந்து பிறந்த மூன்று ஒளிப் பிளம்புகளில் ஒன்று உகந்த மலையிலும், இன்னொன்று திருக்கோவிலில் இருந்த வெள்ளைநாவல் மரமொன்றிலும், மற்றை யது மண்டூர் தில்லைமரத்திலுமாக அடியார்க்கருள் பொழிந்து கொண்டு தங்கி நிலைபெற்று விட்டன என்பது ஐதிகம். மண்டூரில் இவ்வாறு இடம்கொண்ட வேலாயுதமானது தில்லைமரத்தில் தங்கி யிருந்தபோது அப்பகுதியில் வாழ்ந்த வேடர்கள் அதனைக் காத்துப் போற்றிப் பூசனையாற்றி வழிபட்டு வரலாயினர் என்றும், பின்னர் மட்டக்களப்பு வாவியில் மீன்பிடித்தற்கு வந்து இளைப்பாறுவதற் காகக் கரைசேர்ந்த துறைநீலாவணைச் சீர்பாத குலத்தார் சிலரும் அவ்வேடருடன் சேர்ந்து வழிபாட்டுக் கடமைகளில் முன்னின்றனர் என்றும் கர்ணபரம்பரையாக அறிகின்றோம். அக்காலத்தில் மட்டக் களப்பின் மேற்குப்பகுதிகளில் முக்குவ வன்னிமைகள் சிற்றரசராக இருந்தனர் என்பது சரித்திரக்கூற்று. அன்னாருடைய அங்கீகாரமும் அதிகாரமும் பெற்றுக் கொள்ளுதல் பொதுத் தலங்களுக் கெல்லாம் நியதியும் சிறப்புமாக இருந்தமையால் அதன்படி தேசத்தலைவரான முக்குவ வன்னிமையின் நிலைமையில் கோயிலமைப்பும் நிருவாக ஒழுங்குகளும் வகுக்கப்பெற்றன என்பர். அன்னாரால் பல மானியங் களும் கோயிற் பரிபாலனத்துக்காக வழங்கப்பெற்றிருக்கின்றன. அவர் களின் திட்டப்படி பெரிய கவித்தன்குடி வேளாளர் குலத்தினர் கோயிற் பரிபாலனத்திற்காக மண்டூரில் குடியேற்றப் பெற்றனர். தில்லை மண்டூர் முருகனின் அருள் வளத்தினால் நிலவளமும் மற்றும் பொருள்வளமும் கோயிலை நோக்கிச் சுரக்கவே கோவிற் சொத்துக்களின் வரவு செலவுகளை ஒழுங்கு படுத்துதற்கும், முக்கிய மல்லாத செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்தற்குமாக நான்கு கணக்கர்கள் நியமனம் பெறும் ஒழுங்கும் தேசத்து வன்னிமைகளால் திட்ட மிடப்பெற்றது. மண்டூர்க்கோயிலின் அயற் கிராமங்களும், அக் கோவில் வழிபாட்டில் அக்காலை தொடர்பு கொண்டிருந்தோர் வாழ் பதிகளுமான துறைநீலாவணை, குறுமன்வெளி, கோட்டைக்கல்லாறு, பெரியகல்லாறு என்னும் நான்கு கிராமங்களிலிருந்துமே இவர் களின் நியமனம் இடம்பெறும் நியதியாயிற்று.

தென்கிழக்கிலங்கையில், சிறப்பாக மட்டக்களப்புப் பகுதியில், மிகப் பழமையும் பிரசித்தமுமாயிருந்த, முருகன் கோயில்கள் திருப் படை கோயில்கள் என்று அழைக்கப்பெற்றன என்றும், பண்டையக் அரசரின் மதிப்பும், மானியங்களும் சீர்வரிசைகளும் நிருவாக அமைப்

பும் பெற்ற கோயில்களே திருப்படைக் கோயில்களாகும் என்றும் அவை தேசத்துக்கோயில் எனவும் புகழ் பெற்றன என்றும் கண்டோம். தெற்கே நாகர்முனை என்று வழங்கப்பெற்ற திருக்கோவிலில் உள்ள சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிலே மட்டக்களப்பின் முதலாவது திருப்படைக்கோயிலாகும் என்பதும் அதனை அடுத்து, கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றீசுரர் கோயில், போரைதீவுச் சித்திரவேலாயுத சுவாமிகோவில், மண்டூர் முருகன்கோவில், வெருகல் சித்திரவேலா யுதசுவாமிகோவில் என்பன திருப்படைக்கோயில்களாயின என்பதும் பிரசித்தமான உண்மைகள். இவற்றுள் கொக்கட்டிச்சோலைத் தான் தோன்றீசுரம் என்ற கோயில் மட்டுமே சிவன் கோயில் என்று கூறப்படுவது.

திருப்படைக்கோயில்களின் நிருவாகம், பராமரிப்பு, பூசனை, ஒழுங்கு முதலானவையும் அதற்கென நியமனம்பெற்ற குடிவழிப் படியே (சந்தியடிப்படையில்) நடைபெறுகின்றன. ஆலயத் திருப் பணிக்கென்றே இங்குக் குடிமுறை வகுத்து அமைக்கப்பட்டதன்றி, சமூகத்தில் எற்றத்தாழ்வு கற்பித்ததற்காகவல்ல என்பதை வரலாற் றுச் சான்றுகளினாலும் நாம் நன்கு அறிகின்றோம். இம்முறைப்படி மண்டூர் முருகன் தலைவரான வண்ணக்கர் என்பார் ஆதியிற் கலிங்க வேளாள வகுப்பினராக இருந்தனர். இலங்கை திரிகோண நாடு எனை மூன்று பிரிவாக்கப்பெற்று (வன்கர் வடக்கிலும், கலிங்கர் மேற்கிலும், சிங்கர் தென்மேற்கிலுமாக) நாடு ஆளப்பெற்ற போது, மேற்குப் பகுதிக்குரியோராகிய கலிங்க மன்னரது நெருங்கிய நண்ப ராயிருந்தமையால் இவ்வேளாளர் இப்பெயர் பெற்றிருந்தனர். கலிங்க வேளாளரே, பூபாலகோத்திரத்தார் (அரசகுலத்தைச் சார் தவர்) என மாகோன் என்ற மன்னனால் திட்டம் செய்யப் பெற்றோராவர். திருப்படைக்கோயில்களின் பணிமுறையும், ஒழுங்கு நியதிகளும், ஒருபோது தவறிப்போகவே, அந்நிலையைக் கண்ணுற்ற மாகோன் (கி. பி. 1215—1245 வரை) அக் கோவில்களின் நிரு வாகம், பூசை புனஸ்காரம், முதலிய யாவற்றையும் புதுக்கிச் சீர் செய்து வைத்தான் என்று பட்டயங்களால் அறிகின்றோம். மண்டூர்ப் பகுதியினை மண்டு நாகன் என்பாரோர் சிற்றரசன் கலிங்குடன் 1209 (கி. பி. 1107) ஆரை மண்டு நாகன் சாலை எனப் பெயரிய மண்டூர்க் கோட்டையிலிருந்து ஆண்டான் என்றும், அவன் மண்டூர் முருகன் கோவிலைக் கட்டுவித்தான் என்றும், போரைதீவுச் சித்திர வேலாயுதசுவாமி கோவிற் திருப்பணி பலவற்றையும் செய்தா னென்றும், மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறும். இவற்றால் கி. பி. 12 ம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலமிருந்து மிகப் பிரபலமாக மண்டூர் முருகனது திருத்தலம் விளங்கிற்றென்றும் அறியலாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பனவற்றின் சிறப்புக்களே ஒரு கோயிலின் பெருமையினை எடுத்துக் காட்டவல்லன என்பர். மண்டூரில் உறையும் முருகப்பெருமானுடைய திருவுருவத்தைக் கோயில்களில் காணக்கூடியதாயில்லை. கதிர்காமம் என்ற பழம்பதிக்கும் மண்டூருக்குமே பூசனை, வழிபாடு முதலிய பல்வேறு வழிகளிலும் ஒற்றுமையுண்டு. பூசனை வேலைகளில்கூட மண்டூர்க் கோயிலது மூலத்தானம் திறந்து காட்டப்பெறுது திரைச்சீலையால் மூடப்பெற்றதாகவே இருக்கும். திருவிழா முதலான எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் சுவாமி ஏறுவாகனங்களிலேயே கொண்டு செல்லப் பெறுகின்றார். இறைவனின் அருவத்திருமேனி வழிபாடாகிய உயர்ந்த நிலைக்கு பக்தர்களை ஈடுபடுத்தும் மூர்த்தி, மண்டூர் முருகமூர்த்தி என்று ஞானியர் கூறுவர். திருத்தலம் தெற்கு வாயிலைக் கொண்ட கோவிலையுடைய தாய், கோவிலின் எதிரே கடல் போன்ற பெரு நீர்ப்பரப்தாய், பினையுடைய மட்டக்களப்பு வாவியினைக் கொண்டதாய், வம்மி, ஆல், அரசு, கோங்கு முதலான நிழல் மரம் நிறைந்த பெரிய திருவீதிகளையுடையதாய் இருக்கிறது. முல்லை, மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி என்ற நானிலச் சார்பினையும் மண்டூர்த் திருத்தலம் கொண்டு, தன்னிடத்து ஒரு முறை வந்த யாவரையும் மீண்டும் வருமாறு கவர்ந்து, இனிமையும் பக்தியுமூட்டி நிற்கும் சிறப்பும் வாய்ந்த தாயிருக்கின்றது. சுவாமி தீர்த்தமாடும் இடம் மண்டூரின் வடபுறத்தே சுரந்து பாயும் மூங்கிலாற்றின் சங்கமமாக ஒருபோது இருந்தது. நதிப்படுக்கையின் கவிழ்வுகளால், ஒன்று பிற்காலத்தே தன் இடத்தை மாற்றிக்கொண்ட காரணத்தாற் போலும் இன்று அந்நதியின் சங்கம மண்ணி கடலோடு சங்கமம் கொண்டுள்ளதாகிய மட்டக்களப்பு வாவியே தற்காலம் தீர்த்தமாடும் தானமாக விளங்குகிறது. பழம்பெரும் அடியார் பலருடைய ஆன்ம தலமாகவும் விளங்கும் இப்பதியின் சிறப்பினைச் "சின்னக் கதிர்காமம்" என்ற இதன் மறுபெயர்கொண்டு நாம் நன்கு உணரக் கூடியதாய் இருக்கின்றது.

ஆவணிமாதப் பூரணையிலன்று தீர்த்த விழாவும் அதற்கு முன்னுள்ள இருபது நாட்களும் திருவிழாக்களும் நடைபெறத்தக்கதாக, கதிர்காமத் தீர்த்தம் கழித்து பத்தாம் நாள் (ஆடிமாதப் பூரணைமின்பின் வரும் பத்தாம் நாள்) மண்டூர் முருகன் கோவிலில் கொடி யேற்றம் நடைபெறும். தினமும், திருவிழாக்களிற், கதிர்காமத்திற்போலவே சுவாமி வள்ளியம்மன் கோவிலுக்குச் சென்று தங்கியிருந்து செல்லுதலும், இறுதியிற் தீர்த்தமாடி மீண்டு வரும் போது சுவாமி தமது கோவிலுட் செல்லாது வள்ளியம்மன் கோவிலுக்கே சென்று பூசனை செய்யப்பெற்று அன்று மாலைவரை தங்கியிருத்தலும் வழக்கம். தீர்த்தமாடியபின் சுவாமியின் ஊர்வலம், தெய்வயானை அம்மன் கோவிலைக் கடந்து செல்லுகையில்,

சுவாமியின் பணியாளராய் "ஆலாத்தி" எடுத்துவரும் பெண்கள் தெய்வயானையம்மையின் கோபத்துக்கு ஆளாகிப்போலும், மயக்க முற்று வீழ்தலும், அவ்வாறு மயக்கமுற்றோரும் சுவாமியுடன் வள்ளியம்மன் கோயிலுக்கே எடுத்துச் செல்லப்பெற்றுச் சில மனித்தியாலங்களின்பின் சுயநிலைக்கு வரப்பெறுதலும், அடியார்களைப் பக்திபரவசத்தில் ஆழ்த்துவதாய் இன்றும் மாறாது நடைபெற்று வரும் அற்புத நிகழ்ச்சியாய் இருக்கின்றது.

மண்டூர்த் திருவிழா காவடியாட்டத்துக்குப் பேர் போனது. உடம்பெங்கும் அலகுகளும் முதுகில் நான்கு சோடி முதல் எட்டு சோடி வரை வளைந்த "முள்ளுச்செடில்" என்கின்ற கொழுக்கிகளும் பாய்ச்சியபடி, கூட்டம் கூட்டமாகப் பலர் மேளதாளங்களுடனும் காவடிச்சிந்து முதலான பத்திப்பாடல்களின் இசையுடனும் ஆடிச் செல்வது பார்ப்போரை மெய்ம்மறந்து பக்தியிற் திளைக்கச்செய்யும். இதேபோல் பக்திபரவசமும், புதுமையும் நிறைந்த வேறு ஒரு நிகழ்ச்சியையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அது கந்த சஷ்டி காலத்தில் இங்கு நடைபெறுகிறது. நூற்றுக்கணக்கான விரதகாரர் கோவில் வீதிகளிலுள்ள மடங்களிற் தங்கியிருந்து கந்தர் சஷ்டி விரதம்பிடிக்கும் காலத்தில் மற்றைய ஊர்க் கோவில்களிற் போலக், கந்தப்புராணப் படிப்பன்றித் திருச்செந்தூர்ப் புராணமே மண்டூர் முருகன் கோவிலிற் படித்துப்பயனும் சொல்லப்பெறுகிறது. மூன்றும்நாள் விரதத்திலன்றிரவு, முருகனுக்கும் குறவர்மட மகளாகி வள்ளிநாயகியாருக்குமான திருமணப்படிப்பும் அதற்கேற்ப மட்டக்களப்பு தமிழ் முறைப்படியான திருமணநிகழ்ச்சியும் இடம் பெறுகின்றன. அப்போது கோவிலானது, ஒரு திருமணவீடு போலவே மங்கலக் கோலம் பூண்டு விளங்கக் காணலாம். மாப்பிள்ளை வீட்டார், பெண்பிள்ளை வீட்டார் என்று அவற்றிற்கு உரிமைபெறும் குடியார் பிரிந்து நின்று சீர்வரிசைகளைப் பரிமாற பெண்கள் தாமுறும் தம்மை மறந்து குரவை ஒலியால் கோவிலை நிரப்பி "மங்கலக்குரவை த் திருநாளாக" அம் முகூர்த்த வேளையைச்சிறப்பித்து நின்று முருகப் பெருமானையும், வள்ளி நாச்சியாரையும், பக்தர்கள் முன்னிலையில் மான சிகமாகக் கொணர்ந்து நிறுத்தி, திருமணச் சடங்குள் அனைத்தையும் செய்வது ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். அருள் தழுவும் தமிழ் முருகனது தெய்வத்திருமணம், இதனுல் மண்டூர் எங்கும் கலந்து பரந்து, வீசுவதாற்போலும்,

"தீராத நோயெல்லாம் தீர்க்கும் செவ்வேள்
தீந்தமிழின் பாவலரை ஈன்று தந்து
தேனனை மண்டூர்க்கே சொந்தமானன்." எனலாம்.

(புலவர் செ. விஞ்ஞித்தம்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மண்டூரில் நடைபெறும் கந்தசஷ்டி விரத முடிவில்லன்று, கோவில் வீதி எங்கும், விரதகாரர் தனித்தனி பொங்கல் செய்து, கோவிற் கலியாணக் காலின் முன்னுற்படைப்பது வழக்கம். மற்றைய கோவில்களில் நடைபெறுவதுபோல், சூரன்போர் நிகழ்ச்சி மண்டூர் முருகன் திருத்தலத்தில் நிகழ்த்தப்பெறுவதில்லை. இவ் விரதகாலமுற்றும் திருச்செந்தூர்மகிமை, வள்ளியம்மை திருமணம், சைவ விரதங்கள், திருநீற்று மகிமை, முருகனது படைவீடுகளின் சிறப்பு, முருகனது தீர்த்தங்களின் மான்மியம் என்பவையே விரத காரருக்குப் படித்துக்காட்டி பயனுறுத்தி, மகிழ்ச்சியான பொங்கலில் விரதத்தை நிறைவுறுத்துதல் இங்கு மட்டுமே உள்ள ஒரு சிறப் பாகும்.

கதிர்காமத்தைப் போலவே, இங்கும் கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று நடைபெறும் கார்த்திகைத் திருவிழா வும் சிறப்புமான ஒன்று. அன்று முருகன், மயில்வாகனத்தமர்ந்து கோவில் வீதிகள் இரண்டிலும் உலாவருவான். தேனிற்குழைத்த தினைமா நிறைந்த புதுச் சட்டிகளிற் கற்பூர விளக்குகளை ஏந்திய வண்ணம் மகளிர் பலர் அன்று தமது முருக பிரார்த்தனையினையும், நேர்த்திக்கடன்களையும் நிறைவேற்றித், தாம் நினைத்தவற்றைப் பெற்று மகிழ்வுறுகின்றார்கள். இதனால் மண்டூர் "மாவிளக்கு" மிகப் பிரசித்தமாயிற்று.

மண்டூர்த்தீர்த்தம் முடிந்த அன்று சுவாமிகோவிலில் மதிய பூசை நிகழ்வதில்லை. மாலை சுமார் மூன்று மணியளவில், சுவாமியை வள்ளியம்மன் கோவிலிலிருந்து "எழுந்தருளப்பண்ணி" வந்தபின்னரே பூசையாற்றுதல் வழக்கம். அன்றிரா கொடியிறக்கம் நடைபெறுவதற்கு முன்னர், தேசத்து வண்ணமையின் தலைமையில் ஒரு "மகாசன சங்கக்கூட்டம் நடைபெறும். அது போலவே கொடியேற்றத்தன்றும், கொடியேற்றுதற்கு முன்னர், "மகாசன சங்கம்" கூடப்பெறும். அக் கூட்டங்களில் கொடியேற்றுதற்குத் "தடைபிசகு" ஒன்றும் இல்லை என்று, வண்ணக்கர், கப்புகனர், நாலுஊரவர், கங்காணி, கவுடாக் காரன், கோவிலார், மற்றும் பொது மக்கள் யாவரும் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். தடைபிசகுகள் இருப்பின் உடனே அவை கலந்துரையாடித் தீர்த்துக் கொள்ளப்படும். கொடியிறக் கமும் அப்படியே நடைபெறுவதாகும். இது நிலையான கொடிமரம் இல்லாத மடாலய வகையைச் சேர்ந்த கோயிலாதலால், கொடியேற் றத்தன்று அதற்கென்று குறிக்கப்பட்ட கொக்கட்டி மரமொன்றிலி ருந்து வெட்டி வரப்பெற்ற நேரிய தடி ஒன்றை, மூலத்தானக் கதவின் மூடுதிரைச் சீலைக்குப் பக்கமாக இதற்கென உள்ள இடத்தில் நாட்டி நெற்கதிர்களை நிறைய வைத்துக் கட்டித் தினமும் பூசை

யாற்றி வருதலும், கொடியிறக்கத்தன்று விசேட பொங்கலிட்டு அத் தடியினைப் பிடுங்கி எடுத்தலும், கொடியேற்றத் தன்று, கோயிலின் நாற்திசைகளிலும் வள்ளி, தெய்வானையம்மன் கோவில்களிலும் நட்டு வைத்த திசைக் காவற் கொடி மரங்களையும் பிடுங்கி எடுத்தலும் நிகழும்.

கோவிற்திருவிழா நாட்களில், நாளதோறும், ஐந்தாம் திரு விழா தொடக்கம் மாலை வேளையில் கோவில் சங்குகளை ஊதிக்கொண்டு அதற்குரியோர் வீதிவலம் வருதல் நியதி. இதற்குச் "சந்திமறித் தல்" என்று பெயராகும்.

தீர்த்தம் நடந்த மூன்றும் நாள், மதியம் கோவிலின் உள்வீதி யில், சுவாமி கோவிலின் பின்புறமாக உள்ள குமார தம்பிரான் கோவிலை அடுத்து "வேடர்பூசை" எனப்படும் விசேட பூசை ஒன்று நிகழும். அதன்போது, சுவாமிக்குப் பலவித மரக்கறிகளும் சேர்ந்த கறியுடன், சிறப்பாக, மாணிைச்சிக்கறியும், பச்சரிசிப்புக்கை வாழைப் பழங்களுடன், வேடர் பிராமணர், வேலனுக்கு மண்குடுக்கைகளிற் படைப்பார்கள். அன்றிரவு கோவிலின் பின்புறமாக வெளிவீதியில், பெரிய பந்தலிட்டு, பலவித பலகார வகைகளுட்பட நிறைந்த "மடைப் பலி" கள் கொடுத்து "அடுக்குச் சடங்கு" எனப்படும் வெறியாட்டு விழா நடப்பதும் வழக்கமாகும். அவ் வெறியாட்டின்போது, பேயா டும் (வெறியாடும்) பத்தர் (வேலனர்) திருவிழா நிறைவின் நற்பல்ன் முதலான பல எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளையும் கட்டுரைப்பார். இதனையும் மண்டூர் மக்கள் மிக்க பயபக்தியோடு, கண்டு வழிபட்டு மனநிறை வுறுவர்.

மண்டூர், பழமையான வழக்கங்கள் சிலவற்றை இன்னமும் நடைமுறையிற் கொண்டுள்ள ஒரு கோவிலாகும். கொடியேற்றத் தன்றும், கொடியிறக்கத்தன்றும், கோவிற் செலவில், மகாசங்கக் கூட்டத்துக்கு வந்தோருக்குச் சாப்பாடு கொடுப்பதுண்டு. அனைவரை யும் ஒரு இடத்திலன்றி, வண்ணக்கருக்கும் வேளாளருக்கும் ஒரிடத் திலும், கணக்கப்பிள்ளைமாருக்கும் அவரவர்களது ஊரவர்களுக்கும், வேறு வேறு குறித்த இடங்களிலும், தேசத்து வன்னிமைக்கும் மற்றும் அதிகாரிகளுக்கும் வேறோரிடத்திலுமாகக் குறிக்கப்பெற்ற பல்வேறு இடங்களில் அரிசி, காய்கறி, தயிர் முதலியன கோவிலிலி ருந்து அனுப்பப் பெற்று விருந்துக்காகப் "பேரவியல்" நடைபெறும். மகாசங்கக் கூட்டம் முடிந்ததும், ஒவ்வொரு பகுதியாையையும் கோவி லாரில், சிலர் சிலராகத் தீக்கொளுத்தப்பட்ட தென்னம்பாளை வெளிச் சத்தில் (பாளைப் பந்தத்தில்) சாப்பிடும் இடத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் விடுதல், மரியாதை கலந்த ஒரு மாறுத வழக்கம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கொடிமிறகத்திலனறு பூரணைநிலவு பால்பொழிந்து கொண்டிருந்தாலும், அந்நிலவினும் இப்படியே அழைத்துச் செல்லுதல் மாறாது. லண்டன் பாராளுமன்றத்துள் மின்சாரவிளக்குகள் நிறைந்திருந்த போதிலும், சபாநாயகரை, டோர்ச் வெளிச்சத்திலேயே அழைத்துக் கொண்டு போய் அவரது ஆசனத்தில் அமர்த்தும் தொன்று தொட்டு வருகிற வழக்கம் போன்றது இது எனலாம். சுவாமி தீர்த்தமாடும் இடத்தினுள்ள இலுப்பாறும் சபாமண்டபத்துள், கப்புகமார், கோவிலார், வேளாளர், தவிர்ந்த ஏனையோர் செல்லுதல் கூடாது என்பது பண்டையவழக்கம். இவ்வழக்கத்தோடு, தேசத்துவன்னிமை, தேசத்துக்குருக்கள், கணக்கப்பிள்ளைமார் ஆகியோரும் அண்மையிலிருந்து உட்செல்ல அனுமதிக்கப் பெற்றுள்ளனர். சுவாமி தீர்த்தமாடிவந்து வள்ளியம்மன் கோவிலுட் புகுந்தபின், வேளாளர் என்பார் சுவாமியின் வாகனத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடிவிடுதல் இன்றும் நடக்கின்றது. திருவிழாக் காலங்களில் சுவாமியின் முன்னுல், தலைமை வண்ணன் சீலையொன்றை ஏந்திவருதலும், வேடர்சாதியாரில் ஒருவர் சுவாமிக்குப் பாதுகாவலராக வருபவர்போன்று, வில்லும் அம்பும் ஏந்தி முன்னுல் செல்லுதலும் வழக்கம். வெள்ளிக்கிழமைகளில் மதியபூசை பிள்ளையாருக்கும், இராப்பூசை வயிரவருக்கும் சிறப்பாக நடைபெறும். தினம் மூன்று வேளை பூசை நடைபெற்றுவருகிற இக் கோவிலில், சனிக்கிழமை அதிகாலைகளில் மட்டும், அட்டதிக்குப் பாலகருக்கும் பூசை நடக்கும். திக்குப்பாலகர் பூசையை, வள்ளியம்மனின் சகோதரரும், முருகன்கோவிற் பாதுகாவலருமான எட்டு வேடர்களுக்குமே இப்பூசை நடக்கிறது என்றும் கூறுவர். பூசகர், கப்புகனர் எனப்படுவர். கப்புகக்குடியிலிருந்து வாரிசுவழியே இடம் பெறும் இவர், மந்திரம் எதுவும் சொல்லுதலின்றி, வெண்சீலையால் வாயினைக் கட்டியபடியே பூசைகளைச் செய்வர். இளம் கப்புகனர் ஒருவர் பூசை செய்தற்கேற்ற தகுதி பெறும் நிகழ்ச்சி "படிகடத்தல்" என்ற ஒரு தனிப்பூசையாகும். இவ்வாறனபல தனிப்பட்ட வழக்கங்களும், சிறப்புகளும், மரபுகளும் தில்லைமண்டூர் முருகையன் திருத்தலத்தில் உள்ளன.

தில்லை மண்டூர் ஞான பண்டிதனுன இள முருகனது அருள்வளச் சிறப்பினுல் காலத்துக்குக் காலம் புலவர், தமிழ்க்கலைஞர், பேரறிஞர் ஞானியர் முதலாக மல்கு புகழாளர் பலரை மண்டூர் தோற்றுவித்துள்ளது. மட்டக்களப்புத் தமிழ் விளக்காகிய புலவர்மணி பேரியதம்பிப்பிள்ளை, புலவர் விஞ்சித்தம்பி, கோணமலை உபாத்தியார் விடைவத்தியப் புலரும், பேர்பெற்ற விடைவத்தியருமான தியாகப்ப முதலியோருடைய புலமைச்சிறப்பு நாடறிந்தது. தமிழ் முருகனைத் தேடி மண்டூரையடைந்த யாழ்ப்பாணத்துப் பேரறிஞரான வித்துவான் சந்திரசேகரம்பிள்ளை, பண்டிதர் முருகேசபிள்ளை, வித்துவான் வைத்திலிங்கதேசிகர் முதலானேரும், மட்டக்களப்பில் சைவமும் தமிழும் பரப்பிய வீரத்தளபதிகளான பண்டித மயில்வாகனனுர் (கவாமி விபுலாநந்தர்) அருணுசலதேசிகமணி, வித்துவான் சரவணமுத்தன் என்பாரும் காலத்துக்குக்காலம் மண்டூரில் தங்கியிருந்து புராண படனப்பயன் வகுப்புக்களையும், சமயவிரிவுரைத் தொடர்களையும் முறை முறையே நடத்தி, மண்டூருக்குப் பெருமைப்படனூட்டி இருக்கிருர்கள். புராணப்படன் வகுப்புகளிற் பாடங்கேட்டுத் தேறிய பேரறிஞருள் புலவர்மணி பேரியதம்பிப்பிள்ளை, புலவர் விஞ்சித்தம்பி, கோணமலை உபாத்தியார், விஞ்சித்தம்பி வித்தானை, நாவிதன்வெளிக் குமார வேலுத் தோம்பு தோர், பெரியகல்லாற்றுப் பெரியதம்பி வித்தானை, கோட்டைக்கல்லாற்று விஞ்சித்தம்பி வித்தானை, முதலியோர் குறிப்பிடத்தக் கோராவர்.

இவர்களிற் சிலராலும் வேறு கவிஞர்களாலும் மண்டூர் முருகன்மீது பாடல்நூல்களும், தனிப்பாடல்கள் பலவும், பாடப்பெற்றுள்ளன. "மண்டூர்ப் பதிகம்" என்ற பெயரில் முறையே, வித்துவான் வைத்திலிங்கதேசிகர், பண்டிதர் முருகேசபிள்ளை, புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஆகியமூவரும் தனித்தனி அருளொழுகும் கவிதைகளைப் படைத்திருக்கிருர்கள். வைத்திலிங்க தேசிகர் அவர்கள் மண்டூர் முருகன்மீது, மேலும் லீலாசங்கரமாலைவருஞ்சல், மண்டூர் இரட்டைமணிமாலை என்னும் இரு அருள் நூல்களையும், புலவர் விஞ்சித்தம்பி அவர்கள் மண்டூர் முருகன் காவடிவிருத்தம், மண்டூர் வடிவேல்வர் குறம் என்னும் இரு பக்திக் கவிதைப் படைப்புகளையும், நிகழ்காலக் கவிஞர் மு. சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் "திருமண்டூர் முருகமாலை" என்னும் அருட்பாசுரம் ஒன்றையும் யாத்துள்ளனர் :—

"தங்கமணிக் குடைவிரிந்து நிழலிலை செய்யத்
தனிர்க்கரத்தாற் சிறுமியரானத்தி காட்டப்

பொங்கு மலர்ப் பூமாலை புனைந்து சூட்டிப்
போற்றி எனப் புகழ்ந்துன்னைத் தொண்டர் பாடச்

சங்கதிரக் குழலூதத் தாளந்துள்ளச்
சாமரையும் இரட்டைமணிக் கொடிகளாட

எங்குமுனை எத்துதிரு வீதி வந்தாய்
எழிலொழுகுந் திருமண்டூர் இலங்குந் தேவே."—(30)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்று மண்டூர் முருகனது திருவிழாவை எழுச்சிச் சிறப்பை நேரிற் காணுதோரும் மானசீகமாகக் கண்டு பயன் கொள்ளுமாறு மண்டூர்த் தலத்திற் கேற்றவாறு முருகனது திருக்கோலச் சிறப்பை மட்டும் காட்சிரூபமாக அன்றி (இக் கவிதையினுள்) அருவமாகவே காட்டி, உள்ளுணர்வு ஊட்டிப் பயன் கொள்ளச் செய்கின்றது, பக்தி உணர்ச்சி நிறைந்த இத் திருமண்டூர் முருகமாலைச் செய்யுள், பழைய வழக்கப்படியான சீர் சிறப்புக்களுடனேயே இன்றும் மண்டூர்த்திருவிழா நடைபெற்று வருவதைக் கல் வெட்டுப்போன்று இப்பாடல். பழமைக்குப் காட்டுவது பழமையாகவும் புதுமைக்குப் புதுமையாகவுமுள்ள மண்டூர் முருகன் எந்த நிலையில் உள்ள பக்தர்களுக்கும் ஏற்றபடியான தமிழ்த் தெய்வமாக மண்டூரில் அருள் ஒளி வீசி விளங்குகின்றான். அவன் திருவடிகளை நோற்று எண்ணில் அடங்காதோர் வாழ்வு பெற்றுள்ளனர்.

"மொய்தார் அணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
கைதாயையு மிங்கு வாழவைப்போன் வெய்ய வாரணம் போல்
கைதானிருப துடையான் தலைபத்தும் கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே"

—அருணகிரிநாதர்

---

(4) வது இயல்: திருப்படைச் கோயில்கள்

3 கோயில் போரைதீவு சித்திர வேலாயுதர் கோயில்

ஈழத்தின் கீழ்த்திசையில் மட்டுமா நகருக்குத் தெற்கே சுமார் 19 மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ள அழகிய கிராமமே கோவில் போரைதீவாகும். பழமைக்கும் புதுமைக்கும் ஈடுகொடுத்து கிராமியக் கலைகளின் சிறப்பிடமாகி நான்கு பக்கமும் சூழவர பசுமையான வயல் நிலங்களை உள்ளடக்கி மட்டக்களப்பு வாவியின் மெருகிலே தன்னை உயர்த்தி நிற்கிற இக் கிராமம். வெள்ளை நாவலம் பதி எனவும் இதற்கு ஒரு பெயரும் உண்டு. வன்னிமை ஆட்சி நிலைபெற்ற காலம் தொடக்கம் கோவில் போரைதீவுப்பற்று எனும் பகுதிக்கே முதன்மையானதாக இக் கிராமம் மிளிர்ந்துள்ளது.

கூத்து, குரவை, வசந்தன் போன்ற பாரம் பரிய கிராமிய கலைகளுக்கு உறைவிடமாக இன்றும் இக்கிராமம் இருப்பதைக் காணலாம். இத்தனை சிறப்புக்கும் இணையென வாய்ந்த இக் கிராமத்தின் பிழக்கும் புறத்திலே கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கும் ஆலயமே ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுதர் ஆலயமாகும். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்று சிறப்புக்களும் இவ்வாலயத்துக்குண்டு. அத்தோடு இவ்வாலயத்தை அண்டியதாக கண்ணகியம்மன் ஆலயமும் அமைந்துள்ளது.

இவ்வாலயத்தினுடைய சரியான வரலாற்றினைக் கூறமுடியாத தாயினும் இதனது காலத்தே எழுந்த வெருகல், திருக்கோவில், மண்டூர், கொக்கட்டிச் சோலை ஆகிய ஆலயங்களின் வரலாற்றின் பின்னணியை இதற்கும் ஊகந்ததாகக் கொள்ளலாம். இவ்வாலயத்துக்கென உரித்தான கல்வெட்டோ அல்லது செப்பேடுகளோ தற்போது இல்லையாயினும் மேற்சொல்லப்பட்ட ஆலயங்களின் சிறப்பாக திருக்கோவில் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்தினைப் பற்றிய கல்வெட்டுக்களைக் கொண்டு இதனது ஆரம்ப காலத்தையும் நடைமுறைகளையும் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்புண்டு.

இதற்கிடையில் மண்டு நாகன் சாலை என்னும் பகுதியைப் பற்றிய குறிப்பு ஒன்று மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் உள்ளது. அதில் உள்ளபடி மண்டு நாகன் என்பான் கலிபிறந்த 4209 ம் வருஷம் ஏறக்குறைய கி. பி. 1107 இல் மண்டு நாகன் சாலையில் இருந்து ஆண்டான் என்று அறிகின்றோம். இது இன்று மண்டூர் என்றும் நாகஞ் சோலை என்றும் வழங்கப்படும் இரண்டு இடங்களாகும். இதன் வடக்கே "நாதனமை" என்று ஒரு அமைனை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாதன் என்பவனது பெயரால் அவனது தந்தையாகிய மதிசுதன் என்னும் அரசன் கட்டுவித்தான் போரைதீவு சித்திர வேலாயுத சுவாமிக்கு அவன் மானியமாக அளித்த வயல்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுவதற்காக மேட்டு நீரைத் தகைக்க அம்மன்னனினால் இவ்வேணகன 4280 இல் கட்டப்பட்டதென்பதும் குறிப்பிடப்படுவது. இதிலிருந்து சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவிலுக்கு அம் மன்னன் செய்த பெரிய மானியம் ஒன்று விளங்குகிறது.

இதன் தொடர்பாக "காலசேனன் என்னும் அரசன் பெருத்த போர்முனை வீரர்களோடு இலங்கை வந்து நாகர், இயக்கர்களை வென்று மண்டு நாகனையும் போர்வீரர்களையும் அடக்கித் தன்னி அவர்களியற்றிய ஆலயங்களிரண்டையும் இடித்து அரசு செய்து, விஜயபாகுவினால் இறந்தான். இங்கு ஆலயம் இரண்டு என்பது மண்டூர் முருகன் ஆலயத்தையும், போரைதீவு சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவிலையும் ஆகும். இந்தக் காலம் தொட்டு மண்டு நாகன் பகுதி பாழடைந்து இருக்க மதிசுதனும் முருகையன் ஆலயத்தை நேர்பண்ணக்கருதித் தொண்டை நாட்டுச் சிற்பிகளை அழைத்து அந்தணர் புத்தியின்படி ஐந்து தட்டுத் தூபியும், கோபுரவாசல், வாகனவீடு, ரதசாலை, மூன்று சுற்று மதில்கள் தங்கத்தகடு பூட்டிய கொடித் தம்பமுமிட்டுத் தங்கக்குடமும் தூபியின் மேல் நிறுத்தி அபிசேகமும் செய்வித்து அந்தணர் இரு பாகையும் அவர்களுக்கு முதன்மையும், முதன்மைச் சிறைகளும் வகுத்து, பூசாரம்பம் நடைபெறச்செய்து சித்திரவேல் ஆலயமென்றும் அந்தப் பகுதிக்கு போர்முடை நாடென்றும் மண்டு நாகன் இருந்த இடத்துக்கு மண்டுநாகன்சாலை என்றும் நாமம் சூட்டிக் குடிகளை இருத்தி அரசுபுரிந்து வரத் தனது மனைவிக்குப் புத்திர சந்தான முண்டாகி ஒரு புத்திரன் பிறந்தான். அப்புத்திரனுக்கு நாதனென்னும் நாமஞ் சூட்டி வளர்த்து வாழ்ந்து வருங்காலம் நாதன் போல் மதிசுதனும் சித்திர வேல் ஆலயத்துக்குத் தானமாக ஆயிர அவணக் கழனிகள் திருத்தி, செந்நெல் குறைவின்றி விளையும்படி மேட்டுநீரைத் தகைய ஒரு அணையும் கட்டி மதகு வைத்துக்கழனி கட்குப் பாயச் செய்து நாதனணை என்றும், வேலாயுதர் வெளி என்றும் நாமஞ்சாற்றி சித்திர வேல் ஆலயத்துக்கு ஈந்து அரசியற்றி வருங்காலம் நாதன் பட்டத்துக்குப் பருவ காலமான்போது தோப்புவை அரசுபுரியும் விசுவதாசனுடைய புத்திரி சித்திரேகை என்பவளைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்து வைத்து மட்டக்களப்பையும் பட்டங்கட்டி பரமபதமடைந்தார் என்று மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்றது. இங்கு வரும் போர் முடை நாடு என்பது இந்தப் போரை தீவினை (சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவிலைக்) குறிக்கும். வேலாயுதர் வெளி என்பது வெல்லாவெளி என்னும் ஊரே ஆகும்.

இக்குறிப்புகளைக் கொண்டு 11 ம் நூற்றாண்டு முதல் ஏறாவூர் சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவில் வரலாற்றை நாம் அறியலாகும். ஆயினும் அது அதற்கு முந்திய காலத்தில் கட்டுப் பட்டதென்று தெளிவாகிறது.

தமிழகத்தின் வரலாற்றில் சிறப்புக் காலமாகத் திகழ்வது சோழப் பேரரசின் காலமாகும். இக் காலத்தே தமிழ நாட்டில் மாத்திரமின்றி ஈழநாட்டிலும் இந்து சமயத்தின் வளர்ச்சி மிகவும் உன்னத நிலையில் அமைந்திருந்தது. இக் காலத்தைய சிறப்பியல்புகளிலே மைல் கல்லாய் அமைவது இராஜராஜ சோழனது ஆட்சிக்காலமாகும். ஆலயங்களை அமைத்ததோடு நில்லாமல் அவற்றை நிர்வகிக்கவும், பேணவும் வேண்டி, மானியங்கள் வழங்கப்பட்டதும் இம்மன்னனது காலத்திலே ஆகும். அதைத் தொடர்ந்து இம் முறைகள் மற்றையோர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. சோழமன்னர்களது ஆட்சிக் காலத்திலேயே இவ்வாலயம் புனர் அமைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாலயமும் இதனுடன் ஒத்த காலத்தே அமைக்கப்பட்டனவாகக் கருதப்படும். திருக்கோவில், மண்டூர், கொக்கட்டிச்சோலை, முதலான ஆலயங்களினதும் அமைப்பினை ஒப்பு நோக்கும் போது தமிழகத்தில் சோழராதுஆட்சிக் காலத்தே எழுப்பப்பெற்ற ஆலயங்களினது அமைப்போடு ஒன்று பட்டு நிற்பதை அவதானிக்க முடியும்.

இவ்வாலயத்தைப் பற்றிப் பலரும் பலவிதமாகச் சொன்னாலும் சாதாரண மக்களிடையே பின்வரும் கதை பிரபல்யம் பெற்று விளங்குகின்றது. இந்தியாவைச் சேர்ந்த கொங்கண முனிவர் என்பவர் தமது ஆத்மீகத்துறையை விருத்தி செய்யும் நோக்கோடு ஈழத்தலயாத்திரையை மேற்கொண்ட போது ஏழு லிங்கங்களைத் தன்னுடன் கொண்டு வந்தாரென்றும் ஆரம்பத்தில் வெருகலம்பதியில் சில நாட்கள் தங்கி அங்கு மகாவலி நீரில் நாளாந்தம் நீராடி தன்னுடனிருந்த லிங்கங்களில் ஒன்றை அவ்விடத்தே பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கி வந்தாரென்றும் பின்னர் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்படுவதற்காக லிங்கத்தை எடுத்த போது அதை எடுக்க முடியாது போகவே அவ்விடத்தே விட்டுவிட்டு புறப்பட்டார் எனவும் அது பின்னர் வெருகல் ஆலயத்துக்குக் கால் கோளாக அமைந்ததெனவும் அதன் பின்னர் மற்றைய ஆறுலிங்கங்களுடனும் மட்டுநகர் நோக்கி தனது யாத்திரையை ஆரம்பித்து, கொக்கட்டிச்சோலை தான்தாமலை, கோவில் போரைதீவு, மண்டூர் கந்தபாணத்துறை, உகந்தை, முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றதாகவும் அந்தந்த இடங்களில் தன்னிடமிருந்த லிங்கங்களில் ஒவ்வொன்றை பிரதிஷ்டை செய்ததாகவும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அதைத் தொடர்ந்து அவ்வவ்விடங்களில் வழிபாடு மேற்கொள்ளப் பட்டதாகவும் வெள்ளை நாவலம்பதி என அன்று அழைக்கப்பட்ட இடமே தற்போது கோவில் போரைதீவு என அழைக்கப்படுகிற தென்னவும் கூறப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் சிவவழிபாடு மேற் கொள்ளப்பட்ட இவ்விடத்தில் ஐரோப்பியரின் படை எழுச்சியின் போது சின்னபின்னப்படுத்தப்பட்ட ஆலயங்களில் வெல்லாவெளியில் அமைந்திருந்த சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்தில் பூசிக்கப்பட்ட வேலாயுதத்தை சில பக்தர்கள் மறைத்து வைத்திருந்து பின்னர் இவ்வாலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து வைத்ததாகவும் ஒரு கதை உலாவுகின்றது. இதற்கு ஆதாரமாக வெல்லாவெளிக் கிராமத்தில் ஆலயம் அமைந்திருந்து அழிந்து போனதாகக் கருதப்படும் ஒரு இடமும் ஆலயத்துப் படிகளுக்காகப் பாவிக்கப்பட்ட சில கற்களும் அதையண்டி தூர்ந்து போன ஒரு கிணறும் இன்றும் காணப்படுகிறது. அத்தோடு இப்பகுதி கோவில் தீவு என்று இப்போது அழைக்கப்படுகின்றது.

மேலும் வேலாயுதர் வெளி என்றே அக்கிராமம் அழைக்கப்பட்ட தாகவும் இது காலகெதியில் மருவி வெல்லாவெளி ஆயிற்றென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்விதத்துக்குப் பதிலாக சித்திரவேலாயுதமே பிரதிஷ்டிக்கப்பெற்ற தென்பதும் பரவலான கதை. ஆரம்ப காலத் திலே இலுகுணைகளால் கொத்துப்பந்தலிட்டு வழிபாடு இயற்றப் பட்ட இவ்வாலயம் காலகெதியில் சூழவர உள்ள கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்களை எல்லாம் தன் வசம் ஈர்த்துக் கொண்டாலும் இதற்கென உகந்த ஒரு கட்டிடத்தை அமைக்கும் வாய்ப்பு அக்கட் டத்தே இருக்கவில்லை. ஆலயத்தில் குடிகொண்ட முருகப்பெருமான் இவ்விடத்தே ஒரு மகத்தான, சகல அம்சங்களையும் கொண்ட ஆலயம் ஒன்றினை அமைக்க வேண்டுமென கருத்தில் கொண்டு தென்னிந் தியாவிலே காரைக்குடி என்னும் கிராமத்தில், மிருந்த செல்வாக் குடன் விளங்கிய பெரும் தனவந்தருமான கண்ணுயுதபிள்ளை செட்டியாரின் புத்திரரான நாகப்பச் செட்டியாரின் கனவிலே தோன்றி ஈழத்திரு நாட்டின் கிழக்கிசையில் வெள்ளை நாவலம்பதி என அழைக்கப்படுகின்ற கிராமத்தே திருவுளங் கொண்டு அருள் பாலித்து வருகின்ற ஸ்ரீ முருகப்பெருமானுக்கு கோவில் எழுப்ப வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி மறைந்தார். அதிகாலை எழுந்த செட்டியார் முருகப் பெருமான் தனக்கிட்ட அன்புக்கட்ட ளையை மனதில் கொண்டவராக எப்படியும் அந்த இடத்தில் குமரனது உள்ளத்திற்கு இயைந்த கோவில் ஒன்றினைக்கட்டி முடிக்க வேண்டும் என்று நிடசங்கற்பம் பூண்டு அதற்குத் தேவையான பொற்காசுகளை மூட்டையில் கட்டி தனது மனையாளுடன் வெள்ளை

நாவலம்பதியை வந்தடைந்து சொறிக் கல்லும் மருதமரச் சாம்பலும் தேனும் சேர்த்து உறுதியான அத்திவாரமுமிட்டு இக்கோவிலை கட்டி யெழுப்பியதாக வழங்கப்பெறும் கதைகள் மூலம் நிச்சயப்படுத்த முடிகின்றது. மேலும் மூலஸ்தான வாசலிலே படிக்கல்லாக அமைக் கப்பட்டுள்ள கல்லிலே "தென்னிந்திய காரைக்குடி நாகப்பச்செட்டி உபயம், பிராமணர் பராபரிப்பு" எனப் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு மூலமும் இதற்கு சான்றுபகரலாகும்.

இவ்வாலயமானது கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்ட பம், நிருத்த மண்டபம் என நான்கு மண்டபங்களுடன் கூடியதாக களஞ்சிய அறையும் மதிலும் அமையப்பெற்று விளங்குகின்றது. இவ்வாலயத்திற்குப் பல்வேறு நன்கொடைகளாக நூற்றுக்கணக் கான எக்கர் வயல் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. சிறப்பாக வெல்லா வெளியில் வன்னிமையாக ஆளுகை செய்த நாதன் என்னும் வன்னியனரால் நாதனைக் கண்டம் என்னும் பெரும் வயல் பிர தேசம் முன்னர் வழங்கப்பட்டிருந்ததாகவும், காலகெதியில் அவற் றைச் செய்கை பண்ணி வந்தவர்கள் தம்வசப்படுத்திக் கொண்டதா கவும் தற்போது மண்டூர் வடதென் கண்டத்தில் பிராமணன் காக் காத்தீவு என்னும் பெயரோடு 43 எக்கர் நீர்ப்பாய்ச்சல் காணியும், கோவில் போரைதீவு தென் கண்டத்தில் கல்லடி வெளியில் 56 எக்கருமாக மொத்தம் 99 எக்கர் வயல் நிலமே மீதியாகிக் கிடக் கின்றது. இவற்றில் 8 எக்கர் பூமி ஆலய அர்ச்சகருக்கு வருட வேதனமாகவும் 7 எக்கர் காணி வண்ணக்குமாரின் செலவினத் திற்காகவும் 13 எக்கர் பூமி ஆலய கண்காணிப்பாளர்களுக்காகவும் வழங்கப்பட்டிருந்தது. இக்காணிகளைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் வருடம் முழுவதும் அவரது கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் எனவும் மற்றைய காணிகளைச் செய்கை பண்ணி அதன் மூலம் கிடைக்கும் நெல்லை ஆலயக் களஞ்சியத்தில் சேகரித்துவைக்க வேண்டு மெனவும் தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருந்தது.

இவ்வாலயத்தைப் பராபரிக்க வேண்டி களுவாஞ்சிகுடி பெரிய கவுத்தன் குடியைச் சேர்ந்த வேளாளர் இவ்வாலய வண்ணக்கரா கவும் கோவில் போரைதீவு பொன்னுச்சி குடியைச் சேர்ந்த கோவிலார் கண்காணிப்பாளராகவும் முற்றுகர் இனத்தின் பணிக்கர் குடியைச் சேர்ந்தவர் முகாமையாளராகவும் இப்பகுதியைச் சேர்ந்த வண்ணர், அம்பட்டர், பறையர், தட்டார் உட்பட சகல குடிமக்களும் இவ்வாலயத்திற்கு உரித்துடையோர் ஆக்கப்பட்டு இவ்வாலயம் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. அநேக ஆண்டு காலமாக இந்நடைமுறை சிறப்பாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. ஏறத்தாழ களுவாஞ்சிகுடி பெரிய கவுத்தன் குடியைச் சேர்ந்த பதினான்குதலை முறையினர் இவ்வாலயத்திற்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible]

[illegible]

1974 ம் ஆண்டு [illegible] 33 [illegible]

[illegible] 33 [illegible]

[illegible] 21 [illegible] 20 [illegible] 10 [illegible]

[illegible]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அதிகாலையில் தாமிரபரணி படித்துறையில் நீராடி, தாமிரபரணி மணலில் கோலமிட்டு வேண்டிய ஒரு தலைவரை நினைத்து திருநீறு, திருப்பாடை ஆகியவற்றை வேளாளர் சமுதாயத்தினரிடம் பெற்று, திருப்பாடையும் தலைமையும் ஏற்றுக்கொண்டு சமபந்தி போஜனம் செய்தார்கள் என்பர்.

(4) வது இயல்: திருப்பணைக் கோவில்கள்

4 சித்தாண்டி சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவில்

மாட்டில் நல் முகமும் சிறு வாழ் பாபம், நீலம், புலம் பொதிந்துவெளி புகழ் பூத்த சிறப்பு விளங்கும் கோவில் இருக்கிறதென்றால், அந்தாண்டி மன்னர் சோனை கட்டி முத்தரசு, சோனை பாளையிருந்தபோது ஆரம்ப சாதனங்களே மேலிடமாக யாரும் இருந்த மன்ற மன்னர் சித்தாண்டிதனும் சான்றாய் நின்று வென்ற நாடுகளும்.

அன்றும் சித்தாண்டி ஸ்ரீ சித்திர வேற பெருமான் சான்றாண்மைக்குரிய பொருத்தி வலை, மந்த எண்ணிய, நற்தலைமையோடு, வழிவழிபும் சென்றுதாகச் சிறப்பிய ஆலயமிது. சித்தாண்டி மரபாறு பற்றிய குறிப்புகள் மிக சுருக்கமாகவிட்டதாலும், பல பல பாரம்பரிய வழக்குகள் முறை சித்தாண்டியின் பழமுக சொல்லப்படாதாலும், வேளாளர் பெருமரபு பல்வேறு முயற்சியாலும், இப்போதைய முயற்சி அதற்குரிய வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் முன்னிட்டு சான்றாக அறியலாகிறது.

பல ஆராய்ச்சியின்படி முன் "சிகண்டி" எனப்படும் முனிவர் பெருமான் இரு பற்று தமிழ்பிறந்த இரண்டு சோழபுரத்தினைச் சிற்ற குடிகளின் வலம்பும் புரிந்தமென்றும், இவர் அமிர்த சக்கள் அந்த சொல்ற முயற்சி முனிவரால் இவை சித்திரவேற் பெற்றனர் எனினும் சொல்லப்படுகின்றது. இப்பகுதியில் பெரும்பான்மை அம்புர சித்திரவேற சொதலையால் சித்தர் என்ற இயற்பெயரும், நீண்ட ஆண்டு மேலிடர்களுக்கு சான்றளிக்க கோலத்திடமாக விளங்கியமையால் சித்தாண்டி என்ற பெயரும் சேர்ந்து, (சித்து-ஆண்டி) "சித்தாண்டி" என்ற பெயர் இந்த ஊருக்கு காலப்போக்கில் அமைந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

சித்தாண்டி மண்ணும் இன்றைய மட்டக்களப்பு நகரின் வடமேல் பதினேழாவது கல் தொலைவில் அமைந்துள்ள பிரசித்தமான திருவிழாக்களும் மிகுந்த ஆரவாரம் இருக்கும் ஊராகும். இவ்வூரில் இரண்டு கோபுரம், மணிக் கோபுரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இதில் சுவாமி பெருமானுக்கு வெளிப்புறத்தில் வெளிப்புற நின்றும் காட்சி தருகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible] [illegible] [illegible] [

கோயிலை வழுதி தன் முன்னை குலைவனை அன்னையில் ஆரூயத்தை மறுமை முதல் எங்களோரை தெதானைத் நல் பூவனை சனத்தை பதுபோடி பாடலிலை.

இவ்வு இதனில் முன் பிரபுத்தலை பாக்கள் திருவாசி, பின்னையாக் கிளக்கை, திருமாசி வனிகளை-மலிலைகளை எனிலை இப் ப

போல, திருநீலகண்ட பத்தரும் மட்டக்களப்பு மாவளி குமுறல் சுமந்த சுமை வரலாறு பேறுவது வெருகல்பதி.

நீண்ட தோலகத்தில் மருதூரை அலைந்த அரச நாயகியை வெருகலம்பதி வரவேற்றது. அங்கிருந்து மாலை 4 மணிக்கு மண்டூர் மடத்தில் 19 ம் நாள் தங்கி 20 ம் நாள் காலை 6 மணிக்கும் பின்னேரம் கடல் வற்றும். 7 ம் நாள் கதிர் உச்சியும் கடலும் சென்ற பொழுதில் கரையை வருவார். 9 ம் நாள் அரசு சித்திரை மாதப் பௌர்ணமியை முன்பே சிறப்பாக எழுந்தருளி வருவார். 13 ம் நாள் கதிர்காமப் பயணம் நீரி வரல் வருவார். கடல் மறுபடி போக முதற்கிழமை தங்கி பொருளை அடைப்பட்டு எவரும் வணங்காதபடி நிலை மறைவில் வைத்து வைக்கப்படும். பகலில் போகச் சிலரால் அவதானத்த முன்னதை மீண்டும் மறுநிலையாகிய முதற்றிருவிழாத் தரைகளா கொண்டு வந்த அடியிலும் விதிவரம் குடிப்பதாகும்.

கதிர்காம சுவாமி விதிவரம் வந்ததும் நான்கிலுமும் சித்திர வேளையும் சுவாமி வருவர் தெய்வானை சமேதராய் 18 ம் திருவிழா நடைபெறும் வரை வேலி வீதிவலம் வருவார். 18 ம் நிலம் ஞான வேட்டையாம். சித்திர வேலாயுத சுவாமி சென்று வந்த பின்னர் அபிஷேகமுடையிலும் பூசை நடைபெறும். தூய செம்புலப் பெயல் நீர் போல்வாக்கு பத்தினை மனிதரும் பல தலைப்பட்டு இயல்பதான் பரிசுவரமும் கூட்டுவதாய் இருக்கும். இனைத்த மிதவுந்து அதிகாலையில் நீக்குவிப்பு வைபவம் நடைபெறும். கோவிலுக்கு வடபுறத்தில் பல பக்தர்கள் பற்ற வேண்டுகோள். அதை அடுத்த மதியபோசனத்தின் பின் சுவாமி வெருகல் சந்தனமடி நீராடல் முடிவதற்காக செல்வார். மறு தினம் மாலையில் திருநீற்றில் வேட்டையாடிய போதை வைபவமாக தலம்புகையின் பின் எழுந்து வெல்வார்.

அம்மையார் தோத்தம் முடிவதற்காக கூடிய பிரசாதமும் மாலையில் அரோகரா கந்தன் கொடியும் பிரதிஷ்டை. வெருகல் கன்னை வந்தும் பக்தர்களின் நிலையை நிறைந்த காலையில். நிற்பதை முடிவு சாரி நீராடுவதற்கு நிலையாயும் முதலையாதலும் தோற்றம் முடிவு பக்தர்களின் வாடியும் இங்கே வாலம்பலும் எனினும் சாஸ்திரம் நிலையாதும் தோற்ற கதைகளாக போலவு கூடவாது. நிற்றிருவிழாவுக்குத் தொடர்ந்து வரை இரவு சுவாமிகளும் எழுந்தருளும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மின், நகரிற்கு வருகைதரவாரான அலுவலகையிட்ட முழு வரலாறு வன்னி, பிரமயான மரணைகளை கத்திலேயும் பெருமளவு திருமுறி ஆதரவுடன் நடந்தேறி நிருவிய உற்சவ முறை மற்றும் மதுரை ஆதீனகர்த்தர் சோமசுந்தர தேசிக சுவாமிகளுக்கு இவ்வு நடைபெறும். இவ்வாலயத்தில் நிலை கொண்டு வேதம் புனை சைவ நெறி வளரும் வரலாறு பற்றியதை பிரதம சிவாசாரியராக கருதப்படுகின்றது. பூசை விதிகளை நடைமுறையில் இந்து வேளாள சுவாமிகளை பரத்த வினாகளை கொண்டு பெரும் பூசகராக இருக்கின்றனர்.

இச் சோழ நாட்டாரின் சமயத் தொண்டினை நோக்கினால் நாதஸ்வரமும் மேள வாத்தியமும் பாடி கொள்ளுகின்றார்கள். மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தினை சார்ந்தவர்கள், வந்தாறுமூலை, மெல் முறையில் சோமத்தினர்கள் மருங்கேணியை இருப்பிடமாக கொண்டிருக்கின்றனர். புராணபடனம் இந்து நாடகமும் வழங்கிவரும். சில சமயத்தில் முன்னர் இருந்த பெரிய கோவில்களில் வருடாந்த உற்சவ காலங்களில் இவர்களை அழைத்து வருவதாக அறியக்கிடக்கின்றது.

---

(5) வது இயல்: பிள்ளையார் கோவில்கள்

1 புளியந்தீவு ஆலைப்பந்திப் பிள்ளையார் கோவில்

மட்டக்களப்பு நகரத்தின் தென்பகுதியில் இரு பாடல் கொண்டு வண்டி வழங்கப்பெறுகிறது. இக்கோவிலுக்கு வரும் நற்கைங்கரியம் மட்டுமல்ல சமய கூறுகளுமாகும். அப்பகுதியில் தங்கியிருந்த குடியில் மட்டக்களப்பு தாயகம் தென்கோடியில் இருந்துள்ளார். பொருத்தமான வசதிகள் இல்லை. கிழக்காக வரும் வழி முழுவதிலும் மட்டக்களப்பு நகரம் அப்பகுதியில் வடமாநிலத்தை தொடர்ந்தவர்கள் புளியந்தீவில் வசித்திருந்தனர். தகாரணமே வியாபார நோக்கமாகவும் பொருள் சேகரிக்கவும் முன்னோர்களுடன் சேர்ந்திருந்தனர். புளியந்தீவு மக்களும் பழுதில்லாத பொருளாதாரத்தையும் இரு ஆலயங்களும் பற்றி நான் முதலில் அறிந்த தகவலாகும். அவ்வாலயத்தில் கண்ட பதாதை பாடல் மூலமாகவும் வேறுவகை இரு முறைகளில் விளக்கியிருந்தனர். இந்த வரலாற்று பிரமாணம் இவ்வூர் முதியோரும் மனதில் வைத்திருக்க இதனால் அவதானிக்க முடிகின்றது :—

"மட்டக்களப்பில் 30 மைல் தூரம் வரும் நாதஸ்வரமும் இந்த வயிலாத கலையும் வயிகாசி சுத்தமாகி வன்னிய முனையில் பரம்பரைக்கு ஆண்களாயினர். அழகிய மேற்கு வயிரவி சுவாமியும் புலவணியம் மாவடி உடன. வயிரவி பிராந்தம் வரலாறும் மற்றும் தானியை முருட. இந்தக் கோவிற்குள்ள தலைவர் பெருமை, பல பல முதலிய வரலாறு வன்னிய மனத்தகத்தும் கலைக்க முடியாது. புளியம் மரமும் மேடான முதற் தலைவன் சமய புனித இடமாதலால் முன்னோர்கள் "புளியந் தீவு" என வழங்கினர். பெரியதும் இந்தாலயம் கோவில் சிறப்பாகிறது "புளியந்தீவு" என வழங்கப்படுவதும் முன்ன வரலாறு வன்னிய மடையாளர் அதிக நாளாக தங்கி காலில் தான்தோன்றித் தோற்ற பிரமாண பாடல்களாகவும் வயிரவி தெய்வ வாக்குமாகிறது. இந்தச் மட்டக்களப்பில் பிரசித்தமாதல்" என்பது முன்னோர்களின் கூற்று.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆலய நிலத்திலிருந்து, விவசாயத்துக்கும், மீனவர்களின் தங்கு தளங்களுக்கும் சொந்தமான நடைபெற்று வருகின்றன. கடற்படை முகாமிலிருந்து கிளைவழிய கோவிற் திருப்பணிகளை நிர்வகிப்பதான ஆலய பரிபாலன சபையால் திருத்தமிப் புதுக்கி அமைக்கப்பட்ட 22.8.80 கொண்டிருந்தால் கல்லடிய ஆர்ப்பாட்டங்களும் செய்கிறது என்னால். ஆனால் எந்தப் பாவம் தொடர்ந்தும் குறைப்பதற்கு பின்னையாருடைய மனைவிக்கோவில் வீரர் கொழுத நிலைக ஆலயமும் என்பது மறுக்கப்படுகிறது. பாதுகாப்பு வழங்கப்படுவதற்கு முன்னர் ஆயுதங்களைத்தான் மட்டுப்பாடுகளைப் பாருங்கள் என்பது தீவிரவாதத்தரப்பு.

பட்டினிப் போராட்டங்களில் எலிசபெத்தம்மாள் கொழும்புத்துறை, நவாலித்தில் கலந்திலை முகாமிலே தூக்கம், இரவுபகல் எனும் வித்தியாசம் எதுவுமற்ற ஒரே புலிகளின் குரல் ஒலித்தவாறு. பிரதேசவாசிகளை நிலமும் மாணவரும் நிறுவிய சாத்திரி சிலை இடி. சாத்திரிகள் சோலைகளிலே கொலைகள் கொழுவதற்கு அவர்களை பூஜை வழிபாடு எனவும் குருக்கள் நிகழ்கிறார்கள். போராட்டங்கள் நிகழும் பல கலைகள் நிலைத்து வரும் தூற்றுக்களாகவே இருந்துள்ளன. இப்புனையில் பல்கலைக்கழக, பழைய மாணவர் சங்கம். இந்து மதத்தைப் பாதுகாக்கும் அதிகாரங்கள், முன்னேற்றமும் நிரந்தர நிர்வாக (21 நாள் சாப்பாடுகிறார்கள்) பொருளாதாரத்தை நிலையும் எழுப்பி நிர்வாகம் கத்தைகளின் போது பூசாத்தியங்களைப்பற்றி பாணனார் எனும், விரைவு விரைந்தின்போது பிரதேசமான அலையும் படங்கள் பெற வேண்டும். சுவரொட்டிகள் மீது நடைப் பொருளாதாரத்துக் கீழ் வாழ்கிறார்கள் இந்தத்திரைகள் முழுமையும் நிறைவேற்றுவதை காரப் பூசை என் மக்களைப் பாதுகாப்பதிலும் முன்னிற்கிறார்கள். நிறுவனப்பாலை சாதாரண நிர்வாகத்தினர்கள் முன்னர் பாதுகாப்பு என்று கொள்ளப்படும். வாழ்வோர்கள். இந்தியா வருகைகளிலும், நிலவரம் நாட்களில் மீண்டும் பூசாரி கோரிக்கைகளும் பெற்றும் வருகின்றன.

இவ்வாறான, தமது முன்னாள்தான அதிகாரத்தினை மீண்டும் தான் பெறும் வாழ்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தினர் நடைபெறும் தமிழராக ஒரு மாவட்டச் செயலர் கொள்ளும், பத்தாவது உட்பட அனைத்திலும் கொண்டால் இராஜதானி கொள்கைகள் முதலாவது பேரூந்தக் கொண்டிருக்கும் பாதுகாப்பு, அதற்கான இரு பகுதியாக கல்வி எப்போதும் முன்னேற்பாடுகளை இயக்கும் தமது எனலாகும். இந்தியா வரும் இராஜதானி தென்படுகின்றன. இது முன்னாயிருக்க வரை என்ற தான்தோன்றிகளில். இவ் முன்னர் கொள்கைகளில் பாதுகாப்பு,

சார்ந்த எல்லைகளிலிருந்து வடமராட்சி 3 பகுதிகளும் தமிழின் புனிதமான கலைப்பு தலைமை இயற்றி நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வாலயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அவர்களுடைய பெரியோரை வரலாறுகளிலிருந்து வேறு எதுவும் தீர்மானம். ஒரு பெரிய மீன் உயர்ந்த நிலையிலிருந்து நிற்கிறார்கள் புராணங்களும், 1949 ம் ஆண்டில் வி. சி. முதலை எல்லோரும் நிரந்தரமான பாதுகாப்பு முன்னாள்கள். 1977 ம் ஆண்டு புலம்பெயர் ம. பெண்களுக்கான இரு பகுதி நிறுவனங்களாகவும் இது இன்னும் அதிகரிக்கிறது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(1) வது இயல்: பிள்ளையார் கோவில்கள்

2 களுதாவளைப் பிள்ளையார் கோவில்

[illegible] தெற்கு நோக்கி ஒரு நீண்ட வழி செல்கின்றது. இப்பாதையின் சமீபம் ஒரு கலை நிலையான ஒரு இராமர் கோவில். அவ் இராமர் கோவிலின் எல்லை வெளி சிறிது தூரம். 15 அடி சுவர் எல்லை உள்ளது. இவ்வழியே, களுதாவளைப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கும் போகின்ற வண்டில் வண்டிகள் பிரதான வீதியை விட்டு இவ்வழியாகவே செல்கின்றன. இவ்வழியின் இரு பக்கமும், முருகனுக்கு வேப்பமரமும் தோற்றம் மற்றுமுள்ளிட்ட இரண்டு மரங்களும், பெரிய நிழல் கொடுக்கும் மரங்களும் தவிர்ந்த வேறு மரங்களும் இல்லை. இவ்வழியில் சற்று எல்லைக்குள் கொண்டாலும் இவ் கோவில்.

சிறுவர் வாத்தியார்களும் சிறுமிகள் பாடசாலைப் பாலர்களும் கலைமகள் பயிற்சியில் வரும் இளைஞர்களும் சிறுமிகளும் எல்லாரும் வருகிறார்கள். பல்லாக் கட்டையும் விசிறியும் பேசாத பல மனைவிகளும் கலைமகள் வாசிக்கும் தொனியை [illegible] வெளியிலும் தோற்றத்தை இவ்வளவு சேவையும் சேர்ந்த வாயும் வெளியிலும் தோற்றத்தை இவ்வளவு பெரிய பெரிய.

மேலும் நீண்ட பாதையும் கலைமகளை வேற்றுமைப்படுத்தும் [illegible] சிறுவர்களை உலகு வழியே வரும்.

வளர்ந்த உலகு நாடுகளைப்போல் சிறுவர்கள் வாழ்ந்து முடிவு பற்றுகளின் வெறுப்பினையை புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இந்தியாவில் இராவணராவிலிருந்து [illegible] வெளி எல்லாரும் வழிபாடுகளை வெளி பெற்ற விளையாடியது.

இந்தப்பிள்ளையார் கோவில் சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்குமுன் முதலில் [illegible] கருதப்படுகின்றது. வலிமையும் சக்தியும் மனிதனுக்கு உண்மை. தமிழருக்கு கிடைக்க எல்லாம் [illegible] வேலைகளுக்கு தெரிய முன்னோர் இருந்தார்கள். சிலவை [illegible] மனிதனுக்கு வண்டி மாடுகளைவும் இருக்க வசதிகள் கிடைக்க. அதன் பின்னர் உள்ளவர்கள் பல தாவளைகளை வைத்து அவர்களை வரச் செய்திருக்கலாம். அப்போது பாரிய காலங்களில் வேலை தெரியாமல் நின்று ஒருசிலரும் புதிய வரவின் [illegible] ஊர்களிலும் சில மாடுகளும் இருந்தன. இருந்தும் [illegible] சமயத்தில் வரை மாடுகளின் வலைகளும் தகவலும்

தொகுத்து வைத்தார். காலப் மனைகளும் இரவாதி இரவில் [illegible] தான். முதலில் கற்காலம் சிறுவர்கள் விளையாடும். பிறகு இரவாதி இரவின் வரவில் போதை பாலில் வளர்ந்து [illegible] விழுவர் வெளியிலை [illegible] வந்தார் [illegible] வெளியும் கூறுகின்றது. அவரும் மிகவும் முதுமையும் [illegible] வாய் இலை சாறுமே பார்த்து எல்லாம் சரியில் இடத்தார்.

இக்காலத்தில் சுதேசிய பாதுகாப்பு வேலைத்தளம் இந்தியா [illegible] கலைமகள் [illegible] தனது ஆலயத்தை [illegible] தொடர்ந்து [illegible] வருகிறார். அவரது வந்தார் இவ்வூரில் [illegible] நாவற்று நீலமான [illegible] பாதையும் [illegible] மேலே புதிய ஆலயத்தை [illegible] இராமநாதிபுர [illegible] மக்கள் [illegible] [illegible] வரவேற்றார்கள். [illegible] [illegible] [illegible]

கோயிலிலும் சென்னையிலுமே. எனவே விஜயலக்ஷ்மி, ராஜு புரியும் வகையில் பொதுவான சொற்களையுபயோகிப்பர்.

மூவரும் ஒன்றாகத்தான் ரயிலைவிட்டு வெளியே வந்தனர். பயணிகளை வரவேற்க வந்திருந்த உறவினர்களிடையில், சென்னை சென்றிருந்தபோது, ராஜுவின் தாயார் சொல்லியனுப்பியிருந்த ஒரு வேலைக்காரனும் நின்றிருந்தான். அவனிடம் பெட்டிகளைக் கொடுத்துவிட்டு, ராஜு விஜயலக்ஷ்மியை அழைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். ரயில் நிலையத்துக்கு வெளியே ஒரு பெரிய கார் நின்றிருந்தது. அதன் அருகில் ராஜுவின் தாயார் மற்றும் சில உறவினர்கள் நின்றிருந்தனர். ராஜு அவர்களை விஜயலக்ஷ்மிக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். அவர்களும் விஜயலக்ஷ்மியை அன்புடன் வரவேற்றனர். ராஜுவின் தாயார் விஜயலக்ஷ்மியை அருகில் அழைத்து, அவளது தலையை வருடிக் கொடுத்தார். அவளுக்கு ஒரு பட்டுப் புடவையையும் ஒரு தங்கச் சங்கிலியையும் பரிசாகக் கொடுத்தார்.

ராஜுவின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு விஜயலக்ஷ்மியை மிகவும் பிடித்துவிட்டது. அவளது பண்பான நடவடிக்கைகளும் அழகும் அவர்களை மிகவும் கவர்ந்தன. ராஜுவின் அண்ணனும் அண்ணியும் அவளிடம் மிகவும் அன்பாகப் பழகினர். அவளை அவர்களது வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை இருந்தது. அந்தக் குழந்தையும் விஜயலக்ஷ்மியுடன் மிகவும் ஒட்டிக் கொண்டது. அவளுடன் விளையாடுவதிலும் அவளிடம் கதை கேட்பதிலும் அதற்கு மிகவும் ஆர்வம் இருந்தது. அவளுக்கு ஒரு பட்டுப் பாவாடை வாங்கிக் கொடுத்தாள் விஜயலக்ஷ்மி. அதை அணிந்து கொண்டு அந்தக் குழந்தை வீட்டில் ஓடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.

ராஜுவின் தாயார் விஜயலக்ஷ்மியை அவளது பெற்றோரைப் பற்றி விசாரித்தார். அவளது தந்தை ஒரு பெரிய வக்கீல் என்பதையும், அவளுக்கு ஒரு அண்ணன் இருப்பதையும் தெரிந்து கொண்டார். அவளது தாயார் இறந்துவிட்டதையும் அறிந்து கொண்டார். அவளது தந்தை அவளை மிகவும் செல்லமாக வளர்த்து வருவதையும் தெரிந்து கொண்டார். அவளது தந்தை அவளுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார். அவளது தந்தை அவளுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார்.

ராஜுவின் தாயார் விஜயலக்ஷ்மியை ராஜுவுக்கு மணமுடித்து வைக்க விரும்பினார். அவளது தந்தையிடம் பேசி, அவளை ராஜுவுக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அவளது தந்தை அவளுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார். அவளது தந்தை அவளுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார்.

திடீரென்று விஜயலக்ஷ்மி ராஜுவிடமிருந்து முகமூடியைக் கழற்றி, தனது மகளை மிகவும் இளக்காரமாக நடத்தியதாகவும், அவளை அவமானப்படுத்தியதாகவும் கூறி, அவனை நோக்கி ஒரு வெள்ளித் தம்ளரை வீசி எறிந்தார். தம்ளர் ராஜுவின் நெற்றியில் பலமாக அடித்தது. அதனால் ஏற்பட்ட காயத்திலிருந்து ரத்தம் வழிந்தோடியது. ராஜுவின் தாயார் அவனை அழைத்துக் கொண்டு அவனது அறைக்குச் சென்றார். அவனது காயத்துக்கு மருந்து போட்டுக் கட்டினார். அவனுக்கு ஆறுதல் கூறினார். அவனை அமைதிப்படுத்தினார். அவனுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார். அவனுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார்.

விஜயலக்ஷ்மி ராஜுவின் வீட்டிலிருந்து வெளியேறி, தனது தந்தையின் வீட்டுக்குச் சென்றாள். அவளது தந்தை அவளை அன்புடன் வரவேற்றார். அவளுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார். அவளுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார்.

ராஜுவின் தாயார் விஜயலக்ஷ்மியின் தந்தையைத் தொடர்பு கொண்டு, விஜயலக்ஷ்மியை ராஜுவுக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அவளது தந்தை அவளுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார். அவளுக்கு ஒரு நல்ல வரனைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதையும் அறிந்து கொண்டார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(5) வது இயல்: பிள்ளையார் கோவில்கள்

3 வது அம்பாறை வில்லுப் பிள்ளையார் கோவில்

ஆற்றங்கரையோரத்திலும் பெரிய மரங்களின் நிழலிலும் வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார் என்று கூறுவர் அறிவு வாய்ந்தவர். சாணி, மஞ்சள் முதல் களிமண், கருங்கல், ஐம்பொன் வரை தம் தகுதிக்கும் வசதிக்கும் ஏற்றவாறு திருவுருச் செய்து ஆற்றும் பூசனையை மகிழ்வோடும் எற்று வேண்டுவார் வேண்டுவனவற்றை ஈயும் வள்ளலாக, தெருக்களிலும், சந்திகளிலும், காட்டுவழிகளிலும் கூட தனதிருப்பிடத்தை வைத்துக் கொள்ளும் விநாயகருக்கு எந்த ஊர்களிலாவது ஆய்யம் இல்லே என்று கூறமுடியாது. தலேயிலே, நெற்றியிலே மூன்று முறை குட்டி தோப்புக்கரணமிட்டு பக்திப் பரவசத்தோடும், நம்வினை சிதறுவதாக நினைத்து தேங்காயை சிதற உடைக்கும் பக்தர்களின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுகின்ற மகாகணபதியே இவ்வருளாளன். எந்தக்கரு மத்தைத் தொடங்கும் போதும் முதலில் கணபதியை நினைத்து பூசை செய்து தொடக்குகின்ற வழக்கத்தை அறியாத இந்து மக்களே இல்லே எனலாம். கணபதி பூசையோடு ஆரம்பிக்காத எந்தக் கருமும் இடையூறின்றி முடியாது என்ற நம்பிக்கை நம்மவர்களிடையே வேர் கொண்டுள்ளது. இதனுலேயே"விநாயகனே வெவ்வினேயை வோறுக்கவல்லான விநாயகனே வெட்கை தணிவிப்பான், விநாயகனே விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் நாதனுவான்" அவனே வழிபடுவதால் வாக்கும் நல்ல மனமும் மாமலராள் நோக்கும் கிடைப்பதோடு வாடாத உடம்பும் பெற்று, பசி, பிணியின்றி வாழமுடியும் என்பதுயாரும் மறுக்க முடியாத உண்மை. மழையின்றித் தவிப்புறுகின்ற காலத்தில் வழியில்தாம் வணங்குகின்ற பிள்ளேயாரின் திருவருவத்தை ஒருவித பரவசநிலேயில் தூக்கி நீர் நிலேயொன்றினுள் ஆழ்த்திவைக்கின்ற அடியவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்று சோனமழையை வருஷிக்கப்பண்ணும் திருவருட் செய்கையை நாம் கண்டும் கேட்டுமுள்ளோம். இவ்வாறு மழைபெய்ததும், நீர்நிலேயுள்வைத்த திருவுருவத்தைக் கொணர்ந்து முன்னர் இருந்த இடத்திலே எழுந்தருளப் பண்ணிப் பொங்கல் பூசைகள் செய்து பரவுவது பற்றியும் அறிந்துள்ளோம். இந்தவகையிலோ வேறு அந்நியரின் கோபத்துக்கிலக்காகியோ குளத்தில் வீசப் பெற்றுள்ளது ஒரு விநாயகரின் வடிவம். அதனேத்தேடி எடுத்து வெளிக்கொணர்ந்து பூசனைகளியற்றி வழிபாடாற்ற வேண்டுமென்று ஒரு அடியவருக்கு அவரது

உள்ளுணர்வு உறுத்தலாயிற்று. இது கன்வோ நனவோ என்று கூடத் தீர்மானிக்க இயலாத வகையில் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தார் இத் தொண்டர். இவர் பெயர் துரைசாமி.

வீரமுனை என்னும் அழகிய தமிழ்க்கிராமம் சம்மாந்துறையின் பக்கலில் அமைந்துள்ளது. புண்டைக்காலத்தில் மட்டக்களப்பு வீரமுனையைச் சார்ந்தே இருந்தது என்பது நினேவுகூரத்தக்கது. இவ்விருந்து மேல் திசையில் பன்னிரண்டுக்கல் தொலேவில்தான் இருப்பது அம்பாறை. இங்கு ஓர் குளமுண்டு. இதனே "அம்பாறை வில்" என்பர். எங்கு பார்த்தாலும் அடர்த்தியான காடுகள். காட்டியேச் சார்ந்துள்ளது இக் குளம். காட்டுயானைகள் கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்வதையும் குளத்தில் குளிப்பதையும் பார்க்கவும் அவற்றின் பிளிறல் ஓசையைக் கேட்கவும் பயங்கரமாயிருக்கும். யானேகளும் பயப்படத்தக்க சில்வண்டுகளின் ஓசையும் போதிறவர்களுக்கு வழியிடை அச்சத்தை உண்டாக்கும்.

அழகான மலேக்குன்றுகள் அமைந்த அந்த இடத்தில் கரையோரமாக கற்பாறைகள். அந்தப் பாறைகளில் மெல்லென வந்து மூட்டி மோதி நுரையெழுப்பும் ஆளத்தின் தீரலேகள். அருகில் ஆலயம் ஒன்று அமைந்திருந்தது போன்ற தோற்றச் சூழல். இவற்றை அவதானித்த தொண்டர் துரைசாமி சிந்தனேயிலாழ்ந்தார். தலத்தின் அழகு, நீர்த்தம், அருகில் ஓர் ஆலயம் அமைந்திருப்பது போன்றவொரு தோற்றம்; ஆகவே கீர்த்தியுள்ளே மூர்த்தியும் இருந்திருக்கவே வேண்டும் என்று நிச்சயம் கொண்டார். அந்த மூர்த்தி யாரே முகவுகத்தானிருக்க வேண்டும் என்று அவரது அங்கலாய்ப்புத் தூண்டியது. அப்படியானுல் இதனே இந்தக் குளத்தில் தான் வீசியிருப் பார்களா? என்ற கேள்வியும் இதற்குக் காரணம் அந்நியராதிக்க மாகத்தானிக்கும் என்ற முடிவும் கொண்டார்.

இத்தனேயொரு பக்தி பரவசமும், உள்ளுணர்வுத் தூண்டலும், கொண்டு தவிப்புற்ற அடியவர் துரைசாமிக்குப் பக்கபலமொன்று வாய்த்தது. அதுதான் ஆனைக்குட்டிச் சாமியாரின் உதவி. இவர் ஒரு சித்த புருஷர்: இவருடைய சமாதி காரைதீவிலே இன்றும் உள்ளது. அங்கு இப்பொழுதும் பல அற்புதங்கள் நிகழ்கின்றன எனப்பர். சென்றகால, நிகழ்கால, வருங்கால நிகழ்ச்சிகளேச் சுட்டிக் காட்டும் வல்லமையும், வியக்கத்தக்க பல அற்புதங்களேச் செய்யும் வல்லமையும் சித்தர்களுக்கு உண்டு. இந்த வகையில் சிறப்புப்பெற்ற சித்தர் என்றே ஆனைக்குட்டிச் சாமியாரைக் கூறலாம். இப்பெருந்தகை துரைச்சாமித் தொண்டரின் தேடுதலுக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுவையுணர்வையும் உருவாக்குவதாகவும், பல பலகாரங்களிலிருந்து உதவி புரிவதாகவும் இருக்கிறது. இந்த வாழை இலை கொடுத்துவரும் அந்தஸ்துக்குத்தான் வேறு எந்த இலைகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

காலையிலும் மதியமும் குளிக்கையிலும், துவைக்கும் போதும் அம்மாவின் விழிகளை வேறு முகங்களில் காணும் ஆசை எனக்கு, கொடும். அந்தப் பெரும் ஏமாற்றம் நிகழ்வதற்கு முன்னால் தொடர்ந்து கொண்டு குளத்தில் இறங்கினேன். சிறுவர் கூட்டத்தோடு, தனியாகவும், நீச்சல் அடித்தும், மூழ்கி எழுந்தும், தாமரைத் தண்டுகளை ஒடித்தும் பொழுதைக் கழித்தேன். ஆனாலும் அம்மாவின் முகம் மட்டும் தென்படவில்லை. அவளைக் காணாத ஏக்கம் என்னை வாட்டியது. அம்மாவின் முகம் தெரியாத ஒரு நாளை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. அவளைக் காணாத நாளில் என் வாழ்வு முடிந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் என்னை ஆட்கொண்டது. ஆனால் அம்மாவைக் காணாத நாளில் என் வாழ்வு முடிந்துவிடவில்லை. அம்மாவின் முகம் தெரியாத நாளில் என் வாழ்வு தொடங்கியது.

"அம்மாவை எப்படியிருக்கிறாள் கோமதி" என்று கவலைக்கும் பெற்ற தாயை கோமதி நாடி அப்படுகுழியில் புரண்ட பேய்களையும் சொல்லுகளை செவியும் செல்ல வந்த, சீரழிவை, ரவுத்தை, சம்மாதனை, சாவடிகை, வாரவை, பாணாருப்பு, நீலாவிளை, தும்பிமுழியை, சேலைக்குளப்பு ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த கடை வாரி பலகத்தியோரை வழிப்பாட்டிற்கு வரவைக்க வேண்டுமென்பதில். பிரதமஸ்தானத்தை ஆயிரத்தெட்டாவது தாக்கத்தை ஆரியர்குளத்தில் சுவையில் சாதுவாகிவிடாதும் வாழ்வுக்கும் யாழ்பாட்டில் கலந்து நாளை வரவேற்பவரை இருதாய் கோயில் மலைபோல இருந்தாள்.

தனைசாரித்த தொண்டர் வைத்த வழிபாடு நந்த கம்பரை வில்லும் பிரதிவாரங்களை சக்தி, சாந்தி, மேலும் மேலும் எங்கும் பரவலாகியது. எண்ணை அபிஷேகங்களாகத்தும் மேலு தொகையில் இருந்தவர்களுமாய் திரந்த பக்தர் கோயிற்றை மாடி வலம்புரும் நந்தியாக்கு வசதியான வாகனங்களிலும் வந்து மொத மெய்வேத்து நோத்தி வைப்பவர்களும், தமது நோத்திக்கு நிறை சேர்ந்துவர்களுமாக ஆரம்பித்தது மேலும் மேலும் தொடர்ந்தது. தாம் நினைத்தவை முடிந்தும் கண்களை தெய்வமாக இருந்து விழுந்து பிரார்த்தனைகளிலிருந்து சகலரையும் போற்றி வேண்டுவது வழக்கமாயிற்று.

தமது காரியம் நிறைவு பெற்றதென்று நினைத்து, ஒரு சிலர்தான் தாம் முன்னரே பிரார்த்தனை அம்மாவின் பிள்ளைகளை வேண்டுதல் வைத்திருந்தால் அவர்களை வந்து பிரார்த்தனை செலுத்தும்படி கேட்டனர். அவர்களை மீண்டும் நாளை மறு வாரம் என்று சொல்லி அனுப்பி, அவர்களுடைய முழுவரும் பெற்றும் பெறாமல் வரவேற்க சென்றனர். என்ன தோற்றம் கண்டும் சளைக்காமல் கோயிலுக்கு வந்தனர். மின்னாள் பொருத்தமும் மாடமாக காளைமாரின் சிரித்தபடி நின்ற மலர்கள் அருவருப்புகளின் அன்புருவத்தாலும் தூண்களை அறிவிப்பதாகவும் "காண்கலை" என்று சகலருக்குத்திற்கு இரவில் மட்டுமே எவரைக் கவனிக்கவேண்டுமோ அவரை மட்டுமே விழுந்து விடுவிடுவார்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டாள்.

கதிர்காம றஸ்டி (Trustee) இராம ஸ்ரீ பாவா அவர்களும் சுவாமி சர்வாதீதானந்தாஜீ அவர்களும், ஸ்பென்ஸர் இராசரெத்தினம் அவர்களும் வாக்களித்த தற்கமைய அம்பாறையிலிருந்து பிள்ளையார் விக்கிரகம் எடுத்து வரச்சென்ற திரு. இ. புஷ்பரெத்தினம், ஸ்டோர் சுப்பரிண்டண்ட் அவர்களையும், மல்வத்தை விதானையாரான திரு. எஸ். செல்லத்துரை அவர்களையும் வரவேற்றுக் கதிர்காமத்தில் தெய்வானை அம்மன் கோயிலில் நித்திய பூசையிலிருந்து வந்த பிள்ளையார் விக்கிரகத்தை அபிஷேகம் செய்து பூசனையாற்றிக் கையளித்தனர். பிள்ளையார் அம்பாறைக்குக் கோண்டுவரப்பட்டு அற்கான மூலஸ்தான மகாபீடத்தில் வைக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இம் மகாபீடம் சற்று சிறிதாக இருக்கவே அப்போது செயற்பட்டு வந்த அம்பாறை ஆலயத்தின் பரிபாலன சபையார் தீவிரமாகச் சிந்தித்து அம்பாறையிலிருந்து சுவாமி எழு மைலுக்கு அப்பலுள்ள இறக்காமத்துக் கோவிலுக்காக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து தருவிக்கப்பட்டிருந்த பிள்ளையார் விக்கிரகத்தைப் பெற்று வந்து மகாபீடத்தில் வைத்துப் பார்த்தனர். இம்மியளவேனும் குறைபாடின்றி அதற்காகச் செய்யப்பட்ட பீடம் போன்று அமைந்து இருந்ததைத் கண்டு எம்பெருமான் திருவுள்ளம் இருந்தவாறு என்னே என்று ஆனந்தித்தனர் சபையாரும் பக்தர்களும்.

கதிர்காமத்தில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட விக்கிரகத்தை, இறக்காமம் ஆலய பரிபாலன சபையாரிடம் கையளித்து அவர்களிடமிருந்து பெற்று வந்த விக்கிரகத்தை அம்பாறைக் கோவில் மகாபீடத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த தங்கவேல் ஆச்சாரியாரால் வனையப்பெற்ற கோவில் கோபுர வேலைப்பாடுகள் முற்றுப் பெற்றவுடன் கல்லோயா இந்து பரிபாலன சபையாரின் திட்டப்படி, யாழ்ப்பாணம் பிரம்மஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதக்குருக்கள் அவர்களால் 1965ம் ஆண்டு மகாகும்பாபிஷேகம் செய்து வைக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து இக்கோவில் அம்பாறை ஸ்ரீ மாணிக்கப் பிள்ளையார் என்ற பெயர் பெற்றது. இதுவே ஆலயத்தில் முதலாவது மகாகும்பாபிஷேகம் ஆகும் இது நடந்தேறியதும் ஆலயத்தின் பெருமையும், கீர்த்தியும் தித்தியும், நாலாபக்கமும் பரவத் தொடங்கியது.

துரைசாமித் தொண்டரினால் தனிப்பட்ட ஆளுமைக்குள்ளிருந்த ஆலயவேலைகள் அவரின் பணிப்புக்கமைய கல்லோயா அபிவிருத்திச் சபையில் உத்தியோகம் பார்த்து வந்த இந்துமத அன்பர்களில் சிலர் சேர்ந்து, "கல்லோயா இந்து பரிபாலன சபை"

என்ற பெயருடன் செயற்பட்டுப் பல நற்கருமங்களை ஆலய வளர்ச்சிக்காகச் செய்து வந்தனர்.

ஆலயபரிபாலன சபையின் தலைமைப் பொறுப்பை, முன்னர் கூறிய திரு. இ. புஷ்பரெத்தினம் அவர்கள் கையேற்றுத் திறம்படச் செயற்பட்டார்கள். சபையின் நன்மையும் வளர்ச்சியும் கருதி, நம்பிக்கையாளர் சபையொன்றும் அமைக்கப்பட்டது. அதில் கல்லடி உப்போடையைச் சேர்ந்த எஸ். கணபதிப்பிள்ளை (அக்காலம் காணி உத்தியோகத்தர்) அவர்களும், மல்வத்தையைச் சேர்ந்த எஸ். செல்லத்துரை விதானையார் அவர்களும், மண்டூரைச் சேர்ந்த எ. தெம்பரப்பிள்ளை தோம்புதோர் அவர்களும் காரைதீவைச் சேர்ந்த என். நவரெத்தினம் அவர்களும் அங்கம் வகித்தனர்.

இந்த இந்த பரிபாலனசபை, ஆலயவளர்ச்சி கருதி எதாவது தீர்மானம் எடுத்தால், அத்தீர்மானம், அடுத்து நிகழும் தாபகர் சபையின் ஆலோசனைக்கும். அங்கோரத்துக்கும் விடப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்ற பின்னரே கருமம் தொடங்கப் பெறும். இது, இந்தப் பரிபாலனசபையின் முக்கால நடைமுறையாகும். வருடம் ஒரு முறை ஆட்சிக்குழுத் தெரிவு நடைபெறுதல் உபவிதிகளின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

1950 முதல் 1980 வரையிலான 30 ஆண்டுகாலத்துள் மாறி மாறி வந்த ஆட்சிக் குழுக்கள், கோவிலின் கட்ட அபிவிருத்தியில் ஆர்வம் காட்டி வந்துள்ளன. வடதிசை நோக்கி எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ மாணிக்கப்பிள்ளையாரின் பிரதான மண்டபத்தின் வலப் பக்கத்தில் ஒரு நீண்ட மண்டபம் நடராஜர் வாயிலைத் தொட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதுபக்கமாக நவக்கிரகக் கோவிலை உள்ளடக்கி ஓர் நீண்ட மண்டபம் அமைக்கும் எண்ணம் இன்றைய பரிபாலன சபையின் நோக்கில் உள்ளது. அது அவ்வாறு அமைவது சாலச் சிறந்த கைங்கரியமாகும்.

சேதம் அடைந்த முதற் பிள்ளையார் திருவுருவம் இன்று "பழைய பிள்ளையார்" என்று அழைக்கப் பெற்று ஆலயத்தின் ஒரு கோடியில் வைத்து வழிபட்டு வரப்படுகின்றது. ஆலயத்தில் மூன்றுகால பூசைகளும் முறைதவறாமல் காலை 6 மணிக்கும், மதியம் 12 மணிக்கும் மாலை 6 மணிக்கும் நடை பெற்று வருகின்றன. விநாயகர் சதுர்த்தி, சஷ்டிவிரதங்கள், நவராத்திரி, சிவராத்திரி முதலிய விசேட பூசைகளும், ஆவணிமாதத்தில் வருடாந்த திருவிழா தீர்த்த உற்சவங்களும் சிறப்பாக நிகழ்ந்து வருகின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

1. " [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

2. " [illegible] [illegible]"
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

3. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(i) வது இயல்: பிள்ளையார் கோவில்கள்

4 காரைநிவ் பாலியடிவால லிக்கினேஸ்வரர் கோவில்

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(5)வது இயல்: பிள்ளையார் கோவில்கள்

5 பழுகாமம்-மாவேற்குடாப் பிள்ளையார் கோவில்

[illegible] [illegible] [illegible] [

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(1) வது இயல்: பிள்ளையார் கோவில்கள்

6 ஆலம்பம்பதி திருநீலகண்ட விநாயகர் கோவில்

[illegible] [illegible] [illegible] [

யகரக்கும் "தீவகாடலிருவகா" எனப் பெயர் வழங்கிற்று. இவை வடக்கு நாட்டு மேற்கில் திருநெல் வேலி மாவட்டத்தில் ஆவுடையார் கோயில்

19 ஆம் ஆண்டில் சுவடியில் பகுதியில் இலவாலை வரை மண்ணும் முதலில் குறிப்பிடப்பட்டது. இலவாலையும் தற்போது வழங்கப்படும் 2 ஆம் தமிழ் பேசுபவர்கள் விரிவில் வாழ்ந்திருந்த அன்பது. இந் நாவில் வடிவத்திலும் இருந்தில் வடிவில், சாதாரணமுமுள்ள பேரிய எனில் வீதியில் இனது கலாது. மூலம் இந் கோவில் வடிவம் வாழ்வில் கொல்லுவர் முல் எனும் வகித்த பகுதியின் இருப்பிடமாக அமைக்கப்பட்டது. இரண்டு இலவாலையில் வாழ்வான இலவாலை வாசலை மொழியை பிரிய மக்கள் அவரை முதலெழுத்தையும் நம்பிக்கையும் வாழ்வை இடம் பயிற்சாளருக்கும் கோவிலுக்கும். மன்றும் இந் கோவில் தொடு நன்கொடை வசிப்பவர்கள் பெரியவர்களின் நிலையும் சாத் வழங்கும் எனிமுகம் கோயிலையும் சொல்லும் பொதுவாக வரை இருக்க வேண்டும்.

இந் கோவில் வடிவத்தில் 12 திசையிலிருந்து வரும் நிலையில் எல்லா வாயிலை வாசலுக்கும் வடிவத்தில் சுண்டு குறுகிய வேலைப்பாடு நாள். இவர்களின் அமைக்கப்பட்ட நிலம் குறைந்ததில் கரசியமாக்கப் பெற்றுள்ளது. அவரு அவர்களின் பிரிந்து பங்குகளாக வேலையாக வரும் கிறது. இதனால் பலவகை ஏழைகளுக்கும் கொடுத்த முல் மக்கள் வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து கோயில் வரை உழைத்து வருகின்றது.

18 ஆம் நூற்றாண்டில் முற்பகுதியில் உள்ள நாகப்பட்டினம் கோவிலுக்கு வடக்கில் ஏழுகோள் எனப்படும் இரண்டு மைல்களுக்கு அப்பால் மக்களும் ஏழை வாழ் நாள் பக்தர்களும் நாயின நகர்களுக்கு கோயில் இந் கோவிலை கொண்டுள்ளார் வடிவ பற்றிய மக்களும் அவருக்கு. இதனால் தொழில்களை பல்கிக் பட்டன. இதன் அமைப்பு மேலைநாடுகளிலிருந்து நாகரிகங்களுக்கு கோவிலில் பெரும்பகுதியும் முதலிடும் கொண்ட தாய் அவரை ஏழை.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் மலேசிய பகுதியில் தொழிலாளர் குறிப்பிடுவதற்கு சுவடியாகும் கூலிகளாகவும் வருகின்றனர். பின்னர் குறிப்பிடப்படும் வரலாற்றுக்காக அவர்களை மலேசியா கொழும்பு இங்கு முன் நாட்டில் சுவடி கொண்டவர்களாக தலைவர்கள் பொறை

தும் வடமும் வரலாற்றுக் கதைகளும் சோழர்களின் முல் பகுதி இருப்பதை பொறுப்பு கட்டுகிறது. இவர்களை இலவாலையிலும் பக்கவிருந்தான பல்வேறுவகை சோழர்களும் கல்வெட்டுக் வாழ்வு.

இந்தோனேசியா முஸ்லிம்களாதலால் வெளியே கொண்டிருப்பவர்கள் முஸ்லிம்கள் சாதாரண மண்டபம் கூடும். இந் கோவிலுக்கான பின்னர் புராணங்களை வைரம், நாகதேவர்கள், மாலைகளும் ஏழை வேல் கட்டளைகளிருக்கின்றன. 1 ஆம் நூற்றாண்டில் 12 ஆம் நூற்றாண்டு தென் புராண மண்டபம் கல்வெட்டுகளும் அவைகள் கிரகங்களும். வல்லான சோழர்களும் தானம் எனப் கோபுரம் முன்றிலும் அமைந்திருக்க இந் கோவிலில் மட்டும் பெண் நிலையில் வைக்கப்பட்டன.

இலவாலையில் வடக்கிலிருந்து, வரலாற்றுமண்டபம், மகாலிங்கம், விநாயகர், முன் மண்டபம், கோவிலுக்கும் சுவாமி மண்டபம் கோபுரம் ஆகியன. இவற்றில் மண்டபத்தில் கல்லில் முன் நாள் கோபுரம். தான்மண்டபம் முதற்தளத்தை அமைப்பதாக மண்டபம் நடுவில் சிவலிங்கம். மேலும் மண்டபம் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் 20 ஆம் வரலாற்றாளர்களுக்கு மண்டபம் கொழும்பில் வேலைப்பாடு வரலாறு.

இலவாலையில் தினசரி பூசைகளிலும், திருவிழா முக்கியமானவை. வெள்ளிக்கிழமைகளில் கோவில் பூசைகள் நடைபெறும். கோவிலிருக்கும் இரவுபூசையை இந் சிவராத்திரியை வெகுவிமரிசையாக முன் மக்கள் தங்களுக்கு முக்கிய நடைபெறுகின்றன. கந்தசஷ்டி (வருடம்) கார்த்திகை, கந்தசஷ்டி, விநாயகர் புராணம், சரஸ்வதி சதுர்த்தி, சரஸ்வதி, திருவோணம் முன்னும் வரலாறு முக்கிய முக்கியமான நடைபெறுகின்றன. கார்காலம் கந்தபுராண வரலாறும் புராணம், சிவராத்திரிபுராணம், சரஸ்வதி காப்பு கதை, சிறுவர் முக்கிய கதை, பல்லாண்டு முருகனின் பல்லாண்டு காலம் சிறப்பு பல பகுதிகளாக வந்தன. முருகனது கார்கோலாகம் முன் கார்த்திகை வரலாறும் வழிபாடுகளும் நிறைந்தே வினா.

இந்த பூஜைகளை காலத்தில் வாழ்வு வரலாற்று சிறப்புகள் பல்வேறு சமயத்தில் வரலாறு நிகழ்வுகளை பூசையும் கருத்தரங்குகளும் ஏற்படுத்த வரலாறு. இந் கோவிலில் இலவாலையும் கொழும்பிலும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திருவிழா கொடியேற்ற முன்னர் கண்டாக வன்னியசிங்கம் ஆலய அதிபராகவும் கந்தரோடை இந்து ஆரம்ப வித்தியாசாலையின் காணி உரிமையாளராகவும் இருந்தவர் சுப்பிரமணியம் முதலியார் அவர்களாகும். இந்த ஆலயத்திற்கு ஆரம்பகாலத்தில் நான்கு பக்கமும் மதிலைத்தவிர வேறு எதுவும் இருக்கவில்லை. வன்னியசிங்கம் முதலியார் அவர்களின் பெரிய தகப்பனாரான சுப்பிரமணியம் முதலியார் அவர்களும் அவரது சகோதரர்களும் ஆலயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இவர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்க அப்பொழுதிருந்த பிரதேசவாசிகளிடம் நன்கொடைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு ஆலயத்தை முழுமையாக கற்றளியாக மாற்றியமைத்தனர். இவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தபோது பிரதேசவாசிகளிடம் ஆலயத்தை முழுமையாக கற்றளியாக மாற்றியமைக்க போதிய பணவசதி இருக்கவில்லை. ஆனால் இவர்கள் தமது முயற்சியை கைவிடாது தொடர்ந்து முயற்சி செய்தனர். இவர்களின் முயற்சியினால் ஆலயத்தை முழுமையாக கற்றளியாக மாற்றியமைக்க முடிந்தது. இவர்களின் முயற்சியினால் ஆலயத்தை முழுமையாக கற்றளியாக மாற்றியமைக்க முடிந்தது.

1917 ஆம் ஆண்டுக்கும் பின் இருவரும் மேலும் சில திருப்பணிகளைச் செய்தனர். பிரதான வாசலிலிருந்து தீர்த்தக் கேணிக்கு செல்லும் வழியில் கொடிக்கம்பத்திற்கு அருகில் ஒரு மண்டபம் கட்டினர். மண்டபத்தின் கூரை ஓடுகளால் வேயப்பட்டது. மண்டபத்தின் முன்பக்கத்தில் இரண்டு பக்கமும் இருக்கைகளும் அமைக்கப்பட்டன. மண்டபத்தின் முன்பக்கத்தில் இரண்டு பக்கமும் இருக்கைகளும் அமைக்கப்பட்டன. 1935 ஆம் ஆண்டளவில் கோயிலின் வெளி மதிலைக் கற்றளியாக மாற்றினர். அதன் பின்பு, 1935 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1938 ஆம் ஆண்டு வரை மூன்று வருட காலப்பகுதியில் பரமேஸ்வரனை மகா மண்டபம், ஸ்ரீ விநாயகருக்கு ஆலயம் மற்றும் தென்மேற்கு மூலையில் முருகனின் சன்னதியை கொத்தனார் வேலாயுதர் அவர்களைக் கொண்டு கட்டினர்.

1936 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 1942 ஆம் ஆண்டு வரை திரு. க. சுப்பிரமணியம், வ. சின்னையா ஆகியோரும் பின் சோமசுந்தரமும், ந. முருகேசுவரனும் ஆலய அதிபர்களாக இருந்து கோயிலின் பெரும் பகுதியை முற்றும்

இருந்தபோது 1940 ஆம் ஆண்டளவில் கோயிலை முழுமையாக கற்றளியாக மாற்றியமைத்தனர்.

1943 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பின் வ. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த ந. முருகேசுவரனும், க. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், இ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும், இ. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், மு. தர்மலிங்கம் அவர்களும், க. இராசரத்தினம் அவர்களும் அதிபர்களாக இருந்தனர். 1970 ஆம் ஆண்டளவில் கோயிலைப் பரிபாலனத்தை, எதிர்கால சந்ததியினர், ஊரவர், பரம்பரையினர், மனிதநேய முறைப்படி சரியான முறையில் நடாத்துவதற்காக 1957 இல் அதிபர்களாலும் செய்யப்பட்டது.

1970 ஆம் ஆண்டு முதல் வ. சுந்தரலிங்கம் அவர்களும், த. இரத்தினசிங்கம், மு. தர்மலிங்கம், மு. வல்லிபுரநாதன், க. சிவசுப்பிரமணியம், வை. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களும் அதிபர்களாக இருந்தனர். 1974 ஆம் ஆண்டு கோயிலையும் அதனுடைய சொத்துக்களையும் பாதுகாக்க ஒரு சபை அமைக்கப்பட்டது. கோயில் வரலாறு அப்பொழுது எழுதப்பட்டது. சபையினால் பல்வேறு திருப்பணி வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1976 ஆம் ஆண்டில் இ. சுவாமிநாதன் அவர்களும், சி. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும், ந. முருகேசுவரன் அவர்களும், மு. தர்மலிங்கம் அவர்களும், சி. பொன்னம்பலம் அவர்களும் தொடர்ச்சியாக ஆறு வருடங்கள் அதிபர்களாக கோயில் திருப்பணி வேலைகளை நடாத்தினர்.

இவ்வாலயத்திற்கு ஒரு தேர் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஊரவர்களிடையே தொடர்ந்து வந்தது. இதன் காரணமாக 1907 ஆம் ஆண்டளவில் தேர் ஒன்று செய்யப்பட்டது. இத்தேர் பல்வேறு காரணங்களினால் பாவனைக்கு உதவாமல் போனதால் 1950 ஆம் ஆண்டளவில் கைவிடப்பட்டது. 1958 ஆம் ஆண்டு சி. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் முயற்சியில் திருத்தப்பட்டது. இத்திருத்தவேலைகளின் முதல் பகுதியாக அலங்காரமண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. 1975 ஆம் ஆண்டு மு. தர்மலிங்கம் அவர்களால் உபயமாக சேலையினால் மூன்று மண்டபங்களுக்கு இருப்பதாக சுவர் வேயப்பட்டது. 1957 ஆம் ஆண்டு சி. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களால் முன்னர் தாரைதாரத்தேவர் பதினாலாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் தர் கோயிலை நிர்மாணித்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விக்கிரம சகாப்தம் ஆரம்பமாகிறது. 1958 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மீ. சென்னைநகரம் அலங்காரமாக அதிகாலை நான்கு மணிக்கு ஆரம்பமாகி கடைவீதிகளில் ஊர்வலம் நடைபெற்றது. முதல் முறையாக தமிழ் முஸ்லிம் தூதுக்குழுவினர் இந்த விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்டனர். நிறைவில் மு. செய்க முகம்மது அவர்களின் முன் ஆதீன மகாவித்துவான் சபாபதி நாவலரால் பட்டம் சூட்டப்பட்டது. சோதிடரது ஆலோசனைப் படி சுபவிளம்பி வருடமாகிய 1911 ஆம் ஆண்டு தென்னிந்தியமுஸ்லிம்களின் முதலாவது அரசியல் மாநாடு நடாத்தப்பட்டது. இம்மாநாட்டில் முதலாவது தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். இரண்டாவது விருதாவும் அவரை முன்னிட்டு மு. முகம்மதுஇஸ்மாயில் பட்டம் சூட்டப்பட்டது. விருதாவின் வரலாறு பற்றி மு. சேனாதிராஜா அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

முகம்மதுஸ்மா திருவாசகத்தில் இலக்குமிகடாட்சமும் சொந்த அரசாட்சியும் பயிற்சியளிக்கிறது. மாம்பழ மருக்கொழுந்தில் கொண்டு முன்னே முடிவுமேல் திருவுக்கச் சொல்லாகும். இலக்குமிகடாட்சம் பெறுவதற்கு திருவாசகம், புராணம் வாசகத்தில் அடியார் சமூகம் பற்றி கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிற்கான பெரிய பாடப்பட இரண்டு குதிரைகள் வந்தன. இப் பாடல்கள் சிறந்த முறையில் இயற்றப்பட்டனவா:—

திருநீலகண்ட விருதாவர் பதிகம்

கனக மணி மகுட வெயினி சடில முடி நிருத
கரநிரு பரப்பு வெளவைக்
கவரைவரியீயுறவி கடைதிகிரி பாகடார
கணவாரு வடி நிலவை
மினகிரிபோரிறவில் மதலையினி தரு சமரை
விலகிவாரு மட கொங்கர்
பெருகுகட சதாரை மருமுலவு பிதமுகரை
பிரதிசரண ரிலி பலபுகர்
மானமகமலியில் நிறு பயபு கடிவு மெலம்
புகழி லெலி தெரியிலபட
எழிலிவெனாரு மறியுமலதலமா கதிரரிய
வரரரு பிறு முதியமகளின

நிலைபேரி லெயரரு ரிலை வரைவ மலிவு பதிவ
லொருமுரு ளிறிவிசையரு
நிலவு மறிவுரரு நரரு மை முலவரரு
நிரு நிலைபடவிரு

—மேற்படி முகவரி—

திருநீலகண்ட விருதாவர் மடல்

வெல்லை யமை முலகினிலு மேலவரு
நிரு விலங்கே யரசரரு நிலைக்கவரதிதலவிரு
மலவரிதி லெலைவிருவ ரலவி விலகிவி லெலவு
மறிவினவ ரமலவிருவ லெலரு மதிவலவரிறிதலை
விலைவரு மலை மலரு முறுமுலவரரு
லெரிவிரவ மலெலைவ ரலவிருவ நிலத்துலவ புகழ்தக
கலிலவ நிலவுமலவரு மறிவ லெலவி
லெலவுமுறு நிரநிலவரை விருவமலெ.

—மேற்படி முகவரி—

சிலைவ விட்டகம்

மரவு நிலைவரரி மதி கலெலைபுகிறலெ
வரரரு லெலவிருமுரு லெரதிவுமை மலறிர
பரவி லெருமரு லெமுறிலவமலெ பலவிலைவிருதலவிலை
சிரலைவரிவறி மரவு லெலெ பிலைவலெ.

—மேற்படி முகவரி—

இப் பாடல்கள் முஸ்லிம்களுடைய காலத்தில் தமிழை எவ்வாறு பேசப்பட்டிருந்து இலகுமுறை புலவர் பெயர் சமயம் குறிப்பாக வரலாறு நிலவிலைபரமுருவரை, பலமுகியர், சிலவிக்குறவன், குமாரரத முருகவர் ஜரிலவர் புலவ புரிந்து வந்தனர். 1907 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு முஸ்லிம் சேர்ந்த மலைவைபவியர் குறுப் பாடல் பாடிய நூலை வந்து வருகிறது. 1921 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் மாநாடுகளை கொழும்பில் இருந்துவந்த மலைக்கருவர் புலவ கொழுவருவரை, மலைவரின் கோவிருவரை எந்தவும் மலைவிரைவரு நூலை, சலமுவரும், கொழுமுவரு, இலக்கொத்த கோதுவர் துலிவரின் சமுருவினரி நிலவரத்தும் புலவ புரிந்தனர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(1)வது இயல்: பிள்ளையார் கோவில்கள்

7 வாழைச்சேனை (மருங்கையடிப்பூவல்) கைலாய பிள்ளையார் கோவில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(6) வது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

1 கொத்துக்குளத்து முத்துமாரி அம்மன் கோவில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அகாலமரணம் முதலான சஞ்சலம் என்பன பரவலாகத் தோன்றின என்ற சாட்டில் திருவிழா முறையைக் கைவிட்டு சடங்கினை, அதன் ஆதரவாளர் மீண்டும் சேர்க்கச் செய்தல் இலகுவாயிற்று. பன்னிபண்டு வருட காலம் சடங்குகள் ஒருவாறு நடந்து வந்த போதும் எதிர்ப்பு நிலை கைவிடப்படவில்லை. சடங்குகள் நடப்பினும் உயிர்ப்பலி கொடுத்தல் நிறுத்தப்படல் வேண்டும் என்று வைத்திய கலாநிதி வா. பொன்னுத்துரை அவர்களும், அவரது தமையனாராகிய வா. ஐயாத்துரை அவர்களும், சா. பொன்னுத்துரை என்பாரும் 1935 ம் ஆண்டு உயிர்ப்பலியிடுதலை எதிர்த்துச் சத்தியாக்கிரக இயக்கமென்றை ஆரம்பித்தனர். இம்மூவரும் ஆலய நிருவாகத்துக் குரிய நாலு ஊர்களில் ஒன்றான வலியிறவு என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்தோராதலால், "இவர்கள் கோவிற் பூசைகளைக் குழப்புகிறார்கள்" என்று இவர்மீது குற்றம் சுமத்தி இவர்களை அகற்றவும் மற்றையோரால் முடியவில்லை. ஆண்டுதோறும் சத்தியாக்கிரகம் விரிவடைந்து வளர்ந்து, வலுப்பெற்று 1939 ல் உச்சக்கட்டத்தையும் அடைந்தது. எனவே இதனை மேலும் நீண்டுசெல்ல விடாமல் வாக்கெடுப்பு ஒன்றின் மூலம் தீர்த்துவைத்துக் கோவில் ஆராதனைகளைச் சமாதானமாகச் செய்யவேண்டும் என்று பொதுமக்கள் பலரும் விருப்பம் தெரிவித்தனர். அதன்படி வாக்கெடுப்பும் நடைபெற லாயிற்று. வழக்கமாக நடைபெற்று வந்த உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் ஒழுங்கினை மாற்றவோ நிறுத்தவோ கூடாது. என்ற கட்சிக்கு வெற்றியும் சத்தியாக்கிரகிகளின் கட்சிக்கு தோல்வியுமாகவே அது முடிவுற்றது. உயிர்ப்பலியிடக்கூடாது என்று சத்தியாக்கிரம் செய்தோருக்கு உரிய, வழமையான கோவில் மரியாதை எதுவும் செய்யக்கூடாது என்று ஒரு தீர்மானமும் மகா சபையில் நிறைவேற்றப் பெற்றது. இது மட்டக்களப்பு நாடு முழுவதும் பரந்த ஒரு இளர்ச்சியையும், எதிரொலிப்பையும் உண்டாக்கிவிட்டதெனலாம். இந்நிலையில் சடங்கும், உயிர்ப்பலியும் பல சங்கடங்களுக் கிடையில் ஒருவாறு நடந்து வந்தன. இறுதியில் உயிர்ப்பலியிடாது சடங்கு மட்டும் நடைபெறும் ஒழுங்கொன்று 1948 ம் ஆண்டு முதல்கு அமைதியானமுறையில் கொண்டுவரப் பெற்றேவிட்டது எனலாம். சில ஆண்டு கழிந்தபின் (1951 முதல்) சடங்கின் போது தெய்வ மாடும் வழக்கமும் கைவிடப்பெற்றது. உயிர்ப்பலிக்குப் பதிலாக, அம்மனைப்பூசிப்போர் தத்தம் வீடுகளில் ஆண்டுக் கொரு முறை செய்வதுபோன்ற, ஆனால் பெரிய அளவிலான, சர்க்கரை அமுது கொடுத்துச் செய்யும் பெரும் படையற் பூசை வழக்கம் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றது. எனினும் சக்திவழிபாட்டிற்குரிய வேதாகமமுறைகளுக்கமைந்த பூசைபுனற்காரங்களே கொத்துக்குளத் தூமாரியம்மன் கோவிலிலும் சரிவர இடம்பெறல் வேண்டும் என்ற பொது நோக்கு மக்களுள்ளத்தில் பரவலாக வேரூன்றி விட்டதால்,

1952 ம் ஆண்டு (27.7.1952 ல்) நடந்த மகாசபைக கூட்டமானது, இக்கோவிலில் இனிமேல் சடங்குகள் செய்வதில்லை என்றும், பதிலாகத் திருவிழாக்களே நடைபெறல் வேண்டும் என்றும், நிரந்தரத் தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றியதோடு, திருவிழாக்களையும் உரியோருக்கு நியமித்துத் திட்டமும் செய்து வைத்துவிட்டது. அத்திட்டத்தின்படி, திருவிழாக்களின் முடிவில்,—ஆனிப்பூரணையன்று பிள்ளையாரடியிலுள்ள மட்டக்களப்பு வாவிப்பகுதியில் தீர்த்தமாடி வரும், ஒழுங்கும், பின்னர் சர்க்கரை அமுதுப்பூசை நடைபெறுவதும் நிலையான வரன்முறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன. இன்று வரை இந்த ஒழுங்கு தவறாமல் நடந்துவரக் காண்கின்றோம்.

சடங்குமுறை நீக்கப்பட்டு விட்டமையால், அந்தச் சடங்கு முறைகள் இக் கோவிலில், எவ்வாறு இருந்தனவென்பதை ஒருவாறு அறிந்துகொள்வதற்காகவேனும் பயன் படலாமென்று கருதி சிலவற்றை இங்குக் குறிப்பிட முற்பட்டேன். இக் கோவில் தோன்றிய காலத்திலிருந்து, வீரசைவர் பரம்பரையைச் சார்ந்த சைவக்குருக்கள் மாரே மூலத்தானத்தில் அம்மனுக்குப் பூசையாற்றி வருகின்றனர். கோவிற் சடங்குகளைமட்டும் அதற்கென உள்ள கட்டாடிமார், (பூசாரிமார்) செய்வது வழக்கம். கோவில் மூலத்தானத்துள் இவர்கள் செல்வ தில்லை. மூன்றும் மண்டபத்துள் சடங்குக்காக அம்மனுக்கென அமைக்கப்படும் முதற் பந்தலில் தலைமைக் கட்டாடி, நின்று தமிழ் மந்திரங்களால் உடுக்கு, தவில் முதலான வாத்தியங்கள் ஒலிக்கப் பூசனைசெய்து உருக்கொள்வோர்மீது உரிய தேவதைகளையும் ஏற்றி ஆடச்செய்து, அதாவது தெய்வம் ஆடுவோர் ஆவேசங் கொண்டு ஆடத்தக்கதான சூழ்நிலையை மந்திரங்களாலும், காவியப் பாடல்களாலும், உடுக்கையொலி முதலியவற்றாலும் உண்டாக்கிவைப்பர். அவ்வேளை, கோவில் முழுவதும் பயமும் பக்தி பாவசமும் கலந்த நிலை பொங்கக் காணலாம். மேலும் கோவில் உள்வீதியில் வடபுறமாக வயிரவர் கோவிலின்முன் காளி தேவிக்கு ஒரு பந்தலும், தெற்கு வீதியில் வீரபத்திரர், நரசிங்கர், சுவாமியர்க்கு இரு பந்தல்களும் அமைத்து அவற்றிலும் இவ்வாறே தினமும் பூசை நடக்கும். இவைகளைவிட கோவிலின் நேர் எதிரே வெளிவீதியில் யாகசாலை எனப்படும் ஒரு பெரிய பந்தலையும் அமைத்து பூசை செய்வர். சடங்கின் இறுதிநாளை ஒட்டிப் பலிகொடுக்கப்படுதற்குரிய ஆடு, கோழிகளை இந்தயாக சாலைக்குக் கொண்டுவருவர். யாகசாலைக் குண்டத்தின் பக்கலில் உள்ள கழுமரத்தடியில், "கழுவடிக்கிடா" எனப்படும் தலைப் பலிக்கிடாவும், தலைப்பலிச் சேவலும் கட்டப்பெற, யாகசாலையின் நான்கு வாசல்களிலும் ஒவ்வோராடும், ஒவ்வொரு கோழியுமாகக் கட்டிவைக்கப்படும். மறுநாளாகிய உயிர்ப்பலி நாட்காலை வேளையில் கோவிற்கதவு, வெளிமதில் வாசலிலுள்ள "கேற்" என்பவற்றைமூடி,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கொழு பொருத்த கொலையாளன் தப்பி ஓடினான். இரண்டு
வரை எனவும் கூறினர்.

கி.பி. 1833 ல் ஒல்டாஸ்விஸ்டாவை ஒப்புரவுத்தொகை முறை
முதலாவதாகப் இருந்து பயன்படுத்தி முறை இரண்டாவதாக மாற்றப்பட்டு
கேரிய சபையில் அனைவரும் மாற்றப் பெறுதல் வரவேற்று மதிப்பீடு
பதை நடப்பு வரைவாக. பாதி மாற்றுக்கான மக்கி வரலாறு
தேவைப் குறைந்த கண்டுபிடிப்பாளரிடம் வரவேற்கப்பெற்றிடப் ஜான்
நிர்வாகத்தால் வட்டாரத்தின் பயன்படுத்தப் பல்வகுப்பு வட்டகைப்பும்
ஏற்பட வரைவுப் முறையிலும். ஒல்டாபே கொத்துக் குறிப்பு
ரையிடமான கொலைக்கும் ஏதேனும் மற்றவை வல்லான அறைந்த
குறிய ஏனைப் இந்திரனாலும் முன்பு வடிகளாலான வரிசை
வாகிய "ரிவல்களில்" கலை கலைவில் பெறுகிறார்கள். நிதிய
காலத்தான இயற்றலாகிய இடத்தை நீர் சண்டையிலிருந்து கலைந்தார்
முன்னர்கள். மிளகாய் கொலின்ஸ் தெரிந்த கொலைக்கும்
தலைவர்களும் ரிவல்டோவால் கொண்டார். 1810 ல் ஏனைய
தரு நீரிந்தன் கலையின் வர் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. 1810 ல் ஏனைய
சேரலைய சுரங்கமும் வலைக்குறையாலான எதிர்கால சுரங்கமும்
கரையில் எதிரும் கிடைக்கப்பட்டன. வரலாறு நிலைகளை அல்
லாகும். வரலாறு இல் ரிவல்களில் பயன்களால் வலைப்பாறும் கொண்ட கொலை
அமைப்பு இல்லாதே காலத்திற்கான அனைத்து ஒதுக்கப்பட்ட
வல. இயல்பான வரலாறுகளும் வரலாறுகளால் சொந்த
தலைவர்களும் ரிவல்டோவால் கொண்டார். இவர்களால் பாக்கள
வினை நிறைவாக்கும் நிறை பூமி கொடு வைத்துள்ளவர்களும் இரண்டு
முன்பு கொண்டார். அவர்கள் வரலாறு தீர்மானங்களுக்கும்
அறிவிக்கப்பட்டன. வலைகளுக்கான கொலையை வரலாறுகளில்
முக்கியமான நடவடிக்கைகள் எதனால் முடிக்கப்பட்டன. பிரதான
முடிவு வலைகளுக்கான வரலாறுகளில் பயன்படுத்தின நிறுவனங்கள் பிரதான
கிலையின் முடிவுகளில் இரு தலைவர் வலைகளை 1861 ல் ஒல்டாஸ்
வலைப்பிரதிநிதிகளால் சார்பாக நடவடிக்கைகளை
நடவடிக்கைகளால் நிலைகள் நலன்கள் வலைகளில் வரலாறுகளில்
1922ல் இரண்டாவது முறையாக
மற்று மதிப்பு வரலாறுகளும். இந்த இரண்டாவது முறை
பிரதிகளை கொலைக் முடிவு கொலையும் பிரதிகளும் பண்பு
திட்ட நடவடிக்கைகள் வரலாறுகளில். வரலாறுகளில் கொலைக்
திலான மதிப்பீடுகளும் பிரதிகளும், கொலைக் வலைகளை நிறுவனம்
தான்களை. ஆனால் இந்த முடிவுகளில் கொலைக்கான
ஏனைய வரலாறுகளில் முடிவு பிரதிகளை கொலைக்கான
பெற்றுள்ளன. வரலாறுகளில் இரு நடவடிக்கைகள்
கொலைக்கான பிரதிகளும். கொலைக் காலத்தின் பின், கொலைக் வரலாறு
நிலைப்பாடுகளில் வரலாறுகளில் கொலைக்கான வரலாறுகளில் வரலாறு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வராயர் கோவிலொன்றும் கட்டப்பெற்றுள்ளது. இக்காலத்தில் தான், கேணியருகில் உள்ள மடமும் கட்டப்பெற்றிருத்தல்கூடும். தொடர்ந்து வண்ணக்குமுறை திருவாகம்மாறி நிருவாகசபை ஒழுங்கும், பதினெண்மர் கொண்ட ஆட்சிக்குழு அமைப்பும் பெற்றபின் கோவில் நிருவாகம், கட்டிடத்திருத்தம், புனரமைப்பு, வேறு புதிய கோவில்கள் கட்டுதல், முதலான பல முன்னேற்றமான மாற்றங்களை இத்தலம் அடைந்துள்ளது. பழைய கட்டிடம் முழுவதும் இடிக்கப்பெற்று புதியமுறையில் கருங்கற்தளமும், வீதியும் அமைந்தன. புதுமுறையிலான ஓவியமும், சிற்பமும், நிறைந்த விமானம் கொண்டதாய், ஆகம விதி முறைக்கமைய நிருமாணிக்கப்பெற்ற கொத்துக்குளத்து மாரியம்மன் கோவிலின் மகா கும்பாபிஷேகமும் 1973 ல் நடந்தேறியது. மகாமாரியம்மையார் உமையம்மையாராகவே காட்சி தந்து, அக்கோவிலுள் சிங்கவாகனத்தின்மீது இருந்த கோலத்தில் காட்சிகொடுத்து விளங்கும் அருளன்னையாக விளங்குகிறாள். இன்றுள்ள முத்துமாரியம்மன் இதற்கு முன்பு இக் கோவிலுள் இருந்த அம்மன் சிலையின் கீழ் வைக்கப்பெற்றிருந்த "யந்திரம்" மலையாள மந்திரம் வரையப்பெற்ற, தாமிரத்தகட்டினுளான தென்றும், அந்தத்தகடு இறந்து படப்பட உயிர்ப்பலி கோரும், அம்மனின் கோர மூர்த்தமும் காலசதியில் வலியிழந்து போயிற்றென்றும் இங்குக் கூறுவார்கள். இக்கூற்றை மெய்ப்பித்து, அருளொளி வீசிக்கொண்டிருக்கிறாள் இன்றைய அன்னபூரணியான மகாமாரி.

மட்டக்களப்புப் பகுதிக் கோவில்கள் பலவற்றில் இருந்த உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் வழக்கத்தினை மாற்றியமைத்தவகையில் மட்டுமன்றி, கோவிலமைப்பு பூசைமுறைகள் முதலிய முக்கியமான வேறு பலவற்றிலும் முன்னேடியாக விளங்கும் இக் கோவிலில், வருடாந்தத் திருவிழாவாக மாற்றம் பெற்ற ஆனிச்சடங்குடன் சித்திரை வருடப்பூசை, தைப்பொங்கல், ஸ்தப்பூசம், மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், சித்திராபூரணை, வைகாசிவிசாகம், ஆனிஉத்தரம், ஆடி அமாவாசை, ஆவணிச்சதுர்த்தி, புரட்டாதிச்சனி, நவராத்திரி, கார்த்திகைவிளக்கீடு, மார்கழித் திருவாதிரை முதலான 52 சிறப்புப் பூசைகள் ஒருவருடத்தில் நடக்கின்றன. மார்கழித்திருவாதிரையிலன்று காலை அம்மனைக் கோவிலின் வீதிவலமாகக் கொணர்ந்து, உள்வீதியின் வடமேற்கு மூலையிலுள்ள தீர்த்தக்கிணற்றடிக்கு வந்ததும் நிலைச்சீலையால், மறைப்புக்கட்டி அம்மனுக்குத் திருமுழுக்காட்டுகிற வழக்கமொன்று இத்தலத்தில் நடைமுறையிலிருக்கிறது. இது ஒரு புதுமையான எண்ணத்தை வலியுறுத்தும் நிகழ்ச்சியாகும். அது, மார்கழித்திருவாதிரை நாளிலேயே உமையம்மன் ருதுவானாள் என்ற ஐதீகமாகும். அதனாலேயே அம்மனுக்கு அன்று முழுக்காட்டுவதும் மஞ்சள் விளையாட்டு நடத்துவதும், அன்றைய விசேட

பிரசாதமாக பிட்டு, களி என்பன செய்து அம்மனுக்கு படைத்தலும் நடக்கின்றன என்பர். அம்மனை இவ்வாறு வடமேல் மூலையில் வைத்துத் திரையிட்டு மறைத்து அபிடேகிக்கும் வழக்கம் இங்கு நடைபெறுவது போல் வேறு கோவில்களில் காணப் பெறவில்லை. இது போலவே, ஆனிப்பூரணையென்றும், அம்மன் தீர்த்தமாடுதற்குப் பிள்ளையாரடிக்குச் சென்று திரும்பும் போதும், வழியெல்லாம் பக்தர்கள், ஆண், பெண் பேதமின்றி ஒருவர்க்கொருவர் மஞ்சள்நீர் தெளித்து விளையாடி, மகிழ்ந்து கலந்து அம்மனுடன் வரும் வழக்கமும் இங்கு மட்டுமே உண்டு.

இந்த 1977 ம் ஆண்டில் அம்மன்கோவிலின் உள்வீதியில் பின்புறமுள்ள இரு மூலைகளிலும் முறையே பிள்ளையார் கோவில் ஒன்றும், முருகன் கோவில் ஒன்றும் புதுவதாக அமைத்துக் குடமுழுக்காட்டித், கோயிற் சிறப்பை மேலும் உயர்த்தியுள்ளார்கள், இன்றைய ஆட்சிக்குழுவினரும், அன்பின் வள்ளலான அதன் தலைவர் திரு. வ. நாகையா அவர்களும். அவர்களது நற்பணி மேன் மேலும் சிறந்து வளர்ந்தோங்க அன்னையின் திருவருள் என்றும் உடனிற்குமாக.

இத்திருத்தலத்தைப் பெறுத்தவரையில் வருமானத்துக்கும், செல்வத்துக்கும் குறைவே இல்லை எனலாம். கோவிலைச் சூழ்ந்துள்ள 12 ஏக்கர் நெல்வயல்களிலிட, காலெட்டியில் உண்ணிச்சைப் பாய்ச்சலால் இருபோகமும் பொன்விளையும் 40 ஏக்கர் நெற்காணியும் சென்ற ஆண்டு, இன்னொரு அன்பரின் நன்கொடையான 10 ஏக்கர் நெற்காணியும் ஏராளமான தங்க வைர நகைகள், பல பட்டுச்சேலைகள் முதலானவற்றைக்கொண்ட பெரும்பணக்காரி, கெரத்துக்குளத்து மகாமாரி. அருள்வள்ளலான அந்த அன்னை தன்னைச் சரண்புகுந்தவர்க்கும் நிறைய வாரி வாரி வழங்கி இருக்கிறாள், அள்ளிச் சொரிகிறாள்.

இவ்வன்னையைத் தன்னாளிச் செல்வியாக்குதற்காக 1815 ல் முன்னரே சைவக் குருக்கள் சிலர் இங்கு வந்து சேர்ந்து விட்டனர் என்றும் அவர்கள் ஆறுமுகநம்பியார் முதலாகநம்பியார் என்ற பெயர் பூண்டவராய் இருந்தனரென்றும் தெரிகிறது. அன்னார் தாழங்குடாவிலேதான் முதலிற் குடியிருந்தார்களென்றும், அவர்கள் குடியிருந்து, காணி கைமாறிப்போனபின்னரும் அந்த இடம் நம்பியார்வளவு, அல்லது ஐயர் வளவு என்றே இன்னமும் வழங்குகிறது என்றும் அறிகின்றோம். மட்டக்களப்பிற் பல்வேறு கோவில்களிலும் பூசனைசெய்துவந்த சங்கமக்குருக்கள்மார் கொக்கட்டிச்சோலை, தாழங்குடா, வந்தாறுமூலை, களுவாஞ்சிகுடி என்ற ஊர்களி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

லும் முக்கியமாகக் குடியேறியிருந்தனர் என்பதற்கு வேறு சான்றுகளுமுண்டு. ஊறணியில் குடியிருந்த வேடவெள்ளாளர் பரம்பரையினரே கொத்துக்குளத்துக் கோயிற் தொண்டுகளுக்குரியோராக இருந்து வருகின்றார்கள் என்பதுமட்டும் தொண்டூழியம்பற்றிய ஒரு வழக்கமாகத் தெரிகின்றது. இன்னொருபொதுவான ஐதீகமும் இக் கோவில்பற்றியுள்ளதை இங்குக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகின்றது. மட்டக்களப்பில் உள்ள அம்மன் கோவில்களில் சடங்குக்காகக் கதவு திறந்து செய்யப்படும் பூசையின் போது "பிதிர்மடை" ஒன்று வைத்துக் கோவிலைக் கட்டினவர் அல்லது முதலாவது வண்ணக்கர், அல்லது குறித்த கோவிலின் தலத்தினது அமைப்புக்குக் காரணமாயிருந்தவர் முதலானோருக்கு அம்மடைப் பூசையை ஒப்புக்கொடுத்து அன்னாரின் பெயர்களையும் முறையே சொல்லி அர்ச்சனை போடுதல் பெரும்பாலும் வழக்கம். கொத்துக்குளத்து மாரியம்மன் கோவிற் சடங்கின் முதல்நாட் பூசனையின்போது, ஆடகசவுந்தரிக்குப் பிதிர்மடைவைத்துப் பூசை செய்யும் வழக்கம் இருந்து வந்திருக்கின்றது. இதனால், கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் மட்டக்களப்பினை ஆட்சிசெய்த இளவரசியாகிய ஆடகசவுந்தரிக்கும் இக்கோவிலுக்கும் இருந்துள்ள தொடர்பு என்ன என்பது பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டியுள்ளது, இக்கோவில் கட்டுதற்கு நிலமோ, நிதியமோ அன்றி மானியம் எதுவுமோ அவ்வழகி கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறு கொடுத்தமைக்குரிய சான்றுகள், மறைந்திருக்க வேண்டும் அல்லது மட்டக்களப்பிலுள்ள மற்றைய பெருங் கோவில்களிற் போல அப்பேரரசிக்கு இங்கும் "முன்னீடு" செய்தல், கோவிலுக்குச் சிறப்பாக இருக்கலாம் என்று பிற்காலத்தில் யாரேனும் கருதி அவ்வரசிக்கான "பிதிர்மடை" யினையும் சேர்க்கச் செய்திருத்தல் வேண்டும் என்று ஊகிக்கவும் கூடியதாயிருக்கின்றது.

மட்டக்களப்பு அம்மன் கோவிலுகளிற் பழமையும், நிருவாகச் சிறப்பு, மறுமலர்ச்சிச்சிறப்பு, அன்னையின் அருள்வளச்சிறப்பு என்பனவற்றிற் பெருமையும் ஈட்டிநிற்கும் கொத்துக்குளத்து மகாமாரி அம்மன்மீது பல தனிப்பதிகங்களும், பல தனிப்பாடல்களும் காலத்துக்குக்காலம் எழுந்திருக்கின்றன. மட்டக்களப்புப் புலவர் பரம்பரையின் தலைவர் என்று போற்றத்தக்கவரான வித்துவான் பூபாலபிள்ளை அவர்கள் கொத்துக்குளத்து மகாமாரியம்மன் அந்தாதி என்ற பெயரில் நெடிலடி விருத்தங்கள் நூறு கொண்ட நூல் ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். இப்பாடல்கள் அவரது தோத்திரமஞ்சரி என்ற திரட்டு நூலின் முதலாம் பாகத்தில் உள்ள பத்து நூல்களில் ஒன்பதாவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. 1923 ம் ஆண்டு சே. வை. ஐம்புலிங்கம்பிள்ளை இதனை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளா ரெனினும், தற்போது அத்தொகுப்பிலுள்ள பத்து நூல்களில் எதுவும்

கிடைக்கக்கூடியதாயில்லை. கொத்துக்குளத்து மகாமாரியம்மன் பதிகம் என்ற இவரது இன்னொருநூல் வெளிவராதே போயிற்று என்றும் அறிகின்றோம். பெயர் குறிப்பிடப் பெருத இன்னொருவர், "கொத்துக்குளத்து மகாமாரியம்மன் காவியம்" என்னும் பெயரில் எழுதிய எண்சீர் விருத்தம் பதினொன்றாலான நூலொன்று கைப்பிரதியாகக் கிடைத்துள்ளது. இந்நூற் செய்யுள்கள் நடை வளமும், கனிவும் உடையதாகத் தெரியவில்லை எனினும் யாத்தோரின் வேண்டுதற் தன்மையையும் பக்திச்சிறப்பையும் அவை நன்கு காட்டுகின்றன.

"பேச்சி நீ பிச்சி நீ பெருமாள் சகோதரிநீ
பெண்ணரசியானதொரு வண்ணமாமயிலும்நீ
ஆச்சிநீ அம்மைநீ அகிலநாரணியும்நீ
ஐம்பத்தோரட்சரமதானவளும் நீயே
தாழ்ச்சியில்லாமலே கிரகநோய் சூனியம்
சஞ்சலமகற்றியே அஞ்சலென்றருள்வாய்
காட்சிதந்தென்னை நீ காத்தருளவேணும்
காரணியே கொத்துக்குளத்து மாதாவே!"

இது அந்நூலின் பத்தாம் பாடலாகும். சிறியேனும் இவ்வன்னையின் அருள முதத்தினை வேண்டிப் பதினொரு விருத்தங்களாவான பதிக்ப் என்றபெயரில் ஒரு நூலினையர்த்து உள்ளேன். இவ்வாறான எல்லாப் பாடல்களையும் இத்தலம்பற்றிக் கிடைக்கக்கூடிய காலக் குறிப்புகள் அனைத்தையும் சேகரித்து, ஆராய்ந்து தனி நூலொன்றாக்கித் தருதல் வேண்டும் என்று கொத்துக்குளத்து மகாமாரி அம்மன் கோவிலின் தற்போதைய ஆட்சிக்குழுத் தலைவர் எம்மைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளபடி, காலமும் திருவருளாணையும், கிடைப்பின், மேலும் விரிவாக இக்கட்டுரைப் பொருளை விரித்தமைத்துத் தருதற்கு எண்ணுகின்றேன். அனைத்தையும் மறைப்பவளும், மறைப்பினை விலக்கி விளக்கம் தந்து தன்னைக் காட்டி ஒளியுறுத்துபவளும் எல்லாம் வல்ல மகாமாயையுமான அன்னை பராசக்தியின் திருவருளாகிய கற்கண்டுப்படகு சிவனருட் சாகரமாகிய அமுதக்கடலூடு சர்க்கரைப் பதுமைகளாகிய நம்மை எடுத்துச் சென்று அதனோடு இரண்டறச் சேர்த்துவிட வல்லது என்பதை நாம் உணர்ந்து, அவளது பொன்னடிகளைப்பற்றி வாழ்வுபெறுவோமாக.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(6) வது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

2 மட்டக்களப்பு–கோட்டைமுனை புன்னையம்பதி—மகாமாரியம்மன் கோவில்

ஏறக்குறைய நூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர் கோட்டைமுனைப் பகுதியில் வாழ்ந்த சைவநன் மக்கள் அடிக்கடி, கொடுமையான அம்மை நோய்க்கு ஆட்பட்டு அழிவுறலாயினர். தற்போது ஆலயம் நிறுவப் பட்டுள்ள பகுதி புன்னைமரங்கள் நிறைந்த சோலையாகக் காணப் பட்டது. அப்புன்னைமரங்களின் நடுவே வெள்ளிக் கிழமை தோறும் பிரகாசமான சோதி தோன்றுவதைக் கண்ணுற்ற மக்கள் அது அம்மையின் அருட்சோதிதான் என்று துணிந்து அவ்விடத்தணுகித் தம்மைப் பீடித்த அம்மை நோய் நீங்க, சிறிய தோர் பந்தர் அமைத்து அம்பிகையை வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வழிபடலா யினர். அவ்வாறு வழிபட்டதன் பின்னர் அம்மைநோய் படிப்படி யாக அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கக் கண்டனர். இதனால் அகமகிழ்ந்த அம்மக்கள் ஆலயம் அமைத்து ஆண்டுக்கொரு முறை வரும் ஆனிப் பூரணையில் சடங்கு செய்து பெரு விழாக் கொண்டாடினர். இற் றைக்கு அறுபது ஆண்டுகட்கு முன்னர் செங்கல்லாலான ஆலயத்தை நிறுவி அம்பிகையைப் பிரதிஷ்டை செய்தனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் புன்னைமரச் சோலை சூழ்ந்த இடமாக இருந்த இந்த இடத்தில் களிமண்ணாலும், செங்கல்லாலும் ஒரு சிறு கோவில் அமைக்கப் பெற்றது. இது ஒரு மடாலயம் போன்ற தோற்றத்தில் அமைந்திருந்தது. இக் கோயில் சுமார் நூறு வருடப்பழமை வாய்ந்ததெனக் கருத இடமுண்டு. இக்கோயிலுக் குப் "புன்னைச்சோலை" என்றே பெயருண்டாகியது. 1930ஆம் வருடம் தை மாதம் 15ஆம் தேதி என். எஸ். இராசையா என்னும் நொத்தாரிசு அவர்கள் செய்த 3631 ஆம் இலக்க உறுதியின்படி இக் கோயில் சாதனம் முதன் முதலிற் செய்யப் பட்டது. 1929 ஆம் வருடம் மார்கழி மாதம் 29 ம் தேதி ஆல்ய வீதியிற் கூடிய கூட்டத்தைக் கொண்டு இச் சாதனம் வரையறுக்கப் பெற்றது.

அவ்வாண்டுக்கு முன்பு ஒரு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றுள்ளது. அதற்குச் சிறிது காலத்தின் முன்பு இப்போதுள்ள அம்மனின் சிலையொன்று காமாட்சி அம்மனின் தோற்றப் பொலிவுடன் மகாமாரி அம்மன் என்ற பெயரால் இங்கு கொணர்ந்து வைக்கப்பட்டது.

இழக்கிலங்கை வாழ் சைவ நன்மக்கள் சக்தி வழிபாட்டில் திளைத்தவர்கள். இராமங்கள் தோறும் காளி, மகாமாரி, பேச்சி,

கடதாசி எனப் பல பெயரிலும் சூழ்நிலும் அவர்கள் ஆதிபராசக்தியை பூசை செய்வது இன்றும் கண்கூடு.

மாரியென்னும் சொல் மழையைக் குறிக்கும். மாரி இல்லே யேல் புல் பூண்டுகள் தொடக்கம் எவ்வித உயிரினங்களும் வாழா எனவள்ளுவ நாயனாரே கூறியுள்ளார். அதேபோல் இறைவன் தன்திருவருளை உயிர்களின் மேல் வழங்காவிட்டால் உயிர்கள் ஈடேற்றம்காணா. வெம்மையான சிவன் தண்மையான சக்தியை தன் வாம பாகத்தில் வைத்திருப்பதனாலன்றோ ஆன்றோர், "நீலமேனி வாலிழை பாகத்தன்" என்றனர். மாரி பொழிந்து உயிர்களின் உலக வாழ்வில் துன்பத்தை நீக்குவது போல், இறை வனின் திருவருட் சக்தியானது இறைவன் உயிர்கள் மேல் கொண்டுள்ள பெருங்கருணையால் அருள் மழை பொழிந்து தன்னிலைமை மன்னுயி"கள் சாரத்தரும் சக்தியாகி"என்றார்.

இங்கெழுந்தருளியிருக்கும் மகா மாரியம்மனுக்கு "சிம்ம வாகினி" என்று ஒரு பெயர் உண்டு. மாரியம்மன் ஆலயங்களில் கிங்கோ பலிபீடத்திற்கு முன்னால் வைப்பது வழமை. ஆனால் புன்னையம்பதி மகா மாரியம்பாளுக்கு நந்தி பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டிருப்பது தனிச்சிறப்பாகும். அம்பிகை சாந்த (சொரூபிணியாக) காட்சியளிக்கிறாள். காமாட்சியின் கருணையை அவள் கண்கள் சொரிய அருள் வீற்றிருக்கின்றாள்.

ஆலயத்தின் முன்னாள் பரிபாலகராக இருந்தவரும் தமிழறத்தை மேற் கொண்டவருமான காலஞ் சென்ற பாலானந்தம் ஆச்சாரி அவர்களுக்கு அம்பிகை கனவில் தோன்றி "நான் மகா மாரியா கவும் காமாட்சியாகவும் இருந்து இப்பதியிலே அருள் பாலிக்கின் றேன்." எனக் கூறிப் போந்துள்ளாள். அதனாற் போலும் நம் முன்னோர் நந்தியை வைத்து இத் தலத்தில் போற்றினர். நந்தி வைக்கப்பட்ட மகா மாரியை "சிவநாயகி" என அழைப்பது மரபு. இலங்கையில் இவ்வாறு அமைந்த ஆலயம் எமது அறிவுக்கு எட்டிய மட்டில் இவ்வாலயம் ஒன்று மட்டுமே ஆகும்.

தன்னை வழிபடும் அடியார் துயர் அகற்றி வேண்டுவார்க்கு வேண்டு வனசந்து திருவருள் பாலிப்பது அம்மையின் திருவிளையாடல்களாகும். அவள் பக்தர்களுக்கு அற்புதங்களை நிகழ்த்திய வரலாறுகளைக் கூறின் விரியுமாதலின் ஒன்றை மட்டும் இங்குக் கூறுவோம்.

மலேநாட்டில் வசித்து வந்த அம்பிகை அடியார் ஒருவருக்குக் கொடுமையான கூகைக்கட்டு நோய் ஒருபோது எற்பட்டது. நோயை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இன்னதென அறியாது வைத்தியம் செய்த வைத்தியர் நோயை பெருப்பித்துச் சிக்கலாக்கி விட்டார். இதனால் நோயாளியின் ஈரலும், வெளியில் அடிவயிறும் வீக்கமுற்றன. பீதியடைந்த அவர் தம் மனைவியார் புன்னையம்பதி மகாமாரியை நினைந்து உருகி, கணவனையும் அழைத்துக் கொண்டு நள்ளிரவில் மட்டுநகர் நோக்கி மோட்டார் வண்டியில் புறப்பட்டு வந்து சேர்ந்தார். உடனடியாக அம்பிகைக்கு நேர்கடன் வைக்கப்பட்டது. வைத்தியரும் அழைத்துவரப்பட்டார். வந்த வைத்தியர் நிலைமையை உணர்ந்து ஒரு வகைக் குளிகையைக் கொடுத்து விடிந்ததும் பார்க்கலாம் எனக் கூறிப் போனார். கொடுமையான சுரத்தால் அல்லலுற்ற நோயாளி அம்பிகையை நினைந்து மனமுருகித்தனது நோயைத் தீர்க்கும் படி வேண்டி அழுதார். தூக்கம் ஆட்கொள்ளவே உறங்கிய நோயாளியின் கனவில் தோன்றிய பெண்ணொருத்தி குறிப்பிட்ட மருந்தைக் கூறி அதை உடனடியாக உட்கொள்ளுமாறு பணித்தாள்.

மனைவியை எழுப்பி தான் கண்ட கனவினைக் கூறி மருந்தை தயாரித்து உட்கொண்ட பின்னர் மீண்டும் தூக்கம் அவரை அரவணைத்துக் கொண்டது. காலை எழுந்ததும் சுரமும் நீங்கி வீக்கமும் வற்றி உற்சாகமாகக் காணப்பட்டார். நோயாளியைக் காணவந்த வைத்தியர் ஆச்சரியத்தால் திகைத்து நின்றார். இறைவனுக்கு வைத்தீஸ்வரன், வைத்தியநாதன் என பல பெயர்கள் உண்டு. அவன் "மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகி, தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்லான்" அப்பருக்கு சூலை நோயைத் தீர்த்தவனும், பாண்டியனுக்கு சூலை நோயைத் தீர்த்தவனும் தம்மை நினைந்துருகிய அடியாருக்கு வரும் உள, உடற் பிணிகளையும் தீர்த்து பிறவிப் பிணியையும் தீர்க்கும் அருமந்தாவானும் அவனன்றோ!

ஆலயத்தைச் சூழவுள்ள பக்தர்கள் 1929 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 29 ந் திகதி ஆலயமுன்றிலில் ஒன்று கூடி "ஸ்ரீ மகாமாரியம்மன் ஆலய சங்கம்" எனும் பெயரில் ஒரு பரிபாலன சபையை உருவாக்கினர். அதற்குரிய சட்டதிட்டங்களை அமைத்து பதிவு செய்தனர். அன்றிலிருந்து ஆண்டுக்கொருதரம் சடங்கு செய்வது நிறுத்தப்பட்டுத் தினப்பூசை முறை கைக்கொள்ளப்பட்டது. ஆண்டு தோறும் நவராத்திரியும், சிவராத்திரியும் திருவெம்பாவையும் சிறந்த முறையில் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. ஆண்டுக்குரிய விசேட உற்சவமாக நவராத்திரி கொண்டாடப்பட்டு மானம் பூவோடு முடிவடையும்.

1968 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 15 ந் திகதி புதிய ஆலயத்திற்கான கல் நாட்டுவிழா நடைபெற்றது. கோட்டைமுனை வாழ்

விஸ்வப் பிரம்ம கோத்திர மக்கள் தந்த பெரும் நிதியுதவி கொண்டு சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபா செலவில் பிரமாண்டமான ஆலயம் இன்று காட்சியளிக்கிறது. 30.11.1979 வெள்ளிக்கிழமை காலை மகாகும்பாபிஷெகம் நடைபெற்றது. புனராவர்த்தன மகாகும்பாபிஷேகத்திற்கு இலங்கை வாழ் சைவ நன் மக்கள் பலரும் நிதியுதவி செய்துள்ளனர். அன்னாருக்கு அம்பிகையின் திருவருள் கிடைப்பதாகுக.

"வச்சிரமணித் தங்கத்தாற் கால்கள் நாட்டி
வைரம் கோமேதகத்தாற் பலகை பூட்டி
பச்சை எனுமரகதத்தாற் கொடுங்கை சேர்த்து
பசும் பொன்னின் சங்கிலியால் வடங்கள் பூட்டி
உச்சிதமாய் பிரமதேவர் அமைக்கப் பெற்ற
கச்சையணி திருவூஞ்சல் தனிலே மேவிப்
பட்சிகள் சூழ் புன்னையம் பதியில் வாழும்
பரிபூரணியாம் மகமாரி ஆடீர் ஊஞ்சல்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(ii) வது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

3 காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் கோவில்

விபுலாநந்த அடிகளாரை ஈன்றது காரைதீவு. தொடர்ந்தும் நடராஜானந்த அடிகளாரையும் அவ்வூரேதான் தோற்றுவித்தது. இன்னும் எத்தனையோ சந்நியாசிகளைத் தரவும் காத்திருக்கின்றது இவ்வூர். இக் காரைதீவு மட்டக்களப்புநகரிலிருந்து தெரகாசச் செல்லும் நெடும் வீதியில், 27 வது மைல் தொலைவில், அம்பாறைக்குச் செல்லும் வீதிபிரியும் சந்தியில் இருக்கின்றது. இவ்வூரிலே பிரதான வீதி செல்வதை அடுத்துத்தான் கண்ணகையம்மன் கோவில் காட்சி தருகின்றது. ஒருபக்கம் கண்களுக்கு எட்டிய தூரம்வரை பரந்த கரவாகு வட்டை என்னும் வயல்வெளியும், மறுபக்கம் கடற்கரை சார்ந்த தென்னைமரச் சோலைகளும், காரோடு மூதூர்க் குடியிருப்பு மனைகளும் விரவியிருக்கின்றன. இந்த மனைப்பகுதிகளிலேதான்.

> "கண்ணேயப்ப அன்றிடந்த கண்ணர் திருநன்னுட்டில்
> பண்ணே ஒத்தமொழி மடவாள் பரவை தன்பாற் தூதுசென்றோன்
> எண்ணமற்ற வேடனருள் எய்திலதே உகந்த பிரான
> மொண்ணேயப்பர் சீர்பாதம் முடிகினும் நான்மறவேனே"
> என்ற கண்ணகை அம்மன் குளுத்திப்பாடலில் கண்ட மொண்ணேயப்பர் குடும்பங்களும் இருந்து இக்கோவிலுக்கும் தொண்டு செய்து வருகின்றனர்.

ஆகிநாளில், இக்கண்ணகி கோயிலுக்கு ஒரு மழவியும் அவளது, மகளும் கதிர்காமயாத்திரைக்காக வந்தனர். வந்தவர்கள் காரைதீவில் ஒரு மரத்தின்கீழ் தமது மூட்டை முடிச்சுக்களை வைத்துத் தங்கினர். இவர்கள் தாங்கள் கொணர்ந்த சிலையை அம்மரத்தடியில் வைத்து மூறத்தால், மூடி, தினசரி பூசை செய்யும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர். அந்நாட்களில் ஒருநாள் பூசை நேரத்தில் அட்டம்பள்ளத்திலிருந்து (சிங்காரத்தோப்பு) இப்பகுதியை ஆண்ட வன்னிமை, யானைமீதேறி நாட்டுவளம் பார்க்கச் சென்றுகொண்டிருந்தார். காரைதீவில் மேற்கூறிய மரத்தடியில் இச்சிலை வழக்கம்போல் நடைபெறும் பூசைநேரத்தில் இவ் வன்னிமை, யானைமீதேறியபடியே தற்செயலாக அவ்வழிச் செல்ல நேரிட்டபோது அந்த யானையானது, அவ்விடத்தில், மண்டியிட்டுக் இடக்கலாயிற்று. வன்னிமை செய்வ தறியாது மிகுதியும் திகைப்படைந்து யானையை விட்டு இறங்கி நின்றார். யானையோ எழுந்த பாடாயில்லை. அப்போது பூசைவழி பாட்டுக்காக நின்ற மெருடைய வேண்டுகொளுக்கமைய, பூசைசெய்த

மிழவியான அம்மையார் தாம் சிலைக்கு அபிஷேகம் செய்த தீர்த்தத்தை எடுத்துச் சென்று தெளித்ததும் அந்த யானை செல்லுவதற்கு எழுந்தது. இந்த விளைவினால் பக்திப்பரவசம் அடைந்த வன்னிமை, மனதார வணங்கி இத்தெய்வச் சிலைக்கு நிலையான ஒரு கோவில் கட்டிக் கொடுப்பதாக நேர்த்திக்கடன் செய்து சென்றார். அதன்படி நிலையான கட்டிடம் கட்டி அக் கோவிலில் பூசையும் தொடர்ந்து நடைபெறலாயிற்று.

இக்காலத்தில் ஒருநாள் தேசத்து வன்னிமையான "கங்கை" தனது மனையாட்டியுடன் கோவிற் பூசைக்குச் சமுகமளித்தான். பூசைநேரத்தில் வன்னிமையினது மனைவியின் கண்கள் இரண்டும் பார்வையிழந்து போயின. குருடான நிலையில் பரதவிக்கும் தனது மனைவியின்நிலை கண்டு கலங்கி மனம் வருந்தி வன்னிமை கண்ணகித்தாயாரின் திருவருள் இவ்வாருன பெரும் துன்பத்தைத் தருவதற்கு என்ன தீவினை செய்தோமோ என பதைபதைத்து, கணவனும், கண்ணிழந்த மனைவியுமாக எதேதோ நேர்த்திகள் எல்லாம் செயதனர். ஈற்றில் 101 எக்கர் காணியை மானியமாக உரிய நேர்த்திகளோடு கொடுத்ததும் கண்கள் பார்வை பெற்றன. வன்னிமையும் மனைவியும் கண்ணகைத்தாயாரின் திருவருளைப் போற்றித் தமதில்லம் எகினர். கண்ணகைத்தாயாரை நேரே எதிரில் நின்று தரிசித்தமையாலேயே எம் பெருமாட்டியுடைய கண் அருளின் ஒளியைத் தாங்க முடியாமல் மேற்குறித்த வன்னிமையினுடைய மனைவியின் கண்கள் பார்வை இழந்தனவென்றும், ஆரம்பகாலத்தில் உக்கிரத்தோடும் தான், தாயாருடைய சிலா விக்கிரகம் இருந்த தென்றும் இன்றும் காரணம் கூறுகின்றனர். திருவருள் திறம் எப்படியோ அதனை நாம் திட்டமாகக் கூறவல்லோமல்லோம் ஆயினும், கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள் மூலஸ்தானத்துக்கு நேர் எதிரே நின்று வணங்காமல் பக்கலில் நின்று தெய்வத்தின் கடைக் கணருளைப் பெறவேண்டும் என்பதை "கடைக் கணித்தருளே" என்று பாடிய பேரருளாளர்களுடைய வாக்கிலிருந்து உணர முடிகிறது.

தேசத்து வன்னிமை கங்களை அளிகளப் பெற்ற இம் மானிய வயல் கங்கன் வெளி என இன்னமும் அழைக்கப்படுகின்றது. கண்கள் கிடைத்தமைக்கு காரணமான மானியவயல் ஆதலால் "கண் கண் வெளி" எனவும் ஆர்வம் மிக்கூரக் கூறும் அடியார்களையும் காண்கிறோம். எது எவ்வாருயினும் கங்கன் வெளியான இம் மானிய வயலால் கிடைக்கின்ற ஊதியத்தைக் கொண்டு பூசைகள் செவ்வனே நடைபெற்று வருகின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இக்காலத்தில் பக்குவமடைந்த பெண்ணை தனது மகளுக்கு, தாயான பூசைக்குழவி அம்மையார் களுவாஞ்சிகுடியிலிருந்து வேளாள மரபைச் சேர்ந்த ஒரு ஆடவனை தெரிவு செய்து மற்றவர் களோடும் சேர்த்து திருமணத்தைச் செய்து வைக்கலாயினர். இக் காலத்தில் பின்னர் இழவியும் பரகதியடைந்தாள்.

மகளுக்கு மூன்று பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. அவர்களின் சந்ததியார்களே இன்றும் இக்கோவிலுக்குத் தொண்டு செய்தற் குரியர் எனக் கூறுவர். இந்த மூன்று சந்ததியிலும் மூன்று கப்புகமார்கள், மூன்று தருமகர்த்தாக்கள், மூன்று கணக்குப்பிள் ளைமாரோடு ஆறுபேர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவும் ஆக பதினைந்து பேர் கோவிலைப்பரிபாலனம் செய்து வருகின்றனர். இந்த மூன்று சந்ததியினரில் ஒரு சந்ததியில் மட்டும் கூடியளவு ஆண்களும் பெண்களும் விருத்தியாகியிருக்கின்றார்கள். மற்றைய இரண்டு பங்காளிகளில் மிகவும் குறைந்த தொகையினரே உள்ளனர். இப் போது ஆட்சிக் குழுவில் உள்ளவர்களைவிட மேலதிகமான தேவை எற்படின் மிகுதி ஆட்கள் இல்லை என்று சொல்லலாம். எனினும் இதில் மாற்றங்களுக்கு இடமில்லாத வாறு பரிபாலனம் திருப் தியாக நடைபெறுகிறது.

இக்காலம் வரை நடைமுறையில் உள்ள நிகழ்ச்சிகளைத் தீரட்டி இங்குக்கூறலாமெனின் எனினும், இக் கோவிற் சிறு கஜபாகு காலத் தில் கொண்டுவரப்பட்டது என்பது ஐதீகம். அதற்கு இங்கே வழங்கும் மேற்படி கதைகள் பொருந்துவனவாகத் தோன்றவில்லை. ஆயினும் கண்ணகி வழக்குரை, வசந்தன் கவித்திரட்டு என்னும் நூற்பாடல்களிலிருந்து இதன் பழமை தோன்றுகின்றது. கண்டி இராச்சியத்தோடு இலங்கைத்தே இழக்குக் கரையோரப்பகுதி என்றும் இருந்தமைக்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. அதனால் கண்டிக்கு வந்த கண்ணகி வழிபாடு கண்டிச்சுட்டு வழியாக வீரமுனைக்கு வந்து, அங்கிருந்து காரைதீவுக்கும் வந்திருக்கக் கூடும் என்றும் நம்பக்கிடக்கின்றது. அதற்கு ஊர்சுற்றுக் காவியத்தில் வரும் ஊர்ப் பெயர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களும் சான்றுகின்றன. "பட்டிநகர் தம்பி னுவில் பாடல்பெறு வீரமுனை காரைதீவு" என முதலானவைகளைக் காட்டலாம். எவ்வாறுமினும் இவ்வூர்க் கண்ணகி அம்மன் கோவில் மிகப் பழமையான தென்பதை அறிவோம்.

இங்கேயும் ஆதிகாலத்தில் வருடத்திற்கொருமுறையே கதவு திறந்து பத்துநாள் சடங்கும், குளுத்தியும் வைத்தபின்னர், கதவைப் பூட்டி விடுவார்கள். இடையிலே கோவில் வழிபாட்டுக் காக வெள்ளிக்கிழமைகளில் பொங்கல் செய்து வெளியில் படைத்துக்

கும்பிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். காலம் செல்லச் செல்ல வெள்ளிக் கிழமை தோறும் பூசகர் வந்து பூசனை செய்யும் வழக்கம் உண்டா யிருக்கிறது. பின்னரே சடங்கென்று விசேடமாகக் கோயில் திறப்ப தோடு, மற்றைய நாட்களிலும் திறந்து பூசை நடைபெறும் வழக்கம் வந்துள்ளது.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் கட்டிடங்கள் யாவும் புனரமைப்புச் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பெற்ற பின்னர், கோவில் சிறப் பான தோற்றத்தை அளிக்கிறதெனலாம். இதிலுள்ள விமானம் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சற்றிவர உயர்ந்த மதிலுஞ் அர்ண செய்யப்பெற்றுள்ள இக்கோவிலில் இப்போதுள்ள இராஜ கோபுரம் மிக அண்மையில் மேலும் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட வுள்ளது. கண்ணகை அம்மன் கோவிலைச் சுற்றவர, பிள்ளையார், கந்தசுவாமி, நாகதம்பிரான், கோயில்களும், நவக்கிரக கோவில் வசிரவர் கோயிலும், காலத்துக்குக் காலம் அமைக்கப்பெற்றுப் பூசைகள் நடை பெறுகின்றது. இதனால் கண்ணகை அம்மன் கோவில் ஒரு பூரண கோவிலாக விளங்குகின்றதெனலாம்.

இன்னும் நித்திய பூசைகள் மூன்று காலங்களிலும் பிராமண உத்தமரால் நடைபெற்று வருகின்றது. இதைவிட மாதச் சங்கிராந்தி அபிஷேகங்களும், பூரணைத் தினங்களில் விசேட அபிஷேக பூசை யோடு திருவிழாவும், பங்குனி உத்தரத்தன்று தீர்த்தத்தோடு முடிவ டையும் ஒன்பது நாட் திருவிழாக்களைக்கொண்ட வருடாந்தமகோற் சவமும் நிகழ்கிறது. இக்காலத்தில் அம்மன் அகிலாண்ட கோடிப் பிரமாண்டநாயகியாக, இராஜராஜேஸ்வரியாக எழுந்தருளித் திருவீதி உலாவருதலும், அடியவர்கள் பக்தியோடும் அம்பாளை வேண்டி நின்று உருகும் தன்மையும் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமையும்.

வெள்ளிவாரம் தோறும் விசேட பூசையும், கூட்டுப்பிரார் தனையும், நற் சிந்தனை நிகழ்ச்சியும் ஒழுங்காக நடந்தேறுகின்றன. மேலும் சித்திரைக்கதைப் படிப்பும், பூசையும், விழாவும், ஆனி உத்தரதரிசனம், ஆடிப்பூரஉற்சவம், ஆவணி மூலவிழா, ஆவணியில் விநாயகர் சதுர்த்தி உற்சவம் ஆதியனவும், திருக்கார்த்திகை, தைப்பூசம், மாசிமகம், மகாசிவராத்திரி, கால உற்சவங்களும் சிறப்பாக நடந்தேறுகின்றன. இவற்றை விட நவராத்திரி கால பூஜையும், விஜயதசமிசமீபிருட்ச பூஜையும், இருபத்தொரு நாள் கேதாரகௌரி பூஜையும், ஸ்கந்தசஷ்டி விரத பூசை, திருக்கல்யாணம் ஆதியனவும் திருவாதிரைத் தரிசனத் தோடு நிறைவு பெறும் பத்துநாட் திருவெம்பாவை கால பூஜைகளும், மார்கழி மாதத்தில் விநாயகசஷ்டியோடு முடிவு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கின்ற இருபத்தொரு நாள்விநாயக விரத (காப்புக்கட்டு, பெருங் கதைக்கிழமை) கால பூசைகளும் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றன. வேண்டியபோது இடையிடையே சங்காபிஷேகங்களும் நிகழ்த்தப் பெறுவதுண்டு.

மேலே கூறியுள்ள பூசை, அபிஷேகம், திருவிழாக்கள் எல்லாம் சிறப்பாகவும் ஒழுங்காகவும், நடைபெறுகின்ற இக்கோயில் பத்தினிக் கண்ணகை அம்மனுக்கும் உரிய இடமளித்துள்ளது என்பதை வைகாசி மாதத்தில் நிகழுகின்ற சடங்கு, குளுத்தி, முதலிய வைபவங்களிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. வேறு பல கண்ணகை அம்மன் கோவில்களில் குளுத்தி வைபவம் வைகாசிப் பூரணையன்றே நிகழ்த்தப் பெறுவதைக் காணுகின்றோம். வைகாசித்திங்கள் வருவேனென்று பத்தினித் தெய்வமான கண்ணகிதேவி திருவாய் மலர்ந்துள்ளார் என்பதில் "திங்கள்" என்பதை சந்திரன்-பூரணைச் சந்திரன் என்று கொண்டு அவர்கள் குளுத்தி பாடிச் சடங்கை முடிக்கின்றனர் என அறிகிறோம். ஆனால், "திங்கள்" என்பதைத் திங்கட்கிழமையெனக் கொண்டு, வைகாசிப்பூரணையை ஒட்டிய திங்கட்கிழமையிலேயே குளுத்தி பாடிச் சடங்கினை நிறைவு செய்யும் வழக்கம் காரைதீவுக் கண்ணகையம்மன் கோயிலில் நடைமுறைப்படுத்தப் பெற்று வருகின்றது. இத்திங்கட்கிழமைக்கு முந்திய எட்டுநாட் பூசையும் குளுத்தியும் மட்டும் கப்புகமாரால் நடாத்தப் பெறுகின்றது. இச்சடங்கு காலத்தில் "கண்ணகி வழக்குரை காதை" ஏடு படிக்கப் பெறுவதையும், மக்கள் மிகுந்த பயபக்தியுடன் இருந்து கேட்பதையும் இங்கு காணலாம். இந்த ஏட்டிலிருந்து "கோவலன் வெட்டுண்ட காதை" படிக்கப் பெறும் அன்று அங்கு நடைபெறும் பூசைமுறையும், அதற்காகக் கையாளும் வாத்திய ஓசையும், மிகவும் அமைதியான சூழ் நிலையும் பார்ப்போருக்கும், கேட்போருக்கும் மிக்க அச்சத்தினையும் பயத்தினையும் விளைவிப்பனவாயிருக்கும் அநீதியான முறையில் தான் கோவலன் வெட்டுண்டான் என்பதை இவ்வச்சமும் பயமும், மக்களுக்கு உணர வைக்கும். அன்றைய பூசைமுடிவில் உரிமைக் குடிகளுக்கு அமுது உள்ளிட்ட சிறு குடுக்கைகள், (முட்டிகள்) கொடுக்கப் பெறுவதைக் காணலாம்.

கப்புகன்மாரால் நடாத்தப் பெறும் இவ்வெட்டு நாள் சடங்கின்போதும், பூசனை அடுத்து உடுகுச்சிந்து என்று சொல்லப்படும் ஊர்ச்சுற்றுக் காவியம் முதலான காவியப் பாடல்கள் பாடப்படுவதையும், அவற்றிற்குப் பொருத்தமான வகையில் நிலத்தில் வைத்து மூன்று பேரால் அடிக்கப்பெறும் பெரிய உடுக்கை வாத்தியம் வாசிக்கப்படுவதையும் காணலாம். இந்த உடுக்கை வாத்தியம் இக்கோயிலில் மாத்திரமே உள்ளதென்று கொள்ளலாம். குளுத்

திவிழா நடக்கும் இரவு ஒரு விசேடமான நாளாகக் கருதப்படும். அன்று அதிகாலை நேரத்தில் குளுத்திப் பாடல்களை முறைப்படி இருவர் சேர்ந்து இராகத்தோடுபாடி, குளுத்திப் பாணக்கத்தை அனைவருக்கும் பங்கீடு செய்வதோடு குளுத்தி விழா இனிதே நிறைவுறுகிறது. அது வரை கோவில் அடையாளம் கொடுத்தல், பொங்கல் செய்தல் முதலாக பல வேலைகள் நடை பெறுவனவாகும்.

இக்கோயில் வருவாய் சீருற அமைந்திருப்பதும், கோவிலில் பெருமக்கள் தொடர்புகள் தொடர்ந்திருப்பதும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அம்பாளின் திருவருட்கண்ணோட்டம் அருள் பொழிவதும் இதன் குலையா நலத்துக்குக் காரணம் எனலாம். விபுலானந்த அடிகளார் மிகுதியும், பக்தி பூண்ட திருக்கோயில் இக் கண்ணகி அம்மன் கோவிலாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(6) வது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

4 களுவாஞ்சிகுடி கண்ணகியம்மன் கோவில்

மட்டுநகரிலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதியில் 16 வது மைலில் களுவாஞ்சிகுடி என்னும் ஊர் உள்ளது. இவ்வூரில் பனங்கிழங்கு, பனங்காய்ப் பலகாரம், வெற்றிலை என்பன ஒரு போதும் குறைவதில்லை. இவ்வூர்க் கண்ணகியம்மன் கோவிலைப் பற்றி நினைக்கும் போது எனது மனக் கண் முன்னர்த் தோன்றுவது பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தில் உள்ளதும், மட்டக்களப்பில் இருந்து கொண்டு செல்லப்பட்டதுமான கண்ணகி சிலைதான். இவ்வுருவச்சிலை களுவாஞ்சிகுடியில் இருந்து பிரிட்டிஷ்காரால் கொண்டு போகப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்று எனது ஊகம் வலுவுடையதாக இருக்கின்றது. இதற்கான பழைய ஐதிக கதைகளும், குறிப்புகளும் கொண்ட வரலாறுகளை அங்கங்கே காணக் கூடியதாய் இருக்கின்றது. இவ்வாலயம் இக்கிராமத்திலுள்ள இற்றைக்கு 200 வருடங்கட்கு மேற்பட்ட புராதன ஆலயங்களில் ஒன்று. பண்டைய சரித்தையின் படி இவ்வாலயம் மட்டக்களப்பு வாவிக்கணித்தாய் குளக்கட்டுகள் சந்திக்கும், மருதமரச் சோலையில் அமைய நேர்ந்தது. அதற்குரிய காரணங்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள். சேர நாட்டினின்றும் ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மாளின் சிலை, பத்தி, முத்தி, என்னும் இரு பெண்மணிகளால் மட்டக்களப்பு வாவியினூடாக மட்டக்களப்புக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இச் சிலை வைக்கப்பட்டிருந்த சிலம்பேழை தற்போது ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்திலேயே இடம் பெயராது, பத்தி, முத்திப், ஆகிய இருவரும் இளைப்பாறத் தங்கிய போதில் நிலைத்திருந்த தென்றும், அப்பெண்மணிகள் தாங்கண்ட கனவின்படி அவ்விடத்திலேயே ஆலயம் அமைக்கச்சிலையை உதவி ஒத்துழைப்பு நல்கினர்கள் என்றும், கர்ணபரம்பரை வாயிலாக அறிய வருகிறோம்.

அக்காலையில் எருவில் பகுதியை ஆண்ட முக்குகர் குல வண்ணமை அச்சிலைப் பேழையில் உள்ள சில உருவங்களைத் தனது கிராமமாகிய எருவிலுக்குக் கொண்டு போய் அங்கும் ஓர் ஆலயத்தைக் கற்கோவிலாகக் கட்டி வழிபாடு செய்துவந்தார் என்பதற்கும் பல ஆதாரங்கள் இன்றும் உள. களுவாஞ்சிகுடியில் கல்லினால் ஆலயம் எழுப்ப முன், வண்ணமை, எருவிலில் கல்லினால் ஆலயம் அமைத்துக்களுவாஞ்சிகுடி மக்களையும், களுவாஞ்சிகுடியில் கோவில் அமைக்கும் வரை எருவில் கிராமத்துக் கோவிலிலேயே எல்லா மூலமூர்த்திகளையும் வைத்துச் சடங்கு ஆராதனைகள் செய்வித்து வந்தார்கள். அப்போது களுவாஞ்சிகுடி வாழ் மக்களுக்குள் அக்

காலை களுவாஞ்சிகுடியின் ஆதிபரம்பரைக் குடி மக்களாக வதிந்த பெரிய கவுத்தன்குடி, சின்னக்கவுத்தன்குடி, ஆகிய இரு பெருங்குடி மக்களுக்குமே, எருவில் கோவிலில் சடங்கு, பூசைப் பாகைகள் இருந்தன. இன்றும் உற்சவ காலங்கள் வைகாசிப்பூரணையில் எருவில் கோவிலில் களுவாஞ்சிகுடிக் கவுத்தன் குடியார் சடங்குத் தினம் ஒன்றும் நடைமுறையில் வகுக்கப்பட்டுக் களுவாஞ்சிகுடி மக்கள், எருவில் கோவிலில் பூசைப் பாகைக்குப் போகாதிருந்தும் அந்குள்ள எருவில் குடிமக்களின் முதற்குடி மக்களால் அச்சடங்கு பூசைகளும், வருடந்தோறும், நடைபெற்று வருகின்றமை ஓர் சான்றாகும்.

எருவில் கிராமத்திலேயே கோவிலில் பாகையாளராய் வழிபாடியற்றிய களுவாஞ்சிகுடி மக்கள், உடன் முதலில் செத்தைக் கோவில் ஒன்றை அமைத்துத் தங்கட்குரிய மூலமூர்த்திச் சிலையை எருவில் வண்ணமையிடமிருந்து பெற்றுத் தற்போதிருக்கும் இடத்தில் கோவிலமைத்து வழிபாடாற்றி வந்தனர். காலக் கிரமத்தில் இற்றைக்கு அறுபது வருடங்கட்கு முன் கற்கோவிலாக அமைக்கப்பட்டு கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், யாகமண்டபம், முதலியன உருவாகிப் பொலிவுறக் காட்சியளித்து வந்தன. சென்ற ஆண்டில் சூருவளிச் சீற்றத்தால், கர்ப்பக்கிரக மண்டபம் தவிர்ந்த அனைத்தும்தவிடு பொடியாகின. கிராம மக்களின் பண உதவியுடன் அரசினர் நல்கிய பண உதவியையும் கொண்டு இரு மண்டபங்களை மட்டும் புனரமைப்புச் செய்ய நேர்ந்தது. பணம் போதாமையால் இன்னும் வெளிமண்டபம் அமைக்கப் பெறவில்லை. முதலாம் கஜபாகு மன்னன் இலங்கையை ஆட்சி புரிந்த 2 ம் நூற்றாண்டளவில் ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் வழிபாடு இழக்கு மாகாணம் எங்கும் பரவலாயிற்று.

அங்கணமைக் கடவை காதேறு நகரெருவில் களுவாஞ்சி
ஆனதம்பிலுவில் எழில் வீரமுனைதனிலும்
மங்கைசேர் பட்டிமேடுயர் செட்டிபாளையம்
வந்தாறுமூலை நகர் மற்றுமுபதியும்.

எனற கண்ணகையம்மன் ஊர்சுற்றுக் காவியும் பத்தினித் தெய்வம் பதி கொண்ட கிராமங்களை நன்கு வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. களுவாஞ்சிகுடிக் கிராமத்தில் எழுந்தருளிய இவ்வாலயம் ஆதியில் பெரிய கவுத்தன் குடி, சின்னக் கவுத்தன்குடி ஆகிய ஆதிக் குடி மக்களால் ஸ்தாபனம், பெற்று, காலமுறைக்கேற்ப தற்போது குடிபதிகளாய் வாழுடி பதிஞ்ஞாறு பாகை மக்களும், பங்குதாரர்களாகச் சேர்க்கப்பெற்றுச் சிறந்த நடந்தேறி வருகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆதியில் உள்ள இருகுடி மக்களாலும் இவ்வாலய நிதிக்காக ஐந்து ஏக்கர் நெற்காணி மானியமாய் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இக் காணி வருவாய் கோவில் வேதனம் முதலியவற்றுக்காகப் பிரயோசனப்பட்டு வருகின்றது.

பாடல்கள், சிலப்பதிகார எடு உற்சவ காலத்தில் படித்தல் உடுக்குத்தாளத்தோடு ஊர்சுற்றுக்காவியங்கள், வழக்குரைக் காவியங்கள், உற்சவமுடிவில் குளுத்தி விழாவில் படிக்கும் குளுத்திப் பாடல்கள் என்பன இவ்வாலயத்தினுக்கும் சொத்துக்களாயுள்ளன.

இங்கு நித்திய பூசை நடப்பதில்லை. அவசிய மேற்படும் போதெல்லாம், கர்ப்பக் கிரகக் கதவு திறக்காமல், மகாமண்டபத்துள் பூசை, ஆராதனைகள் நடத்திவருகின்றனர். உழுவர் மழை கேட்டும், ரோமத்துள் தொற்று நோய்கள் தோன்றினால் அவை நீங்கவும், இன்னும் சிரசுக் கோளாறுகள் சாந்திப்படவும் இவ்வாறான பொங்கல் விழாக்கள் செய்யப்பட்டுத் தேவியின் அருளைப் பெறுகின்றனர் இங்கு.

வருடந்தோறும் நிகழும் வைகாசிப் பௌர்ணமிக்கு முன் ஏழு நாட்கள் கதவு திறக்கப்பட்டு பதினெரு பாகையாளராலும், விசேட நோத்தி வைத்துள்ள ஏனையவர்களாலும் பரிபாலன சபையாரின் தீர்மானப்படி. பாகைச் சடங்கு முறையில் நைமித்திய விழா நடைபெற்று வருகின்றது.

இவ்வாலயக் கதவு திறந்ததும் ரோமமே ஒரு புனிதமான புதுத் தோற்றத்தைப் பெற்று விடும். பண்டைய சம்பிரதாய முறைப்படி. ரோமத்துள் எவ்வணும் மக்கள் பரிசுத்தராய் மது, மச்சமாமிச மற்று, வீடுவாசல்களைப் புனித நிலையில் பொலிவுறச் செய்து, பத்தினித் தெய்வையே அல்லும் பகலும் வழிபட்டவர்களாய் வாழ்வர். போடி முறையில் பாகையாளரின்சடங்கு வழிபாடுகள் நாளுக்கு நாள் சிறப்பாகவே நடைபெறும். கன்னிக்கால் வெட்டு விழா, குளுத்தி விழா ஆகிய சடங்குகள் மிகவும் பக்தியாகவும், ஆடம்பர ஆராதனைகளுடனும் நடைபெறும். வைகாசிப் பௌர்ணமியின் அன்று பின்னிரவு 4–5 மணி அளவில், குளுத்திப் பாடல்கள், பெரிய கைத்தன்குடி, சின்னக் கைத்தன்குடி, ஆகிய ஆதி இருகுடிப்பாகை மக்களில் இருவரால் பாடப் பெற்று விழா முடிவடையும். திருவிழா முதலியன இங்கு நடைபெறுவதில்லை. தேவியின் அற்புதங்களையும், பூசை ஆராதனை முறைகளையும் விளக்கிற் பெருகும்.

(6) வது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

5 பாண்டிருப்பு திரௌபதி அம்மன் கோவில்

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்து மூலைமுடுக்குகளில் எல்லாம் பல முருகன் கோயில்களும், பிள்ளையார் கோயில்களுமே முதன்மையாய் உள்ளன. அங்கே அம்மன் கோயில்களும் பல காணப்படுகின்றன– பத்திரகாளி, பேச்சி, மாரி, கண்ணகி, திரௌபதி, கடலாட்சி என்ற பெயர்களானைமைந்த அம்மன் கோயில்கள் அவற்றுட் குறிப்பிடத் தக்கன. மட்டக்களப்புத் தமிழகம் எங்கும் பெரும் சிறப்புடன் பரந்து விளங்கும் கண்ணகியம்மன் வழிபாடுபற்றி வேருகத் தனி இயல் ஒன்றில் விரிவாகக் கண்டிருக்கின்றோம். கண்ணகி, திரௌபதி, பேச்சி, அம்மன் கோயில்களிலே உயிர்ப்பலி கொடுக்கப்படுவதில்லை. மற்றைய அம்மன் கோயில்களில் இருந்த அவ்வழக்கமும் இப்போது நீக்கப்பட்டு வருகின்றது மட்டக்களப்பு களிமுகத்தருகில் உள்ள நாவலடி என்னும் ஊர்க்கடற்கரையிலே இந்நாட்டிலுள்ள பிறந்ததொரு கடலாட்சி அம்மன் கோயில் இருக்கின்றது.

இவ்வரிசையிலே ஒரே ஒரு திரௌபதி அம்மன் கோயிலைப் பற்றி இங்கே எழுதுவோம் என்று நினைக்கின்றேன். மட்டக்களப்பின் பழைமையான திரௌபதியம்மன் கோயில் கல்முனைக்கருகிலே பாண்டிருப்பு என்னும் ரோமத்தில் அமைந்துள்ளது. அங்கு நடக்கும் வருடாந்த விழா மட்டக்களப்புத் தமிழில் "தீப்பள்ளயம்" என்றழைக்கப்படுவது. "பள்ளயம்" என்பது பெருவேள்வி என இங்குப் பொருளாகும். எனவே திரௌபதி அம்மனுக்கெடுக்கும் பெருந் தீ வேள்வியே தீப்பள்ளயமாகும் என்பது பெறப்படும். பாண்டிருப்புக்கோவிலும், திரௌபதி அம்மன் வழிபாடும் கண்டி மன்னனை விசைதரும சூரியன் (கி. பி. 1594–1604) காலத்தில் இங்கு நிறுவப்பட்டன, என்று தெரிகின்றது. அக்காலத்திலே வட இந்தியாவிலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு வந்த தாதன் கவுத்தன் என்பவர் இங்கிருந்த சிற்றரசனை எதிர்த்து மன்ன சிங்கனின் உதவியோடு இக்கோயிலை அமைத்தனர் என்று பாண்டிருப்புக் கோயில் பற்றிய பாடல்கள் கூறுகின்றன.

"..... .....
பார்த்திபர்கள் கொண்டாடப் பாரதத்திற் சொன்னபடி
கும்பம், உவாசம், கடல்குளிப்புத், தீப்பாய்தல்,
அம்புவில்லுத் தண்டனே ஐவர் கொலு வாக்கி எடுத்து,
ஆடலொடு பாடி, ஆதி துரோபதைக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாடமுயர் கோவில் வரிசையுடனியற்றிக்
கும்பிட்டார், தெண்டனிட்டார் குவலயத்தைக் கர்ருமென்ருர்
தம்பட்டை, சல்லரி, தாரை, சின்னஞ், சங்கு தொனி
உடுக்குச், சிலம்பு, மணி, ஒளிதங்கு தீபமெழ,
அடுக்கு முறையோ டரோவான் களப்பலியும்,
பத்ததி போற்காட்டிப் பணிக்கன் குலத்தோர்க்கு
உற்ற புகழ் மேவ உங்களுக்கே முன்னீடு
ஈந்தே னிலங்கை எங்குமுயர்ந் தோங்கவென

.....

.....

விமல தருமனெனும் வேந்த னகமகிழ்ந்து
கமல விழிக்கண்ணன் கருணை தங்கு மிப்பதிக்கு
வேண்டும் வயல்நிலமும் வெள்ளிக் களஞ்சியமும்
தூண்டு திகிரிதந்தம் சொதியெழ வீந்து மன்னன்
கண்டி நகர் சென்ருன்.....

என்ற பாடையக் கூற்று பாண்டிருப்புத் திரௌபதியம்மன் கோவில் விழா ஒழுங்கு முதலானவற்றை அமைப்புக்கால முறைப் படியே கூறுவது பாண்டிருப்பினைத் தொடந்து பழுகாமத்திலும் பின்னர் புலியந்தீவு, மட்டிக்களி என்னுமிரு இடங்களிலும் திரௌபதி அம்மன் கோயில்கள் எழலாயின.

தீப்பள்ளயச் சடங்குக் காலமுற்றும் கோயிலில் பாண்டவர் வனவாசம் முதலியவற்றைக்கூறும் பாரதக் கதை படிக்கப்பெறும். சடங்கின் இறுதிநாளன்று நடைபெறுவதான தீப்பாயும் நிகழ்ச்சியே இவ்விழாவில் மிக முக்கியமானதாகும். கோயிலின் முன்றிலில் ஏறக்குறைய 20' நீளமும், 4 அல்லது 5' அகலமும் 3 அடி ஆழமும் உள்ள குழியொன்று தோண்டப்பெற்று முதிர்ந்த வீரை மர விறகுகளால் நிறைக்கப்படும். நெருப்பூட்டப்பெற்று அனல் கக்கு தணல்களாக விறகினைத்தும் மாறியபின்னர் கோயிற்பூசகருள் முதல்வரும், "ஐவர் ஐந்து பேரும்" (ஐவர்–பாண்டவர், பாண்டவின் புத்திரர்) திரௌபதியம்மனும்; தீப்பாய்ந்ததும் தம் நேர்த்திக் கடன்களைச் செலுத்த வந்த பக்தர்களும் தீக்குழியினை வலம் வந்து அதன் நடுவழியாக மெல்ல மெல்ல கோவிலின் எதிர்ப்புறத்திருந்து கோயிலை நோக்கி நடந்து செல்வர். தீயின் வெப்பம் பக்கத்தில் வெகு தூரத்தே நிற்போரையும் தகிக்கத்தக்கதாக இருக்கும்போதும், தீப்பாயும் எவருக்கும் அப்பேராழல் ஊறு செய்யாது காக்கும் அம்மனது தெய்வப் பெருஞ்சிறப்பை அனைவரும் வியந்து கொண்டாடுவர். தீப்பாயு முன்னர்ப்

பூசகர் அக்குழியின் மீது மந்திரித்த தீர்த்தத்தோடு வீசும் பூக்களும், இலைகளும் நீண்ட நேரம் சென்றும் வாடாது கிடக்கும் சிறப்பு அனைவரையும் பக்தி பரவசத்துள் ஆழ்த்துவது.

இவ்வாறு அனைவரையும் பரவசத்துள் ஆழ்த்தி நிற்கும் திரௌபதி அம்மன்கோயில் பாண்டிருப்பில் எழுந்த வரலாறு மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் கூறப்படுவதை நாம் இவ்விடத்தில் நினைவு படுத்தல் நன்றென்று கருதுகின்றோம்.

எதிர்மன்ன சிங்கன்ன என்னும் சிற்றரசன் மட்டக்களப்பு, உன்னரசுகிரி, போர்முனைநாடு, மண்முனை, கோறளைநாடு முதலிய பகுதிகளை எல்லாம் சிறுற ஆண்டு வந்தான். அக்காலத்தேதான் நாம் முன்னர்க்கண்ட தாதன் என்பவன் பஞ்சபாண்டவர் துரியோதனாதியோர் பற்றிய கதையுடன் ஈழநாட்டுக்கு வந்தான். அத்தாதன் என்பவன் காவிகமண்டலதாரியாய் வேடம் பூண்டு கொங்குநாடு விட்டு இலங்கையில் மட்டக்களப்புக்கு வந்த நாகர்முனைத்திருக் கோயிலைக்கண்டு தரிசனை செய்து மகாபாரத இதிகாசத்தை அவ்வாலயத்தில் போதித்தனன். அதையறிந்த திக்கதிபரொருவர் எதிர்மன்ன சிங்க நிருபனுக்கு அறிவித்தனர். எதிர்மன்னசிங்க நிருபன் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று தாதனைக் குலம், கோத்திரம், நாமம், சுயநாடு இவைகளை அறிவிக்கும்படி கூறினர். தாதனும், அரசனை நோக்கி அரசே என் குலம் வசியன் என் நாமம் தாதன், என்னுடைய கோத்திரம் விஷ்ணு, என்னுடைய நாடு கொங்கு நகர். நான் பாண்டவ குலத்து தருமராஜியோர்களுக்கு நாகர் குலத்துத் துரியோதனாதிகள் செய்த தீமைகளைக் காண்பிக்கும்படி வந்தேன் என்று கூறினன்.

எதிர்மன்ன சிங்கனும் அதனை அறிவிக்கும்படி வேண்டினன். தாதனும் அரசனை நோக்கி அரசே பஞ்சபாண்டவர்களை, துரியோதனாதிகள் சகுனி என்பவனைத்துணைக் கொண்டு இந்திரப் பிரசித்தத்தை அத்தினாபுரத்தோடு சேர்த்து அரசாளக்கருதி, சகோதர உரிமை கொண்டாடி விருந்துக்கு அழைத்துச் சூதாடி வெற்றி கொண்டு, இந்திரப்பிரசித்தத்தை அத்தினாபுரத்தோடு சேர்த்து பஞ்சபாண்டவர்களை வனவாசம் போகுப்படி நிட்டம் செய்து, துரியோதனனுடன் பிறந்த துச்சாதனன் என்பவன் பாஞ்சாலனுடைய புத்திரி திரௌபதியினுடைய உடைத்துகிலை உரிய, பஞ்சபாண்டவர் முன்பாகத் திரௌபதியின் மயிரைப்பிடித்து இழுத்து வந்து துகிலுரித்தனை, விதுரன் அதைத் தடுக்க, பஞ்சபாண்டவர்கள் தங்கள் இந்திரப் பிரசித்த நாட்டை இழந்து, காட்டிற் செல்றதன்; பின்பு பாண்டவர்கள் துரியோதனாதியரைக் கொன்றதும், அர

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வரனைக், களப்பலி செய்ததும், பார்த்தன் வெளிடத்தில் பாசுபதம் பெற்றதும், பெற்ற பின்பு அக்கினியிற் குளித்து மீண்டும் இந்திய பிரசித்தம், அத்தினைபுரம் இவைகளை அரசு செய்ததும் காண்பிக்க வேண்டும், அதற்குச் சமுத்திரக்கரை அருகும் வடவால் நிறைந்த இடமும் அதற்கப்பால் வன்மும் இருக்கும் இடத்தில்தான் காண்பிக்க வேண்டுமென்று வேண்டினர். அரசனும் சம்மதமுற்று திருக்கோயிலிலிருந்து கடல் அருகாய் வரும்போது, தாதன் வேண்டிய படி இருந்தது. அந்த இடத்தில் பாண்டவருடைய உறுப்பை ஆறு பேருக்கு உண்டாக்கி, அதனை நம்பும்படி தீ வளர்த்து, அதிலிறங்கி மீண்டுகாட்டின்ன. அரசனும் மகிழ்ந்து ஆலயமுண்டாக்கி, பாண்டுறுப்பு முனை என நாமஞ்சூட்டி, வங்கர் குலத்துத் திக்கதிபரே பரிபாலிக்கும்படி திட்டஞ் செய்து தன்னிருப்பிடம் சென்றனன் பின்பு எதிர் மன்ன சிங்கன் மனுநூலோங்க மட்டக்களப்பை அரசாண்டான் என்பர். இப்பகுதியில் பாண்டுறுப்பு என்னும் சொற்பிரயோகத்திலிருந்து வரும் பேர், காரணமும் விளங்குகின்றது எனலாம்.

அப்பால் கவுத்தன் இவ்விருந்து புறப்பட்டு, தற்போது பெரிய நீலாவணை என்று சொல்லப்படும் கிராமத்தை அடைந்து அங்கே விஷ்ணுவுக்கு ஒரு கோயிலை அமைத்து வழிபட்டு வந்தான்.

பாண்டிருப்பு திரௌபதி அம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் 18 நாள் பூசைகளிலும் வேண்டிய உதவிகளை பக்கத்துக்கிராமங்களிலுள்ள சனங்களிடம் கேட்டுச் செய்து வந்தனர். இக்காலத்தில் இங்கு எந்தக் கோயிலும் இருக்கவில்லை. ஆகையால் பக்கத்துக் கிராமங்களிலுள்ள சனங்கள் கோவிலில் வழிபாட்டோடு, தாம் குடியிருக்கவும் பொருத்தமாக இங்கு வந்து காடுகளை அழித்து வீடு கட்டிக்குடியேறினர். இந்தக் திரௌபதி அம்மன் கோவில் தாதனால் ஆக்கப்பெற்றுப் பூசைகள் நடைபெற்று வந்ததால் தாதன் கோயில் என அழைத்தனர். பாண்டுவின் மக்களை இங்கு வைத்துப் பூசை செய்து வந்த காரணத்தால் பாண்டு இருப்பு பாண்டிருப்பு என ஊர்ப்பெயராயிற்று எனவும் கூறுவர். பாண்டவர்களின் சிலைகளை வைத்து வழிபட்டு வந்தாலும், திரௌபதி அம்மன் கோயில் என்றே வழங்கப்பெறுவதால் இன்று பாண்டிருப்பு என்ற பெயர் நமது நினைவில் முதலில் தோன்றுவது இந்தத் திரௌபதி அம்மன் கோவிலே. வருடாவருடம் நடைபெற்று வரும் இக்கோவிற் பூசைகளிற் பங்கு பற்றிய சனங்கள் பூசைகளைத் தமக்குள் பகிர்ந்து கொண்டு நடாத்திவந்தனர்.

பூசை தொடங்குவதற்குச் சுவாமியை எழுந்தருளப்பண்ணுவது பெரிய நீலாவணை விஷ்ணு கோயிலிலிருந்தே நிகழ்ந்து வந்தது. காலகதியில் இங்குள்ள மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயத்திலிருந்து

எழுந்தருள்வதாக மாற்றிக் கொண்டார்கள். இக்கோயிலைக் கட்டுவித்த அண்ணன் தம்பிமார்களாகிய தாதன், கவுத்தன் ஆகிய இருவருக்குமிடையில் கலகம் ஏற்பட்டதால், ஒருவரை ஒருவர் அழிக்கப்பாடுபட்டு வந்தனர். இதன் காரணமாகத் தாதனை அவன் தம்பி கவுத்தன், துறைநீலாவணைக்குப் போகும் பாதையிலுள்ள ஓர் ஆலமரத்தில் இரகசியமாகத் தூக்கிக் கொன்று விட்டான். அதனால் இன்றும் அந்த ஆலமரம் "தாதன் தூங்கி ஆலை" என்று அழைக்கப்படுகின்றது என்று கூறுவர். இத்தகக் கவுத்தன் தாதனோடு துலுக்கர்களும் சேர்ந்து வந்தனர் என்றும் அந்தத்துலுக்கரின் உதவியைப் பெற்றுக் கவுத்தன் தனையனைத் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றான் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாறு வந்த துலுக்கர் சமய வேறுபாடின்றிக் கலந்து வாழ்ந்தனர் என்றும் இந்தத் திரௌபதி அம்மன் ஆலயத்திலும், துலுக்கர் எனப்படும் பட்டாணிமார்களுக்கும் ஒரு மேடை அமைக்கப் பெற்றிருப்பதை இன்றும் காணலாம் என்றும், அதற்குப் பண்டாணி மேடை என்று பெயர் வழங்குகின்றது என்றும் இவ்வாறு சகலரும் சேர்ந்ததால் ஆலயம் இப்போதுள்ள நிலைக்கு வந்துள்ளதென்றும் கூறுகின்றனர். இந்தத் துலுக்கரே தற்போது மருதமுனை என்று வழங்கும் கிராமத்தில் குடியேறினர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இக்கோயிலிலுள்ள விக்கிரகங்கள் எல்லாம் தாதன் கொண்டு வந்தவைகளேயாகும். சகாதேவன் சிலை இப்போது இக்கோவிலில் இல்லை என்றும், அதற்குப் பூசை செய்தல் இயலாத தெனக்கூறி, இப்போதுள்ள பூசகர்கள் அதனை கடலினுள் எறிந்துவிட்டார்கள் என்றும், அந்தச் சிலையை விடை இடத்தில்தான் தீப்பாயுமுன் சென்று மஞ்சள் குளித்து, போனவழியாலேயே திரும்பியும் வந்து தீக்குழியின் மேல் நடந்து செல்வார்கள் என்றும் அறியக் கிடக்கின்றது. தீக்குழி ஒன்றாக இருந்தாலும், அதன் நடுவிலிருந்து வடபக்கம் ஒரு குழியாகவும், தென்பக்கம் ஒரு குழியாகவும் கொண்டு, மாறி மாறி வெட்டித் தீ மூட்டுவர். அவற்றைப்பிள்ளையார் குழி என்றும், அம்மன் குழி என்றும் கூறுவர். குழி வெட்டப்படும் இடத்தின் அடியில் பலவந்திரங்கள் தாதனால் நாட்டப்பட்டுள்ளதென்று சொல்கிறார்கள். அதனாலேதான் இக்காலத்திலும் எவ்வித பயமுமில்லாது தீக்குழியில் பாய்கிறார்கள். இல்லையெனில் வீரத்தழற்பிழம்பு காலைத் துளைத்து விடுமே, அப்படி நிகழாததின் காரணம் தாதன் புதைத்த யந்திரத்தின் மகிமையே என்ற அபிப்பிராயமும் நிலவுகிறது. அஞ்சிப்பாய்கிறவர்களுக்கு அனல் அடித்தாலும் சுடுவதில்லையாம். எல்லாம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திரௌபதி அம்மனின் திருவருளே என்று பக்திபரவசத்தினற் சொல்லுகின்றனர்.

தாதன், கவுத்தன் ஆகிய இரு சகோதரர்களுடன் பல சந்நியாசிகளும் வந்ததாகக் கதை உண்டு. இது முற்றிலும் உண்மை என்பதற்கு இடமுமுண்டு. அக்காலச் சந்நியாசிகள் குடுக்கை களிற்தான் கஞ்சா வைத்துக் குடிப்பது வழக்கம். அதற்குரிய சான்றுகள் பல இங்கே தென்படுகின்றன. ஆகவே இவர்களுடன் பல சந்நியாசிகளும் வந்திருக்கலாமென்பது நம்பக் கூடியதா யிருக்கிறது. இந்தத்தாதனும், கவுத்தனும் கூட உண்மையான சந்நியாசிகளாகவே இலங்கைக்கு வந்தனர் என எண்ணவும் இடம் ஏற்படுகிறது. இந்தியாவிலே எல்லோரும் தங்கள் தங்களால் இயன்றளவு இச்சமயத்தைப் பரப்ப முற்பட்டனர். இந்தவகை யிலேதான் தாதனும் கவுத்தனும் எனையோரும் இவ்வாலயத்தின் மூலம் விட்டுணு மதச் சார்பை மக்களிடையே உண்டாக்க நினைத் திருக்கலாம். ஆயினும் விட்டுணுமதம் என்ப தொன்று மட்டக்களப்பில் தழைக்கவே வழியற்று எல்லாம் சிவசமயத்துள் அடக்கப்பட்டு விட்டன.

பழைய காலத்திலே, என் இன்றும் கூட தந்தையின் பெயராலே தனயர் அழைக்கப்படும்மரபு உள்ளது. இதனாலேயே தான் பாண் டுவின் புத்திரர் பாண்டவர் எனவும், அவர்கள் ஐந்துபேர் ஆதலால் பஞ்சபாண்டவர் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். திரௌபதி அவர் களின் பத்தினி. மைத்துனனை துச்சாதனன் திரௌபதியின் துகில் உரியமாட்டாது கைசோரக்கீழ்ப்புற்று நின்று அலுக்கச் செய்தது அன்னையின் கற்பின் பொற்பன்றே. இந்தப் பத்தினித் தெய்வத்தின் பெயரையே இவ்வாலயத்திற்குச் சூட்டி "திரௌபதி அம்மன் கோவில்" என அழைத்தனர். 18 நாட் சடங்கின்போது அங்கு படிக்கப்படும் பாக்கள் சிலவும், தீப்பள்ளயமும் இதற்கடுத்தநாள் நிகழ்ச்சியும் திரௌபதி கற்பிற் சிறந்தவளே என்பதற்குச் சான்று பகர்வனவாயமைந்து பரவசமூட்டுவனவாகும்.

கோயிலுக்கென முன்னர்த் தாதன் காலத்திற் கொடுக்கப் பெற்ற மானியக்காணி முழுமையும் இன்று கிடைக்காது போயினும், மீதியாகவும், போடிமார் கொடுத்தளவுமாகவுள்ள காணி வரும் படிகள் கோவிலைப் பரிபாலிக்கப் போதியதாகின்றது. உற்சவ காலத்தில் கடைவாடகையும் நியாயமான அளவு உள்ளது எனலாம்.

(6) வது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

6 வெல்லாவெளி ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் (சுவாதியம்மன்) கோவில்

வெல்லாவெளி என்னும் கிராமம் படுவான் கரையில் பட்டிருப்பு தொகுதியிலிருந்து சுமார் ஐந்து மைல் தூரத்தில் உள்ளது. மண்டூ ருக்குப் போகும் வழியில் வெல்லாவெளிச் சந்தி பாலையடி வட்டைக் கிராமத்துக்காகப் பிரிந்து செல்கின்றது. இக் கிராமச் சூழ்நிலை முழுவதும் வயல் வெளிகளேதென்படுவதாகும். ஆனால் மாரி காலத்தில் பெரும் போக வேளாண்மை எங்கும் நிறைந்து பச்சைப் பசேலென்ற தோற்றமுள்ளதாய் இருக்கின்றது. இந்த வெல்லா வெளிக் கிராமம் பன்னெடுங்காலமாக நாதனை என்ற பெயரில் வழங்கி வந்துள்ளது. "நீதி தோய் வன்னிமைக்கு நிகரில் நாதனை நாடு" என்றும் "நல்லருள் ஆட்சி நல்கும் நாதனை மாரியாளும்" என்றும் வருகின்ற பாடல்கள் இதனை உணர்த்துகின்றன.

இந்த ஊரிலே வடகரையால் நாம் செல்லும் போது முதலில் தெரிவது ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயமாகும். வெல்லா வெளிக் குளத்தின் தென்கரை சார்ந்து பசிய வயல் பரப்புகள் சூழவர காட்சி தரும் ஆலயமானது பார்ப்போர் கண்ணையும், கருத்தையும் கவர்வனவாய் உள்ளன. சுமார் ஐஞ்ஞூறு ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுக் காரணங்களோடு கூடியது இக் கோயில். அக்காலத்தில் இக்கோயில் சுவாதி அம்மன் பெயரால் வேறு ஒரு இடத்தில் இருந்திருக்கின்றது.

அக்காலம் வதனமார் என்று அழைக்கப்படும் இடையர் கூட்டம் வட இந்தியாவிலுள்ள அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்டு, தென்னிந் தியாவிலுள்ள காஞ்சிக்கு வந்து அங்கிருந்து கும்பகோணம், இரா மேஸ்வரம் வழியாக திருகோணமலை சென்றது. அக்கூட்டம் அங் கிருந்து கந்தளாய், தம்பலகாமம், கிளிவெட்டி, தம்பன் கடுவை என்னும் ஊர்களுக்குச் சென்று அங்கிருந்து உகந்தை மலைவரையும் அலைந்துள்ளது. அப்பால் அங்கிருந்து பாணமை திருக்கோயில், காரைதீவு, கல்முனை ஊடாக நாதனையை வந்தடைந்து அதுவே தங்களுக்கு உகந்த இடமெனக் கருதி தமது வாழ்க்கையை அமைத் துக் கொண்டது. இவற்றை வதனமார் காலியம் என்னும் பாக் களால் நாம் அறியலாம்.

நாதனை கல்லடி என்னும் அடுத்தடுத்த இரு மலைக்குன்று களில் ஒன்றில் விஜயகாது கற்சிலையைச் செதுக்கியும், மற்றதில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாரியம்மனின் மறு உருவான சுவாதி அம்மனை உருப்படுத்தியும் வழிபாடு செய்து வந்தனர். இவ்விடத்திலிருந்து அரை மைலுக் கப்பால் கிணிவகைகள், தேன், பால் மலிந்து காணப்பட்டதாலும் நாதனை ஆறு வளம் செய்வதாலும் வெளி இடங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் அங்கு குடியேறத் தொடங்கினர். சில வருடங்களின் பின்னர் இங்கு ஒருவித கொள்ளை நோய் பரவத் தொடங்கி, பலர் அடுக்கடுக்காய் மரணமுற்றதாகவும் இதனால் கலையுற்ற ஊரவர்கள் வேள்விகள் செய்தும், பொங்கல் படைத்தும், மடைவைத்தும் பல குலதெய்வங்களை வழிபட்டும் பலனளிக்காமையால், இங்கு ஒரு பருதியில் வாழ்ந்த வதனமாரிடம் சென்று முறையிட்டனர். அவர் கள் நீண்ட தூரம் யோசனை செய்த பின்னர் முத்துமாரியம்மனை நாங்கள் குலதெய்வமாகக் கொள்ளலே முறை என்று கருதி, அவ்வாறு செய்யுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். அதனை எல்லோரும் ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொண்டு தலைக்குன்றின் அடிவாரத்தில் குளவெளியின் கரையில் இப்போது மாரியம்மன் கோயிலுள்ள இடத்தில் கொத்துப் பந்தரிட்டு வழிபாடு செய்யத் தொடங்கியதாகவும் பரம்பரைக் கதை ஒன்றின் மூலம் அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

இவ்வழிபாடு மிருந்த நன்மையை அளித்ததால் கி.பி. சுமார் 1820 ம் ஆண்டளவில் சிறிய அளவிலான ஆலயத்தை நிரு மாணித்து ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மனை வழிபடத் தொடங்கினர். பின்னர் 25 ஆண்டுகள் சென்றதும் சூழவர வயல்நிலங்களையும் முற்பக்கத் தில் அழகிய தாமரைத் தடாகத்தையும் கொண்டிருந்த அதே இடத்தில் அம்மனுக்குச் சிறப்பான முறையில் ஆலயத்தை நிரு மாணிக்கத் திட்டமிட்டார்கள். அன்பர்களின் மன எண்ணப்படி ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில் எழுந்தது. அவ்வாலயத்தை அண்டி சிவன், பிள்ளையார், முருகன், விஷ்ணு, நாகதம்பிரான் போன்ற தெய்வங்களுக்கும் ஆலயங்கள் தனி அன்பர்களின் உதவி யாலும், கோயில் பணத்திலுமாக எழுப்பப்பட்டன.

1850 இல் தற்போது இடம் நிர்மாணிக்கப்பட்டு ஆலயம் எழுப் பப்பட்ட பின்னர் 1917 ம் ஆண்டளவில் மேலும் விருத்தியடைக் கப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1967 ம் ஆண்டில் இவ்வாலயம் முற்றுக இடிக்கப்பட்டு மூலஸ்தானம் முன்பிருந்த இடத்திலிருந்து சிறிது பின்நகர்த்தி கோயிலை விட்டு விசாலிப்பித்து நிர்மாணித்தார் கள். 1968 ம் ஆண்டு மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றதோடு கோயில் திருப்பணி நிறைவேறிற்று எனலாம்.

ஆரம்பகாலத்தில் ஆண்டுக்கொரு முறையே கதவு திறக்கப்பட்டு உற்சவம் நடைபெற்றுவந்தது. அதன் பின்னர் உச்சிக்காலப்

பூசையும், கடந்த 20 ஆண்டுகளாக வெள்ளிவெளி இந்துசமய அபிவிருத்திக் கழகத்தின் சார்பில் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் கூட்டுப் பிரார்த்தனையுடன் கூடிய மாலை நேரப் பூசையும் நடை பெற்று வருகின்றது. பூசைகளின் முறைகள் மற்றைய மாரியம்மன் ஆலயங்களில் நடைபெறுவதைப் போன்றே நடைபெறுகின்றன.

வருடந்தோறும் ஆனித்திங்கள் பூரணத்தினத்திற்குப்பத்து நாட்களுக்கு முந்தியதாகவரும் மகம், பூரம், உத்தரம் என்னும் ஏதாவது ஒரு நட்சத்திரத்தில் கும்பஸ்தாபனத்துடன் ஆரம்பமாகி 10 நாட்களுக்கு உற்சவம் நடைபெற்று, மூலம் அல்லது கேட்டை நட்சத்திரத்தில் கும்பம் சொரிதலுடன் திருவிழா ரிமுடிவடையும். அதில் சிறப்பம்சமாக மூன்றும்நாள் தொடக்கம் ஆறும் நாள் வரையும் மாரியம்மன் வீதி உலாவருவதும் 7 ம் நாள் நாதனைப் பிள்ளையாரடிக்கும் நாச்சிமார் கல்லடிக்கும் செல்லுதலும், அங்கு வதனமாரோடு சுவாதியம்மனுக்கும் பால்பள்ளயம் என்பன ஏற் றலும், 8 ம் நாள் கும்பம், தவநீலை, தீக்குளிப்பு என்பனவும், 9 ம் நாள் பள்ளயம் எனப்படும் மடைச் சடங்கும், 10 ம் நாள் தீர்த்தமும் இடம்பெறும். இந்த நாட்கள் மிகவும் சிறப்பான அம்சம் பொருந்தியதாக இடம் பெறும். ஆண்டு உற்சவ காலத்தில் மாரியம்மனுக்குச் சடங்கு வைத்தலும் சடங்கின்போதுபங்கு பெறும் பலர் தெய்வம் ஏறி உருக்கொண்டு ஆடுதலும், கட்டுச் சொல்லுதலும் இடம் பெறும். இதில் தலைமைக்கட்டாடியாரிடம் கட்டுக் கேட்டல் அல்லது குறிகேட்டல் எனப்படும் நிகழ்ச்சிகள் கோயில் பூசகர்களால் மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படும். கோயில் பூசகர்மார் அவ்வூரைச் சேர்ந்த சைவர்களே என்பது நியதியாகும். இப்போது குருக்கள் ஒருவரைக் கொண்டு பூசனை செய்யும் ஒழுங்கும் உண்டு.

இவ்வாலயம் பண்டு தொட்டு இப்பகுதி முக்குவ இனமக்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவர்களிலுள்ள எழு குடிகளையும் சேர்ந்தவர்களில் எழு பிரதி நிதிகளும் முகவர்களாகவும், பரம் பரையாக ஒருவர் வண்ணக்கராகவும் நீண்டகாலமாக இயங்கி வந்தனர். காலம் சென்ற திரு. எஸ். வி. சுப்பிரமணியம் அவர் களும், அதன்பின் அவரின் புதல்வரான காலஞ் சென்ற திரு. எஸ். வி. இரத்தினசிங்கம் அவர்களும் வண்ணக்கர்களாக இருந்து பெரும்பணி ஆற்றியுள்ளார்கள். இவர்களின் காலத்திலேயே இவ் வாலயம் பல்வேறு துறைகளிலும் பெருவளர்ச்சியுற்றது. திரு. எஸ். வி. இரத்தினசிங்கம் அவர்கள் மரணமடைந்ததைத் தொடர்ந்து, கடந்த 1976 ம் ஆண்டு முதல் அங்குள்ள இளைஞர் களின் தூண்டுதலின் பேரில் வண்ணக்கர் எதுவும் முறை ஒழிக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கப்பட்டு எழு பேரைக் கொண்ட பரிபாலன சபை உருவாக்கப்பட்டு அதில் ஒருவர் ஓராண்டு காலத்திற்குத்தலைவராக திருவுளச்சீட்டு மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டு செயல்படுகின்றது. ஒருதடவை தலை வராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் அடுத்த ஆறு ஆண்டுகளுக்கும் போட்டியிலிருந்து தவிர்க்கப்படுவார். இதன் மூலம் அங்குள்ள ஏழு குடியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சமவாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு எழாண்டுக் கொருமுறை தலைவராக வரும் பேறு கிடைக்கின்றது.

இவ் ஆலயத்துக்குச் சுமார் 30 எக்கர் வயல் நிலங்கள் உண்டு. எலத்தின் மூலம் இந்நிலம் வருடாவருடம் குத்தகைக்கு விடப்படு கின்றது. இதைவிட ஆலய நிர்வாகத்துக்கென ஊர்மக்களால் வருடந் தோறும் நெல்லும், பணமும் கொடுக்கப்படுகின்றது. இவ்விரண்டு வருமானங்களும் ஆலயத்தை நிருவகிப்பதற்குப் போதுமானவை யாக இருக்கின்றன.

பொதுவாக் மாரியம்மன் ஆலயங்களில் உள்ளவாறு காவியம், மாரியம்மன் உற்பத்தி, தவநிலைப் பாடல்கள், மாரியம்மன் அகவல் மாரியம்மன் அந்தாதி, மாரியம்மன் தாலாட்டு, மாரியம்மன் திருக்குளுத்தி, மாரியம்மன் வீதி உலா, மாரியம்மன் ஊஞ்சல் பாட்டு முதலானவை இவ்வாலயத்திலும் பாடப்படுகின்றன. இவ் வாலயத்தின் சிறப்புப்பற்றி கிராமிய கவிஞர் நா. தெய்வநாயகம் அவர்கள் 1948 ம் ஆண்டு கும்மி என்னும் பாடல்களையும், மண்டூர் கவிஞர் மு. சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் 1958 ல் எழுதிய தனிப்பாடல்களையும் கவிஞர் வெல்லவூர்க் கோபால் "ஊரும் உயர் வும்" என்னும் தலைப்பில் தேனருவி என்னும் சஞ்சிகையில் 1965 ல் எழுதிய பாடல்களையும், 1960 ல் அதே ஆசிரியர் "நோய் தீர்க்கும் மாரி" என்ற தலைப்பில் சிவாயவாசி என்னும் சமய சஞ்சிகையில் எழுதிய கட்டுரையும், 1968 ல் அவ் ஆசிரியர் தினகரன் பத்திரிகையில் இக் கோயிலின் கும்பாபிஷேகத்தை யொட்டி எழுதிய "வெல்லாவெளி ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் அருளாட்சி" என்ற தலைப் பிலான கட்டுரையையும் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அட் டைப்பள்ளத்தைச் சேர்ந்த சீ. கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் தனது "மகாமாரித் தேவி திவ்வியகரணி" என்னும் தொகுப்பு நூலில் ஒலைச்சுவட்டில் அமைந்த இதன் தொடர்பான வதனமார் காவி யங்களையும் சேர்த்துள்ளார். இவை இக் கோயிலைப்பற்றி அறி வதற்கு வாய்ந்த நற்கருவிகளாகும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கிறேன்.

இவ்வாலயத்துக்கு நாளாந்தம் பல்பாகங்களிலிருந்தும் மனக் குறை நிறைந்த அடியார்களும், நோயாளர்களும் பெரும் அளவில்

வருகின்றனர். தீராத நோய்கள் எல்லாம் தீர்ப்பவள் இம்மாரி. இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரம் அன்றி, பௌத்த, கிறிஸ்தவ மக்களும் நேர்த்தி செய்து வழிபட்டு, தங்கள் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ளுகின்றனர். பெரும் பெரும் வைத்தியர்களெல்லாம் கைவிட்ட நோயாளர்கள் பலர் தங்கள்துயர் போக்கி, புதுவாழ்வு பெற்ற சம்பவங்கள் இங்கு நிறைய உண்டு. இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்தையொட்டி பரந்து வளர்ந்திருக்கும் வேப்பமரத்தின் முன் வைத்து உச்சாடனம் செய்யப்பட்ட விபூதியும் இங்கு நோயா ளர்கள் உட்கொள்ள வழங்கப்படுகின்றது, இங்கு நடை பெறும் நிகழ்ச்சிகளைம் பார்த்தால் இந்த விஞ்ஞான யுகத்தில் இப்படி யொரு புதுமையா? என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

"திருந்துமங் கலவீர வதனமார் வாழி
சிவ சமய மைந்தெழுத் தெப்போதும் வாழி
பொருந்து பூசனை செய்த கட்டாடி மார்வாழி
பூ லோக நற்பதிகள் நீடுழி வாழி
அருந்தவஞ் செய்கின்ற முனிவர்கள் வாழி
அழகு நெறி மட்டக்களப்பு நகர் வாழி
வருந்துயர் அகற்றி அருள்பாலிக்கும் நாதனை
மக மாரி பொற்பாதம் வாழி வாழியவே"

என்று வதனமார் காவியம் ஒன்று விளித்து நிற்கின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(6) வது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

7 கோரா வெளி உறையும் கோல வள்ளி நாயகி கோவில்

மட்டக்களப்புக்கு வடக்கில் 16 வது மைல் தூரத்திலிருக்கும் ஒரு சிற்றூர் கிரான் எனப்படுவது. இங்கிருந்து கிரிது தூரம் சென்றதும் வாழைச்சேனை ஆறு குறுக்கிடும். ஆற்றைக்கடந்து 4 மைல் சென்றதும் பிரசித்தி பெற்ற கோராவெளி வள்ளியம்மன் ஆலயத்தை அடைந்து விடுவோம். பாதையின் இருபுறமும் கண் களுக்குப் பசுமையூட்டும் நெற்பயிர்கள் வளர்ந்து செழித்து நம்மை வரவேற்கின்றன. தூரத்தே தோன்றும் பசுமை மலைத்தொடர் எழுந்து நிற்கின்றது. கன்னங்கரேலென்ற அக்காட்சி பசிய வயல் களுக்கூடு கொடுத்து அக்காட்சியை மிகுத்துத் தோன்றச் செய்கிறது. கொஞ்சத்தூரம் சென்றதும் புலி பாய்ந்த கல் எனும் ஊரைச் சென்றடைவோம். வழியின் இரு மருங்கிலும் பசிய பெருங்காடு. கருங்காலி, முதிரை, வேம்பு, மா, மருக்காரை முதலிய மரங்கள் காட்டை அணிசெய்கின்றன. இந்தக் காட்டில் பாம்புப் புற்றுகளுக்கும் குறைவே இல்லை. இவ்வழிச் செல்வது கதிர்காமத்திலிருந்து செல்லக் கதிர்காமம் செல்வது போன்ற பிர மையை ஏற்படுத்துகின்றது. பிரமாண்டமான நாகதம்பிரானின் புற்று குறுக்கிடும். பக்தி சிரத்தையோடு கற்பூரம் கொழுத்திக் கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டுப்புறப்பட்டால் சுமார் ½ மணி நேரத் தில் கோராவெளி அம்மனின் ஆலயத்துக்கு வந்து விடுகின்றோம். ஆலயம் என்றால் பிரமாண்டமான ஆலயமல்ல, ஆலயமே இல்லை எனலாம்.

இரண்டு மெல்லிய கொக்கட்டிக் கன்றுகள், ஐந்து, அடி உயரம் இருக்கும். அவற்றின் மேல் கொத்துப் பந்தரிட்டு இருக்கும். இது தான் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயம். அந்தக் கொக்கட்டிக் கன்றுகளைப்பற்றி ஒரு அதிசயம். சுமார் 30, 40 வருடங்களாக வளர்ச்சியோ, தேய்வோ இன்றி அன்றும், இன்றும் குறையாத இள மையோடு காட்சி தருகின்றன. அவற்றின் பக்கத்தில் நிற்கும் மற்றைய கொக்கட்டி மரங்களும், வீரை மரங்களும், வம்மி மரங் களும் முதலான வேறு மரங்களும் வளர்ச்சி உற்று வான் ஓங்கி நிற்கும் போது இந்தக் கன்றுகள் மட்டும் இளமை குன்றாது, முதுமை, மூப்பும் பெறாது நிற்பது பார்ப்போரை

வியப்புக்குள்ளாக்குகின்றது. அதிலும் ஒரு விந்தை என்னவென்றால் அதில் (காணிக்கை) காசு போடுவோர் ஒரு போருக்குள் போடு கிறார்கள். கணீர் என்ற சத்தத்துடன் போய்ப் பூமியில் விழுமாம். இந்தப் போர் மண்ணால் மூடப்பட்டு விட்டபடியால் நம்மால் பரீட் சித்துப் பார்க்க முடியவில்லை.

அம்மன் குடி கொண்டுள்ள இடம் மேடாகக் காட்சி தருகின்றது. மருது, விளா, வீரை முதலிய மரங்கள் மேடையை நிழல் செய்து குளிர்விக்கின்றன. அக்குளிர்ச்சி போதா தென்று ஆலயத்தின நாற்புறமும் மகாவலிகங்கையின் கிளைநதி ஒன்று வளைந்தோடிச் செழுமை தருகின்றது. வைகாசிப் பூரணை தோறும் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் பொங்கலிட்டு பக்தி செலுத்துவதன் மர்மந் தான் என்ன. அதுபற்றி பல ஐதீகங்கள் உண்டு.

பல வருடங்களுக்கு முன்னர் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த சித் தாண்டி என்னும் கிராமத்தில் வேடர்கள் வசித்துவந்த காலம். இவ் வேட்டுவக் குடும்பத்தில் ஒரு நாள் நடக்கக் கூடாத சம்பவம் ஒன்று நடந்து விட்டது. வாலிபன் ஒருவன் தன் சகோதரியை மிருகத்தனமாகக் கூடி விட்டான். இதனால் சிற்றம் கொண்ட மற்றைய வேடர்கள் அவனைக் கொன்றொழித்தனர். இதன காரணமாக ஆட்சியாளர்களால் கொலைகாரன் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. தங்களுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு அமைந்தால பிரமாண்டமான "பள்ளவெளி" என்னும் வயலை, சிற்றுண்டியி லுள்ள முருகன் கோயிலுக்கு கொடுப்பதென வேண்டுதல் செய்தனர் வேடர் சமூகத்தினர். அவர்களின் வேண்டுதல் வீண்போகவில்லை. சிற்றுண்டிக் கந்தவேள் வேடர்களைக் கைவிட்டு விடவில்லை. அதனால் விடுதலை பெற்றகைதிகள் தாம் வேண்டுதல் செய்ததின் படி வயலை முருகனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு அங்கிருந்து மேற்கு நோக்கிக் குடி பெயர்ந்தார்கள். நேரே அவர்கள் வந்து குடியேறிய இடம் தான் இக் கோராவெளி என்பதும், அவர்களது வழிபாட்டுத் தொடர்ச்சிதான் வேடர்களது வள்ளியம்மன் வழிபாட்டு வழக்க மாகக் காணப்பட்டது என்பதும் இவ் ஐதீகக் கதையினால் நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

சில காலத்தின் பின்னர் அவ்வேட்டுவக் குடும்பத்தில் அழகான ஒரு பெண் மகவு பிறந்தது. குழந்தை பிறந்து பருவ வயது எய்தியதும் தனது தாய் தந்தையரிடம்—தான் சமாதியில் இருக்கப் போவதாகவும், அதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்து தரும்படி யும் வேண்டினாள். பெற்றோர் தடுத்தனர். கலங்கினர். எதற்கும் பயன் இல்லை. சில நாட்களில் பெண் சமாதியானாள். அந்த

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இடத்தில் ஒரு கோலப்பெண் மட்டும் குனிந்திருந்தாள். முகமும் நாலாபுறமும் வேர்வையுடன், பொழுதோடு மணலைமுனைத்த நிலவொளியில் வளர்ந்த படியே நிமிர்ந்து பார்த்து, அதில் விழுந்த நாழுனியே நிலத்தை கலைத்தியே குறுப்பிட்ட சாய வளைக் கீற்றை மின்னா நின்று மலர்வையும், தெம்மாங்கு காலப்படும் கலைந்தாள்.

ஆண்டுதோறும் மாசிலாட்டத்தில் மக்கள் இந்த இடத்தில் சிறந்த முறையில் வந்தார்கள். பேசா மலர் என்று பத்திரிகைகளில் பேசப்பட்டு வந்தவர்கள். அப்படியாகப் கோலாலம்பூர் என்பது இன்றைய கோலாலம்பூர் நிலைமை தலைகீழாக மாறிவிட்டது.

"பிடிமா பெரும் உலகும் முந்த கன்னித் தமிழே
கடைசிக்கு முன்பாக கண் திறந்தது தாயகமே".

எல்லாத் தோன்ற தாய்நிலப்பாடல்களும் "சோலையெனி மலர்ச் சோலையே எல்லாம்" எங்கிற போன்ற பழமொழிகளும் இன்றும் பூர்வீகப் பாடல்களாகவே பார்க்கப்படுகின்றன. சமீபத்தில் மக்கள் திரளும் மலர்களும் பதிலாக சில நூற்றாண்டுக் கல்லாடை அல்லாத நிலைகளை வைத்துக்கொண்டும், மலர்களும், கல்லாடைகளும், இந்த சோலை மலர் வகைகளும் இருவரும் சமமாகவே நடு மத்தியில் சாய்ந்த நிலைகளும் மக்கள் நிறைந்து காலத்திலிருந்தாலும் கலந்து தெரிகிறது.

கோலாலம்பூர் மக்கள் தங்களை கலாச்சாரத்திலும், பண்பாட்டிலும் தொழுதுகொண்டதாக எண்ணி தெரிகிறது. தூர் முனை மனிதர்களும் வாழ்வு கோலத்தை கருத்தில் கொள்ளவில்லை. அதனால் கோலாலம்பூர் இரண்டாம் நிலைக்குத் தரம் தாழ்ந்து கோலத்தை நுகர்வோர் தூய்மையாக நிலைக்கும் மனதை பக்கம் நகரக் கூடாது. இதனால் தான் பிறமொழிகளில் விளைந்தவை தொடர்பான முயற்சிகளாதாம். இன்றும் இவரும் ஒரு கலையை தன்னுடைய கலையாக்கி விளைந்தவை தொடர்பான ஒரு கலையான நிறுவனமாக கண்டு முதன்மை பயந்து, பின்னர் விரைவு கொண்ட முயற்சியிலேயே விட்டு தமது பொருளாதார வேறு விடயங்களைக் தெரிவித்தனர். மலர் மலர் கொரிசைகளுக்கு மதிப்பு மிக்க பொருளாக மாறினாலும் பொருட்களை எண்ணி அவற்றுக்கு சேவைகளை. சுற்ற மனிதர்களை. பொதுவாக மாதிரியான இடங்களை கண்டு அந்த இடத்தில் கோயில் கட்டுவதற்காக எழுந்தவர்கள் பிரபலமான, நாற்காலியை கலைந்த அமைன் தோன்றி வெறும் கல்லாடைகளும், கலைவதற்குமட்ட அளவுக்குட் ஆயிரம் எனக்கு கோண்டாம் என்று

கூறி நாற்காலி மேல் இருந்த மனிதர்களின் தூர் எனவும் தோன்றச் கோலு அதனின் அளவுகளும் செல்லும் பொறுப்பும், மணிமாலை, மலர்களும், மலர்களும், இவைகளுக்கு மிகவும் நன்றாக மாட்டி மலர்களாகவும், மற்ற தான் மனிதர்களும், நாம் மொத்த முறைகளும் போல்ட் பிரபல் இல்லை, கொள் கட்டாயம் கலைகளும் நீண்ட நிலம் நாம் என்பதை அறிவதற்கும் தெளிவாயிருந்தது.

இவைகளையும் கற்பதற்காக இல்லை என்பதை நிருபர் முறை வந்தோம். இந்த கொலைகளை சுற்றி ஏன் முன்னே நிகழ்வும் தான் முன்னேட மீண்டும் பார்த்து மலர்கள் அவர்களை போன்ற கொள்ள கொள்ளை மனதுக்குள்ளே வாங்கிய வழக்கம். தான் நான் அவர்களை, "கல் பார்ப்பார்கள் நிலைக்கவில்லை. கல்லாடைகள் சிற்சிலரிடம் மனம் மலர்களும். மலர்கள் போல்கள் அப்பார்கள் முன்னே வந்தவர்கள். அம்மன் அவனது கலைகள் தேவைப் "கலைகளை விற்கிறதாக கொள்ளப்படி மாதிரிகளில் தான் முக்கியமான இரண்டாவது மலர்களை கொள்ளவே...." என்றாள். முன்னேயும் மனைவது மனம் ஸ்டான மனிதர்களும் போல் பார்ப்பவர்களை முன் கலைகளை இருந்தார்கள். ஆனால் இதனால் மக்களை மலர்ந்தார்கள். என்ன மிகவும் இந்த கலைகளுக்கு உயிரை முன்னால். மலர்களை, கலைகளை குறிப்பிடும் மனம் நிலைக் கொள்ள மீது மனதை இருவரின் முன்னே இருந்தும் மனமும் தான் கொள்ளை போவதைப் பொறுமை மனிதர்கள் இருந்தே கொள்ளவில்லை. மனம் இரண்டு இரண்டு வருவதில் ஒரே மலர்கள். மனமும் முன்னிலைகளை இரண்டு வருவதும் மனமாகவே மலர்கள். நினைவுகளையும் மலர்ந்து விட்டது.

இவைகளைக் கற்பதற்காக மாணவர்களுடன் வகைகளும் முன்னும் மலர்களும் மலர் மனிதர்களை மலர்களாகவும். மலர்களின் மலர்கள் மலர்களை மலர்களை மனிதர்களை மலர்களை மலர்களை மல

(6) வது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

8 ஏழுவூர் பத்திரகாளி அம்மன் கோவில்

ஏழுவூர் முதலாம் வட்டாரத்தில் இக் கோவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தின் வரலாறு சுமார் 175 வருடங்களுக்கு முன்னர் தான் உண்டாகியதென்று தெரிகிறது. இந்தக் காலத்தில் மட்டக களப்புப் பகுதி கண்டியை அரசாண்ட ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜ சிங்கனின் கீழ் (1798—1815) இருந்த காலமாக இருக்கலாம். அப்படி யாயின் ஏழுவூர்ப்பகுதிக்கு ஊர்ப்போடியாக இருந்த நிலமை பாவிப் போடியார் அவர்களே எனலாம். ஆயினும் அவருக்கும் இக் கோயில் ஆரம்பத்திற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இருந்ததாகத் தெரி யவில்லை.

மட்டுநகர் வடக்கே பிரதான வீதியில் கிட்டத்தட்ட 8 மைல் தொலைவில் உள்ளது இச்சிறிய பட்டணம். பணையை எருளப்பற றுக்கு இது தலைநகரம் போன்றது. இது தமிழர்களும், முஸ்லிம் களும் நெருங்கி வாழுகின்ற ஊர்ப்பகுதி. காட்டுமா, அம்பிளா, வம்மி முதலான அடர்ந்த மரச்சோலைகள் நிழல் பரப்ப, இரு றுகளும் நிறைந்து, பல கட்டடங்களும் நிறைந்துள்ளது இக் கோயில் பரப்பு. வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பத்தர் கூட்டத்தாரின் அளப்பரிய தன்மைகளால் இக் கோயில் இன்று பிரபலப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. ஆடு, கோழி, முதலான உயிரினங்களும், தொட்டில், பிள்ளை முதலான வெள்ளி, தங்க அடையாளங்களும், நெற்கோட்டை, வாழைப்பழக் குலை முதலாயினையும் புதிர்காணிக்கைகளும் கொடுக்கப் பெறுதல் கோயிலை இன்று வளம் படுத்துகின்றது. அதனால் மதியம் பன்னிரண்டு மணிக்கு முடிய வேண்டிய பூசை பூநர்க்காரங்களை சாந்தரம் இரண்டு மூன்று மணிவரையும் நீடிக்கும். இடையில் உருவத்து குன்பாட்டில் ஆட்டம் ஆடுவாரும் உண்டு. கோயில் வருடத்தில் ஒருமுறைதான் கதவு திறக்கப்படுவதென்றாலும், மூலஸ் தானக் கதவு திறக்காமல் அதற்கு முன்னுல் உள்ள கதவுகளையும் திறந்து வெள்ளிக் கிழமை தோறும் பூசை செய்து வருகிறார்கள்.

ஏழுவூர் 4 ம் குறிச்சி பிரமத்தில் செய்து வந்த பொற்கொல்லர் இனத்தைச் சேர்ந்த உலகனார் சண்பகர் காட்டில் கம்புகள் வெட்டுவதற்காக இப்போது ஆலயம் இருக்கும் பகுதிக்குச் சென்று கம்புகள் வெட்டிக் கொண்டிருக்கும் போது அடர்ந்த காட்டின் பகுதியில் நெருப்பு எரிவதையும் அங்கே ஒரு கன்னிப் பெண் நிற்பதையும் கண்டு அஞ்சி தனது வீட்டுக்கு ஓடிவந்து விட்டார்.

அன்று தொடக்கம் இவர் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தார். ஓர் இரவு கனவில் ஒரு பெண் தோன்றி, நாங்கள் மூவராக இந்தி யாவில் இருந்து வந்தோம் இங்கு என்னை இருக்க விட்டு மற்ற இருவரும் சென்று விட்டார்கள். எனவே நான் இங்கு இருப்பதற்கு ஓர் இடம் அமைத்துக் கொடு. உனது நோய்கள் யாவும் தீர்ந்து விடுமெனக் கூறி மறைந்தார். காலையில் கண்விழித்த உலகனார் தனது நோய்கள் தீர்ந்தவராக, சிலரின் உதவியுடன் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சென்று காடுகளைத் துப்பரவு செய்து காட்டுக் கம்பு களினுல் ஓர் பந்தலை அமைத்து வழிபாடு செய்து வந்தனர். வருடத்தில் ஒருநாள் மாத்திரம் பொங்கல் பூசைகள் நடத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

இதன் பின் கீழ் குறிப்பிட்ட பேர்வழிகள் அப்போதைய அரசாங் கத்திடம் குறிப்பிட்ட காணியை மானியமாகப் பெற்று, இடுகுகளினுல், ஓர் ஆலயத்தை அமைத்து வருடத்திற்கு ஒரு தடவை மூன்று நாட்கள் சடங்கு செய்து வழிபாடு செய்து வந்தார்கள்.

1. உலகனர்,
2. அருணுசலம்,
3. கோணுமலையார்,
4. மூலப்போடியார்.
5. காசிநாதர் விதானையார்.

காலகட்டத்தில் மேற்படி நிர்வாகிகள் ஐவரினுலும் இக் கோயில் களிமண்ணுல் கட்டப்பட்டு வழிபாடு செய்யப்பட்டு வந்தது. இங்கு ஆடு, கோழிபலியிடும் வழக்கமும் இருந்து வந்தது. பின் இக் கோயிலை பராமரித்து வந்த நிர்வாகிகள் ஆலயத்தை செங்கல்லால் கட்டி புனருத்தாரணம் செய்து, கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து, வருடம் ஒரு முறை பன்னிரண்டு நாட்கள் விழா நடத்தி, பதினுன்றும் நாள் தீமிதித்தல், பள்ளயம் இடல் ஆகிய விசேட வைபவங்களுடன் விழா முடிவுறச் செய்தனர். இவ்வாலயத் திருப்பணிக்கு திரு வள்ளியப்பச் செட்டியார் அவர்கள் பல தொண்டுகள் செய்து ஓவ் வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் பூசையை எடுப்பதற்கு வழக்கையும் நிர்வாகிகளுக்கு உபயோகச் செய்து கொடுத்தார்.

1958 ம் ஆண்டு தொடக்கம் திரு. கா. புத்திரிகாமணி அவர் களின் தலைமையில் இக் கோயில் பரிபாலனத்தைப் பொறுப்பேற்ற

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிருவாகிகள் இக் கோயிலுக்குரிய சுற்று மதில், களஞ்சிய மண்டபம், இணைகள் ஆகிய வற்றை அமைத்து 1972 ம் ஆண்டு கோயிலைத் திருத்தி, மகா கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து தினப் பூசையை உண்டாக்கி ஆடு, கோழி பலியிடும் முறையை நீறுத்தி கௌரி விரதம், மானம் பூ போன்ற விழாக்களையும் உண்டாக்கினார்கள்.

1975 ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு நீதிமன்றத்தில் திரு. கா. அரசரெத்தினமும், இன்னும் சிலரும் தொடர்ந்த வழக்கில், மேற் குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளின் படி, வழக்கு மாவட்ட நீதிபதி திரு. எம். சண்முகலிங்கம் அவர்களால் சமரசமாகத் தீர்த்து வைக்கப் பட்டது.

1. இவ்வாலயத்தில் மிருகப்பட்சிவர்க்கம் எதுவும் பலியிடக் கூடாது
2. மதிய பூசை தினமும் 12 மணிக்கு நடைபெறல்வேண்டும்.
3. கோயிலில் கட்டப்பட்ட சிங்கம், பலிபீடம் இரண்டையும்யாரும் அப்புறப்படுத்தக் கூடாது.

இதன்படியார்வும் ஒழுங்குற் நடந்துவந்தன.

இப்போதைய நிருவாகிகள் பாரம் எடுத்தவுடன் மூலஸ்தான கதவை அடைத்து தினப் பூசையை நிறுத்தி விட்டார்கள். பூசை பண்ணிய அர்ச்சகரையும் விலக்கி விட்டார்கள். சிங்கம், பலிபீடம் இரண்டும் இவர்களால் அகற்றப்பட்டு விட்டன. மட்டக்களப்பு நீதிபதி கோட்டில் மிருகபட்சி வர்க்கம் பலி கொடுக்கக் கூடாதென்பதே தீர்ப்பு. நாங்கள் வெட்டவில்லை, கடிக்கிறோம் என கடந்த மூன்று வருடங்களாக கோழிகளைக் கடிக்கிறார்கள். பொற் கொல்லர் குலத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலோர் இவ்வாலயத்தைப் பரிபாலிக்கும் நிர்வாகிகளுடன் ஒத்துழைப்பதில்லை. நீதிமன்றத் தீர்ப்பை மீறி யமைக்காக நடவடிக்கை மேற் கொண்டுள்ளார்கள் இபோது வெள்ளிக் கிழமைகளில் பி. ப. வெளிமண்டபத்தில் பூசை நடை பெறுகின்றது. பக்தர்கள் பெருவாரியாக சமூகம் கொடுக்கிறார் கள். அம்பிகையின் அருள் இவர்களுக்கு கிடைக்கிறது.

அடர்ந்த காட்டு மாமரங்கள் இருந்தமையால் மாங்காட்டுக் காளி என்றும், பத்திரகாளி என்றும் அழைக்கப்பட்டு வரும் அம்பிகை யின் வருடாந்த உற்சவம் ஆனி உத்தரத்தில் தொடங்கி தொடர்ந்து 13 நாட்கள் நடக்கும். அகில இலங்கையிலிருந்தும் இவ்விழா விற்கு மக்கள் சமூகம் கொடுத்து வருகிறார்கள், எனினும் சூறாவளி யினால் பெருமரங்கள் விழுந்து விட்டமைதால் கொணத வெயிலைக் கொடுத்தல் தவிர்க்க முடியாத நிலையிலேயே உள்ளது.

புறவீதியில் வைரவர், மாரியம்மன், கண்ணகையம்மன், பாலா வதனன், பேச்சி அம்மன் ஆகிய தெய்வங்களுக்கு ஆலயங்கள் அமைக்

கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கும் வருடமொருமுறை பூசை நடை பெறும்.

வறுவூர் 4ம் குறிச்சி, சிற்றண்டி, முருவோடை ஆகிய, கிராமங்களில் வசிக்கும் பொற்கொல்லர் இனத்தைச் சேர்ந்தோர், மூன்று வருடங்களுக்கு ஒருதடவை பொதுக் கூட்டத்தில் பதினைரு பேர் அடங்கிய நிருவாகிகள், தலைவர்கள், செயலாளர்கள் தனித் காரி உட்பட தெரிவு செய்வார்கள். அவர்களே இக் கோயிலை பொறுப்பேற்றுப் பரிபாலிப்பர்.

இப்பகுதியில் வசித்து வந்த பொற்கொல்லர் இனத்தைச் சேர்ந்த கதிராமர் காளிக்குட்டி, கறுவல் தம்பி, கந்தப்பர், வீரக்குட்டி கந்தப்பர், காளிக்குட்டி, சதாசிவம் ஆகியவர்களே பூசகர்களாக விருந்து வந்தார்கள்.

விழா தொடங்குவதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன் கோயிலுக் குச் சொந்தமான ஓர் இடத்தில் பூசைக்குரிய வாழைக்காய், பலாக் காய் முதலியவற்றைப் பழுக்க வைப்பதற்கான சடங்கு நடை பெறும். மூன்றும் நாள் இதே இடத்தில் ஒரு பந்தல் போட்டு பூசைகள் நடந்த பின் பறைமேளம்சிதம் மண்டபம் காவற்பண்ணுதல் என்னும் சடங்கு உருக் கொண்டு ஆடுபவர்களுடன் ஊர்வலமாக பேழை பெட்டிகளையும் கொண்டு கோயிலை நோக்கிச் செல்லும். அங்கு கோயில் வாயிலில் படிமடையைத்து, கோயில் கதவு திறக்கப்பட்டு, கோயில் பூசைகள் மூன்று நேரமும் நடைபெறும். கடைசி உற்சவ தினத்தன்று தெய்வம் ஆடுபவர்கள் பெண்களானால் அணியும் சேலை சட்டைகள் அணிந்து வாள் கேடயங்களுடன் தீக்குவிப்பதற் காகச் செல்வது மிகவும் அலங்காரமாக இருக்கும். தெய்வம் ஆடு பவர்கள் சாட்டையினால் அடிவாங்குவதும் உண்டு. பறைமேளம் நிறுத்தப்பட்டு இப்போது நட்டுவ மேளம் ஒலிக்கப்படுகின்றது.

கந்தப்பர் என்பவருக்கு எவ்வித பூசை விதிகளும் தெரியாமல் இருந்ததாகவும், அம்பிகை கனவில் தோன்றி பூசைக்குரிய மந்திரங் களை உபதேசித்தாகவும், இவரின் காலத்தில் கோயிலில் பல அற் புதங்கள நிகழ்ந்துள்ளதாகவும் அறியப்படுகின்றது.

திரு. கோ. காளிக்குட்டி விதானையார் அவர்கள் கோயிலின் பிரதான சின்னமான பேழைப் பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு செல்வது வழக்கம். இவர் நிருவாகிகளுடன் ஏற்பட்ட மையால் ஒரு சில வருடங்கள் பேழைப் பெட்டியைக் கொண்டு செல்வதற்குப் போகாமலிருந்தார். பிணக்கு நீங்கிய பின் இவர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெரைப் பெட்டியை எடுப்பதற்காக உற்சவ காலத்தின் போது சென்றார். வழமையான முறையில் ஊர்வலம் முடிந்து கோயிலில் பெரைப் பெட்டியை இறக்குவதற்காக இவர் முயற்சித்த போது முடியவில்லை. பெரை இவரின் சிரசில் ஒட்டிக் கொண்டு இறங்கிவர மறுத்து விட்டது. கந்தப்பர் பூசாரி அவர்கள் அம்பிகையை நோக்கி பலவாறுபாடியபின்னரே இப்பேரை இவரின் சிரசை விட்டு அகன்றது. இவர் மாணிக்கும் வரை தலையில் ஓர் பள்ளமான அடையாளம் இதற்கு அறிகுறியாக இருந்தது.

உருக் கொண்டு ஆடுபவர்களில் பத்திரகாளி உருவில் ஆடுபவரான திரு. த. கந்தையா அவர்களே இக் கோயில்ல் தி மிதிப்பு வழக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். இவர் தற்காலம் மாணித்து விட்டார். இவர் மிக உந்தமமான முறையில் நடந்து கொண்டவர்.

அடப்பன்குடி, சிங்களக்குடி, மூத்தான்குடி, கட்டாடிகுடி, காமாட்சிகுடி ஆகிய குடியினரிடமிருந்து வண்ணக்குமாகளாகத் தெரிவு செயயப்பட்டு நடைபெற்ற திருவாகம் இப்போது மேற்படி குடிகளிலிருந்து நிருவாகிகளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றது. நிருவாகம் நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் படி மாற்றியமைக்கப்பெற்று, ஆலயமும் ஒழுங்குற நடைபெற்று வருமாயின் மேலும் சிறந்து விளங்க இடமுன்டாகலாம்.

---

(6) வது இயல்: அம்மன் கோவில்கள்

9 பெரிய போரைதீவு பத்திரகாளி அம்மன் கோவில்

மட்டுமா நகரின் தென்பால் பதினைட்டரை மைல் தொலைவில் பெரியபோரதீவு என்னும் கிராமம் உள்ளது. இதனைப் பெரிய போர் எறுதீவு என்னும் சொல்வர். இக்கிராமத்தில் வடபத்திர காளி கோயில் ஒன்றுண்டு.

இந்தியாவிலிருந்த மாந்தை மாநகர்த்தை ஒருபோது விஸ்வ தேவன் என்கின்ற அரசன் திறை செலுத்தி, ஆட்சி செய்து வந்தான். அவனுக்கு ஐந்து பெண் பிள்ளைகளே இருந்தார்கள். இக்காலத்தில் அந்நாட்டில், உலககுரு, சித்திரக்குரு, அர்ச்சனகுரு வாமகுரு, வாம்தேவதகுரு என்னும் நாமங்களைக் கொண்ட ஆச்சாரிமார் ஐவர் பஞ்ச கர்த்தாக்களாகச் சிறந்து விளங்கினர். இதே நேரத்தில் விஸ்வ தேவராசன் திருமண வயதினையடைந்த தனது புத்திரிகட்கு வரன் தேடலானன். எற்ற வரன் வேறு கிடைக்காத காரணத்தால், பஞ்ச கர்த்தாக்களாக விளங்கிய மேற் கூறிய ஆச்சாரிமார் ஐவரையும், தனது பெண்கள் ஐவருக்கும் திருமணம் செய்து வைத்தான். அறிவிற் சிறந்தவர்களான இவ்வைவரும். ஐந்து அரச குமாரிகளையும் ஏத்தம் மிலவியராக்கி, இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தி வந்தனர். சிலகாலத்துல் அரசன் இயற்கை எய்தினன். அவனுக்குப் பின் அரசாளப் பொருத்தமானவர்கள் இல்லாமையால், திறமை சான்ற அர்ச்சனகுரு என்ற ஆச்சாரியையே அரசாளுய் நியமித்தார்கள்.

விஸ்வதேவன் திறை செலுத்தி வந்த மன்னனை உறுதரணி ராசன், தனக்குக் கப்பம் கட்டாத காரணத்தால் அர்ச்சனகுருவைச் சிறைப் பிடித்தான், இதனைக் கேள்வியுற்ற அடுத்த தேச அரசனிய மாசற்ற மகிபன் என்பவன், அர்ச்சனகுருவைச் சிறை மீட்டற் காக, உறுதரணி ராசனோடு போருக்கெழுந்தான். இவையனைத்தும் இக்கம்மியனால் தான் வந்ததென உணர்ந்து கோபம் கொண்ட உறுதரணிராசன் அர்ச்சனகுருவின் சிறப்புக்களை உணராதவனாய், அத்தெய்வக் கம்மியனின் சிரத்தை அறுத்தான். அறுப்பட்ட சிரம் அரைநொடிப்பொழுதில் அன்னை காமாட்சி அம்மனின் பொன்னடியில் வீழ்ந்திட,

"முறுகு சினமொடு விழிகள் பொரிபெழக் கம்மியன் சிரசையும்
,கரத்தினில் தாங்கிக் கர்ஜனபமாய்
உறுதரணிராசனின் குடலைப் பிடுங்கி ஓங்காரி
உயர்மாலை எற்றிட்டாளே".... இதன் பின்னர்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அசுகிரசை அறுபட்ட உடலில் பொருத்தி, உயிர்பெறச் செய்து, "இன்றிலிருந்து உனது வம்சத்தோராகிய தெய்வகம்மியர் என்னைக் குல தெய்வமாய் வழிபடுக" எனத் திருவாய் மலர்ந்து அன்னை மறைந்தனள். அதன் பின்பு அவர்கள் முகக் களைகளை உருவாக்கி வழிபட்டு வந்தனர்.

இவர்கள் இவ்வாறு தெய்வ வழிபாடுகளையும், குலத் தொழில் களையும் செய்து வரும்போது, சேர, சோழ- பாண்டிய மன்னர்கள் இவற்றை அறிந்து, இவர்களால் நாட்டுக்கு ஏதாவது தீங்கு நேரிட லாமென நினைத்து, இவர்களைத் தங்கள் நாட்டை விட்டு அகலும் படி, முறையே கட்டளை இட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் வழிபட்டு வந்த ஐந்து முகக்களைகளையும், தம் குடி படைகளையும் படகுகளில் ஏற்றிக் கடல்மார்க்கமாகப் புறப்பட்டனர். அப்படகு வங்காள விரி குடாவைக் கடந்து, காங்கேசன், வல்வெட்டித்துறைகளைத் தாண்டி, திருகோணமலையை அடுத்த சம்பூர்க் கரையை அடைந்தபோது, பெரும் சூறைக் காற்று வீசியது. இதனால் கலக்கமுற்ற இவர்கள் தங்கள் குல தெய்வத்தை நினைத்து மனதில் வழிபட்டார்கள். அப் போது அம்மனை "இக் கரையில் இறங்குங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்ததை கேகேட்ட படகிலிருந்தவர்கள் மெய் சிலிர்த்து ஆனந்தக் கண்ணீருடன்அவ்விடத்திலேயே இறங்கினர். இவ்வாறு இறங்கிய இடம் கூனித்தீவு எனப்படுவது. அங்கேயே அம்மனை எழுந்தருளப் பண்ணி வழிபபட்டனராயினும் தொழில் வாய்ப்பில்லாமையால் வெவ் வேறு இடங்களுக்குச் செல்லலாயினர். கூனித்தீவிலிருந்து ஒரு பகுதியினர் தெற்கே எருவூருக்குச் சென்று குடியேறினர். பின்னர் இன்னும் சிலர் பெரியபோரதீவுக்கும், அதன்பின் சம்மாந்துறைக் கும் தென்று வாழ்வாராயினர். இவர்கள் இவ்வாறு மேற்குறித்த நான்கு ஊர்களிலும் ரீன்று நிலைத்ததோடு, தமது குலதெய்வ மாகிய காளிதேவிக்குக் கோயில் எடுத்து வழிபட்டு வரத் தவற வில்லை.

பெரியபோரதீவுப் பகுதியில் குடியேற வந்தவர்கள், முதலில் எருவில் என்னும் ஊரில் தங்கியிருந்து காடுகளை வெட்டி அழித்து, பெரிய போரதீவில் இன்றுள்ள ஆலயத்துக்குச் சமீபமாகவுள்ள "பிழவியாபிட்டி" என்னும் இடத்தில் அம்மனை வைத்து வழிபட்டு, சில காலத்தின் பின் இன்றைய ஆலயத்திலிருந்து இருநூறுயார் தூரத்தில் உள்ள ஒருவளவில் அவ்வம்மனை வைத்து வழிபட்டனர். குடிசனப் பெருக்கத்தால் இவ்விடத்தையும் விட்டு, இப்போது ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்தில் பிடுகுகளினால் வேய்ந்து, ஒரு கோயில் கட்டி அதில் அம்மனைக் கொண்டந்து வைத்து வழிபடலாயினர். இவ்வாறு வழிபாடு ஆரம்பித்த காலத்தில் பூசகர் இன்மையால்,

பயபக்தியுள்ள ஒருவரைத் தெரிந்தெடுத்து, அம்மனைப் பக்தியோடும் கும்பிட்டு வழிபடுவதோடு கோயிலையும் பார்த்துக் கொள்ளும்படி நியமித்தனர். ஏற்றுகொண்ட அவ்வடியவர், "படிப்பறிவும் இல்லாத என்னால் என்ன செய்ய முடியும். தாயே, நீதான் வழிகாட்டி எனது வழிபாட்டினை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்று உருக் கத்தோடும், அம்மனை வேண்டினார். ஒரு நள்ளிரவு கனவில் அம்மன் தரிசனமாகி "ஆலயத்திற்குச் சமீபமாயுள்ள மரப்பொந் தொன்றில் ஒரு எடு உண்டு. அதிலுள்ள மூன்று மந்திரங் களையும் முக்கியமான நேரங்களில் உச்சரித்துப் பூசை செய்தால் நான் அப்பூசையை ஒப்புக்கொள்வேன்" எனத் திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தனர். மறுநாட் காலை அவர் தனது மகனையும் அழைத்துக் கொண்டு போய், உரிய மரப் பொந்தில் பார்த்தபோது இவ்வேடு இருக்கக் கண்டார். மீகுந்த பயபக்தியோடும், அதனை எடுத்துப் பார்த்தபோது அவ்வேட்டில் விதி முறைமையும் எழுதப் பெற்றி ருக்கக் கண்டார். படிப்பறிவில்லாத அவர், அம்மனுடைய திரு வருளைப் போற்றித் தனது மகன் மூலமாக அவ்வேட்டில் இருந்த வைகளைப் படிக்கச் செய்து கேட்டறிந்து, பூசைக்குரியனவை அதிலிருந் தபடியே செய்து வந்தார் என்பர். அன்று தொடக்கம் அவ்வேடு "தனவு கண்ட பத்தாகி" என அழைக்கப் பெறுவதாயிற்று. மிகப் பழமையாகக் காணப்படும், இந்தப் பத்தாகி போற்றிப் பாது காத்து வைக்கப் பெற்றுள்ளது. இவையனைத்தும் இங்கு கர்ண பரம்பரையாக வழங்கிவரும் ஐதீகக் கதைகளாகும்.

1556 ம் ஆண்டிற்குட்பட்ட காலத்தில் இவ்வாலயம் உருவாக் கப்பட்டு, 1825 ம் ஆண்டில் கல்லால் கட்டப் பெற்றதென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இன்றும் ஆலய வாயிலில் உள்ள கல்வெட்டில் குறிக்கப் பெற்றுள்ள 1876 என்பது, கோயில் மதில் கட்டிய காலம் எனக் கருதப்படுவதால், அதற்கு முன்னரே ஆலயம் அமைக் கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்று கூறுவோரது கருத்துப் பொருத் தமானதே எனலாம். மடாலய முறையில் அமைந்து கும்பாபி ஷேகம் செய்யப்பெற்ற இக்கோயில், கர்ப்பக்கிரகம், மகாமண்டபம், நிருத்தமண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம், ஆகியவற்றை உடையதாக இன்று விளங்குகிறது. எனைய பரிவார தெய்வங்களுக்குச் சிறுச்சிறு கோயில்கள், வெளி வீதியில் இவ்வாலயத்தை சுற்றி அமைந் துள்ளன.

இங்கு நித்திய பூசை நடைபெறுவதில்லை. வெள்ளிக்கிழமை களில் மிக விசேடமான முறையில் பூசனை நடைபெறும். இதில் நேர்கடன் கட்டுதல், பிள்ளைவிற்றல், முதலியன நிகழும். மற்றும் தைப் பூசம், சிவராத்திரி, சித்திரைப்பூசை, வைகாசி குளுத்திப்பூசை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கார்த்திகைப்பூசை, ஆதியன விசேட பூசைகளாக நிகழ்வன. இப் பூசைகள் குடிமுறையான வழக்கத்தில் நடப்பனவாகும். தைப்பூசப் பூசையைக் கட்டாடி குடியார்களும், சிவராத்திரி பூசையை களக் குடியார்களும், வைகாசிக் குளுத்திப் பூசையை அப்பன் குடியார் களும், கார்த்திகைப் பூசையைச் சும்மாடு கட்டுக் குடியார்களும் செய்து வருகிறார்கள். வைகாசி மாதத்தில் குளுத்தியாகச் சடங் கும் நடக்கும். முதல்நாள் கல்யாணக்கால் வெட்டும், வைபவம் நிகழும். அன்று தேவாதிகள் தெய்வமாடிக் கொண்டு கலியாணக் கால் வெட்டச் செல்வார்கள். வெட்டிக் கொணர்ந்த அந்தக் காலை, மண்டபத்தில் நட்டு, விதம் விதமான உடுப்புகளால் அலங் கரிப்பர். அடுத்த நாட்காலை மூலஸ்தானப் பூசையோடு குளுத்தியும் பாடப் பெறும். இது கண்ணகையம்மன் வழிபாடாக அமைந் துள்ளது.

வருடாந்த உற்சவம் புரட்டாதி மாதத்தில் நடப்பது, இவ்வுற் சவத்திற்காக நவராத்திரி பூசை காலத்தில் வரும் ஒரு சனிக்கிழமையில் கதவு திறத்தல் நிகழும். அனறு அம்மனைப் பெட்டகத்திலிருந்து வெளியே எடுத்து ஊர்வலமாகக் கொண்டு சென்று ஆலயத்திற்குக் கொணர்ந்து வைத்துக் கதவு திறக்கும் வைபவத்தினை நடாத்துவர். மகா மண்டப நடுவில் சீலை விரித்து, அதன் மேல் மடை வைத்து முதலில் இரு விளக்குகளைத் தீபமேற்றிப் பூசை செய்வர். இது லட்சுமி பூசை எனப்படும். பின்னர் கதவடியில் பூசை நடத்தப் பெற்றதும், கதவு திறக்கப்படும். உடனே அந்த இரு விளக்குகளையும் உள்ளே கொண்டு சென்று, அம்மனது பள்ளியங்கட்டிலுக்கு அருகிலுள்ள இரு தூண்களில் வைப்பர். அன்றிரவு நடைபெறும் அபிஷேக பூசையோடு சடங்கு ஆரம்பிக்கப் பெறும்.

அடுத்தநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை, கோயில் தொண்டேழிடம் செய் யும் சலவைத் தொழிலாளர்கட்குரிய சடங்காகும். அன்று அம்மனை எழுந்தருளப் பண்ணி உள்வீதி வலமாகக் கொண்டு வருவர்.

திங்கட்கிழமை — பதம் சொல்லி குடியாரும்,
செவ்வாய்க்கிழமை — சும்மாங்காரக் குடியாரும்,
புதன்கிழமை — கொல்லன் கந்தன்குடியாரும்,
வியாழக்கிழமை — கட்டாடி குடியாரும்,
முறையே சடங்குகளைச் செய்வர்.
வெள்ளிக்கிழமை — பூம்பந்தல் சடங்கும்,

சனிக்கிழமை சிங்களக் குடியாருக்குரிய சடங்கும், ஞாயிற்றுக் கிழமை சும்மாடு கட்டுக் குடியாரின் வீரகம்ப பூசையும் வாழைச்சு

லைகளை எழுந்தருளப் பண்ணி மடுவில் பழுக்கப போடுதலும், சடங் கும் நடைபெறும். வீரகம்ப பூசை என்னும் போது, வீரகம்பம் வெட்டும் வைபவம் பற்றி இங்கே குறிப்பிட வேண்டியதாகும். ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் கோயிலில் மடை வைத்து, தீர்த்தக் கலசத்தில் இயந்திரம் போட்டு பெண்வேஷத்தில் அம்மனுக்கு கருதப்பெறும் பூசாரியார் அந்தத் தீர்த்தக் கலசத்தைக் கையில் எடுத்து, தேவாதிகள், ஆடிவர வடக்குப்புறம் நோக்கிப் புறப்படு வார். இடையிலுள்ள பழுகாமம் என்னும் ஊர்ப் பகுதியில் நிறைகுடங்கள் வைத்து அம்மனை வரவேற்பார்கள். பழுகாமத் திலிருந்து சுமார் ஐந்து மைலுக்குட்பட்ட ஓர் இடத்திலுள்ள ஆதிரக் கள்ளி மரத்தின் அடியில் மடை வைத்து, காடேறி என்கின்ற தேவதையை அழைத்து, தெய்வங்களை ஆட்டி, அம்மரத்தை வெட்டுவார்கள். பின்னர் அம்மரத்தைச் சிவி, மஞ்சள் பூசி, நூல் கட்டி, சீலையால் சுற்றித் தாம்பாளத்தில் வைத்து, தெய்வக் காரரின் தலையில் சுமத்திக் கொணர்ந்து ஆலயத்தில் வைத்த லாகிய பூசை ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று பகல் நிகழும். அன்று இவ் வீரகம்பத்துக்குப் பூசையும், வாழைக்குலை எழுந்தருளப் பண்ணி மடுவில் போடுவதும், சடங்கு நடப்பதும்நடைபெறுவன என்பது நோக்கத் தக்கது. இதற்கு அடுத்த நாளான திங்கட்கிழமை, சூரிய அடப்பன் குடியார், சடங்கு நடத்துவர். மறுநாள் செவ்வாய்க் கிழமை காலையில், நோற்பு நெல் குற்றுதல், யாகம் வளர்த்தல், சக்தி பூசை என்பன தொடர்ந்து நடைபெறும். மகா மண்ட பத்தின் நடுவில், சக்தி வேலுக்குப் பூசை நடத்தி, தெய்வங்கள் ஆடிவர நோற்புக் கட்டும் இடத்திற்கு அனைவரும் செல்வர். கோயில் அமைந்திருக்கும் இடத்தில், மதிலுக்குப் பின்னால் மேற்குப் பக்க மூலை மாரியம்மன் வாயிலின் முன் நின்று. நோற்புச் சோற் றினை மஞ்சள் சீலையில் கட்டி, ஆடு, கோழி, முதலியவைகளை நோற்பு நேர்ந்து, அச்சீலையில் கட்டிய அமுதை, பூசாரியார் தலையில் சுமந்து கொண்டு செல்வார். கோவிலுக்கு தென்மேற்காக அமைய பெற்றுள்ள அம்மூலையில் அம்முடிச்சைக் கட்டியதும் பூசை நிகழும்.

அதன் பின்னர் கடல் குளிப்பு நடைபெறும் வடக்குப் பக்கமாக உள்ள ஆற்றில் தீர்த்தமாடச் சிங்க வாகனத்தில் அம்மன் எழுந் தருள்வது வழக்கம். அவ்வாற்றிற்குட்பட்ட இடத்தில் அமைந்துள்ள பீடத்தில் அம்மனை எழுந்தருளப் பண்ணி, முன்பாக மடைகள்வைத்து, கங்கா தேவி பூசை செய்து, பின்னரே அனைவரும் நீராடுவர். கங்கா தேவி அழைப்பின் போது, ஆடும் தேவாதிகள் அம்மன் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்ததும் மக்களுக்குக் "கட்டு"ச் சொல்வர். விபூதி, சாத்தி மந்திரங்கள் ஓதித் தெய்வங்கள் ஆட்டப்படும். அம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மன மடையில் வைத்துள்ள தேங்காயை எடுத்து, அம்மனை அழைத்து அந்தத் தேங்காயை வெட்டியதும், ஆடாது நின்றவர்கள் உட்பட தெய்வம் பிடித்த தேவாதிகள் அத்தனையுமே ஆடுவது பார்ப் பவர்களுக்குப் புதுமையான அச்சத்தையும், பக்தியையும் உண்டாக் கும்.

பின்னர் அம்மனை ஆலயத்திற்குக் கொண்டு செல்வர். அன்றிரவு சில முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் நிகழும். முதலில் ஊர்காவற் பண்ணுவதற்காக, உருக்கொண்டு ஆடிவரும் தெய்வங்களின் மத் தியில், அம்மன் முகக்கனியை தம் கைகளில் ஏந்தியபடி பூசாரியார் ஊருக்குள் செல்வர். அப்படிச் செல்கையில் சந்திக எளாவ்வொன் றிலும் தேங்காய் வெட்டிச் செல்வது வழக்கம். ஊர்காவற் பண்ணி முடிந்ததும், ஆலய முன்புற வீதியில் தீமூட்டும் வைபவம் நிகழும். தேவாதிகளில் தலைத்தெய்வம் எனக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளவர், சேலை உடுத்த படி உருவேறியவராய்த் தணல் அள்ளிச் செல்வார். அங்கு நீக்குழியின் நான்கு மூலையிலும், நடுவிலும் மடைகள் வைத்து, இளநீர்களும் வைத்து, முன்கொண்டு வரப்பெற்ற வீரகம்பத்தை மூலைகளில் நட்டு, பூசை செய்யப் பெற்ற தும் தீ மூட்டுவார்கள்.

பின்னர் மகா மண்டபத்தின் நடுவில், பெரிய சீலையை விரித்து, அதன்மேல் அரிசியைப்பரப்பி, இயந்திரம் தாபித்து, பன் னீராயிரம் என்னும் அளவிற்கு மடைகள் வைக்கப்படும். இது முடிந்ததும், மேற்கேயுள்ள வாசலில் மடைகள் வைத்து "மது" கொடுக்கும் வைபவம் நடக்கும். அது சும்மாடு கட்டுக் குடியார் களில், ஆலய செயலாளரின் பகுதியிலுள்ள ஒருவரைக் கொண்டு மதுப்போத்தல் கொணரச் செய்து, அவருக்கு உருப்பண்ணி, பெரும் சிரட்டை ஒன்று எடுத்து, அதில் இயந்திரம் தாபித்து, மதுவை அந்தச் சிரட்டைக்குள் விட்டுக் கோயிலுக்குள் கொண்டு செல்வர். மகா மண்டபத்தில் ஏற்கனவே வைக்கப்பெற்ற மடைகளின் முன் பாக, மதுக் கொணர்ந்தவரை இருத்தி, பூசாரியார் கையில் எந் திரம் போட்டு, தர்ப்பணம் பண்ணி, ஒன்பது யந்திரத்துடன் ஒன்பது மந்திரமும் சொல்ல, ஒவ்வோர் தரமும் ஒவ்வோரு வாழைப்ப ழமாக ஒன்பது தடவைகள் வாழைப்பழத்தை உரித்து, மதுச் சிரட்டைக்குள் போட்டு அம்மாளை நோக்கி அதனைப் பலியாகக் கொடுப்பர். இதன் பின்பே பலி கொடுக்கும் வைபவம் நடக்கும். ஆலய வாசலுக்கு எதிரேயுள்ள வீரபத்திர சுவாமி கோயிலுக்கு முன்பாக மடை வைத்து, அதில் ஆடு, கோழிகளைப் பலியிடுவர். தற்போது 1980 ம் ஆண்டிலிருந்து இப் "பலி கொடுத்தல்" நிறுத்தப் பெற்றுள்ளமை அனைவரும் அறிந்ததே.

அதிகாலையில் தீக்குளிப்பு வைபவம் தொடங்கும். பூசாரியார் முதற்செல்ல, தெய்வங்கள் தொடர, மானிடர் பின்னால் அணிவகுத் துச் செல்ல, தீக்குளிப்புச் சம்பவம் விமரிசையாக நடைபெறும் இதனைப் பார்த்திருந்த மக்கள் பக்தியால் பரவசப்படுவர். தீக்குளிப்பு முடிந்து வந்த தேவாதிகள், அங்கு வந்திருக்கும் அனைவர்க்கும், நல்வாக்குக் கூறுவது விசேடமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய தொன் றாகும். வாக்குக் கூறி முடிந்ததும் இத்தெய்வங்கள், மஞ்சள் நீராடித் தங்களுக்குரிய பலி கருமங்களை முடித்துக் கொண்டு "ஆணை" கூறுவார்கள். ஆணை கூறுதல் என்றால் சயநிலைக்கே திரும்புதல் ஆகும். இதன் பின்னரே ஆயுத பூசை நிகழும். இழக்குப் பக்கமாக உள்ள வெளி மண்டபத்தில் இரு மடை வைத்து, அம்மனுக்குரிய ஆயுதங்களை எல்லாம் பரப்பி பூசை நடக்கும். இப் பூசையில் தேங்காய் வெட்டி நல்லது, கெட்டது, அறிவார்கள். அது முடிந்ததும், கோயிலுக்குள் சென்று தாலாட்டுப் பாடி, வழிபடப் பெறும். இத்துடன் கதவும் பூட்டப்படும்.

அன்றிலிருந்து எட்டாம் நாள் செவ்வாய்கிழமை "வைரவ வேள்வி" பூசை நடக்கும். அன்றிரவு உரொட்டிகள் சுட்டு, கதவு திறந்து மடைகளெல்லாம் வைத்து, உருவேறி ஆடுகின்ற தெய் வங்கள், கோயிற் தரிசனத்திற்காக வந்து, விரும்பிக் கேட்கின்ற மக்களுக்கெல்லாம் நல்வாக்குக் கூறும். முடிவுற்றதும், வைரவ காவியம், வாழ்ப்பாடல்கள் பாடப் பெற்று, மறுநாட்காலை அனைத்தும் முடிவுறும். அத்துடன் கதவும் பூட்டப்பெற்றால், வைகாசி மாதச் சடங்குக்கே கதவு திறப்பார்கள்.

வருடாந்த உற்சவ காலத்தில் இரவுவேளைகளில் திருவிழா மிக விமரிசையாக நடக்கும். கடைசி ஐந்து திருவிழாக்களிலும் மூன்று உற்சவ மூர்த்திகள் சகிதம் அம்பாள் வெளிவீதி வலம் வருவாள். அவ்வமயம், உபயகாரக் குடியினரில் முதியோரிருவரை அழைத்து அவர்களுக்கு, மலர்மாலை அணிந்து, வெண்சாமரத்தைக் கொடுத்து, வாகனத்தில் ஏற்றி, அம்மனுக்குச் சாமரம் வீசும் திருப்பணியைச் செய்யும் உரிமையைக் கொடுத்தல் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்று கும். திருவிழா முடிந்ததும், கோயிலின் முன்புறத்தில் வைக் கப்பெற்றுள்ள மேசை ஒன்றின்மேல், சுவாமிக்குரிய பிரசாதங்களைக் கொணர்ந்து வைத்து, முறையே, தலைவர், காரியதரிசி, தனாதிகாரி, என்பவர்களையும் குடிவழமையில் உள்ளவர்களையும், வரிசைக் கிரம மாகப் பூசகர் அழைத்துப் பிரசாதங்களை வழங்குவார். இறுதியில் தேசத்துக்கென்று ஒரு பங்கும் வழங்கப்பெறும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நோத்திக்காக வரும் ஆடி. கோழிகள், சடங்கின் இறுதியை அடுத்த புதன், வியாழன், வெள்ளிக்கிழமைகளில் பகிரங்க ஏலத்தில் விற்கப்படும். இராம சேவகர், பொலிஸார் முன்னிலையிலே இவ் விற்பனை நடக்கும்.

இவ்வாலயத்திற்கு 1915 ம் ஆண்டிலே ஒரு சிங்க வாகனம் கிடைக்கப்பெற்றது. இவ்வாகனம் மண்டூர்க் கந்தசுவாமி கோயி லுக்கு உபயமாக வந்தது என்றும், அங்கு "பணிவிடை" ஆகியதன் படி, அந்தக் காளி கோயிலுக்குக் கொண்டு வரப்பெற்றது என்றும், சொல்லப்படுகிறது. அதன் பின்னரே இம்முறையே திருவிழாக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆரம்ப காலங்களில் இரண்டு மூன்று நாட்கள் தொத்துப்பந்தலிட்டுச் சடங்குகள் செய்து வந்தவர்களுக்கு, பத்திரகாளித் தாயார், இவ்வா று திருவிழாச் செய்து, எட்டுதிக் கிலுள்ளவர்களும் அறிந்து வந்து அருளைப் பெற்றுய்ய வழிகாட் டியுள்ளார் என்றே கூறலாம்.

1945 ம் ஆண்டிலிருந்து வண்ணைக்கு முறையாக, பெரிய வண்ணைகர், இரண்டாவது வண்ணைக்கர், கணக்கப்பிள்ளை ஆகிய மூவரை மக்கள் தெரிவு செய்து, ஆலயத்தை நடத்தினர். பின்னர் ஏற்பட்ட சில மாற்றங்களின் காரணமாக, அண்மையில் நிர்வாக சபை என்கின்ற ஒரு அமைப்பை அமைத்து, கொமிஷனர் அறிக் கையின் மூலம், உதவி அரசாங்க அதிபர் தலைமையில், நிர்வாக சபையினர் தெரியப்படலாயினர். அடப்பன் குடியாரிலிருந்து தலை வரும், சும்மாடு கட்டுக் குடியாரிலிருந்து, காரியதரிசியும் சிங்களக் குடியாரிலிருந்து தனுதிகாரியும் தெரிவு செய்யப் பெற்றதும், வேளை குடிகளிலிருந்து எட்டுப் பேர் அங்கத்தவர்களாகவும், இரண்டு பேர்எண் பரிசோதகர். களாகவும் தெரிவு செய்யப் பெறுவர். இவ்வாலயத் திற்குரிய நிதி,மக்கள் வங்கியில் சேமிப்புப்பணமாக வைக்கப்பட்டி ருக்கின்றது. திருப்பணிகளான கோயிற் தேவைக்கு அவ்வப்போது, மக்கள் வங்கியிலிருந்து பணத்தை எடுத்துச் செலவழிப்பர்.

இக்கோவில் பற்றிய பாடல்களில் ஆதி காவியம் என்று கூறப் படுகின்ற காவியச் செய்யுள்களிரண்டு :—

1. சீர் பெருகு கொட்டியாபுரமருவி வாழ்கின்ற
செய்ய பொன் புல்வர் குலம் உய்யவந்த
போ மருவு மாகாளி மீது தமிழ் ஒத அருள்
பேழை வயிறுடைய மத வேழமாமுகனே
தார் மருவு கொன்றைமதி நதிசூடு னர்ப்பரவு
சரவணபவன் இருபதர இரவு பகலும்
கார் மருவு அண்ணைகர் நாடுகலமாது
காளி புகழோத நிதமும் காப்பதாமே....(1)

2. சிறைவைத்த செய்தியை அறிந்திதையடுத்த
தேசத்தை அரசாளும் மாசற்ற மசிபன்
முறைகெட்ட செய்கையது செய்தான் தரணி
மகராச னெனமுனி வாகிஅமர் செய்ய
பறைதிமிர முரசதிர வருதருசைந் நியங்கண்டு
பயமுளத்தோடு தரணி மகராசன்
சிறைதரா முறைஎன்று சிறைதனிலிருந்திடும்
தெய்வநாள் கம்மியன் சிரமதை அறுத்தான்....(4)

பெரியபோரதிவு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயத்தில் உற்சவகால இறுதியில் பாடப்படும் தாலாட்டும், வாழியும்

தாலாட்டு :

1. உற்பத்தியாக்கி உலகமுகத்தில் பூசை கொள்ளும்
கற்பிக்க வந்தவளோ காளிகா தேவியரோ

2. ஓதச் சமுத்திரத்தில் ஓங்கார மண்டபத்தில்
காதலுடன் வீற்றிருக்கும் காளிகா தேவியரோ.

3. ,கண்ணுரோ சுப்பர்களோ கட்டாண்மை தட்டாரோ
சொன்னுரோ உண்மை சிவலோக மாதாவே.

4. மார்க்கத் தரணியினை மாளவெட்டிக் கம்மியனை
காத்துப் புகழ்படைத்த காளிகா தேவியரோ.

5. பட்டாடைக்குள்ளே பழப்பாக்கும் வெற்றிலையும்
வட்டா மடை தருவேன் மடமயிலே கண்வளராய்.

வாழி :

திருவினும் திருவான திரவியக் கடலே
தேனிலும் தெளிவான தெள்ளமுத மானே
மருவினும் மணமான கஸ்தூரி மானே
மணியிலும் தெளிவான மாணிக்க மலையே
உருவிலும் திருவான ஓவியத் திருவே
ஓங்கார முழுமுதற் பொருளான ஒளியே
கருவிலும் தளிரான போரேறு திருவளர்
காளிகா தேவி என் தாய் வாழ்க அம்மே.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

துதிமாலை :

சீரணவுப் பூமாலை நேரையடி சீதளமாந
சிகாமணியாய் மிளருஞ் சடாமௌலி.
பேரருளாற் பெரியதிரு நீறணி பத்தி மணிச்
பெருமையுறு முன்னடியர் போற்புனைவோர்கு
மருவலரும் உமையர் வாழ் இன்ப நலனுறவே
இருவினையுறுதி துன்பமகல் எல்லாவேளையில்
வாழுமெமக் கபிருசியம் ஈகையருள் நல்ல
பாழுமிலாமல் வாணி சக்தி உளைவளரோ.

நித்தானை மகரநெடுங், கலை கண் பத்தாகியிய உன்ன பாலி முதலியனவுட அச்சுறுத்த வென்பபடுன கினைவரும் பயன வடையலாகும்.

இலங்கையினரதில் முதலுலகில விநாயகர் பேரில் ஒரு குறை நூலாகும். இது 1913 ம் ஆண்டளவில் தான் வெளியிடப் பெற்றது. முதியதிலிருந்து சங்ஙனும் பல்கலைகளில் உள்ள வரிய விநாயகர் கோயில் வழிபாடுகள் எழுபது பாடல்களாக அதில் குறித்துள்ளார். இதனை மாவிட்டபுரம் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் மருமகனும் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரின் புதல்வருமான சபாபதி நாவலர் அவர்கள் 1922 ம் ஆண்டில் தமி பதிப்பாணி பேரில் நிதியிலிருந்து சன்னூல் நிலையக அமைக்கப் பிறகுமாயிற்று. அற்றுமல்ல, வாலிகண்டபுரத்தின் மண்ணும் சிறப்பு அம்சங்களுடன், நாவலர் பெருமானுக்கும் வைத்தியலிங்கம் என்ற சிறப்புப் பட்டமளித்த சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரின் பிறப்பிடமாகவும் விளங்கியதாகும். அந்த மண்ணிலே, மிக மலை பிறந்தவரும் சேரலை வாழ்ந்து அமைத்தவர். இவ்வகையில் விநாயகர் பதிகம் உள்ளிட்டவை நவரின கோயிலும் எனைய கோயிலும் அமைத்தனவாம்.

இந்தியாவிலும் "மாரிபுரம்" எனப்படும் பூசைக் கிரமத்தை நியமித்து, நான் தொடர்ந்து தன்னொரு வீட்டாரும், இப்பிள்ளையார் பூசைக்குரிய பொருளாகிய கொண்டை வருவதும், அவற்றைக் கொண்டு தினமும் ஒரு நேரம் பூசையாக, மதிய பூசை மட்டும் நிகழ்ந்தது வருவதும் நிலைத்த சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

நிலையான வெற்றியைத் தரும் முதற்பொருள் விநாயகர் வழிபாடு. இவ் முதற்பொருளின் மகிமை தமிழ் நாட்டிலும், தமிழ் நாவலரின் வழிவந்த சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரின் புதல்வர் சபாபதி நாவலர் அவர்களின் முயற்சியினாலும், முதலாவதாக விநாயகர், கணேசர் என்ற பதிகமாலையாகவும் வாடலில் அமைந்ததாகும். சுன்னாகம் மகாஜனக் கல்லூரியில் 1913 ஆம் ஆண்டு சேர்ந்த நிருவிழா நிதியிலிருந்து, முதலாவது வெளியீடாக இந்நூல் வெளிவந்தது. இப்பிள்ளையார் பூசை முறை வாலிகண்டபுரத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டு, இலங்கையில் ஏனைய பகுதிகளிலும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

இலங்கையில் பரவலாக தொன்றுதொட்டு முதன்மை விநாயகர் கோயிலாகவும் விளங்குவது மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில். இங்கும் அமைந்த பரிவார மூர்த்தி கோயில் முறையிலும் வேலாயுதம் பெற்று விளங்குகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(7) வது இயல்: பொது

1 ஏருவூர் வீரபத்திரசுவாமி கோவில்

மட்டுநகருக்கு வடக்கே செல்லும் பிரதான வீதியில் சுமார் எழாவது மைல் தொலைவில் ஏருவூர் என்னும் சிறிய பட்டினம் உள்ளது. கோறளைப்பற்று (பண்டைய எகுளப் பற்று) க்கு இது தலைநகர் போல விளங்குவது. இங்கு அப்போது முஸ்லிம் மக்களும் தமிழ் மக்களும் நெருங்கி வாழுகின்றனர். இந்த வீதியின் மேற்குப்புறமாக உள்ள தமிழர் வாழும் பகுதியில் அழகியதும் கண்ணுக்கினியதுமான மருதநிலப் பரப்பின் விளிம்பில் அமைந் துள்ளது நாம் குறிப்பிட விரும்பும் வீரபத்திரசுவாமி கோவில். கோவில்விருந்து சுமார் தூறுயார் தூரத்தில் முகுந்தனே ஆற்றின் இனையொன்று சலசலவென்று ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. வயல்க ளில் பசும்பயிரேறி இருக்கும்போது அவ்விடம் கண்ணுக்கினிய காட் சியாய் விளங்கும். கோவில் அமைந்துள்ள இடத்திலே மருத மரச் சோலையும், அரசு, ஆல், வாகை முதலான மரங்களும் நிறைந்து குளிர்மையும், பசுமையும் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும். இம்மரங் களிற்பட்டு ஒலி எழுப்பிய வண்ணமாக இருக்கும் பசுங்காற்றின் சுகத்தை விரும்பி அங்கு நினமும் மக்கட்கூட்டம் திரண்டபடி இருக்கக் காணலாம். இந்த இயற்கை வளம் நிறைந்த இடத்தி லேதான் வீரபத்திரர் மூலமூர்த்தியாகவும் காளியன்னை பக்கத்தில் வீற்றிருப்பவராகவும் வெளிப்புறத்தே நாகதம்பிரானும், வயிரவரும் சுற்றுப்புறத் தேவதைகளாகவும் அமர்ந்து அருள்புரியும் வண்ணம் வீரபத்திரசுவாமி கோவில் அமைந்துள்ளது.

முழுமுதற் கடவுளான சிவபிரானைத் தவபலத்தால் தனக்கு மருகன் ஆக்கிக்கொண்ட தக்கன் தானே முதல்வன் எனக் கர்வங் கொண்டான். இதனாற்தான் செய்த யாகத்திற்கு தன்மகளான தாட்சாயணியையும் மருமகனையும் தவிர மற்றை யாவரையும் அழைத் துக்கொண்டான். தக்கன் செய்வது பெருங்குற்றமும் மகாபாத கமும் என உணராத தேவர்கள் யாகத்தில் அவிப்பலி ஏற்கத் தயாராகினர். இதனால் சிவபெருமானுக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. அப்போது ஏற்பட்ட நெற்றி வியர்வையினின்றும் உதித்தவர் தான் வீரபத்திரர் என்றும், எம்பிரான் சொற்படி மிகுந்த அகோரத் தன்மையுடையவராய்ச் சென்று தக்கன் யாகத்தை அழித்தமையால் அகோரவீரபத்திரர் என்று அழைக்கப்பெற்றார் என்றும் புராணங்கள் கூறுவ. விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வயிரவர், வீரபத்திரர் நால் வரும் சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரர்களென்றே அறிஞர்களும்.

தக்கனுடைய அதர்மமான செயலை அழித்துத் தேவர்களைக் காத்த அகோர வீரபத்திரருடைய தெய்வச்செயலை நினைக்கப் பெற்றதும் இவ் வூர் செய்த புண்ணியமே எனலாம்.

மட்டக்களப்புப்பகுதி, கண்டியை அரசாண்ட ஸ்ரீ விக்கிரமசிங் களின் கீழ் ஆட்சியில் இருந்த காலம் 1798–1815. ஏருவூர்ப் பகுதி ஊர்ப்போடியாராகவிருந்த நிலமை பாலிப்போடியார் அவர் களாவர். அக்காலத்தில் கதிர்காம யாத்திரைக்கு வந்த யாத்திரிகர் ஒருவர் தக்கன் யாகத்தை ஸ்ரீ வீரபத்திரர் அழித்த கோலமாகிய அகோர வீரபத்திரசுவாமி விக்கிரகத்தையும் தம்முடனே கொண்டு வந்திருந்தார். இது ஐம்பொன்னால் ஆக்கப் பெற்றதாயிருந்தது.

இப்போது ஏருவூர் ஐந்தாங்குறிச்சியில் ஸ்ரீவீரபத்திரசுவாமி கோவிலிருக்கும் இடத்திலுள்ள ஆலமர நிழலில் மேற்குறித்த யாத்திரிகள் வண்டிவிட்டுரை வணங்கு நாம் கொணர்ந்த அகோர வீரபத்திர சுவாமியின் சிலையை எழுந்தருளப் பண்ணி, அபிஷேகித்து, திருவமுது படைத்துப் பூசனைகளியற்றி, அவ்வமுதினையே தாம் உண்டு, உறங்கலாயினர். அன்றிரவு சுவாமியாத்திரிகர் முன் கனவில் தோன்றி "நான் இவ்விடத்திலேயே இருக்க விரும்பு கிறேன் ஆதலால் இவ்வூர்ப்பெரியாரிடம் என்னை ஒப்படைத்துப் போக வும்" எனத் திருவாய் மலர்ந்தார். அதன்படி அடுத்தநாள் இந்த யாத்திரிகர் அவ்வூர்ப் பெரியாராகவிருந்த ஊர்ப்போடியா ரான நிலமை பாலிப்போடியாரிடம், தான் கண்ட கனவைக்கூறி விக்கிரகத்தை ஒப்படைத்துவிட்டு, தம்முடன் கூடவந்த யாத்திரி கர்களுடன் கதிர்காமம் சென்றார்.

பின்னர் ஊர்ப்போடியார் ஊரவர்களைக்கூட்டி எல்லோரும் சேர்ந்து செய்துகொண்ட தீர்மானப்படி ஒரு குடிசையை அமைத்து அதில் சுவாமியின் சிலையை எழுந்தருளச் செய்து, பூசை செய்துவர, ஒரு பூசகரையும் நியமனம் செய்யலாயினர். சிலகாலத்தின் பின்னர் வள்ளங்களின் மூலம் கல், மண், முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து, ஓர் மடாலயம் அமைத்துச் சுவாமியைக் கோயிலுள் வைத்துப் பூசை செய்து வரலாயினர்.

நிலமைப் பாலிப்போடியாரின் காலம் வரை கோயில் நிருவா கத்தில் மாற்றம் இருக்கவில்லை. அவருடைய காலத்திற்குப்பின் பாலிப்போடியாரின் மருமகனாகிய வேலாயுதம் கதிர்காமத்தம்பி என்பவரும் அவருக்குப்பின் அவருடைய மகன் வேலுப்பிள்ளைத் தோம்புதோரும் கோவிலை முறையேனன்று தொடர்ந்து பரிபாலித்து வருவாராயினர். அக்காலம்வரை சடங்கும் பலியிடலும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நடைபெற்று வந்தன. பிரதமர் நடத்தும் கூட்டம் வழமை போலவே 1911 ஆம் ஆண்டிலும் கொழும்பில் கப்பற்படைத் தலைமைப் பிரிவிலேயே கொடி வணக்க மொழியோடு தொடங்கியது. இந்த விழாவில் கொழும்பிலுள்ள வியாபார நிறுவனங்கள், முஸ்லிம் கொழும்புச் சங்கம், பிரபல குடிமக்கள் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகள், பாடசாலை மாணவர்கள், பிரமுகர்கள், முக்கியஸ்தர்கள் ஆகியோரை அழைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இவர்களுடன் உள்ளூராட்சி அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகளும் பொது மக்களும் இந்த விழாவில் பங்குபற்றுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை.

1935 ஆம் ஆண்டளவில் மீண்டும் கொழும்பு நிலைமை கிட்டத்தட்ட முன்னர் இருந்த நிலைக்குத் திரும்பி விட்டது. அப்போது வெளியான பத்திரிகை ஒன்றில் பின்வரும் கருத்து வெளியிடப்பட்டது.

"முன்னைய கொழும்பு புனரமைப்பு முயற்சிகள் மறைந்துபோய் இன்றைய கொழும்பாகிறது."

கலைத்துறைப் பாடசாலைகளை நடாத்துவதற்கு கொழும்புமாநகர சபையிலும் பார்க்க வேறெவரால் விருப்பமிருக்க முடியும். இதனால் 1960 ஆம் ஆண்டளவில் DC/2069/MIS இலக்க பழக்கத்துக்கு முன்னர் போல 3.3.65 ல் கொழும்பு கலாசாலை மீண்டும் திறப்பிக்கப்பட்டது. மாணவர்களுடைய, சாலைப்பாடல், கலாசாலைக் கீதம் ஆகியவை மீண்டும் பாடப்பட்டன. பாடசாலை முன்னிலையில் நின்று வெற்றி கொண்ட வீரர்களாக மோட்டார் வண்டி ஓட்டுனர்கள், மோட்டார் திருத்துவோர் ஆகியோர் முன்னே செல்ல மாணவர்கள் அணிவகுத்துச் சென்றனர்.

1965 ம் ஆண்டில் பொருளாதார நிலை, கொழும்பு மேயர் தெரிவுக்கு வழிவகுக்கவில்லை. எனவே பாராட்டு கலந்துரை வெறுமை. இதனையடுத்த ஆராய்வுகளிலிருந்து கொழும்பின் நிலை மேலும்கீழ் சுட்டி 1978 ம் ஆண்டு முனிசிபல் சட்டவாளரின் காலி, வியத்தினர், கண்டி ஆகிய மூன்று நகரங்களின் சிறப்பான மேம்பாட்டிலிருந்தும் பிரதி ஆணை விலகுவதற்கு முன்னர் அவர் சார்பு கலைப் பிரபலத்தினர் அதனை மீண்டும் கொழும்பு வைத்தார்கள். தற்போது வழக்கமாக பழைய மேயரும் நடைபெறுகிறார்களாக முன்னேறினர்.

கொழும்பு திருநாள் முன்னர் நிலையும் நடத்தினார்கள். முன்னாள் முன்னாள்களைச் சேர்ந்தவர்களும் பாடசாலைகளின் நிர்வாகிகளும் பழைய மாணவர்கள், சிறந்த சமூக, விளையாட்டு, மற்றும் கலைத் நிபுணர்களும், திருச்சபைகளும், மகிழ்ச்சியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். காலஞ்சென்ற நிலுவெலவானவர்களும் வாலிபர்களில் சிறந்த நீர்த்தொழிலாளர் கொழும்பிலிருந்து உள்ள சமூகத்தில் பாராட்டப்பட்டனர். முன்னாள் பழைய மாணவர்களுடைய பட்டியலில் முன்னாள் மாணவர்களுடைய பெயர்களும் இடம்பெற்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்கு முன்னர் கொழும்பு நகரபிதாவினால் நியமிக்கப்பட்ட குழுவினர் ஆராய்ந்து தெரிவுசெய்தனர். இந்தக் குழுவில் முன்னாள் மாணவர்களும் இடம்பெற்றனர். இந்தக் குழுவினர் தெரிவுசெய்த பெயர்களை மேயர் அங்கீகரித்தார்.

1980 ஆம் ஆண்டளவில் கொழும்பு மாநகர சபையின் நிர்வாகத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இந்த மாற்றங்களின் விளைவாக

(7) வது இயல்: பொது

2 வந்தாறுமூலை — மகாவிஷ்ணு கோவில்

நிறைமதி நாளான பூரணை தோறும் பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, மலர், தீபம், ஆகியவற்றை கையிலேந்திக் கொண்டு அந்திப் பூசை நேரத்தில் பெண்கள், வந்தாறுமூலையிலுள்ள மகாவிஷ்ணு ஆலயத்திற்கு வரிசையாகச் செல்லுது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகவிருக்கும். அண்மையில் நடந்த கும்பாபிஷேகத்தின் பின்னர் இப்படிபொரு அற்புதமான நிலையை அங்கு காணலாம். பூரணையன்று மூலமூர்த்தியான மகாவிஷ்ணுவுக்கு பூசனைகளாற்றியதும், உள்வீதியிலுள்ள இலக்குமி கோயிலின் முன் இப்பெண்கள் இரு வரிசையிலமைந்து தாம் கொணர்ந்த தீபத்தை எண்ணெய், திரியிட்டு ஏற்றி வைத்து பழம் பாக்கினை முன்னுக்குப் படவி, கோயிற் குருக்கள் வாசிக்கின்ற சுலோகங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு மலராகத் தீபத்திற்குப் போட்டு வணங்கி

"அந்தி விளக்கே அலங்கார நாயகியே
பசும்பொன்விளக்கு வைத்துப் பஞ்சத்திரி போட்டு
குளம் போலே எண்ணெய் விட்டு கோலமுடன்
ஏற்றி வைத்தேன்
வைத்தேன் திருவிளக்கு மாலையையும் தான் விளங்க
ஏற்றினேன் நெய்விளக்கு எந்தன் குடி விளங்க"

என்று போற்றித் தமக்கு வேண்டிய மாங்கல்யம், சந்தானம், தனம், தானியம், வைரியம் முதலிய சௌபாக்கியங்களையும் தந்தருளும்படி தீப வழிபாட்டின் மூலம் மகாலட்சுமியை வேண்டிக் கொள்ளுவது பார்ப்பவர்களைப் பரவசப்படுத்தும். பண்டைக் காலத்தில் சூரியனை, அக்கினியை வழிபடுதல் வழக்கிலிருந்தது. புறவிருளைப் போக்குவது சூரியன். வீட்டிருளைப் போக்குவது விளக்கு, அல்லது அக்கினி. அகவிருளைப் போக்குவது ஞானம். இதனைப் பெறுவதற்காகவும் உடற் புனிதத் தோடு, உளப்புனிதத்தை எற்படுத்தவும் விரதம் அனுட்டித்தல், தெய்வ வழிபாடு செய்தல் வேண்டியதாகின்றது. தாய்மையைத் தெய்வமாகப் பூசிக்கும் சக்தி வழிபாடு இந்துக்களுடைய வாழ்க்கையின் சிறப்பம்சமாகும். இதனல்,

தனம் தருவது	—	தனலெட்சுமி
தானியம் தருவது	—	தானியலெட்சுமி
வைரியம் தருவது	—	தைரியலெட்சுமி
சௌபாக்கியம் தருவது	—	சௌபாக்கியலெட்சுமி

என்றெல்லாம் ஆராமையோடும் தாயாகப் பூசனை செய்தனர். இப்படியே வீட்டிருளைப் போக்கும் விளக்கினைத் தீபமேற்றி தீப லெட்சுமியாக வழிபட்டு வேண்டியவற்றைக் கேட்டுப் பெற்ற திரு விளக்கு வழிபாடு மிகப் பழமையானது. இந்த வழிபாட்டிலே நிறைவு காணும் பெண்குலத்தை வந்தாறுமூலை மகாவிஷ்ணு ஆலயத்தில் பூரணை நாளன்று அந்திக் காலப் பூசையின் போது காண முடிகிறது.

மட்டக்களப்பிலிருந்து வடக்குத் திசையாக சுமார் பத்துமைல் தொலைவிலுள்ளது, வந்தாறுமூலை என்னும் கிராமம். இக்கிராமத்தின் மத்தியில் கோயில் கொண்டிருப்பது மகாவிஷ்ணு ஆலயமாகும். எறக்குறைய ஐந்நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு இவ்வாலயம் சிறிய ஓலைக்குடில் வடிவில் அமைக்கப்பட்டு மக்கள் வழிபாட்டு இடமாக விளங்கியது. இக்கோவிலுக்கு அவ்வூர்ப் போடிமாரே பரமாரிப்பாளராக இருந்திருக்கின்றனர் எனத் தெரிய வருகின்றது. இவ்வூர் முதியவர்களிடமிருந்து கிடைத்த தகவல்களின்படி இக் கோவிலின் நிர்வாகம் கைலாயப்போடி என்பவரிடமிருந்து தம்பிப் போடி, கந்தப் போடி என்னும் இருவருக்கும் கைமாறிக் கொடுக்கப்பட்ட தெனத்தெரியவருகிறது. இவர்களிருவரும் வயது முதிர்ச்சியுற்றனர். இதனல் சர்வாதிகாரத்துடன் கோவில் நிர்வாகம் முழுவதையும் பார்ப்பதற்கு கயிலாயப்போடி என்பவருக்கு சகல உரிமைகளையும் இவர்கள் வழங்கியிருந்தனர். இவ்வாறு தனிப்பட்ட ஒருவருடைய கோவிலாக நிர்வகிக்கப்படுவதை அக்கிராமத்து மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாதிருந்தனர். இதனல் கோவில் நிர்வாகம் ஊரிலுள்ள எல்லோருக்கும் பொதுவான உரிமையைக் கொண்டு இருத்தல் வேண்டு மென்று கிராமத்து மக்கள் கோட்டில் வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்தனர். இதன் பயனகத் தேசத்து வன்னிமை முன்னிலையில் குறிப்பிட்ட கைலாயப் போடியார் பரம் பரைக்குக் கோவிலுரிமை தொடர்ந்திருக்குமாயினும், இவர்கள் தனித்தியங்காமல் ஊரின் குடியுரிமைப்படி மற்ற முன்னோரும் சேர்ந்தே நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும் என்ற தீர்ப்புக் கிடைத்தது. இத்தீர்ப்புக்கமைய குடியுரிமைக் கணக்கின்படி மயிலிப் போடியார் பரமாரிப்பின் கீழ் தோம்புதோர் க. கோணேசியார் ஆகியோர் கோயில் நிருவாகத்தை எற்று நடத்தி வந்தனர்.

அன்று தொடக்கம் இன்று வரை குடிக் கணக்குப்படி கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் திருவிழாக்களைச் சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றனர். பரமக்குட்டிக் குடியார், காவேரி கண்டம் குடியார், புதுராசர், செட்டியாகத் தறையார், அத்தியா குடியார், கழகத் தம்பணி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குடியார், மஞ்சள் பரமக்குட்டிக் குடியார், என்பவர்களே குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

ஆரம்பத்தில் வருடாந்த உற்சவத் திருவிழா புரட்டாதி மாதத்தில் நடைபெற்று வந்தது. பின்னர் சுமார் 15 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்து ஆனி மாதத்தில் நிகழ்ந்து வருகிறது. இவ் வுற்சவம் ஆனிப்பூரணை முந்திய பத்து திருவிழாவோடும் பூரணையன்று நிகழும் தீர்த்தோற்சவத்தோடும் முடிவுறும். புரட்டாதி மாதத்தில் கஞ்சன் கதை படித்தலும் மார்கழி மாதத்தில் வைகுந்த ஏகாதசியும் சிறப்பான பூசனைகளுடன் நடைபெறும்.

இவ்வுற்சவ காலத்தில் காவேரி கண்டங்குடியாரால் சர்ப்ப சயனமும், கண்ணப்ப போடியார் கருடன் கட்டும், திருவேட்டையும், பரமக்குட்டிக் குடியார் தீர்த்தோற்சவமும் ஏற்று நடத்துகின்றனர். கருடன் கட்டு அன்று தயிர்முட்டி உடைத்தல், தீக்குளித்தல் என்பனவும் நிகழ்கின்றன. கருடன் திருவிழா சுமார் மூப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் இவ்வூர்ப் பாடசாலை ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், சேர்ந்து நடாத்தி வந்ததாகவும், ஆசிரியர்களுடைய இட மாற்றங்கள் காரணமாக அவர்கள் கைவிடவேதான் மேற்குறித்தபடி கொடுக்கப்பட்டது எனவும் கூறுகின்றனர். தீர்த்தம் கழுவங்கேணிக் கடலில் நடைபெற்று வருகின்றது. இக்கடற்கரைப் பகுதி தென்னை, புன்னை மரச் சோலைகளால் குளிர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

மூல மூர்த்தியாக எழுந்தருளிய இம் மகா விஷ்ணு கோவிலின் வீதியில் நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட இலக்குமி தேவி கோவிலோடு ஆண்டாள், நரசிங்கம், அநுமார், நவக்கிரகக் கோவில்களும் உண்டு. எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் தினப்பூசை நடைபெறுகின்றது. இதற்கென மாதாந்த வேதனம் கொடுத்து வைக்கப்பெற சைவக் குருக்களை பூசனை நடத்துகின்றார். புறவீதியில் முற்காலத்தில் சமாதியான பெரியவர்களின் பெயரால் ஒரு ஆலயமும், மடமும், உண்டு. கோயில் சொத்துக்களாக காணிகள் பள்ளவெளிக்குளம், 33 எக்கரும், பாலையடி 25 எக்கரும், குருக்கள் பட்டி 15 எக்கரும் மாவிலங்கையடி 12 எக்கரும், வேறு முன்மாரி 18 எக்கரும் நிரந்தர வருவாய் கொடுத்துக் கொண்டுள்ளன.

காலத்துக்குக் காலம் நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களில் மாற்றம் வேண்டும் என்பது இவ்வூர் மக்களுடைய விருப்பமெனத் தெரிகிறது. சிலரே கோவில் சொத்துக்களைப் பராமரித்ததல், பார்ப்பவர்களுக்கு மனதில் ஓர் ஐயப்பாட்டை ஏற்படுத்தும். இதனால் மாறி மாறி எல்லோருக்கும் சந்தர்ப்பமளிப்பது இவ்விதக் குறைபாடுகள்

ஏற்படாமல் நல்ல நடை முறைகள் வரவும், ஊக்கம் வளரவும் வழி வகுக்கும் என்பது இவர்களது அபிப்பிராயமாகும். கோவில் ஒழுங்குகள் மேலும் சீராக வளரவும், பரம் பரை உரிமை படைத்தவர்களோடு, பொது மக்களில் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களும் கூட அங்கத்துவம் வகித்தல் மிகவும் நல்லது என்று அவ்வூர்ப் பெரியவர்கள் பலர் ஆலோசனை கூறுகிறார்கள்.

தற்சமயம் கிராமத்து மக்களால் குடிக்கணக்கில் தெரிவு செய்யப்பட்ட மூன்று பேர் நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றனர். மகாவிஷ்ணு கோவில் நிர்வாகத்தினரேதான் வந்தாறுமூலை பிள்ளையார் கோவில், கண்ணகை அம்மன் கோவில்களையும் பரிபாலித்து வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(7) வது இயல்: பொது

3 பண்டாரியாவெளி நாகதம்பிரான் கோவில்

பண்டைக் காலக் கோவில்களில் எத்தனையோ தெய்வீக நிபந்தனைகளும் அற்புதங்களும் நடந்து மறைபொருளாகி மங்கிப் போய்க் கிடப்பதை நாம் இன்று கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். முச்சங்க காலங்களிலுமல்லாமல் கடைச்சங்கத்திற்குப் பிற்பட்ட காலங்களிலும், தவிர்ந்த ஏனைய காலங்களிலும் தெய்வீக பக்தித் திறனைப் பல பல ஆலயங்களின் வாயிலாகவும் பக்திமான்களின் வாயிலாகவும் நிகழ்ச்சிகளும் அற்புதங்களும் நடந்தமை பற்றிக் கேள்வியுறுகின்றோம். ஆயினும் அவ்விதம் நிகழ்ந்த அற்புதச் செய்கைகள் இன்று மூடமந்திரமாகவும் மறைபொருளாகவும் வெளிவராமற் தடைப்பட்டும், எட்டுப் பிரதிகள் அழிந்தும் மங்கிப் போயுள்ளன. இதனைத்தற்காலம் ஆராய முற்படுங்கால் சிற்றூரை மூலமும் நூல்கள் சிலவற்றின் சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்கள் மூலமாகவுமே மீழ்மாகாணக் கோவில்களின் சிறப்பும் ஓரளவு இன்றுள்ள வளர்ச்சியில் சொல்லப்படுகின்றது. இதுகாலவரை தொண்டாற்றிவரும் பெரியார்கள் இதில் பங்கு கொண்டு வரலாறுகளை வெளியிட முன்வர வேண்டுமென்பதே எமது குறிக்கோளாகும் என்பதை மனப்பூர்வமாக தெரியப்படுத்துகின்றோம்.

சுமார் நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவில் இருந்து ஒரு பெண், கால் நடையாக இலங்கைக்கு வந்தாள் என்றும், வரும் போது அவள் அம்மன் சிலையும், நாகச்சிலையும் உடுப்பு முதலிய பொருட்களுடனும் வந்தாள் என்றும் வந்தவள் பண்டாரியாவெளி என்னும் கிராமத்தில் குடியிருந்தாள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இன்னுமோர் வரலாறு கத்திரி, வனிதை என்னும் இரண்டு சகோதரிகள் இந்தியாவில் இருந்து கால் நடையாக—பெரிய களம் ஊடாக வந்து பண்டாரியாவெளி என்னும் கிராமத்தில் குடிவதினர்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இரண்டு சகோதரிகளும் அம்மன், நாகசிலை என்ற இரு சிலைகளுடன் பெரும் பொருள்களும் கொண்டு வந்து அவ்வூரில் குடியேறினர்கள் என்பது ஐதீகம். இதில் கத்தரி என்பவளுக்குப் பிள்ளை இல்லை. வனிதை என்பவளுக்கு எழு பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். கடைசி 7 ஆம் பிள்ளையுடன் நாகம் ஒன்று கூடப்பிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்விதம் பிறந்த ஏழாம் பிள்ளைக்கும் (பெண்பிள்ளைக்கும்) நாகத் திற்கும் பால் ஊட்டி வளர்த்தாள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத்தாய் தன்னுடைய வீட்டில் நாகச்சிலையை வைத்து வணங்கி

வந்ததாகவும் அதன் காரணத்தால் அவளுடைய வயிற்றில் நாகம் பிறந்ததாகவும் அவள் இரண்டிற்கும் அதாவது நாகத்திற்குப் பால்கறந்து பாத்திரத்தில் பாலூட்டினதாகவும் தன் பிள்ளைக்கு பால் கொடுத்ததாகவும் இவ்விதமாக வளர்த்து வந்த போது மக்களுக்கு எழு பேருக்கும் வீட்டுப் பொருட்களை எழு பங்காக பிரிவிட்டதாகவும் இதனைப் பார்த்திருந்த நாகம் சீறிச்சினந்து படமெடுத்து ஆடிப்போட்ட பங்குகளைக் குழப்பி அடித்ததாகவும் பின் பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தின் படி நாகத்தையும் சேர்த்து எட்டுப் பங்குகளாகப் பிரிவிட்ட போது நாகம் குழப்படி பண்ணுமல் தன்னுடைய பங்கை தன்னுடன் பிறந்த பிள்ளைக்குரிய பங்குடன் சேர்த்துவிட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

மேலும் இவ்விதம் பங்கு போட்டும் பிள்ளைகள் தாயிடம் குழப்படி பண்ணி, தாயிடம் இருந்த எல்லாப் பொருட்களையும் மீட்டதால் தாய் வெறுப்புற்று தன் ஏழாவது இளைய பிள்ளையுடன் பிள்ளைக்குரிய பங்குடன் சிலையையும் எடுத்துக் கொண்டு போகும்போது பின் தொடர்ந்து நாகமும் போனதாகவும், போகும் வழியில் இளங்கன்றுள்ள எருமையொன்று தாயைத் துரத்தியதாகவும் தாய் எல்லா வற்றையும் விட்டுவிட்டு எருமையின் இரு கொம்பையும் பிடித்து வாதாட்டம் நடக்கும் போது பண்டாரியாவெளிக்கும் படையாண்டகுளக்கட்டுக்கும் பொதுவில் இருந்த இத்தி மரத்தடியில் கூட்டமாகக் கூடியிருந்த படையாண்டகுடிப் போடியார், உலையப்பா குடிப் போடியார், காலிங்கா குடிப் போடியார் மூவரும் ஓடிப் போய் விலத்திப் பாதுகாப்பளித்தார்கள் என்றும் அப்போது பயந்து ஓடிய பிள்ளை, படையாண்ட குடிப்போடியார் மனைவி (காலிங்கா குடியார்) ஆதரவில் வளர்ந்து வந்ததாகவும் தாய் சிலையுடன் மிழழுத்தீவில் உள்ள மிழ மரத்தடியில் சிறு வீடுகட்டி வாழ்ந்ததாகவும் நாகம் அவ்விடத்திலே இருந்த இத்திமரக்கடிப் புற்றில் புகுந்து கொண்ட தாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

பின் இச்சம்பவம் நடந்த அன்று ஆனி உத்திர தினமாக இருந்தமையால் அப்பிள்ளை அன்று தொட்டு ஆண்டு தோறும் தன்னுடன் பிறந்த "நாகபிள்ளை" என நினைத்துப் பொங்கல் பூசை செய்து வந்தனர் என்றும், அப்பிள்ளையின் மரபில் பிறந்த மரபினர் கொம்பிக் கிழவார் குத்துவார் காலிங்காகுடி என அழைக்கப்பட்டனர் என்றும், நாகத்தின் வேண்டுகோளின்படி அம்மரபினரே இப்பூசை செய்ய முக்கிய உரித்துடையார் என்றும் அன்றைய நாளில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்தப் பெற்று வருகிறது என்பதும் பண்டையக் கதை வரலாறுயிற்று.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நானூறு ஆண்டுகளாக நாகத்துடன் பிறந்த பிள்ளையின் வயிற்றில் பிறந்த சந்ததியார் கொம்பிக்கி வகுத்துவழுவார் என்னும் மரபுப் பெயர் கொண்ட காலிங்கா குடியினரே இப்பூசைக்கு மிக உரித்துடையோராக இருந்து வந்தனர். இச்செயலுக்கு நாகம், நாகத்துடன் உடன்பிறந்த பிள்ளையின் கனவில் தோன்றி எமது பூசையை உமது வயிற்றில் பிறந்த சந்ததியினரே செய்ய வேண்டும் எனக் கனவில் கூறியதாகவும் ஓர் கதையுண்டு. அப்போது அப்பிள்ளையின் மூத்த மகனை "நாக நம்பி" என்பவர் பூசாரியாகப் பூசை செய்துள்ளார் என்பதற்கு சான்றுகள் உள்ளன. ஆதலால் பண்டாரியாவெளிக் கிராமத்தவர்கள் பண்டைய நாளில் இருந்த படையாண்டகுடிப் போடியார் ஆகிய பணமும் பண்புள்ள மேற்குறிப்பிட்ட மூவரும் தலைமை வகித்து நாகம் குடிபுகுந்த புற்று, பண்டாரியாவெளி வயல்ன் மத்தியில் இத்திமரத்தடியில் அமைந்தமையால் அவ்விடத்திலேயே, அக்கிராம விவசாயிகள் வயற் செய்கையில் வரும் ஆதாயத்தைக் கொண்டு எவ்வித இடுக்கண்ணம் தமக்கு வரக்கூடாதென்ற நோக்கத்துடன் 60 வருடத்திற்கு முன் ஒரு நாகதம்பிரான் கோவிலும் மண்டபமும் அமைத்து ஆனி உத்தரத் தினத்தில் பால் பழம் கரைத்து பொங்களுடன் பெரும் பூசை செய்து வந்தனர். அதன் பிறகு 20 வருடங்கள் கழித்து ஓர் விநாயகர் கோவிலும் விஷ்ணு கோவிலும் கட்டி, கோவிலும் மண்டபமுமாகக் கட்டி முடித்த பின்னர் பண்டாரியாவெளி படையாண்டவெளி, மயிழடித்தீவு, கடுக்காமுனை, அரசடித்தீவு என்னும் கிராமங்களிலுள்ளவரும் சேர்ந்து பூசை செய்து வந்துள்ளனர். இப்பூசை வருடாவருடம் ஆனி உத்திரத் திருநாளை முன்னிட்டுப் பெரும் பூசை ஒன்று மட்டும் நடக்கலாயிற்று. பின்னர் 1959 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை 9 நாளைய திருவிழாவுடன் நடைமுறையில் சேர்ந்து உள்ளது.

இந்நிலை சிறிதுசிறிது மாற்றங்களுடன் பூசை செய்ய ஒரு பூசகரும் பூசகருக்கு ஒரு தொண்டுழியரும் பராபரிப்பை பார்வையிடத் தலைவர் என்றும் வண்ணக்கு, காரியதரிசி, தருதிகாரி குழுவொன்றும் நியமனம் செய்து கோவில் வருடாந்த உற்சவதினப் பூசையை விட ஒரு காலத்தினப் பூசையும் இன்றுவரை வளர்ந்துள்ளது. இதே காலை எல்லையில் 1967 இல் கவுடாலீடும் 1970 இல் சிகர கோபுரமும் கட்டப்பட்டதுடன் நாகதம்பிரான் மேடையும் இணறு இரண்டும் கட்டப்பட்டது.

கோவில் புனருத்தாரணத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் வருமானம் போதாமையால் நிருவாக சபையின் நிர்மானத்தையொட்டி செவ்வாய், வெள்ளி இரண்டு தினமும் ஒரு காலப்பூசை செய்வதாகத்

தீர்மானித்து 1970 இல் இருந்து அது நடைமுறையில் கொண்டு வரப்பட்டது.

1946 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இவ்வாலயத்தில் ஒரு சில விசேட பூசைகள் நியமிக்கப்பட்டன. அவை ஆனியுத்தரப் பொங்கல், கார்த்திகை தீப விளக்கீடு, கந்தசட்டிப் பூசை, தைப்பொங்கல் பூசை, தைப்பூசம், சிவராத்திரிப்பூசை, சித்திரை வருடப் பூசை என்பனவாகும். இவ்வாறுக விசேட தினப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

இக்கோவிலின் உட்பிரகாரத்தில் நாகேஸ்வரி ஆலயம், விநாயகர் ஆலயம் விஷ்ணு ஆலயம், கந்தசுவாமி ஆலயம், வைரவர் ஆலயம் என்பனவும் பால் பழம் கரைத்து வைக்கும் சுற்றுப்புற மதிலுடன் கூடிய மேடையும் மணிக்கோபுரமும் இவை யனைத்தையும் உள்ளடக்கிய சுற்றுமதில் என்பவையும் உட்புற அமைப்பாகும்.

கோவிலின் வெளிப்புறம் பார்த்தாலோ நாலா பக்கமும் வயல் சூழ்ந்த பூமி. இதில் ஆனி உத்தரப் பெருநாளில் தேசமக்களால் சூழப்பட்ட விழாக் கோலங்களும் பொங்களும் நடைபெறவுள்ள வெளிப்பரப்பாகும்.

பெரும் பூசை விழாக்கள் நடைபெறும் காலம் அசம்பாவிதங்கள் நடைபெறுமனும் எரும் வருவாயை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தவும், பயன்படுத்தப்பட்ட பொருளையோ கட்டடங்களையோ பாதுகாக்கவும் வரும் பக்தர்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய வேலைகளைச் செய்தல் முதலானவற்றிலும், சுருங்கச் சொல்லில் குழு நிர்வாகம் பாதுகாப்பான முறையில் பயனுள்ள செயல்களில் ஈடுபட முன்னேற்றமடைந்து வருதல் கருதத்தக்கது.

விசேட பூசையான ஆனித்திருநாள் பொங்கலில் குளத்து நீரை அள்ளி, பால் பழம் கரைக்கவும், பொங்கல் செய்யவும் பொது மக்கள் அழுக்கடைந்த நீரை அள்ளிப்பரிமாற விருப்பமில்லாது தயங்குவதால், கோவில் வருமானத்தைக் கொண்டும் இயன்ற பெரியார்களின் நன்கொடைப் பணத்தைக் கொண்டும் தற்போதுள்ள கிணற்றை விட மேலும் கிணறுகள், போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது நாங்கள் கூறக்கூடியன வாகும். தொலைவில் இருந்து வருவோர் தங்கித் தரித்துச் செல்லத்தக்கதாக மடங்களை ஒரு சிலவற்றை அமைத்துக் கொடுத்தலும் முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டியதொன்றாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெருந்திரளான மக்கள் இவ்வாலயத்திற்கு வந்து பொங்கல் செய்வதால் வேண்டிய வாகன வசதிகள் தேவைப்படுகின்றன. மின் சார விளக்குகள் இல்லாத தட்டுப்பாடும், மடவசதி, நீர்வசதி, ஆகியன இல்லாததால் இவற்றை சைவமகா சபை மூலமாகவும், அரசாங்க ஊக்குவிப்பின் மூலமாகவும் நிர்வாக சபையின் தொண்டாற்றலாலும் செய்து மேலும் இக்கோவில் பிரபலமாகி முதன்மையடையப் பொதுமக்களும் ஒத்தாசை புரியும்படி பணிவுடன் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

---

(7) வது இயல்: பொது

4 மட்டக்களப்பு நரசிங்க வயிரவசுவாமி கோவில்

மட்டக்களப்பு புகையிரத நிலையத்திற் கருகில் அமைந்துள்ளது இக்கோயில். இக்கோயிலின் அமைவால் இத்தலத்தின் பெயரே வயிரவன்காடு என அழைக்கப்பெறுகிறது. குறித்தவொரு சமூகத்தவர்க்கே சொந்தமாயுள்ள இது, இந்நாட்டிலுள்ள ஒரேயொரு வயிரவன் கோவில் என்ற சிறப்புக்குரியதாகி இன்று எல்லாராலும் வணங்கப் பெறுவது.

1845 ம் ஆண்டளவில் கந்தன், கதிராமர் என்பவர் வன்னி நாட்டின் ஒரு பகுதியிலிருந்து இப்போதுள்ள நரசிங்க வயிரவ விக்கிரகத்தை மட்டக்களப்பிற்குக் கொண்டு வந்து, விடத்தல்முனைப் பகுதியில் ஒரு மர நிழலில் வைத்து வணங்கி வந்தார். சிறிது நாட்களின் பின் சூழ் நிலையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் காரணமாகத் தொடர்ந்தும் விடத்தல் முனையில் தமது விக்கிரகத்தை வைத்திருக்க முடியாதெனக் கருதினர். அதனால் மட்டக்களப்பு நகரின் வடபாகத்தில் தற்போதுள்ள சந்தையை அடுத்துள்ள அரசடிப் பிள்ளையார் வீதியைச் சார்ந்த பகுதியில், அக்காலத்தில் திரு. கந்தன், கதிராமரின் சுற்றத்தவர்களும், அவரின் சமூகத்தைச் சேர்ந்த வராளமான குடும்பங்களும் வசித்தனராதலாலும் அங்கேயே தமது கோவிலை நிறுவிக்கொள்ள விரும்பினர். மேற்படி பகுதியில் வயிரவியார் என்பவருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் ஒரு பெரிய கூழா மரத்தினடியில் சிறு மேடை அமைத்து, அதில் விக்கிரகத்தை வைத்து, அவரும், அவரது சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுமாக வழிபட்டு வருவராயினர்.

சிறிது காலத்தின் பின் ஒரு நாள் திரு. கந்தன், கதிராமர் நித்திரையிலிருக்கும் போது, ஆவேசம் வந்தவர், போல் எழுந்து அலறிக்கொண்டு ஓடத்தொடங்கவே, ஊரவர்களும், உறவினர்களும் அவரைப் பிடிக்கும் நோக்கத்துடன் பின் தொடர்ந்து ஓடினர். யாரையுமே கவனிக்காது வடக்குப் பக்கமாகக் காடுகளுக் கூடாக ஓடிய கதிராமர், இப்போது ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடம் வரையும் ஓடிச்சென்றார். அங்கேயிருந்த பெரியதொரு தேற்ரு மரத்தைச் சுற்றிச்சுற்றி ஆடிக் கொண்டிருந்தார். தேடிச் சென்ற சமூகத்தவர்கள் அவரை நோக்கி விசாரித்தனர். அவர் ஆவேச நிலையிலே ஊரவர்களைப் பார்த்து, இன்று முதல் நரசிங்க வயிரவ சுவாமி குறிப்பிட்ட அந்தத் தேற்ரு மரத்தடியிலேயே கோயில் கொண்டருளச் சித்தமாகியுள்ளார் என்றும், ஊரவர்கள் ஆகவேண்டியதைச் செய்து, தேற்ரு மரத்தடியில் ஒரு மேடை அமைத்துத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தரவேண்டும் என்றும் கேட்டார். அங்கு நின்றவர்களின் சார்பில், ஒருவர் கையடித்துத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்து அதன் படியே செய்தனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் அந்தத் தேற்றுமர நிழலைச் சுற்றியுள்ள சிறுபகுதியே ஆலயமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அம்மரத்தின் கீழ் அமைக்கப் பெற்ற சிறிய குடில் ஒன்றிலேயே வருடத்திற்கொரு முறை எழு நாட்களுக்குச் சடங்கு நடத்தி, இறுதி நாளன்று ஆடு, கோழி ஆகியவற்றைப் பலியிட்டுப் பூசையை நிறைவேற்றி வந்தனர்.

பின்னர் கந்தன் கதிராமரின் உறவினரான சின்னவியார் என்பவர் தேற்றுமர நிழலில் அமர்ந்துள்ள ஸ்ரீ நரசிங்க வயிரவப் பெருமானுக்குப் பல தொண்டுகள் செய்து, அவ்விடத்திலேயே சிறு குடிசை அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். ஒருநாள் திடீரென அவருக்கு பெரியம்மை கண்டது. அம்மை நோய் கண்டதும் பயத்தினால் உறவினரும், ஊரவர்களும் அவரை அணுகவோ முன்வரவில்லை. தன்னந் தனிமையிலே சின்னவியார், ஸ்ரீ நரசிங்கப் பெருமானையும் முத்துமாரித் தாயையும் வேண்டித் தன் போக்கிலேயே பாடித் துதித்துக் கொண்டு கிடந்தார். சிறிது நாட்களின் பின் தெய்வ அருளால், சின்னவியார் குணமடையப் பெற்றாராயினும், அவருடைய கண்களிரண்டும் குருடாகி விட்டன. கண் பார்வையை இழந்த நிலையில் அவர் தட்டுத் தடுமாறி நிற்பதைக் கேள்வியுற்ற ஊரவர்களும், உறவினர்களும் பெரு வியப்படைந்து அவரைப் போய்ப் பார்த்து நிலைமையை விசாரித்தனர். நோயின் உபாதையால் தாம் அனுபவித்த கஷ்டங்களையும், தமது இரு கண்களும் போய் விட்டமையையும் கூறியதோடு, ஸ்ரீ நரசிங்கப் பெருமானே நோக்கியும், அன்னை முத்துமாரியை நினைந்தும், மனமுருகிப் பல பாடல்களையும் பாடினார்.

நெஞ்சுருக்கும் அப்பாடல்களைக் கேட்ட மக்கள் அவைகளைத் தொகுக்க ஆரம்பித்தனர். சின்னவியார் பாடிய பாடல்களே பிற் காலத்தில் மாரியம்மன் குளுத்திப் பாட்டாகவும், நரசிங்க வயிரவர் காவியம், வயிரவர் ஊஞ்சல் பாட்டுக்களாகவும் தொகுக்கப்பட்டு, இன்றும் இவ்வாலயத்தில் உற்சவ காலங்களில் பக்தி சிரத்தையோடும் பாடப்படுகின்றன.

சின்னவியார் காலமானதன்பின், இப்போது இருப்பது போன்றே அன்றும் கோட்டைமுனை, உப்போடை, அமிர்தகழி, எருவூர், சித்தாண்டி, நாவற்குடா, மாங்காடு, ஆகிய ஊர்களில் குடியேறி வாழ்ந்து வந்த இச்சமூகத்தினர் எல்லாரும் சேர்ந்து எம்பெருமானுக்கு ஆலயமொன்று அமைக்கவேண்டுமென்று எண்ணினர். அதன்படி அப்போது ஆலயம் அமைந்துள்ள இடத்தையே அரசினரிடம் விண்ணப்பித்துப் பெற்றுக் கொள்வதும் தீர்மானமாயிற்று.

17.11.1866ல் அரசினரிடம் மேற்கூறிய பூமியைப் பணம் கொடுத்து, திரு. வயிரவியார்–நாகப்பரும், வினுயகர்–வேலாயுதருமாகச் சேர்ந்து வாங்கி, நரசிங்க வயிரவருக்கு தேற்று மரநிழலில் ஒரு ஆலயமும், மாரியம்மாளுக்கு அதனருகில் ஒரு ஆலயமுமாகச்சிறு குடில்கள் அமைத்து, வழிபட்டு வந்தனர்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் எல்லாக் கோயில்களிலும் இருப்பது போலவே, இவ்வாலயத்திலும் வண்ணக்குமார்களின் மேற்பார்வையிலேயே பரிபாலனம் நடைபெற்று வந்துள்ளது.

வருடாந்தச் சடங்கோடு ஒவ்வொரு வாரமும் வெள்ளிக்கிழமையிலும், தைப்பொங்கல், சிவராத்திரி, சித்திரை வருடப்பிறப்பு, கார்த்திகை மாதம் மார்கழி மாதப் பூசைகளும் இங்கு விசேடமாக நடைபெறுகின்றது. சடங்கு நாட்களில் தெய்வமாடுதல் பண்டு தொட்டு நடைபெற்று வருகின்றது.

மட்டக்களப்பிலுள்ளமற்றும் தெய்வமாடும் ஆலயங்களை விட, இவ்வாலயத்தில் தெய்வமாடும் முறை விசேடமாகக் கருதப்படுகியது. இத்தெய்வங்களிடத்தில் வாக்குக் கேட்பதற்காகவே, பிற ஊர்களிலிருந்து பக்தர்களும், பிறசமயத்தவர்களும் கூட வருடாந்த உற்சவத்தின் போது வந்து கூடுவதுண்டு. பக்தர்கள் செலுத்தும் காணிக்கைகளும், நேர்கடன் பொருட்களுமே இவ்வாலயத்தின் வருமானங்கள். இதைவிட ஆலயத்திற்கென்று சொத்துக்களோ, வேறு நிவந்தங்களோ இல்லை எனலாம்.

தெய்வமாடுபவர்களில் தலைமைத் தெய்வக் காரரை இங்கு தலைக்கட்டாடி என்று அழைக்கப்படுதல் வழக்கம். தலைக்கட்டாடிக்கென்று சில உரிமைகளும் சலுகைகளும் ஆலயத்தில் உண்டு. வருடாந்த உற்சவ காலமான எட்டு நாட்களுக்கும் இரவும், பகலுமாக நாளொன்றிற்கு இரண்டு சடங்குகள் எனப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாச் சடங்குகளும் ஆலய உரிமையாளர்களுக்கும், இச்சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குமே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதி நாட்களில் சடங்குகளை எந்த அடிப்படையில் பிரித்து வழங்கினார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் இன்று அது தாய் வழியான உரிமையாகவே பேணப்படுகின்றது. இவ்வாலயத்தைச்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சேர்ந்த சமூக மக்களுக்குக் குடிவழிப் பிரிவுகள் பெயர்கள் இருப்ப தாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே மட்டக்களப்பின் மற்றைய பகுதி மக்களைப் போன்று, குடிவழி உரிமைகள், பாத்தியதைகள் என்பன போன்ற பிரச்சனைகள் இவ்வாலயத்தில் எழுவதில்லை.

17.11.1866 ல் பெறப்பட்ட காணியில் அமைக்கப் பெற்றிருந்த ஆலயத்திலேயே வழிபாடுகள் தொடர்ந்து 33 ஆண்டுகள் நடை பெற்று வந்தன. 1899 ம் ஆண்டில் திரு. நாகப்பர்–இளைய பெருமாளும், திரு. வேலாயுதர்–சபாபதியும் வண்ணக்கர்களாக இருந்த காலத்தில், ஊரவர்களின் உதவியுடனும் இப்போதுள்ள ஆலயம் உருவாக்கப்பட்டது. நரசிங்கப் பெருமானுக்கு ஒரு பேராலயமும், அதனருகில் தேவி மாரியம்மாளுக்குச் சிறிதான ஒரு ஆலயமும் கட்டப்பெற்று, முறைப்படி விக்கிரகப் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றுக் கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றிருக்கின்றது இதுவே முதற் கும்பாபிஷேகமாகும்.

தேற்று மரநிழலிலிருந்து அருள்பாலித்த எம்பிரானுக்கு அந்த இடத்திலேயே ஆலயம் அமைய வேண்டுமென்ற திருவுளம் இருந்தது போலும், எனவே அந்தத் தேற்றுமரம் திடீரெனத் தீப் பிடித்து, ஒருபகுதி முற்றுக எரிந்து விடவே, எஞ்சிய பகுதியும் நாளாவட்டத்தில் பட்டுப்போயிற்று. பட்டுப்போன மரத்தை வெட்டி அகற்றி விட்டு, அந்த இடத்திலேயே ஆலயத்தை அமைத்ததாகவும், இப்போதுள்ள வெளி மண்டபத்தில் பலிபீடமமைந்துள்ள இடமே தேற்று மரமிருந்த இடமென்றும் விஷயமறிந்த வயோதிப நிர் வாகிகள் கூறுகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு ஆண்டுச் சடங்குகளும் முடிவுற்றபின் செய்ய வேண் டிய விதிமுறைகளைச் செய்து, ஆலயக் கதவுகள் பூட்டப்பட்டால், இடையிடையே வரும் ஐந்து விசேட உற்சவங்களின் போதே அக் கதவுகள் திறக்கப்படுவதுண்டு. அதனிடையில் நிகழும் வாராந்தப் பூசைகள், விசேட நாட் பூசைகள் என்பவைகளெல்லாம் தேவி மாரியம்மன் ஆலயத்திலும் வைரவ ஆலய வெளி மண்டபத்தி லுமே நடைபெறும்.

வருட உற்சவம், ஆனிமாத உத்தரத்தின் பின் வரும் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை கதவு திறந்து ஆரம்பிக்கப்பெற்று, அடுத்த வெள் ளிக்கிழமையோடு முடிவுறும். அநேகமாக இந்த எட்டு நாட்களின் ஆரம்பத்திலோ, அன்றி நடுவிலோ, கடைநாளிலோ பௌர்ணமி வருவதுண்டு.

வடக்கு வாசற் கதவின் அடியில் மடை வைத்து, மந்திரங்கள் செபித்துத் தேங்காயுடைத்தே வடக்கு வாசற் கதவை முதலில் திறப்பார்கள். பின் முறைப்படி மற்றக் கதவுகள் திறக்கப்படும்.

மூலஸ்தானத்தில் மூலமூர்த்தியின் அருகில் அளவிலான ஒரு இரும்புச் சூலம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மூலமூர்த்திக்கு நடை பெறும் அபிஷேகம், சடங்குகள் அனைத்துமே இந்தச் சூலத்திற்கும் பிரத்தியேகமாக நடைபெறுகிறது. இச்சூலமே இவ்வாலயத்தின் உற்சவ மூர்த்தியாகக் கொள்ள வேண்டும் போல் தெரிகிறது.

உற்சவம் ஆரம்பிக்கப் பெற்று மூன்றும் நாளன்று மூலஸ்தா னத்தில் இருக்கும் இச்சூலத்தை வெளிக்குக் கொண்டு வந்து, அதற்கென அலங்கரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு மேடையில் வைப்பர். பின்னர் அதற்கு அபிஷேகங்கள் செய்து, பட்டுக்களால், அலங் கரித்து, பூமாலைகள், சூட்டித், தெய்வங்கள் ஆடிவர, வாத்தியங்கள் முழங்க, நேர்த்திக் கடன் செய்பவர்கள் கற்பூர ஆரத்தி எடுக்க, பக்தர்கள், கோஷித்துக் கொண்டு பின்னால்வர, வீதிவலமாக அச் சூலத்தை கொண்டு வருவர். அது மீண்டும் ஆலயத்தினுள் கொண்டு செல்லப்பெற்று மூலமூர்த்திக்கருகில் வைக்கப்படுகின்றது.

இந்த இடத்தில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிடவேண்டும். சூலம் எழுந்தருளச் செய்யப்படும் வேளையில் "வட்டா மடை" எனப்படும் ஒன்றும் அச்சூலத்துடன் வீதிவலமாகக் கொண்டு வரப்படுகிறது. வட்டா என்பது, வீடுகளில் வெற்றிலை பாக்கு வைக்க உபயோகிக்கும் காலுடைய வெண்கலத் தட்டமாகும். ஒரு பெரிய வட்டாவில் மடை வைக்கப்பட்டு கமுகம் பாளை, தாமரை மலர்களால், அலங் கரிக்கப் பெற்றும் இருக்கும். இந்த வட்டா மடையை எடுத்து வலம் வருபவர், பரம்பரையாக இதைச் செய்வதாகக் கூறப்படு கிறது. இப்பொழுது திரு. சடாட்சரம் என்பவரே இதனை எடுக் கின்றார். அவருக்கு முன் அவருடைய முன்னோர்கள் இதை எடுத்து வந்தார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இது குறிப்பிட்ட மூன்றும் நாள் சடங்கின் போது தான் வைக்கப்படுவது. வீதி வலமாகக் கொண்டு வந்த வட்டாமடை, மூலஸ்தானத்துள் கொண்டுபோய், மூலமூர்த்தியின் பாதத்தில் வைக்கப்பட்டால், உற்சவம் முடியும் வரை தினமும் மடைப் பொருளை மாற்றி, மாற்றி ஒவ்வொரு நாளும் வைப்பர்.

புறவீதியில் இப்போழுது விநாயகர், நாகதம்பிரான் ஆகியோ ருக்கும் தனித்தனியாக ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை விட, வீரபத்திரன், காளி, ஐக சாந்தி வயிரவர், காளவ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யிரவர், சிங்கநாதவயிரவர், திரிசூல வயிரவர், கங்காதேவி, வீரமாகாளி, காத்தவராயர் முதலான பத்தொன்பது தேவதைகளுக்கு, பத்தொன்பது மேடைகள் புறவீதியிலுள்ளன. அநேகமாக, ஒவ்வொரு மேடையும் ஒவ்வொரு மரத்தினடியிலேயே அமைக்கப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

உற்சவத்தின் கடைசி நாளுக்கு முதலிரவன்று பொங்கலிடும் பானையை வீதிவலமாகக் கொண்டு வந்து, ஆலய வாயிலிலேயே வைத்துப் பொங்கல் நடைபெறும். கடைசி நாளன்று பல பொங்கற்பானைகள் பொங்கப்படும். உற்சவ இறுதி நாளான வெள்ளிக்கிழமையன்று மதிய பூசை ஆரம்பமானவுடன் மாரியம்மாளுக்குச் சர்க்கரை அமுது படைத்து வழங்கப்படுகிறது. அதன் பின் நிகழும் தெய்வக்காரர்கள் ஊஞ்சலாடும் நிகழ்ச்சி தான் விசேடமானது. ஊஞ்சலாடுவதென்றால் சாதாரணமாக நாம் காணும் ஊஞ்சலாட்டம் போன்றதல்ல இது. ஒரு தடித்த நீண்ட இரும்புக்கம்பியை, தெய்வக்காரரால் தெரிவு செய்யப்பெற்ற ஆண்கள், பக்க வாட்டில், எதிரெதிராகப் பிடித்துக் கொள்ள, தெய்வமாடுவோரும் உருவேறித் தெய்வமாடிக் கொண்டே அவர்களோடு சேர்ந்து பிடித்துக் கொள்ளுவர். அவர்களனைவரும் நின்ற நிலையிலேயே தண்டால் எடுப்பது போன்று குனிந்து நிமிர்ந்தும், பின்னர் சுற்றிச் சுழன்றும் வருவார்கள். இதுதான் தெய்வங்களின் ஊஞ்சலாட்டம், இவ்வேளைகளில் பழைய ஊஞ்சற் பாடல்கள் பாடப்பெறும்.

இப்படிப்பட்ட காவியங்கள், பாடல்கள், எல்லாவற்றிலுமே இவ்வாலயத்தின் ஆதிகர்த்தாவான கந்தன்–கதிராமரின் பெயரும், ஆக்கியோனாகிய சின்னவியார் என்பவரின் பெயரும் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருப்பதைப் பாடும்போது அவதானிக்கலாம்.

உதாரணமாக நரசிங்க வயிரவ காவியத்தில் :—

"ஆளும் உன் கட்டாடி கதிராமனுக்கும்
அவனிதனி லெதிராக வரும்பிணியகற்றி"..... என்றும்
அம்மன் "சூளுத்திக் கதையில்,
தாரணி புகழிலங்கை தாண்டவன் வெளிப்பதி தன்னில் வந்து
அவதரித்த நங்கையரே
காரணியே கேள் கார் தேசமடங்கலையும் கற்பு நெறி
உற்ற தவம் பெற்றவளே
சீரிலங்கு கட்டாடி சின்னவன் மனங்குளிர சென்ம துயர்
கிலேசம் தீர்த்து விட்டு

பேரிலங்கு புளியநகர் பதியிலுனது சனம் பேரிலொரு
துன்ப பிணி வாராமலே"....என்றும்

வருவதைக் காணலாம்.

1964 ம் ஆண்டு வரை வண்ணக்குமார் நிர்வாகமே இவ்வாலயத்தைப் பரிபாலித்து வந்தது. அதன் பின்னர் மக்களால் தெரிவு செய்யப் பெற்ற சபையிடம் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சபை, வருடத்திற்கொருமுறை பொது மக்களாற் தெரிவு செய்யப் பெறும். இதில் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் உபதலைவர் உட்பட, ஒவ்வொரு ஊருக்கும் இருவர் வீதம் செயற்குழு உறுப்பினர்களும் தெரிவு செய்யப்பெறுவார்கள். தற்போதுள்ள சபையில் சீலாமூனையைச் சேர்ந்த திரு. க. துரைராசா தலைவராகவும், கோட்டை முனையைச் சேர்ந்த திரு. சி. விநாயகமூர்த்தி உப தலைவராகவும், எருவூரைச் சேர்ந்த திரு. ஞா. நாகராசா செயலாளராகவும் கோட்டைமுனையைச் சேர்ந்த திரு. செ. மகேஸ்வரம் பொருளாளராகவும் கடமையாற்றுகிறார்கள். காப்பாளராக திரு. பொ. கந்தையா அவர்களும் பணியாற்றுகிறார்.

பூசகர்கள் இருவர். இவ்விருவருக்கும் வருடாந்த வருவாயிலிருந்தே வேதனம் வழங்கப்படுகிறது. காலத்திற்குக் காலம் ஏற்படும் பல சிறிய திருப்பணிகளைக் கோயில் வருவாயிலிருந்து நிர்வாகம் மேற்கொண்டு வருகிறது.

இன்னும் பலபெரிய திருப்பணிகள் செய்ய வேண்டியுள்ளன. ஆலய மூலஸ்தானத்தில் ஒழுக்கு விழ ஆரம்பித்துள்ளது. அர்த்த மண்டபம், மூலஸ்தான வடக்கு வாயில் ஆகியவற்றின் கதவு நிலைகள் இற்றுப்போய் ஆபத்தாக உள்ளன. இவை போன்ற இன்னும் பல பிரச்சனைகள் நிர்வாகிகளைக் கவலைக்குள் ஆழ்த்தியுள்ளன. நிதிப்பற்றாக் குறையால் எதுவும் செய்ய முடியாதிருக்கிறது. அரசினரின் உதவி, இவற்றைச் செம்மையுறச் செய்வதற்குக் கிடைக்க வேண்டுமென ஸ்ரீ நரசிங்க வயிரவப் பெருமானுடைய திருவருளை வேண்டி நிற்கின்றனர். இக்கோவில் நிர்வாகிகள்.

சின்னவியார் பாடியுள்ள மாரியம்மன் குளுத்திப்பாடல், நரசிங்க வைரவர் காவியம், உயிரவர் ஊஞ்சற் பாடல் என்பனை நீங்கலாக வேறு நூல்கள் இத்தலம் பற்றிக் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப் பாடல்களும் அச்சிற் கிடைப்பனவாயில்லை. ஒரு வழிக்காவியங்களான இவை மறைந்து, அன்றிப் பிழை நிறைந்து போகாதவாறு பாதுகாப்பது நம்கடன். ஆதலால் இவைகளை அச்சிடச் செய்து வெளிப்படுத்துதல் அவசியமாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(8) வது இயல்: மட்டக்களப்பிலுள்ள சைவக்கோவில்கள்—பெயர் வரிசை

ஏழாவது இயலாகிய "பொது" என்பதனோடு இந்நூலின் சகல எழுதப் பெற்ற கோவில்களின் வரலாறு நிறைவுறுகின்றது.

பரந்து கிடக்கும் இந்நாட்டுக்கோவில்கள் முழுமையும் இந்நூலில் வரைந்து பெறவில்லை என்பதை வாசகர் அறிவர். சுமார். முப்பது கோவில்களைப் பற்றிய வரலாறுகளே இங்கு இடம் பெற்றுள்ள மிகுதி நூலின் இரண்டாம், மூன்றும் பாகங்களாகத் தொடர்ந்து வரலாகும்.

இந்த இயலின் கண்ணுள்ள பெயர் வரிசையினை இன்னும் நன்கு அமைத்தற்கு முயன்றேன். அவ்வாறு அமைக்கத் தக்க சூழ்நிலை இடைத்திலது. நான் நேரில் பெறக் கூடியதாக இருந்த பெயர்கள சில. இந்துசமய கலாச்சார அமைச்சர் அவர்களது அலுவலகத்திலிருந்தும் பெயர் அட்டவணைகள் எனக்குக் கிடைத்த இரண்டையும் நோக்கம் செய்து ஒன்றுபடுத்தினேன். இரண்டி லும் விடுப்பட்டுப்போன கோவிற் பெயர்கள் பல உள்ளன என்றும் தெரிகின்றது.

மட்டக்களப்பு என்று யான் இங்குக் கொண்ட பெரும்பிரிவு, தற்போது மட்டக்களப்பு என்றும், அம்பாரை என்றும் இரு பிரி வாக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் முன்னைய எனது கருத்தின்படியே ஒருவாறு நூல் அமைந்துள்ளது எனலாம். ஆயினும் மட்டக்களப்பு, அம்பாரை என்ற மாவட்டங்களாக உள்ள இந்து கலாசார அலுவல் கள் அமைச்சர அவர்களின் பிரிப்பினையும் ஏற்று, இங்கு வேறு வேறாகப் பெயர் வரிசை அட்டவணையினைத் தர முயன்றுள்ளேன், அதன்படி பார்த்தாலும் அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள சைவக் கோவில்கள் முற்றும் இங்கு இடம் பெறவில்லை. இதற்கு நூன் முகத்துட் குறிப்பிட்டது அன்றி, வேறு காரணம் இருக்கலாம் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

அவ்வாறு விடுபட்டுப்போன கோவில்களின விவரங்களை அன் புடன் தந்தால் அவைகளை மறு பதிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் கூடும் என்று நம்பிக்கை தெரிவிக்கின்றேன்.

வி. சி. கந்தையா.

8-வது இயல்:- மட்டக்களப்பில் உள்ள சைவக்கோவில்கள்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்கள்

பிள்ளையார் வழிபாட்டு ஆலயங்கள் :

01.	விளினையடி விக்னேஸ்வரர் ஆலயம்	— வேளத்திடல் (ஏரான்).
02.	கணேசகாவிகா ஆலயம்	— எறுவூர்–4.
03.	சித்தி விநாயகர் ஆலயம்	— சின்னவத்தை.
04.	புளியடிப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— 37ம் ஏராமம் (மண்டூர்).
05.	மாவேற்குடாப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— பழுகாமம்.
06.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— ஆனைப்பந்தி, மட்டக்களப்பு.
07.	பிள்ளையார் கோயில்	— ஓட்டமாவடி.
08.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— 37ம் ஏராமம் (மண்டூர்).
09.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— பாலையடிவட்டை.
10.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனம். (வாழைச்சேனை.)
11.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— புதுநகர்
12.	அரசடிப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— ஒந்தாச்சிமடம்.
13.	கைலாயப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— வாழைச்சேனை.
14.	சயம்புலிங்கப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— களுதாவளை
15.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— மகிழயர்கட்டு, மண்டூர்.
16.	உப்போடைப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— வந்தாறுமூலை.
17.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— தோராவெளி, (ஏரான்).
18.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— மயிலம்பாவெளி
19.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— பேரில்லாவெளி.
20.	பிள்ளையார் ஆலயம்	— கோட்டைக்கல்லாறு.
21.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— இண்ணையடி (முறுவோடை).
22.	மாணிக்கவிநாயகர் ஆலயம்	— அரசினர் வைத்தியசாலை.
23.	அரசப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— கோட்டைமுனை (மட்டக்களப்பு)
24.	கணபதிப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— ஏரான்குளம்.
25.	பிள்ளையார் ஆலயம்	— மஞ்சூர்.
26.	மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— ஏரான்குளம்.
27.	வித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— ஈச்சந்தீவு.
28.	பிள்ளையார் ஆலயம்	— கன்னங்குடா.
29.	வெம்பப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— ஏரான்.
30.	கணேசர் ஆலயம்	— இண்ணையடி.
31.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— அரசடிச்சேனை, குருந்தையடி.
32.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— முனைக்காடு, மேற்கு.
33.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— உன்னிச்சை.
34.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— செட்டிபாளையம்.
35.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— கடுக்காமுனை.
36.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— பூலாக்காடு (ஏரான்).
37.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— பெரியகல்லாறு.
38.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— பால்ச்சேனை (களிரவெளி).
39.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— காளாம்மைக்கேணி(கன்னங்குடா)
40.	பிள்ளையார் ஆலயம்	— தம்பலவத்தை.
41.	திருநீலகண்டவிநாயகர் ஆலயம்	— ஆரையம்பதி.
42.	ஆனைப்பந்திப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— ஆனைகட்டியவெளி (மண்டூர்).
43.	புதுப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— சந்திவெளி.
44.	மாமாங்கப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— அமிர்தகழி (மட்டக்களப்பு).
45.	நாவலடிப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— கல்மடு (கல்முடா).
46.	விநாயகர் ஆலயம்	— புலிபாய்ந்தகல்
47.	செல்வவிநாயகர் ஆலயம்	— வாகரை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

48. வாகனேரிப்பிள்ளையார் ஆலயம் — வாகனேரி.
49. மடத்தடி சித்திவினாயகர் ஆலயம் — பெரியகல்லாறு.
50. கட்டுப்பிள்ளையார் ஆலயம் — மாங்காடு.
51. மருங்கையடி வினாயகர் ஆலயம் — செங்கலடி.
52. மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம் — களுவாஞ்சிகுடி.
53. வீரகத்திப்பிள்ளையார் ஆலயம் — கதிரவெளி.
54. விக்னேஸ்வரர் ஆலயம் — 38 ம் கிராமம் (மண்டூர்).
55. அரசடி வினாயகர் ஆலயம் — குடியிருப்பு (எருவூர்).
56. சாராவெளி சித்திவினாயகர் ஆலயம் — இண்ணையடி.
57. கற்பகப்பிள்ளையார் ஆலயம் — களுதாவளை–4 ம் குறிச்சி
58. முத்துலிங்கவினாயகர் ஆலயம் — பெரியபோரதீவு.
59. மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம் — நாகஞ்சோலை. மண்டூர்.
60. விக்னேஸ்வரர் ஆலயம் — பட்டிருப்பு.
61. சித்திவினாயகர் ஆலயம் — ஐயன்கேணி (எருவூர்).
62. சித்திவினாயகர் ஆலயம் — வெல்லாவெளி.
63. வீரகத்திப்பிள்ளையார் ஆலயம் — பார்வீதி, மட்டக்களப்பு.
64. மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம் — கல்குடா.
65. சித்திவினாயகர் ஆலயம் — கோடைமேடு (களுவாஞ்சிகுடி).
66. சித்திவினாயகர் ஆலயம் — கல்லடி.
67. சித்திவினாயகர் ஆலயம் — கிரான்.
68. சித்திவினாயகர் ஆலயம் — நாவிதன்வெளி
69. கணேசர் ஆலயம் — வவுனதீவு.
70. பிள்ளையார் ஆலயம் — எருவில்.
71. ஆலையடிப்பிள்ளையார் ஆலயம் — வங்களாவடி, மட்டக்களப்பு.
72. கற்பகப்பிள்ளையார் ஆலயம் — பெரியபோரதீவு.
73. வெள்ளமலையப்பன்பிள்ளையார் ஆலயம் — மிருவோடை (தமிழ்ப்பிரிவு) வாழைச்சேனை.
74. சித்திவினாயகர் ஆலயம் — ஐயன்கேணி–செங்கலடி.
75. பிள்ளையார் கோவில் — கரவெட்டி, நாவற்காடு.
76. கணேசர் கோவில் — நாவிவன்தீவு–வாழைச்சேனை.
77. வீரகத்திப்பிள்ளையார் கோவில் — கோட்டைமுனை, மட்டக்களப்பு.
78. பிள்ளையார் கோவில் — மஹிழவட்டான் (ஆயித்தியமலை).
79. பிள்ளையார் கோவில் — மாங்காடு.
80. மாணிக்கப்பிள்ளையார் கோவில் — மஹிழடித்தீவு.
81. மாணிக்கப்பிள்ளையார் கோவில் — முனைக்காடு.
82. சித்திவினாயகர் கோவில் — நொச்சிமுனை.
83. மாணிக்கப்பிள்ளையார் கோவில் — நரிப்புல்தோட்டம் (ஆயித்தியமலை).
84. சித்திவினாயகர் கோவில் — கல்லடி–உப்போடை.
85. சித்திவினாயகர் கோவில் — மீனோடைக்கட்டு.
86. மருங்கையடி வினாயகர் கோவில் — வந்தாறுமூலை.
87. ஆற்றங்கரைபோரப்பிள்ளையார் கோவில் — முறக்கொட்டான்சேனை.
88. பிள்ளையார் கோவில் — மண்டூர்.
89. சித்திவினாயகர் கோவில் — கரவாகு.
90. வினாயகப்பெருமான் கோவில் — ஒருமுழச்சோலை, கொம்மாதுறை
91. கணேசர் கோவில் — நாவற்குடா, நொச்சிமுனை.
92. பாலையடிவட்டைவினாயகர் ஆலயம் — முதலைக்குடா.
93. சித்திவினாயகர் கோவில் — வாகரை.

முருகவழிபாட்டு ஆலயங்கள் :

01. சுப்பிரமணியசுவாமி கோவில் — பெரியகல்லாறு.
02. கந்தசுவாமி கோவில் — ஆரையம்பதி.
03. கதிர்காமசுவாமி கோவில் — குருக்கள்மடம்.
04. முருகன் கோவில் — குருக்கள்மடம்.
05. வேலாயுதசுவாமி கோவில் — கோட்டைமுனை.
06. திருச்செந்தூர் முருகன் கோவில் — நாவலடி.

07. கந்தகுமாரஆலய கதிர்வேல் முருகன் ஆலயம் — பெரியபுல்லுமலை, வெலிக்காகண்டி.
08. சித்திரவேலாயுதசுவாமி ஆலயம் — திருப்பழுகாமம்.
09. முருகையன் கோவில் — மண்டூர்.
10. முருகன் ஆலயம் — பேரில்லாவெளி (குடும்பிமலை).
11. முருகர் கோவில் — கிரான்.
12. தண்டாயுதபாணி கோவில் — கோட்டைமுனை.
13. முருகன் கோவில் — 15 ம் கிராமம். (நாவிதன்வெளி)
14. வேலாயுதசுவாமி கோவில் — கல்லடி.
15. பாலமுருகன் கோவில் — தேற்றாத்தீவு.
16. முத்துக்குமார வேலாயுதர் கோவில் — பெரியதுறை (மட்டக்களப்பு)
17. முருகன் கோவில் — அம்பிளாந்துறை.
18. முருகன் கோவில் — பனிச்சங்கேணி.
19. சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோவில் — சித்தாண்டி.
20. முருகன் கோவில் — தாந்தாமலை.
21. சுப்பிரமணியர் கோவில் — பெரியகல்லாறு.
22. சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோவில் — திருக்கோவில்.
23. முருகன் கோவில் — கருங்காலிச்சோலை (கல்முந்தல்)
24. முருகன் கோவில் — உகந்தைமலை.

சக்தி வழிபாட்டு ஆலயங்கள் :

01. கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் — செட்டிபாளையம்.
02. துரோபதை ஆலயம் — மட்டிக்களி.
03. மாரியம்மன் ஆலயம் — கோட்டைமுனை.
04. பேச்சியம்மன் ஆலயம் — வாழைச்சேனை.
05. பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம் — ஒந்தாச்சி மடம்.
06. கண்ணகை அமமன் ஆலயம் — சத்துருக்கொண்டான்.
07. மாரியம்மன் ஆலயம் — ஈச்சந்தீவு
08. முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் — வாழைச்சேனை.
09. கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் — விடத்தல்முனை, புளியந்தீவு.
10. முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் — உன்னிச்சை.
11. நாகபூசணி அம்மன் ஆலயம் — நாவலடி.
12. முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் — கோறளைங்கேணி, முறக்கொட்டாஞ்சேனை.
13. முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் — எருவூர்.
14. கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் — வந்தாறுமூலை.
15. முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் — கிரான்குளம்.
16. முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் — உறுகாமம்.
17. திரௌபதை அம்மன் ஆலயம் — புளியந்தீவு.
18. கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் — கொக்கட்டிச்சோலை.
19. காளி அம்மன் கோவில் — கரவெட்டி, நாவற்காடு.
20. கண்ணகை அம்மன் கோவில் — கோரர்வெளி (கிரான்).
21. வீரபத்தினி அம்மன் கோவில் — முகத்துவாரம்.
22. கண்ணகி அம்மன் கோவில் — கன்னங்குடா.
23. கண்ணகி அம்மன் கோவில் — பேரில்லாவெளி.
24. கண்ணகி அம்மன் கோவில் — செட்டிபாளையம்.
25. காளி அம்மன் கோவில் — கரையாக்கன்தீவு.
26. மாரியம்மன் கோவில் — மண்டூர்.
27. பத்திரகாளி அம்மன் கோவில் — முனைத்தீவு.
28. மாரியம்மன் கோவில் — வட்டிபோட்டமடு (பூலாக்காடு).
29. முத்துமாரியம்மன் கோவில் — எருவில்.
30. கொம்புச்சந்தி — களுதாவளை.
31. முத்துமாரியம்மன் கோவில் — எருவூர்–1.
32. காளியம்மன் ஆலயம் — புறக்குடியிருப்பு.
33. மாரியம்மன் கோவில் — நாவிவன் தீவு.
34. மாரியம்மன் கோவில் — வந்தாறுமூலை.
35. கண்ணகை அம்மன் கோவில் — சந்திவெளி.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

36.	கண்ணகை அம்மன் கோவில்	— களுவாஞ்சிகுடி.
37.	கண்ணகை அம்மன் கோவில்	— 38 ம் இராமம், வக்கியல்ல.
38.	கண்ணகை அம்மன் கோவில்	— காரைதீவு.
39.	பத்திரகாளி அம்மன் கோவில்	— காடுவாமடு, செங்கலடி.
40.	பத்திரகாளி அம்மன் கோவில்	— பெரியபோரதீவு.
41.	முத்துமாரியம்மன் கோவில்	— செங்கலடி.
42.	திரௌபதை அம்மன் கோவில்	— பழுகாமம்.
43.	முத்துமாரியம்மன் கோவில்	— கோட்டைக்கல்லாறு.
44.	முத்துமாரியம்மன் கோவில்	— வெல்லாவெளி.
45.	முத்துமாரியம்மன் கோவில்	— கறுவாக்கேணி.
46.	மாவடி மாரியம்மன் கோவில்	— பேத்தாளை.
47.	கண்ணகி அம்மன் கோவில்	— சத்துருகொண்டான்.
48.	மாரியம்மன் கோவில்	— பாலிக்குடா
49.	கண்ணகை அம்மன் கோவில்	— சத்துருகொண்டான்.
50.	கண்ணகை அம்மன் கோவில்	— புதுக்குடியிருப்பு.
51.	முத்துமாரியம்மன் கோவில்	— நாவிதன்வெளி.
52.	மாரியம்மன் கோவில்	— ஆயித்தியமலை.
53.	பத்திரகாளி கோவில்	— ஆரையம்பதி–2.
54.	மாரியம்மன் கோவில்	— மைலன்கரச்சை, நியாவட்டவான்
55.	பத்தினி அம்மன் கோவில்	— 53ம் இராமம், வக்கியல்ல.
56.	கண்ணகி அம்மன் கோவில்	— மகிழடித்தீவு.
57.	முத்துமாரியம்மன் கோவில்	— மூறக்கொட்டான்சேனை.
58.	திரௌபதை அம்மன் கோவில்	— புதுநகர், மட்டக்களப்பு.
59.	முத்துமாரியம்மன் கோவில்	— வாழைச்சேனை.
60.	கண்ணகி அம்மன் கோவில்	— தாளங்குடா.
61.	கண்ணகி அம்மன் கோவில்	— மகிழூர்.
62.	கடலாட்சி அம்மன் கோவில்	— நாவலடி.
63.	சிவ முத்துமாரியம்மன் கோவில்	— பழுகாமம்.
64.	பேச்சி அம்மன் கோவில்	— கல்லடி–உப்போடை.
65.	முத்துமாரியம்மன் கோவில்	— கொத்துக்குளம்.
66.	கண்ண கைஅம்மன் கோவில்	— 14 ம் இராமம், மண்டூர்.
67.	திரௌபதை அம்மன் ஆலயம்	— மட்டக்களப்பு.
68.	கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்	— முதலைக்குடா.
69.	கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்	— சத்துருகொண்டான்.
70.	கண்ணகி அம்மன் ஆலயம்	— புதுக்குடியிருப்பு.
71.	பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம்	— வாழைச்சேனை.
72.	மாரியம்மன் ஆலயம்	— கல்லடி.

விஷ்ணு வழிபாட்டு ஆலயங்கள் :

01.	தீர்த்தக்கரை மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— மண்டூர்.
02.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— பழுகாமம்.
03.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— பிரான்.
04.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— களுவாஞ்சிகுடி.
05.	கண்ணன் ஆலயம்	— மகிழடித்தீவு.
06.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— வந்தாறுமூலை.
07.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— இலிலவட்டை.
08.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— மகிழூர் மூலை (சேனைத்துறை).
09.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— இணையடி (வாழைச்சேனை).
10.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— காரைதீவு–3.
11.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— பெரிய நீலாவனை.
12.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— வெல்லாவெளி.
13.	கிருஷ்ணர் ஆலயம்	— கல்லடி.
14.	கிருஷ்ணர் ஆலயம்	— சுருக்கள்மடம்.
15.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— 37 ம் இராமம், மாவடிமுன்மாரி.
16.	விஷ்ணு ஆலயம்	— ராஜபுரம்.
17.	மகா விஷ்ணு ஆலயம்	— 14 ம் இராமம், மண்டூர்.
18.	ஆதி நாராயணர் ஆலயம்	— 35 ம் இராமம் (வக்கியல்ல).
19.	கிட்ணன் கோவில்	— திமிலதீவு.

நாக தம்பிரான் வழிபாட்டு ஆலயங்கள் :

01.	கோட்டைக் கல்லாறு.	
02.	களுதாவளை–4.	
03.	களுவாஞ்சிகுடி.	
04.	இருதயபுரம்.	
05.	வினாயட்டவான் (தாவற்காடு).	
06.	மண்டபத்தடி (கல்லெங்குடா).	
07.	செட்டிபாளையம்.	
08.	மூலைக்காடு.	
09.	இணையடி (வாழைச்சேனை).	
10.	சந்திவெளி.	
11.	பேத்தாளை, வாழைச்சேனை.	
12.	38 ம் இராகம், வக்கியல்ல.	
13.	வாகனேரி–5.	
14.	குறுமண்வெளி.	
15.	பழுகாமம்.	
16.	கோட்டைக்கல்லாறு.	
17.	பண்டாரியாவெளி.	
18.	மண்டூர்	

வீரபத்திரர் வழிபாட்டு ஆலயங்கள் :

01.	வீரபத்திரர் ஆலயம்	— களுவாஞ்சிகுடி.
02.	வீரபத்திரர் (மதுமலர்க்கா)	— வாகனேரி–5.
03.	வீரபத்திரர் ஆலயம்	— காரைதீவு.
04.	புளியந்தீவு	

வைரவர் வழிபாட்டு ஆலயங்கள் :

01.	ஸ்ரீ மகா நரசிங்க வயிரவர் சுவாமி ஆலயம்	— வைரவன் காடு, நான்டவன் வெளி.
02.	ஆதி வைரவர் சுவாமி ஆலயம்	— மண்டூர்.
03.	வைரவர் ஆலயம்	— 38 ம் இராமம் (வக்கியல்ல).
04.	வைரவர் ஆலயம்	— நாவிதன் வெளி.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட ஏனைய ஆலயங்கள் :

01.	பெரிய தம்பிரான் ஆலயம்	— தாளங்குடா.
02.	ஸ்ரீ பெரிய தம்பிரான் ஆலயம்	— அரசடி (கோட்டமுனை).
03.	பெரிய தம்பிரான் ஆலயம்	— செட்டிபாளையம்.
04.	சிவன் ஆலயம்	— செல்வாநகர் (காத்தான்குடி).
05.	பரம நயினார் ஆலயம்	— ஆரையம்பதி.
06.	பெரிய தம்பிரான் ஆலயம்	— ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு.
07.	ஐயனார் கோவில்	— மண்டூர்.
08.	ஐயனார் கோவில்	— செங்கலடி.
09.	சிவன் (கட்டிடவேலைகள் முடிவுறு நிலையில்) கோவில்	— நாவற்குடா.
10.	தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம்	— கொக்கட்டிச்சோலை.
11.	ஐயனார் (சபரிஐயப்பன்)	— குருக்கள்மடம்.

(தற்போதைய அம்பாரை மாவட்டம்)

பிள்ளையார் கோவில்கள் :

01.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— ஆதார வைத்தியசாலை–கல்முனை.
02.	மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம்	— பாண்டிருப்பு–1, கல்முனை.
03.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— தம்பிலுவில்–2.
04.	ஆலயடிப்பிள்ளையார் கோவில்	— பொத்துவில்.
05.	அம்பலத்தடி விநாயகர் ஆலயம்	— அம்பாள் கோவில் வீதி, கல்முனை–2.
06.	சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— மல்வத்தை.
07.	சர்வார்த்த சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	— கல்முனை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

08. அம்பாரையன் ஆலயம் — கல்லித்தீவு–காரைதீவு.
09. மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம் — அம்பாறை.
10. சித்திவிநாயகர் அரசடி அம்பாள் தேவஸ்தானம் — பாண்டிருப்பு தெற்கு–கல்முனை.
11. சின்னப்பிள்ளையார் ஆலயம் — துறைநீலாவணை.
12. அம்பாறைப்பிள்ளையார் ஆலயம் — துறைநீலாவணை.
13. கோரக்கர் பிள்ளையார் கோவில் — சம்மாந்துறை.
14. சித்திவிநாயகர் ஆலயம் — நாவிதன்வெளி
15. சித்திவிநாயகர் ஆலயம் — அக்கரைப்பற்று.
16. மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம் — வளத்தாப்பிட்டி.
17. சித்தா யாத்திரைப் பிள்ளையார் கோவில் — வீரமுனை.
18. சங்கமான் கண்டிவிநாயகராலயம் — சங்கமான்கண்டி.
19. குளவெளிப்பிள்ளையார் கோவில் — காரைதீவு.

01. **சிவன் வழிபாட்டு ஆலயங்கள் :**

ஸ்ரீ பாசுவதேஸ்வரர் ஆலயம் — பனங்காடு–அக்கரைப்பற்று.

02. **சக்தி வழிபாட்டு ஆலயங்கள் :**

(அ.) 1. மாரியம்மன் கோவில் — நிந்தவூர்.
2. மாரியம்மன் கோவில் — மல்விகைத்தீவு.
3. மாரியம்மன் கோவில் — நாவிதன்வெளி.
4. மாரியம்மன் கோவில் — சேனைக்குடியிருப்பு, கல்முனை.

(ஆ) 1. கண்ணகி அம்மன் ஆலயம் — வீரமுனை, சம்மாந்துறை
2. கண்ணகி அம்மன் ஆலயம் — துறைநீலாவணை
3. கண்ணகி அம்மன் ஆலயம் — காரைதீவு.
4. கண்ணகி அம்மன் ஆலயம் — தம்பிலுவில்.

(இ) 1. ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம்— வளத்தாப்பிட்டி,
2. ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம்— அன்னமலை.
3. ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம்— நாவிதன்வெளி–சம்மாந்துறை.

(ஈ) 1. மீனாட்சி அம்மன் ஆலயம் — நிந்தவூர்.

(உ) 1. நாகதம்பிரான் அம்மன் — துறைநீலாவணை.
2. கண்ணகி அம்மன் ஆலயம் — துறைநீலாவணை.

(ஊ) 1. திரௌபதி அம்மன் ஆலயம்—பாண்டிருப்பு.

03 **மகாவிஷ்ணு ஆலயங்கள் :**

1. மகாவிஷ்ணு ஆலயம் — பெரியநீலாவணை.
2. மகாவிஷ்ணு ஆலயம் — காரைதீவு.
3. மகாவிஷ்ணு ஆலயம் — தம்பிலுவில் 1 ஆம் குறிச்சி.
4. மகாவிஷ்ணு ஆலயம் — 35 ஆம் கிராமம், வக்கியல்லை.

04. **முருகன் ஆலயங்கள் :**

1. முருகன் ஆலயம் — கணபதிபுரம்–மல்வத்தை.
2. முருகன் ஆலயம் — சம்மாந்துறை.
3. முருகன் ஆலயம் — பாணமைப்பற்று.
4. முருகன் ஆலயம் — காரைதீவு (உகந்தமலை முருகன்)
5. முருகன் ஆலயம் — தம்பட்டை, தம்பிலுவில்.

6. முருகன் ஆலயம் — சொறிக்கல்முனை–சம்மாந்துறை.
7. முருகன் ஆலயம் — நாவிதன்வெளி–மத்தியமுகாம்.
8. முருகன் ஆலயம் — நித்தவூர்.
9. சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம் — திருக்கோவில்.
10. சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம் — பொத்துவில்.

05. **ஐயனார் கோவில்கள் :**

1. ஐயனார் கோவில் — கல்முனை.
2. ஐயனார் கோவில் — புதுக்காடு, இராமனுதபுரம்.
3. ஐயனார் கோவில் — பாண்டிருப்பு–2.

06. **பைரவன் ஆலயம் :**

1. பைரவர் ஆலயம் — துறைநீலாவணை.

07. **சித்தானைக் குட்டி ஆலயம்** — காரைதீவு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

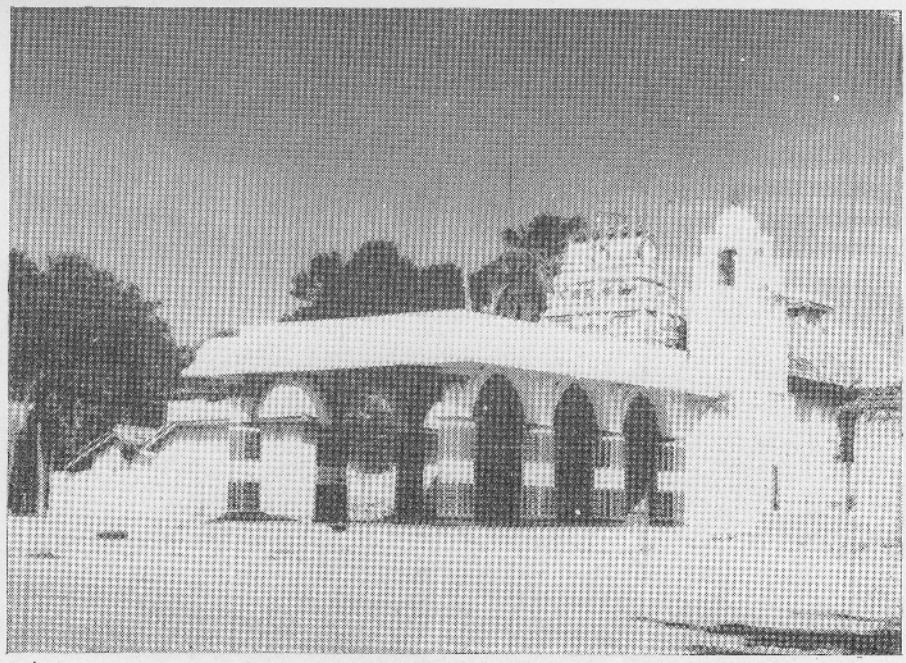

மட்டக்களப்பு மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் முன் தோற்றம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

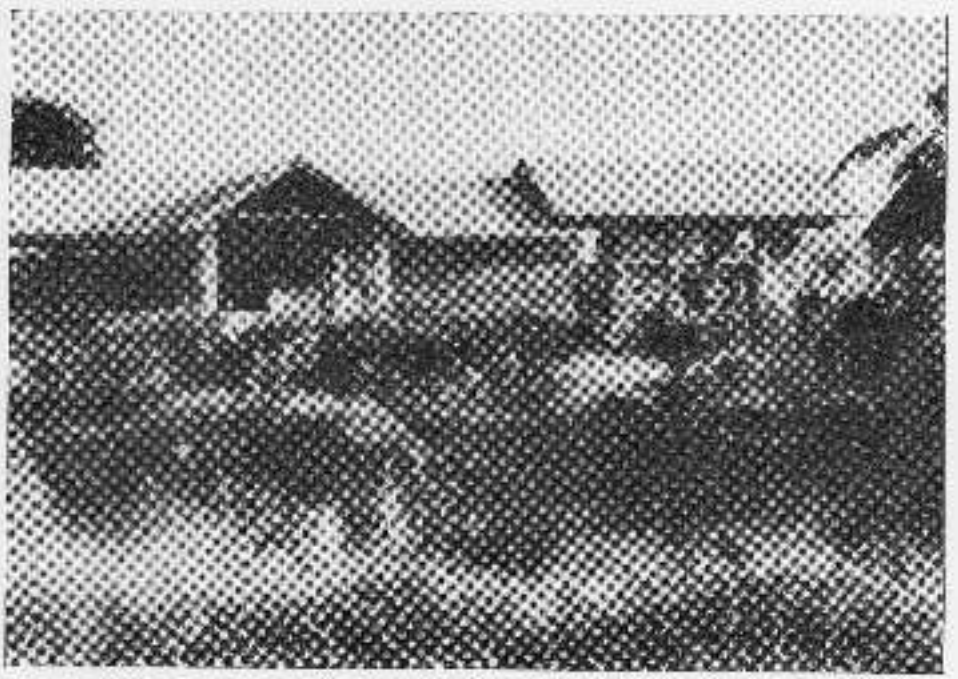

(கோத்துக்குளம் மாரியம்மன் கோவில்)
கோத்துக்குளம் 1957ம் ஆண்டு வெள்ளத்தில் அழிந்த நிலையில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

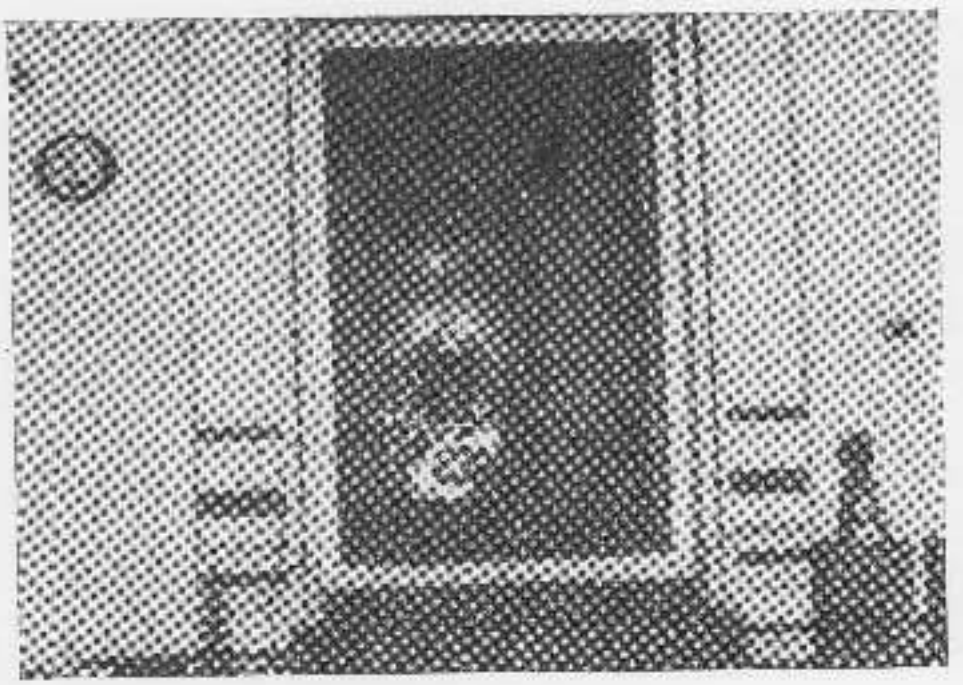

மட்டக்களப்புக் கொத்தங்குளத்து
புதிய மாரியம்மன் ஆலயத்தில் பூசைத்தாலத்திலுள்ள மாரியம்மன் விக்கிரகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

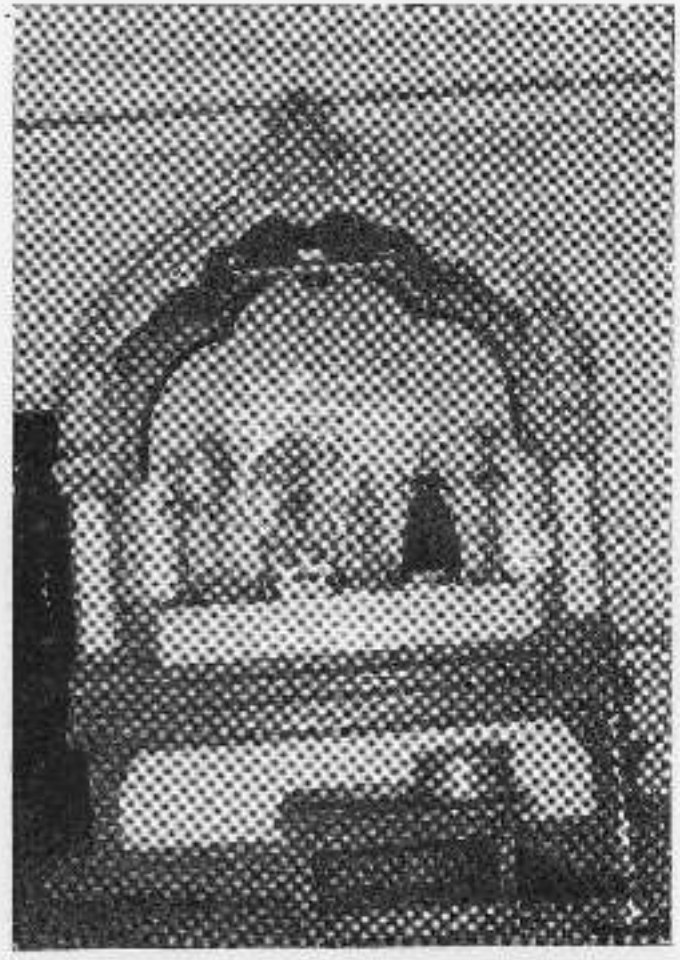

மட்டக்களப்பு கோட்டைமுனை மகா மாரியம்மன்
ஆலயத்தில் மகாமண்டபத்திலுள்ள நரசிம்மர் சிலை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கருவாத்திருடி கடற்கரையில் வந்தமாந்த மகா
விஷ்ணு விலையின் அண்மித்த தோற்றம்

கருங்கல்லினால் ஆனது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

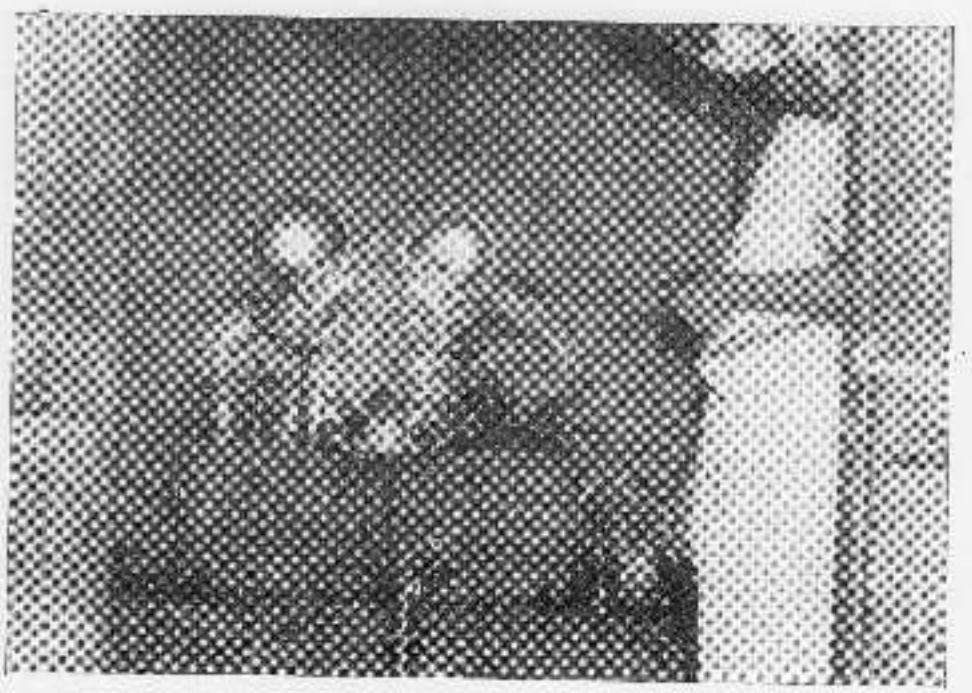

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

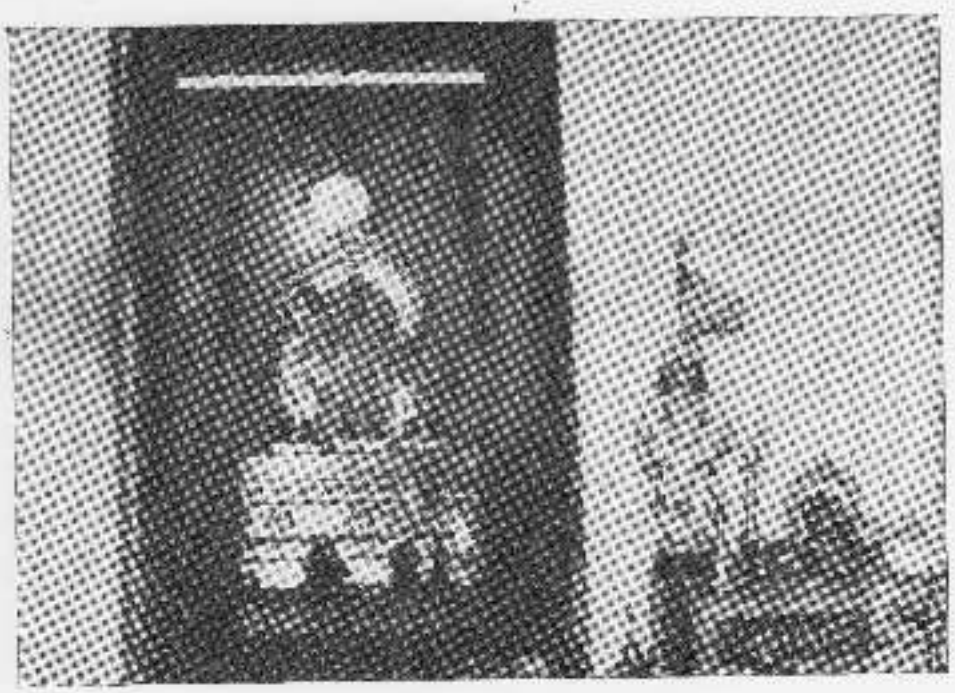

கோவில்ப் போரதீவு சித்திரவேலாயுத சுவாமியின் தோற்றம்
(ஞாலஸ்தானம்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

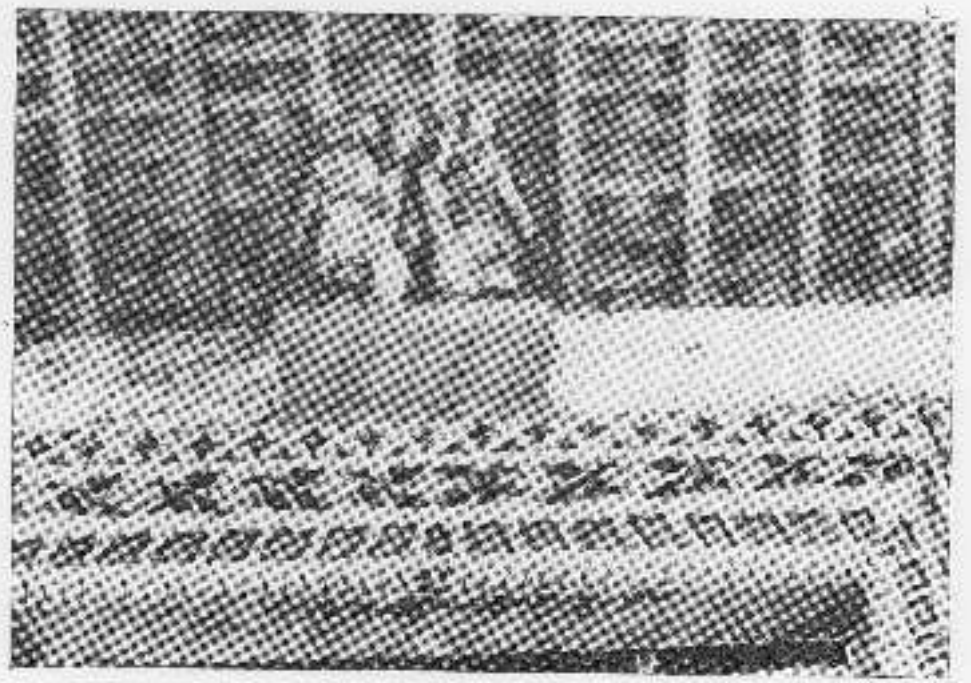

மன்றில் கந்தசுவாமி கோவில் முன்வாசலில் உள்ள (மேல்) கருங்கல்லினால் ஆனது
அறிஞர் 1924ல் ஆண்டு எளாபொறுக்கப்பட்டுள்ளது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

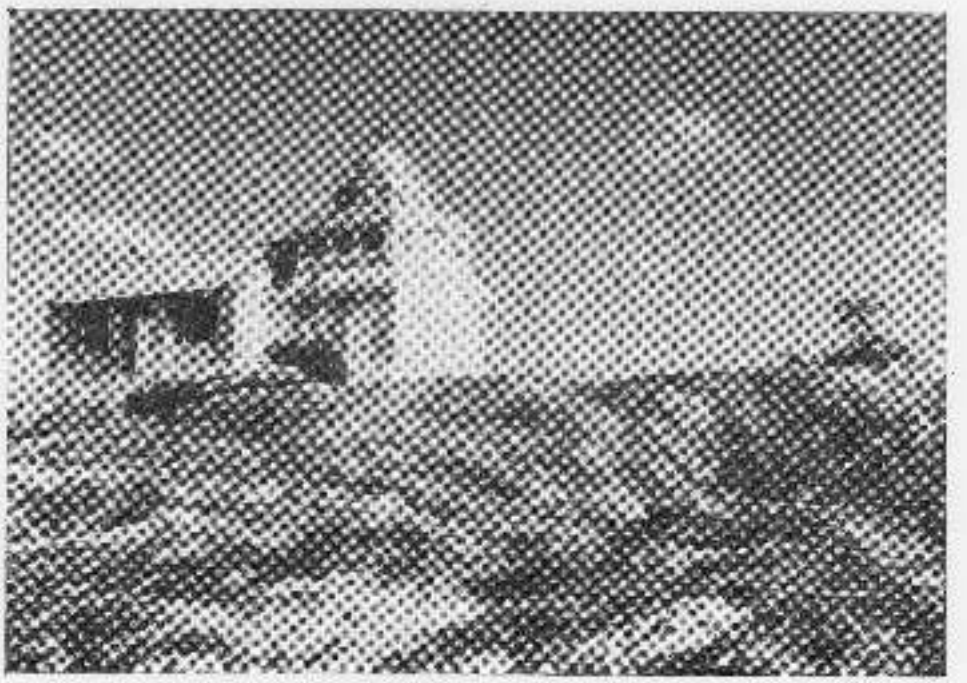

தாந்தாமலையின்மேலுள்ள பிள்ளையார் ஆலயத்தின் பின்புறமான நோற்றம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

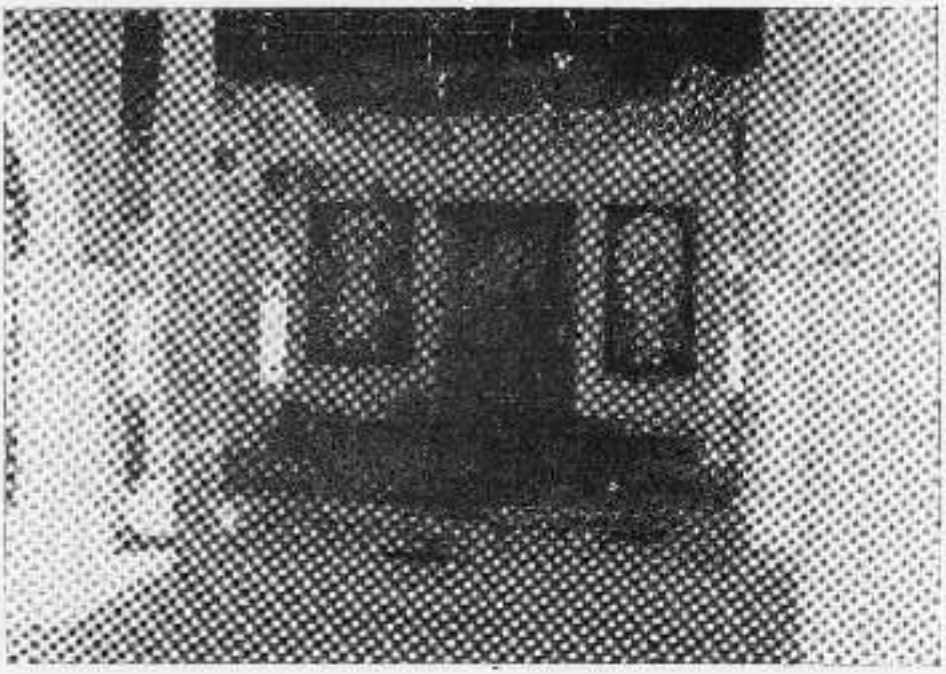

பாண்டிருப்புத் திரபதை அம்மன் ஆலயத்தின் உள்தோற்றம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

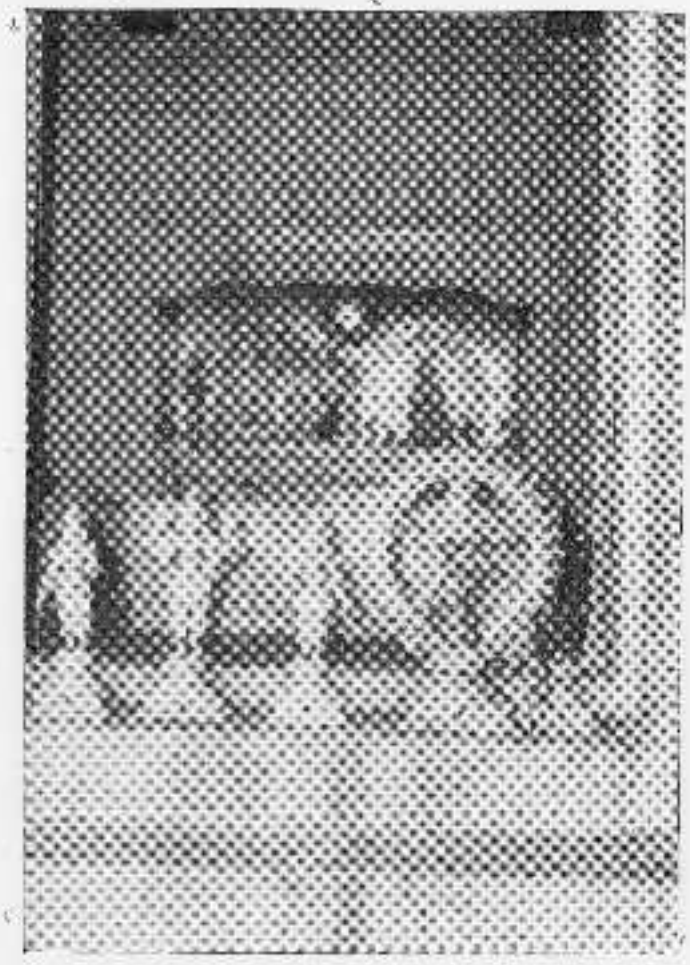

அம்பாலைப் பின்னையார் ஆலயம் முருகன் சிலை
மகா மண்டபத்திற்குள்

(முன்சிலைகளுக்குப் பின்னால் உள்ளது)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

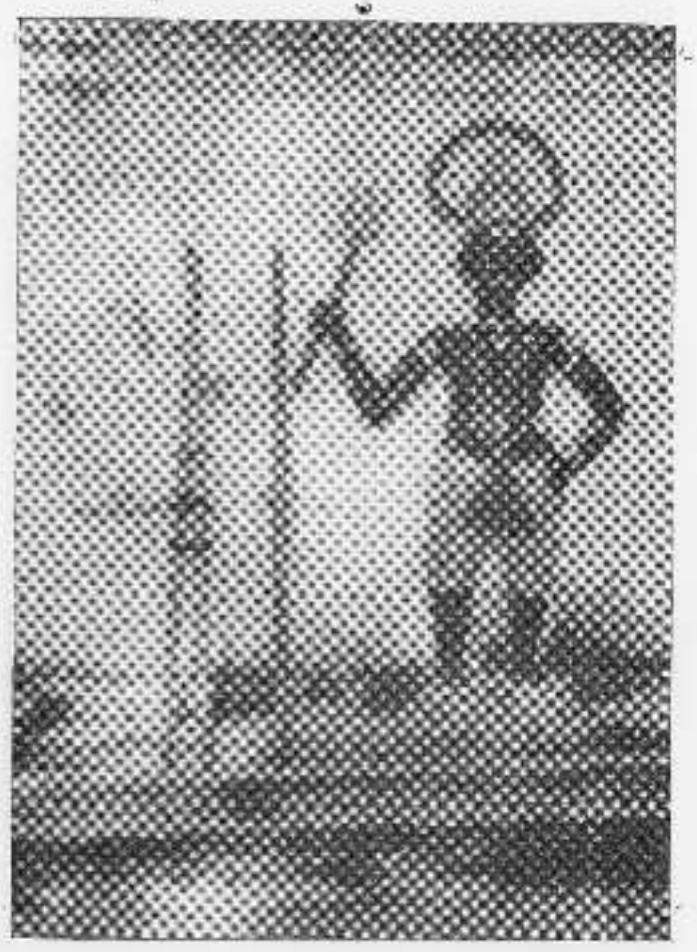

தம்பிரூனின் கண்ணாகை அம்மன் ஒலப்திலுள்ள
கொம்புகளின் பாரம் இரப்பக்கம் தென்மோடிக்கொம்பு,
வலப்பக்கம் வாமோடிக் கொம்பு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

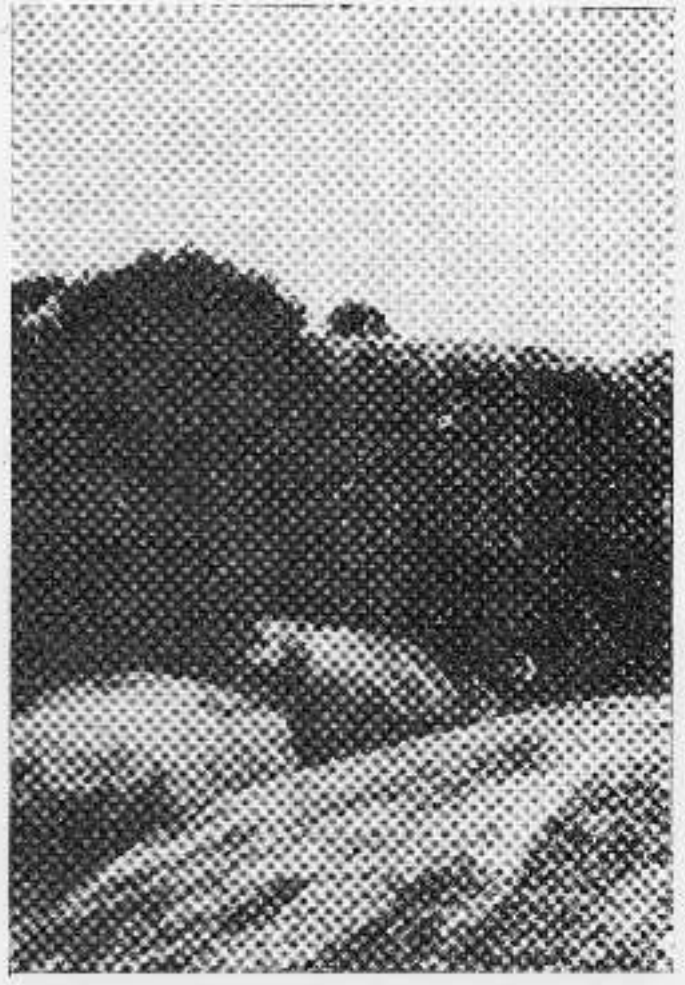

உகந்தமலை

வள்ளிபம்மன் ஆலயத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள சிறு
ஆலயம் அதற்குள் வேல் உண்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

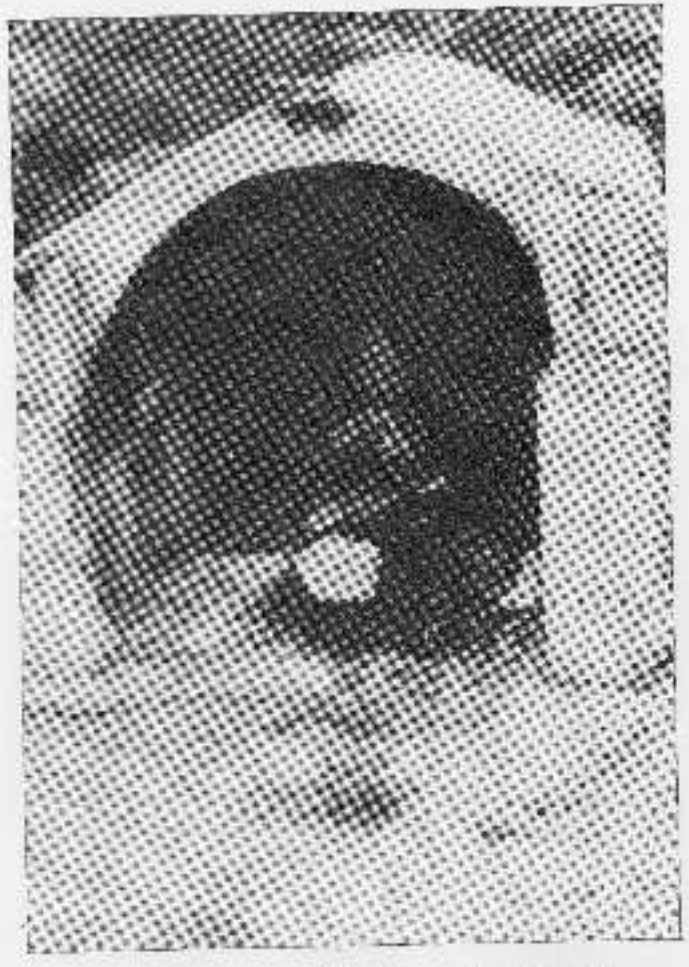

உருந்தமலை வள்ளியம்மன் ஆலயத்திற்குப்
பக்கத்திலுள்ள சிறு கட்டிடத்திற்குள்
உள்ள வேள் (மிகப்பழமையாய்ந்தது)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

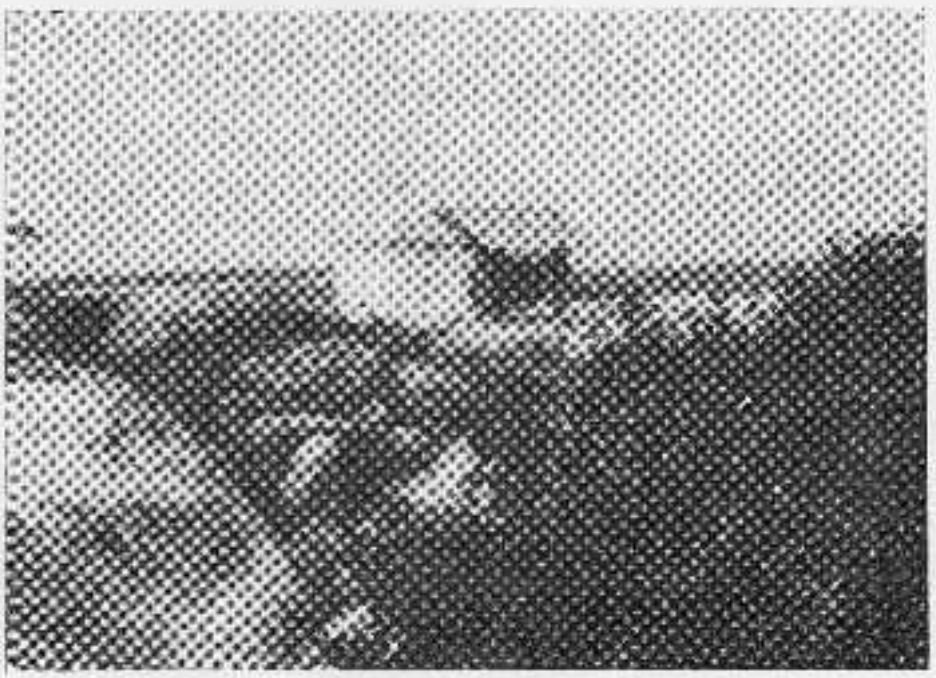

உகந்தமலை
வள்ளியம்மன் ஆலயம் கடல் தோற்றம் வண்ணம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெளியீடு:

இந்து மாவும் நிலைக்களம்,
பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு,
த. பெ. எண். 1700,
344, காலி வீதி,
கொழும்பு—4.
இலங்கை.

ஒலைமை :

[illegible]
[illegible]
[illegible] 1700,
[illegible],
[illegible] 4—[illegible].

Publication:

Department of Hindu Affairs,
Ministry of Regional Development,
P.O. Box 1700,
No. 224, Galle Road,
Colombo—4,
Sri Lanka.

கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை அச்சக நிலையம், கொழும்பு—10.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org